

The
Karnataka Bhagavadgita

ನಾಗರಸಕವಿಯಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ
ಕರ್ನಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್

ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್, ಬಿ. ಎ.

ಯವರಿಂದ ಮುದ್ರಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದು.

(Second Edition 1000 Copies)

EDITED BY

M. SRINIVASA RAO, B.A.

Retired Circle Inspector of Education

(Copy Right Reserved.)

1936

Price As. 12.]

[ಕ್ರಿಯೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯ]

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣದ ಸೀರಿಕೆ.

ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ರುಪ ಜನಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು, ಶೋಕಮೋಹಗಳಿಂದಾಕ್ರಾಂತನಾದ ಆರ್ಜುನನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿವೃತ್ತಿ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಈ ಉಭಯಾತ್ಮಕವಾದ ಧರ್ಮವು ಗುಣಗ್ರಾಹಿಗಳಾದವರಿಂದ ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ವೇದವ್ಯಾಸರು ೨೦೦ ಸಂಸ್ಕೃತಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ರಚಿಸಿದರು. ಸಮಸ್ತ ವೇದಾರ್ಥಸಾರಸಂಗ್ರಹಭೂತವಾದ ಈ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರಾದವರಿಗೂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರೋದ್ಭವನಾದ ನಾಗರಸೆಂಬ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಚೀನಕವಿಯು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಷಟ್ಪದೀಕಾವ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದನು. ಈ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಒಂದೊಂದು ಶ್ಲೋಕದ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಒಂದೊಂದು ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಈ ಕವಿಯು ದುರವಗಾಹವಾದ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಿಳಿಯಿಸಿರುವನು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸ್ಪಷ್ಟಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೆಲವು ಶಿಥಿಲೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವನು. ಇದು ಛಂದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದರೂ ತಾತ್ಪರ್ಯಗೌರವದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಡತಕ್ಕ ಪಂಡಿತರು ಇದೊಂದು ದೋಷವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾರರು. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪುರಾತನವಾದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯು ಈಗ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥವು ಮುದ್ರಿತವಾಗದೆಯೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಪಠಾಲೋಚಿಸಿ ಇದನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದು ಸರ್ವಜನಕ್ಕೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಈಗ ಮುದ್ರಾಪಿಸಿರುವೆನು. ಈಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ವೇ|| ಸೋಸಲೆ ಅಯ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವೆನು.

ಮೈಸೂರು,
ತಾ|| 1 ನೇ ಡಿಸೆಂಬರು 1903.

} ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್, ಬಿ. ಎ.

ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣದ ಪೀಠಿಕೆ

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಛಾಪಿಸಿದ ಪ್ರತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದುದರಿಂದ ಈಗ ಎರಡನೆಯ ಆವರ್ತಿ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಗಿಂತಲೂ ಅಂದವಾಗಿಯೂ, ಸ್ಫುಟವಾಗಿಯೂ, ಮುದ್ರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಇದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣದ ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪುಟಗಳಿದ್ದರೂ ಸರ್ವಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯಲೆಂದು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿನಿಂದ ಹನ್ನೆರಡಾಣೆಗೆ ತಗ್ಗಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ತಮಗೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ, ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಾಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಗ್ರಂಥಪರಿಶೋಧನೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನೆರವಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಞಾನಗುಣಾಕರ, ಉಪನಿಷದ್ರತ್ನಾಕರ, ವಿದ್ಯಾರ್ಣವ, ತತ್ವಚಿಂತಾಮಣಿ ವಾಙ್ಮಯಮಹೋದಧಿ, ಪ್ರಾಚ್ಯವಿದ್ಯಾಮಹಾರ್ಣವ, ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀಮಾನ್, ಜೀಮನಹಳ್ಳಿ ರಘುನಾಥಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನಾನು ತುಂಬ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಸರ್ವರೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಪಠನೆಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದಾಗುವ ಅತಿಶಯಾನಂದಾದಿ ಫಲಗಳಿಗೆ ಭಾಗಿಗಳಾಗುವರೆಂದು ಸಂಬುಕ್ಷೇನೆ

ಮೈಸೂರು
ತಾ|| 5 ನೇ ಮಾರ್ಚಿ 1936

ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು.

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ

ವುಟ	ಪದ್ಯ	ಪಂಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ*
೮	೨೨	೬	ಕಸಿಜಧ್ವಜ	ಕಸಿಧ್ವಜ
೧೫	೪೮	೪	ಸಖವೆಂ	ಸುಖವೆಂ
೧೮	೧೦	೧	ಅಪಧರಿಸು	ಅವಧರಿಸು.
”	”	೨	ಕೇಶವರು	ಕೇಶವನು
”	”	೪	ಇವನು	ಇವನ
೨೨	೨೬	೫	ಕೊಡುವ	ಕೂಡುವ
೨೪	೩೨	”	ಪಡೆದರಿದು	ಪಡೆವರಿದು
೩೧	೬೨	೬	ಹೋದನು	ಹೋಹನು
೩೪	೨	”	ಬೆದಸು	ಬೆಸಸು
೩೬	೯	೨	ಕರ್ಮದ	ಕರ್ಮದ
೪೦	೨೫	”	ಫಲವೇ	ಫಲರವೇ
೪೨	೩೩	೫	ಧಾನದಿಂ	ಧಾನದಿಂ
೪೫	೧	೩	ಮನವಿಂಗೆ	ಮನುವಿಂಗೆ
”	”	೫	ತಾನಿಕ್ಕಾಚ್ಯ	ತಾನಿಷ್ವಾ
೪೮	೧೨	೬	ಸಿದ್ದಿವುದು	ಸಿದ್ದಿವುದು
೫೧	೨೬	೨	ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳು	ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳ.
೬೯	೨೨	೩	ಸೌಖ್ಯವನು	ಸೌಖ್ಯದಲಿ
೯೮	೨೬	೧	ನೆರನೊಬ್ಬನು	ಆವನೊಬ್ಬನು
೧೧೨	೧	೧	ಕೇಳೆಸ	ಕೇಳೆಲೆ
೧೧೬	೧೯	”	ಹುತಾಶವನದ	ಹುತಾಶವದನದ
೧೨೯	೧೨	೨	ಸುಜ್ಞಾನವದರಿ	ಸುಜ್ಞಾನವದರಿಂ
”	೧೩	೪	ದುಃಖದ	ದುಃಖದ
೧೩೩	೨೩	೬	ಸೈ	ಸನೈ
೧೪೨	೬	೨	ಕದದಿಂ	ಕತದಿಂ
೧೪೯	೫	೫	ತುಂವಿ	ತುಂಗವಿ
೧೫೧	೧೩	೬	ಸುತಿಹೆ	ಸುತಿಹೆ
೧೬೦	೪	೩	ನೀನೊಸಿದು	ನೀನೊಲಿದು
೧೮೨	೫೪	೨	ನಿರ್ಮತೆ	ನಿರ್ಮರುತೆ
೧೮೫	೬೩	೧	ಪೇರ್ದೀ	ಪೇರ್ದೀ
೧೮೬	೭೪	೬	ಕೇರ್ನೀ	ಕೇರ್ನೀ
೧೮೮	೭೯	೧	ಜಯಮೇಜಯ	ಜನಮೇಜಯ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ.

|| ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ ||

ಶ್ರೀಲಲಿತ ಶುಭಗಾತ್ರ ವಿಕಸಿತ
ಲೋಲಸರಸಿಜನೇತ್ರ ವರಮುನಿ
ಜಾಲಸನ್ನ ತಿಪಾತ್ರ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಸುಚಾರಿತ್ರಾ |
ಶೈಲಜಾಪ್ರಿಯನಾಮ ಸೃಷ್ಟೀ
ಪಾಲ ವಂಶಲಲಾಮ ರಾಜಿತ
ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಕ್ಷಿ ಪುದೆನ್ನ ರಘುರಾಮ ||

ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿಯೆ ಸಕಲಲೋಕವ
ನಿರ್ಮಿಸುವ ಹರಿಯಾಗಿ ರಕ್ಷಾ
ಕರ್ಮದಿಂ ಪಾಲಿಸುವ ಸಂಹರಿಸುವನು ಹರನಾಗಿ |
ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಗುಣತ್ರಯಂಗಳ
ನೆಮ್ಮದೆಲ್ಲವ ಮೀರಿತೋರುವ
ನಮ್ಮಪಾಂಡವವರದ ವಿಟ್ಟಲರಾಸು ರಕ್ಷಿ ಪುದು ||

ಪ್ರಾಸುಕೂಡಲಿ ಕೂಡದಿರಲಾ
ದೋಷವೆಲ್ಲವ ತಿದ್ದುವುದು ಸಂ
ತೋಷದಿಂ ಕರ್ಣಾಟಕವಿಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಕೋವಿದರು |
ವಾಸುದೇವ ಕಥಾಮೃತವ ಎ
ಶ್ವಾಸದಿಂ ನೆರೆತಿಳಿದು ಸುಖಿಸುವು
ದಾಸೆಯೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ಮುನಿಗಳು ಹರಿಸರಾಯಣರು ||

ಯೋಗಿಕಾಶ್ಯಪಗೋತ್ರ ಸಂಭವ
 ನಾಗರುವವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಸುತ ನಾ
 ಗರಸ ನಾನೊಮ್ಮೆ ಸದ್ಗುರುವಿಂಗಿ ವಂದಿಸಲು |
 ಆಗ ಶಂಕರಗುರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸ
 ಲಾಗಿ ಯಾನಂದಾತ್ಮ ಪದದಿಂ
 ಬೇಗದಿಂ ನಡಸಿದನು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಬುಧರೋಲಿಯೆ |

ವಾದದೊಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರೆಯೊ
 ಳಾದುದೀ ಭಾಮಿನಿಯ ಷಟ್ಪದಿ
 ವಾದದೆರಡನೆಯಕ್ಕರವೆ ತಾಂ ಪ್ರಾಸವೆನಿಸುವುದು |
 ಈಧರೆಯೊಳೀ ಗೀತೆಯರ್ಥವ
 ನೈದೆ ಪದಕೊಂದೊಂದು ಗ್ರಂಥವ
 ಸಾಧಕರು ತಿಳಿವಂತೆ ಕನ್ನಡದಿಂದ ರಚಿಸಿದನು ||

❀❀ ಇಂತು ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ ❀❀

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸೂಚನೆ:—

ಉಭಯ ಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ವಿಶ್ವ
ಪ್ರಭು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ ಪಾರ್ಥ ತಾನತಿ
ರಭಸದಲಿ ಶೋಕಿಸುತ ರಥದೊಳು ಬಿಲ್ಲನಿಳುಹಿದನು ||

ಪರಮಬ್ರಹ್ಮವೆ ತಾನೆ ಮೊದಲೀ
ಶ್ವರನೆನಿಸಿ ನಿಜಮಾಯೆಯೊಳು ಗೋ
ಚರಿಸಿ ಸಕಲ ಚರಾಚರಂಗಳ ನೊಲಿದು ವಿಸ್ತರಿಸಿ |
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಮೂರ್ತಿಗಳಲವ
ತರಿಸಿ ಭಕ್ತರಕಾವ ಭರದಿಂ
ನರನ ಸಾರಥಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನೆ ಸಲಹು ಮೂಜಗವ ||

ಪರಮಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತ್ರವೆನಿಸುವ
ವರಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಘನಸಂ
ಗರವ ಬಯಸುವ ನಮ್ಮವರು ಪಾಂಡವರು ಮೋಹರಿಸಿ |
ಇರದೆ ಬಳಿಕವರೇನಮಾಡಿದ
ರರಿಯಲೆಲ್ಲವ ಹೇಳುಸಂಜಯ
ನಿರುತದಿಂ ದೆನಗೆಂದನಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪಾಲ ||

(ಸಂಜಯಂ ಪೇಳನೆಂತೆಂದೊಡೆ)

ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಕ
ಟ್ಯಾಳು ದುರೈಯೋಧನನು ಪಾಂಡವ
ರೇಳಿಗೆಯ ಚತುರಂಗಬಲವನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ |
ಕಾಳಗದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುರುಕುಲ
ಮೌಳಿ ದ್ರೋಣನ ವೊರೆಗೆ ಬಂದು ನೃ
ಪಾಲವಂದಿಸಿ ನುಡಿದನೀವಾಕ್ಯವನು ವಿನಯದಲಿ ||

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿಹ
 ಗುರುವ ಬುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳ ದ್ರುಪದನ
 ವರಕುಮಾರಕನಿಂದ ವೋಹರಿಸಿರ್ಪ್ಪ ಪಾಂಡವರಾ |
 ನೆರೆದ ಸೇನೆಯ ನೋಡಿದಿರೆ ರಿಪುವೋ
 ಹರದೊಳಗೆ ಬಲುಗಯ್ಯಳೆನಿಸುವ
 ವರಮಹಾರಥರುಗಳ ತೋರುವೆನೆಂದ ನವನೀಶ ||

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡೈ ಶೂರರನಿಬರು
 ಬಿಲ್ಲಧರಿಸಿ ರಣಾಂಗಣದಿ ರಿಪು
 ದಲ್ಲಣರ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಸಾಹಸಕೆ ಸರಿಯೆನಿಸ |
 ಬಲ್ಲಯುಯುಧಾನನು ವಿರಾಟನು
 ಸಲ್ಲಲಿತಸುಮಹಾರಥನು ನಿ
 ಷ್ಮಲ್ಲಿ ಗರ್ವಿಸದಾತನೀ ದ್ರುಪದಾಕನೋಡೆಂದ ||

ಜೀಕಿತಾನನು ಧೃಷ್ಟಕೇತುಗ
 ಳಾಕಡೆಯ ಕಾಶೀನೃಪಾಲಕ
 ನಾಕೆವಾಳನು ವೀರ ಕುಂತೀಭೋಜ ನುತ್ತಮನು |
 ಬೀಕನಿಸ ಪುರುಜಿತುವು ಶೈಬ್ಯನು
 ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತರುಗಳಿವರೇ
 ಕೈಕವೀರರು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ಬಲದ ನಾಯಕರು ||

ಇವಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸ
 ನಿವಕಣಾ ಸುಕುಮಾರ ವರ್ಗದೊ
 ಳಿವನ ಮೀರಿವರಿಲ್ಲ ಕದನಕೆ ಕಾಲಭೈರವನು |
 ಅವಗೆಡೆಯ ನಭಿಮನ್ಯುವಿವ ಪಾಂ
 ಡವಕುಮಾರರು ದ್ರೌಪದೇಯರು
 ಭವರದೊಳಗಿವರೆಲ್ಲ ಸುಮಹಾರಥರು ಕೇಳೆಂದ ||

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯ.

ವೀರನಾಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯ ಭೀಮಕು
ಮಾರನಾಶ್ರುತಸೋಮ ನರರೋಳು
ದಾರನಾಶ್ರುತವರ್ಮನ ಕುಲಂಗಾಶತಾಯು ಕಣಾ |
ಚಾರುಸಹದೇವಂಗೆ ಜನಿಸಿದ
ಧೀರಶ್ರುತಸಾಗರನು ಮಿಗಿಲತಿ
ಯೇರಿ ರಣಕನುವಾದ ರಮಳದ್ರೌಪದೀಸುತರು ||

ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯೊಳಾರು ಕೆಲಬರು
ಮುಮ್ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರವರನೆರೆ
ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊಳರಿಯಲೋಸುಗ ಸಕಲವೇದದಲಿ |
ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಮುನಿಗಳ
ಸಮ್ಮತದ ವಿವೋತ್ತಮನೆನಾ
ನೊಮ್ಮೆ ಬಿನ್ನ ಹವಾಡಿ ತೋರುವೆ ನೆಂದನವನೀಶ ||

ಗರುಡಿಯಾಚಾರಿಯ ನೀನೀ
ವರಪಿತಾಮಹ ಭೀಷ್ಮ ಕಾಳೆಗ
ಕುರವಣಿಪಕಲಿಕರ್ಣ ಕೃಪ ರಿಷ್ಠಭಲಭಯಂಕಡರು |
ಗರುವನಶ್ವತ್ಥಾಮನಾತನ
ಹೊರೆಯಲಿರುವ ವಿಕರ್ಣ ಕದನಕೆ
ಕರೆವ ಭೂರಿಶ್ರವನು ಮೊದಲಾದ ವರನೋಡೆಂದ ||

ಮತ್ತೆ ಹಲಬರು ವೀರರುಗಳ
ತ್ಯುತ್ತಮರು ತನಗೋಸುಗರ ನೆರೆ
ತೆತ್ತ ಜೀವವನುಳ್ಳವರು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಪಿಡಿದು |
ಇತ್ತಲೀಸಮರದಲಿ ರಿವುಗಳ
ನೆತ್ತಿಹಾಯ್ಕುವ ವೀರಸುಭಟರ
ಮೊತ್ತವಿದೆ ಹೇರಾಳಯುದ್ಧದ ಮಲ್ಲರಿವರುಗಳು ||

ಎಮ್ಮ ಬಲವೀ ಭೀಷ್ಮನಿಂದವೆ
 ಸಮ್ಮನಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ಕೇಳೆ
 ಧರ್ಮವುತ್ರನ ಬಲದೊಡನೆ ಸತ್ವದಲಿ ಕಿರಿದಹುದು |
 ಹಮ್ಮಿದಾಬಲ ಭೀಮಸೇನನ
 ನೆಮ್ಮಗೆಯಲಿರುತಿಹುದು ಧುರದಲಿ
 ನಮ್ಮ ಬಲದಿಂದಧಿಕವೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||

ನಮ್ಮ ಬಲ ರಿಪುಬಲದ ಮಧ್ಯದ
 ಸಮ್ಮಖದ ಕೆಲಬಲವ ಖಂಡಿಸಿ
 ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳಲಿ ರಿಪುಗಳ ಸೇನೆ ಹೊಗದಂತೆ |
 ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೆಸರಲಿ ಬಲಿದ
 ದೆಮ್ಮ ಭೀಷ್ಮನ ಕಾದು ಕೊಳುವುದು
 ನಿಮ್ಮ ನಾನುರೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡವ ನೆಂದನವನೀಶ ||

ಧುರವಿಜಯವಿಖ್ಯಾತನೆನಿಸುವ
 ಕುರುಪಿತಾಮಹ ಭೀಷ್ಮತಾನತಿ
 ಹರುಷದಿಂ ಕುರುಪತಿಗೆ ಸಂತೋಷವನು ಜನಿಯಿಸುತ |
 ಭರದಿ ಸಿಂಹನಿನಾದದಿಂದ
 ಬ್ಬರಿಸಿ ಶಂಖಧ್ವಾನವನು ವಿ
 ಸ್ತರಿಸಿದನು ರಿಪುಬಲ ಬಿದರಲೇನೆಂಬಿನದ್ಭುತವ ||

ಬಿಡದನಂತರದಲ್ಲಿ ಶಂಖವು
 ಜಡವ ಭೇರಿ ಮೃದಂಗ ತಮ್ಮಟ
 ಗಿಡಿಬಿಡಿಗಳಬ್ಬರದ ಹಬ್ಬರೆ ಕಹಳನಿಸ್ಸಾಳ |
 ಹೊಡೆಯಲೊಂದೇಬಾರಿ ಬಲದಲಿ
 ಸಿಡಿಲವೋಲ್ತದ್ಧ್ವಾನ ಗಗನದೊ
 ಕಡರಿತೇನೆಂಬಿಸು ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಕೇಳಿಂದ ||

ಬಳಿಕ ನೋಡಲು ಬಿಳಿಯತೇಜಿಯು
ಹೊಳಹುಮಿಗೆ ರಥದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದಿಹ
ಲಲಿತ ದಿವ್ಯಾಂಬರದ ಚೆಲುವಿನ ಮಾಧವಾರ್ಜುನರು |
ಧಳಧಳಿಸುತಿಹದಿವ್ಯಶಂಖಂ
ಗಳನು ಪೂರೈಸಿದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಿಳಯನೆಸೆದನು ಗರ್ಜಿಸುವ ನವಮೇಘದಂದಲಿ ||

ಮೊಳಗಿದನು ಹರಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯವ
ಬಳಿಯಮಾಕ್ಷಣ ದೇವದತ್ತವ
ಸೆಳೆದು ಪೂರೈಸಿದನು ಫಲುಗುಣನತಿಭಯಂಕರವ |
ಬಲುಪರಾಕ್ರಮಿ ಭೀಮನಾ ವೆ
ಗ್ಗಳದ ಪೌಂಡ್ರವನೂದಲಾ ದನಿ
ಕಳನ ತುಂಬಿತು ಕಳವಳಿಸಿತರಿಸೇನೆ ಭೀತಿಯಲಿ ||

ಅರಸಕುಂತೀದೇವಿಯಾತ್ಮಜ
ಹರುಷ ಮಿಗಲು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ತಾ
ಭರದಿಭಾರಿಯನಂತ ವಿಜಯವನೂದಲಾಕ್ಷಣದಿ |
ವರನಕುಲಸಹದೇವರುಗಳು
ಬ್ಬರಿಸಿ ಮಣಿಪುಷ್ಪಕಸುಘೋಷವ
ಪರಿವಿಡಿಯಲೂದಿದರು ಸಮರೋದ್ಯೋಗಪರರಾಗಿ ||

ಆತಿಬಲನು ಬಲು ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿದು
ನ್ನತನು ಕಾಶ್ಯನು ವೀರಭೀಷ್ಮನ
ಹತಿಗೆ ಕಾರಣನಹ ಶಿಖಂಡಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ದಳಕೆ |
ಪತಿಯೆನಿಸ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜನುಭೂ
ಪತಿ ವಿರಾಟನು ವೀರಸಾತ್ಯಕಿ
ಧೃತಿಮಿಗಲು ಶೃಂಗಗಳ ಪೂರೈಸಿದರು ಸಮರದಲಿ ||

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯ.

ಆರು ಕೆಲರೆನ್ನಿಂದ ಕದನವ
ಹಾರಿಬಂದವರೊಡನೆ ನಾನೀ
ಸಾರತರವಹ ಸಮರದುದ್ಯೋಗದಲಿ ಮುದದಿಂದ |
ಆರೊಡನೆಕಾದುವೆನು ಎಂಬೀ
ಕಾರಿಯವ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವನಕಂ
ಶೌರಿತನ್ವಯ ವರರಥವ ನಿಲಿಸೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಇಲ್ಲಿ ಕದನಕ್ಕೋಸುಗರತಾ
ನಿಲ್ಲದೊದಗಿಹರಾರು ಕೆಲಬರು
ಖುಲ್ಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರನ ಮನಕತಿಪ್ರಿಯವ |
ನಿಲ್ಲದೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿತೋರಲು
ಬಲ್ಲೆವೆಂಬೀ ವೈರಿನೃಪರುಗ
ಳೆಲ್ಲರನು ತಾ ನೋಡುವನಕೀರಥವನಿಲಿಸೆಂದ ||

ಈ ಪರಿಯಲಿ ಸುಷುಪ್ತಿಯನು ಗೆಲಿ
ದಾಸರಂತಪ ಪಾರ್ಥನಿಂ ನಿಜ
ರೂಪನಹ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಾಧಿಪ ಕೃಷ್ಣನೆರೆಕೇಳ್ತು |
ಆಪರಿಯಲುತ್ತಮ ರಥವನೆಲೆ
ಭೂಪ ಕೇಳೈ ಉಭಯಬಲ ಮಿಗೆ
ತಾಪಿಸಲು ಮಧ್ಯದಲಿ ನಿಲಿಸಿದನಮರರಾಯೆನಲು ||

ಧುರಕೆ ಬಂದಿಹ ಕುರುಕುಲಾನ್ವಯ
ಗುರುಪಿತಾಮಹ ಕೃಪನು ಮೊದಲಾ
ದರಸುಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಸಮರೋದ್ಯೋಗಪರರಾಗಿ |
ದುರುಳರಹ ಕೌರವರನೀಕ್ಷಿಸು
ನರನೆ ಚಾತುರ್ಬಲ ಸಮುದ್ರದ
ತೆರಳಿಕೆಗೆ ಬಡಬಾನಲನು ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯ.

ಆರು ಕೆಲರೆನ್ನಿಂದ ಕದನವ
ಹಾರಿಬಂದವರೊಡನೆ ನಾನೀ
ಸಾರತರವಹ ಸಮರದುದ್ಯೋಗದಲಿ ಮುದದಿಂದ |
ಆರೊಡನೆಕಾದುವೆನು ಎಂಬೀ
ಕಾರಿಯವ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವನಕಂ
ಶೌರಿತನ್ವಯ ವರರಥವ ನಿಲಿಸೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಇಲ್ಲಿ ಕದನಕ್ಕೋಸುಗರತಾ
ನಿಲ್ಲದೊದಗಿಹರಾರು ಕೆಲಬರು
ಖುಲ್ಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರನ ಮನಕತಿಪ್ರಿಯವ |
ನಿಲ್ಲದೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿತೋರಲು
ಬಲ್ಲೆವೆಂಬೀ ವೈರಿನೃಪರುಗ
ಳೆಲ್ಲರನು ತಾ ನೋಡುವನಕೀರಥವನಿಲಿಸೆಂದ ||

ಈ ಪರಿಯಲಿ ಸುಷುಪ್ತಿಯನು ಗೆಲಿ
ದಾಸರಂತಪ ಪಾರ್ಥನಿಂ ನಿಜ
ರೂಪನಹ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಾಧಿಪ ಕೃಷ್ಣನೆರೆಕೇಳ್ತು |
ಆಪರಿಯಲುತ್ತುಮ ರಥವನೆಲೆ
ಭೂಪ ಕೇಳೈ ಉಭಯಬಲ ಮಿಗೆ
ತಾಪಿಸಲು ಮಧ್ಯದಲಿ ನಿಲಿಸಿದನಮರರಾಯೆನಲು ||

ಧುರಕೆ ಬಂದಿಹ ಕುರುಕುಲಾನ್ವಯ
ಗುರುಪಿತಾಮಹ ಕೃಪನು ಮೊದಲಾ
ದರಸುಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಸಮರೋದ್ಯೋಗಪರರಾಗಿ |
ದುರುಳರಹ ಕೌರವರನೀಕ್ಷಿಸು
ನರನೆ ಚಾತುರ್ಬಲ ಸಮುದ್ರದ
ತೆರಳಿಕೆಗೆ ಬಡಬಾನಲನು ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ನಿಂದು ಚೌಪಟ
 ಮಲ್ಲಪಾರ್ಥನು ಪಿತೃಪಿತಾಮಹ
 ರೆಲ್ಲರನು ಆಚಾರ್ಯ ಸೋದರ ಮಾವ ಮೈದುನರ |
 ಬಲ್ಲಿ ದೊಡಹುಟ್ಟಿದರ ಪುತ್ರರ
 ಸಲ್ಲಲಿತರಾಗಿರುವ ಪೌತ್ರರ
 ಕೊಲ್ಲಲೆನಗುಚಿತವೆ ಮಹಾದೇವೆಂದ ನಾಪಾರ್ಥ ||

ಮತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರನು ಸುಜನಸು
 ಹೃತ್ತುಗಳನೀ ಉಭಯ ಸೇನೆಯೊ
 ಳುತ್ತಮರ ನೆರೆಕೊಂದು ಮಾಡುವುದೇನು ನಮಗೀಗ |
 ಇತ್ತಲೀ ಬಲದೊಳಗೆ ಬಂದುರೆ
 ಮೊತ್ತವಾಗಿಹ ಬಂಧುಗಳಕಾ
 ಣುತ್ತ ಹೇಸದೆ ಕೊಲುವ ನಾನಲ್ಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಮರಕೃಪಾಕರನಾಗಿ ಪಾರ್ಥನು
 ಹಿರಿದು ಶೋಕವ ತಾಳುತ್ತಾಕ್ಷಣ
 ಹರಿಯ ಕೂಡೀಮಾತ ಬಿನ್ನ ವಿಸಿದನು ಕೈಮುಗಿದು |
 ಮುರಹರನೆ ಚಿತ್ತೈಸು ಕದನಕೆ
 ಭರವಸದ ಲೈತಂದ ನೆಂಟರ
 ನೆತವಿಯನು ಕಯ್ಯಾರೆ ಕೊಲುವವನಲ್ಲನಾನೆಂದ ||

ಬಳಲುತಿವೆ ಯೆನ್ನ ವಯವಂಗಳು
 ಕಳವಳದಿ ಬಾಯೊಣಗುತಿದೆ ಮುಖ
 ಬಳಲುತಿದೆ ನಡನಡುಗುತಿದೆ ಮನ್ಮಥನ ವಿಕಾರದಲಿ |
 ತಿಳಯೆ ತನುರೋಮಾಂಚದಲಿ ನೆರೆ
 ಮುಳುಗುತಿದೆ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇ
 ವೆಲೆ ಹರಿಯೆ ಕೃಪೆಮಾಡು ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯ.

ಕರತಲದೆ ಜಾರುತ್ತಲಿದೆ ಯಿ
ವರಮಹಾ ಗಾಂಡೀವ ಕವಚವು
ನೆರೆಯುರಿದು ಕೌರೇಳುತಿದೆ ಮನ ಮರುಗಿ ಭ್ರಮಿಸುತಿದೆ |
ತರಹರಿಸಿ ನಿಲಲಾರೆ ನೆನ್ನೆಯ
ಕರಣ ಪಲ್ಲಟವಾಗುತಿದೆ ಮುರ
ಹರನೆ ಕರಣಿಸು ಕರುಣಿಸೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ಕೃಮುಗಿದು ||

ಕಂಡೆನಾ ದುಸ್ಸ್ವಪ್ನವನು ಮುಂ
ಕೊಂಡು ತೋರ್ಪವ ಶಕುನಹಲವರ
ತಂಡವನು ಬಿಡದೀಕ್ಷಿಸುತಲಿವೆ ಕಣ್ಣಳಿದಿನಲಿ |
ಕಂಡು ಕಂಡೀಸಮರದೊಳಗು
ದ್ದಂಡತನದಲಿ ಬಂಧುಗಳನೆರೆ
ದಿಂಡುದರಿದಹ ಲೇಸ ಕಾಣೆನು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||

ಘಾಸಿಯಾದೆನು ರಿವುಗಳನು ಗೆಲು
ವಾಸೆ ತಾನೆನಗಿಲ್ಲ ರಾಜ್ಯವ
ನಾಸುಖಂಗಳ ಬಯಸುವವನಾನಲ್ಲಗೋವಿಂದ |
ಕ್ಷೇಶದಿಂದಪಕೀರ್ತಿಯಿಂಬಹ
ದೇಶದಿಂ ಭೋಗಂಗಳಿಂ ನಾ
ಮೇಸುದಿನ ಜೀವಿಸಲುಮಾವುದು ಫಲವು ಹೇಳೆಂದ ||

ಆರಿಗೋಸುಗ ನಾವು ರಾಜ್ಯದ
ಸಾರತರಭೋಗಂಗಳನು ವಿ
ಸ್ತಾರಚಾರುಸುಖಂಗಳನು ಬಯಸುತ್ತಲಿರುತಿಹೆವು |
ಈರಣದಲವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮನು
ಸೇರಿರುವ ಪ್ರಾಣಂಗಳನು ಧನ
ಭಾರವನು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಬಂದರು ದೇವ ನೋಡೆಂದ ||

ವರಪಿತೃಗಳು ಪಿತಾಮಹರುಗಳು
 ನಿರುತ ಸೋದರಮಾವ ಮಾವಂ
 ದಿರುಗಳಾಚಾರಿಯರು ಪೌತ್ರರು ಭಾವಮೈದುನರು |
 ಪರಮಬಾಂಧವರುಗಳು ಕದನಕೆ
 ನೆರೆದು ಬಂದಿರುತಿಹರು ಮುರಹರ
 ಕರುಣಿಸೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನೀನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಇವರು ನೆರೆನೆರೆದನ್ನ ಶಸ್ತ್ರದ
 ಲವಗಡಿಸಿ ಬಿಡದಿರಿದಡೆಯು ಮೇ
 ಣಿವರಸಿರಿ ಮೂಲೋಕದೊಡೆತನವೆನೆಗೆ ಸಾರ್ಥಡೆಯು |
 ಅವಗಡೆಯತನದಿಂದ ಬಹಜಡ
 ಭುವನದೊಡೆತನಕೋಸುಗರ ನಾ
 ನಿವರನೆಂತೈ ಕೊಲುವೆನೆಲೆ ಮುರಮಥನ ಹೇಳೆಂದ ||

ಆವಸುಖ ಬಹುದೆನುಗೆ ಕುರುವಂ
 ಶಾವಳಿಯ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪುತ್ರರ
 ನಾವು ಕೊಂದುದರಿಂದ ನೆರೆ ನಮಗಾವಲೇಸಹುದು |
 ಈವಿಕರ್ಮದ ದುಷ್ಟರಿವದಿರ
 ಹೇವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದೆನಾದರೆ
 ದೇವಕೇಳೈ ಪಾಪವೇ ಬಹುದೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಬಂಧುಗಳ ನೆರೆಕೊಂದು ಮುದದಿಂ
 ಸಂದಸೌಖ್ಯವನಾವ ಪರಿಯಲಿ
 ಕುಂದದೈದುವ ಛಂದವಿಲ್ಲಾ ಗದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ |
 ಇಂದವಿಳ ಬಾಂಧವರು ವೆರಸಿಹ
 ತಂದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರರ
 ಮಂದಮತಿಗಳ ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತರೆ ನಾವು ಹೇಳೆಂದ ||

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ರಾಜ್ಯಲೋಭದ
ಬಲುಹಿನಿಂ ನೆರೆಕೆಟ್ಟ ಚಿತ್ತದ
ಛಲದಲಿಹ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತರೀಕುಲದ ಬಾಂಧವರು |
ಹಲವು ಮಿತ್ರದ್ರೋಹದಿಂ ಬಹ
ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವನರಿಯರಿವದಿರು
ಸಲೆ ಸಮರಕ್ಕೆತಂದರೆಯು ನಾವಂಜಬೇಕೆಂದ ||

ಕುಲದ ಕೇಡಿನ ದೋಷವನು ನಿ
ಶ್ಚಲದ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹವನು ನಿ
ರ್ಮಲದ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ನಾನೀನಿಮ್ಮದೆಸೆಯಿಂದ |
ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳ್ದಾಪಾಪದಿಂ ಮಿಗೆ
ತೊಲಗದಿಹುದೆನಗುಚಿತವೇ ಹೇ
ಳೆಲೆ ಜನಾರ್ದನ ಎಂದನಾಫಲುಗುಣನು ಶೋಕಿಸುತ ||

ಕುಲಕೆಡಲು ಪಾರಂಪರೆಗಳಿಂ
ಚಲಿಸದಿಹ ಕುಲಧರ್ಮ ಕೆಡುವುದು
ಕುಲದ ಪಾರಂಪರೆಯ ಧರ್ಮವು ಕೆಡಲಿಕಾಕುಲಕೆ |
ಹಲವು ಧರ್ಮಂಗಳು ನೆರೆದು ತ
ತ್ಕುಲವನೆಲ್ಲವ ಕೆಡಿಸಿ ಕಳೆವುದು
ಕುಲಕೆಡುವ ಪರಿ ಯೆಂತೆನಲು ಕೇಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಸಲೆಯಧರ್ಮವು ಜನಿಸುವುದರಿಂ
ಲಲನೆಯರು ವ್ಯಭಿಚರಿಸುವರು ತ
ಚ್ಚಲನದಿಂದುರೆ ವರ್ಣಸಂಕರ ಜನಿಸುವುದು ಬಳಿಕ |
ಹಲವು ಮಾತೇನೈ ಜನಾರ್ದನ
ನೆಲೆಯ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆನಿರ್ಮಲ
ಕುಲದಕೇಡಿಹಪರಕೆ ಲೇಸೇನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಜಾತಿಸಂಕರ ಕುಲವ ಕೆಡಿಸಿದ
 ಪಾತಕಿಗೈಯುಂ ಕುಲಕೈಯುಂ ಕಡು
 ಘಾತವಾದಕ್ಕ ಯದ ನರಕಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿಹುದು |
 ಆತಗಳ ಪಿತೃಮಾತೃಗಳು ತ
 ಚ್ಛ್ರೃತ ಪಿಂಡಾಂಜಲಿಗಳಿಲ್ಲದೆ
 ಭೀತಿಸಡಿಸುವ ನರಕದಲಿ ಬೀಳುವರು ಕೇಳಿಂದ ||

ಜಾತಿಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಳು ಸ
 ನಾತನದ ಲೈತಂದುವಿವು ಕುಲ
 ಘಾತುಕನದೇಸೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ವರ್ಣಸಂಕರದಿ |
 ತಾ ತಳುವದನವರತ ಮಾಡುವ
 ಪಾತಕಂಗಳ ಹೊಯಿಲಿನಿಂ ಮಿಗೆ
 ಬೀತುಹೋದುವು ಕುಲದಮಹಿಮೆಗಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ಚಿತ್ತವಿಸು ಸ
 ತ್ಕುಲದ ಪಾರಂಪರೆವಿಡಿದು ಸಂ
 ಜಲಿಸದಿಹ ಧರ್ಮವನು ಮಿಗೆವರ್ಜಿಸಿದ ಮಾನವಗೆ |
 ಹಲವು ನರಕಂಗಳಲಿ ತೊಳಲುವ
 ಹಲವು ಕಲ್ಪಂಗಳ ನಿವಾಸದ
 ನೆಲೆಯಹುದು ನಾಕೇಳಿಬಲ್ಲೆನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ||

ಹರಹರಾ ನಾವಂಗವಿಸಿದೆವು
 ಹಿರಿದು ಪಾಪವಮಾಡಲಿಕೆ ನಿ
 ಷ್ಮರರಲಾ ಮುರಹರನೆ ಕೇಳೀರಾಜ್ಯಸಂಪದವ |
 ಸಿರಿಯ ಸುಖಲೋಭದಲಿ ಬಂದುರೆ
 ನೆರೆದಖಿಲ ಬಾಂಧವರುಗಳ ಸಂ
 ಗವದೊಳಗೆ ಮಡುಹಳ್ಳಿ ಬಿಡದುದ್ಯೋಗಿಸಿದೆವೆಂದ ||

ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಧನುವ ಬಿಟ್ಟು ಜುನನಿರಲು ಹರಿ
ವಿನಯದಿಂ ವರ ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗವ
ಮನವೊಲಿದು ನಿಜಯೋಗಬುದ್ಧಿಯನಂಧು ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಮಧುರಿಪು
ಮತ್ತೆ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕಂಬನಿಯ ತುಂ
ಬುತ್ತಲತಿನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿಹ ನರನನೀಕ್ಷಿಸುತ |
ತತ್ವಬೋಧೆಯನರುಹಬೀಕೆಂ
ದುತ್ತಮದ ವಾಕ್ಯವನು ನುಡಿದನು
ತೆತ್ತಿಗನು ತಾನಾಗಿ ಭಕ್ತನ ಕಾವಭರದಿಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಖಳರ ನೀತಿಯ
ಬಲುಹಿಡಿದು ನೆರೆನೋಡಿ ನುಡಿವುದು
ಹಳೆವುಕೀರ್ತಿಯ ತಹುದು ಪರಲೋಕವನು ಕೆಡಿಸುವುದು |
ಬಲಿದಶೋಕದ ಮೂರ್ಛಿ ರಿವುಗಳ
ಕಲಹದವಸರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನು
ತೊಲಗದೆಲ್ಲಿದ್ದೆದಿತ್ತೆ ಹೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅರಿಭಯಂಕರ ನೀನವುಂಸಕ
ರಿರವನೈದಲುಬೇಡ ನಿನಗಿದು
ದೊರಕಲಾಗದು ಧೀರತನಕಿದು ಹಾನಿಕರವಹುದು |
ಮರುಳೆ ಬಡಮನದಿಂದ ಹೆದರದೆ
ಮರಳುತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಕದನಕೆ
ಭರವಸದಲೇಳಿನಲು ಕೃಷ್ಣಗೆ ಪಾರ್ಥನಂತೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಚಿತ್ತವಿಸು ಮಧುವೈರಿ ನಿರ್ಮಳ
ಚಿತ್ತದಿಂ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ಯುತ್ತಮರ ಕಲಿಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣ ಕೃಪಾದಿಗುರುಗಳನು |
ಹೊತ್ತಕೂರಂಬುಗಳಲೆಂತ್ಯೆ
ಕತ್ತರಿಸುವೆನು ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ನಾ
ವಿತ್ತರಿಸಲಂಜುವೆನು ವಿಶ್ವಂಭರನೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ಹಿರಿಯರನು ಗುರುಗಳನು ಕೊಲ್ಲದೆ
ತಿರಿದುಣುವುದೇ ಲೇಸು ಜಗದಲಿ
ಗುರುಗಳನು ನೆರೆಕೊಂದವರ ರಕ್ತಂಗಳಿಂ ನೆನೆದ |
ಪರಕೆ ಸಲದ ಅನರ್ಥ ಕಾಮದ
ಪಿರಿದು ಭೋಗಂಗಳನು ಭೋಗಿಸಿ
ನರಕದಲಿ ಬೀಳುವೆನದೆಂತ್ಯೆ ದೇವ ಹೇಳೆಂದ ||

ಕದನಮುಖದೊಳಗವರು ನಮ್ಮನು
ಸದೆವರೋ ಮೇಣವರ ನಾವೇ
ಸದೆವೆವೋ ಉಭಯರೊಳು ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ಸೇರುವಳೋ |
ಅದರಿನಿನ್ನಾನಾರ ಕೆಲಬರ
ವಧಿಸಿಬದುಕನು ಬಯಸೆನವರುಗ
ಳಿದಿರಲೈದಿದೆ ನೋಡು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರಕರ ||

ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಿಂ ಕೆಟ್ಟಚಿತ್ತದಿ
ಸೊಕ್ಕಿ ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಯ ಕಾಣದ
ಚಿಕ್ಕವನು ನಾನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ಲೇಸದಾವುದನು |
ಸಿಕ್ಕರಯೆ ಪೇಳೆನಗೆ ನೀ ಹಿಂ
ದಿಕ್ಕಿಕೋ ಮರೆವೊಕ್ಕನೆನ್ನನು
ಮಕ್ಕಳೋಪಾದಿಯಲಿ ಠಕ್ಕಿ ಸಿಕಾಯಬೇಕೆಂದ ||

ಹಗೆಗಳಿಲ್ಲದ ಭೂತಳದ ಹೆ
 ಜ್ಞು ಗೆಯರಸುತನವಾದಡೆಯು ಸುರ
 ನಗರಿಯೊಡೆತನವಾದಡೆಯು ಕರಣೀಂದ್ರಿಯಂಗಳನು |
 ಮಿಗಿಯೊಣಗಿಸುವ ಶೋಕವುಂಟದ
 ತೆಗೆವುಪಾಯವ ಕಾಣೆನೈ ವರ
 ನಿಗಮತತ್ಪಾರ್ಥವನು ಮುರಹರ ಕರುಣಿಸೆನಗೆಂದ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಕ
 ಟ್ವಾಳು ಫಲುಗುಣನೀಹದನ ಗೋ
 ವಾಲಕೃಷ್ಣನ ನೋಡಿ ತಾ ಕೈಮುಗಿದು ಬಿನ್ನವಸಿ |
 ಕಾಳಗವನಾನೊಲೆ ದೇವ ಕೃ
 ವಾಳು ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆಯೆನುತ ಛ
 ಡಾಳಿಸುವ ಶೋಕದಲಿ ಮೌನದೊಳಿದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವರಕೇ
 ಶವರುಭಯಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ಶೋ
 ಕವನು ತಾಳುತ ಮುಂದುಗೆಡುತಿಹ ಪಾರ್ಥನನು ನೋಡಿ |
 ಇವನು ಬೋಧಿಸಬೇಕೆನುತಲಾ
 ಭುವನಪಾವನಮೂರ್ಮಿಯದುಕುಲ
 ಭವನು ಬಳಿಕೇ ಮಾತ ನುಡಿದನು ಪರಮತತ್ವವನು ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಕೇಳು ಶೋಕಕೆ
 ಕೊಲೆಗರುಹರಲ್ಲದ ನಿಜಾನ್ವಯ
 ತಿಲಕ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣ ಮೊದಲಾದವರ ನೀಕುರಿತು |
 ಅಳಲುತಿಹೆ ಬಲ್ಲವರವೊಲು ನೀ
 ಹಲವ ವಾದಿಸುತಿಹೆ ಮೃತರಿಗಂ
 ತುಳಿದಿಹರಿಗಂ ತತ್ವವಿದರಕರೆಂದನುಸುರಾರಿ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಹಿಂದೆ ನಾನನವರತ ಕೇಳಿ
ಕುಂದದಿಹೆನ್ನಿಲ್ಲಿಂಬುದಿಲ್ಲೆ
ಇಂದು ನೀ ನಿಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲೆ ಈಜನಾಧಿಪರು |
ಕುಂದದಿಹರಿಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲಾ
ನಂದದಿಂ ನಾವೆಲ್ಲರಿಲ್ಲಿಂ
ಮುಂದಿಹೆವು ಇಲ್ಲೆಂಬ-ದಿಲ್ಲೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ತನುವನಭಿಮಾನಿಸಿದವಂಗೀ
ತನುವಿನಲಿ ಕೌಮಾರ ಯೌವನ
ದಿನದನಂತರ ಜರೆಗಳೆಂಬವನುಭವಿಸುವಂತೆ ||
ತನುವಿದನು ಬಿಟ್ಟುಸ್ಯದೇಹವ
ನನುಕರಿಸಿ ತಾನಿದ್ಧಡದರಲಿ
ವಿನುತಧೀರನು ಮುಂದುಗೆಡನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು
ಹಲವು ವಿಷಯಂಗಳನು ಸೋಂಕಲು
ಫಲವದಕೆ ತೀತೋಷ್ಣ ಸುಖದುಃಖವನು ಕೊಡುತಿಹುವು |
ಚಲಿಸಿ ಹೋಗುತ ಬರುತಿಹುವು ತಾ
ವೆಲಗೆಕೆಡುವವನಿತ್ಯಗಳು ನೀ
ನೊಲವಿನಿಂದವ ಸೈರಿಸೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||

ಆವುದೊಂದುನಿಮಿತ್ತವೀವಿಷ
ಯಾವಳಿಗಳಿಂದ್ರಿಯದ ಸೋಂಕುಗ
ಳೀವ ಸುಖದುಃಖಗಳಲಿ ಸಮವಾದ ಪುರುಷನನು |
ನೋವನೈದಿಸದಿಪ್ಪವಾತನೆ
ಜೀವರೊಳಗುತ್ತಮನೆನಿಸುವನು
ಪಾವನದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವ ಪರಿಯಿಂದಿಲ್ಲದಿಹುದಕೆ
 ಭಾವವುಂಟಹುದಿಲ್ಲವುಂಟಹ
 ಪಾವನಕೆ ನಿಜಭಾವವಿಲ್ಲದೆಯಿಹುದು ತಾನಿಲ್ಲ |
 ಈವುಭಯವನು ಬ್ರಹ್ಮವಿದರಿ
 ಠಾವುತಿಳಿಯಲು ಬೇಕದಾದಡೆ
 ನೀವಿಮಲಮತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈಸಮಸ್ತ ಚರಾಚರಗಳು
 ವೋಸರಿಸವಾವುದರದೆಯಿಂ
 ಲೇಸೆನಿಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಲುಪಟ್ಟಿಹ ವಾಸ್ತವೂಪಿಂಗೆ |
 ವಾಸವಾದಿ ಸಮಸ್ತಭುವನ ನಿ
 ವಾಸಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ನಿತ್ಯವಿ
 ನಾಶರಹಿತಾತ್ಮಂಗೆ ಕೇಡನು ಮಾಳ್ವರಿಲ್ಲೆಂದ ||

ಕೇಡದ ಸುಸ್ಥಿರನಪ್ರಮೇಯಂ
 ಗೊಡಲಹಂಕಾರದಲಿ ಜೀವದ
 ಜಡಂನಿಂದಲಿ ದೇಹಿಯೆನಿಸುತಲಿಹ ಚಿದಾತ್ಮಂಗೆ |
 ಕೆಡುವ ದೇಹಾದಿಗಳ ಧರ್ಮದ
 ಗಡಣವಾತಂಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ
 ನುಡಿವರದುಕಾರಣ ಸಮರಕನುವಾಗು ನೀನೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ತನುವಿನೊಳಗಿಹ
 ಜೀವವನು ಕೊಲುವಾತನೆಂಬವ
 ನಾವನೊಬ್ಬನು ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬವ ತಾನೆಯೆಂಬವನು |
 ಭಾವಿಸಲಿಕೆವರಿಬ್ಬರುಂ ದಿಟ
 ತಾವರಿಯರೈ ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬಸ್ವ
 ಭಾವದವತಾನಲ್ಲ ಕೊಲುವವನಲ್ಲ ತಾನೆಂದ ||

ನಿತ್ಯನಾತ್ಮನು ಸರ್ವಗತನ
 ತ್ಯುಕ್ತಮನು ತಾನಜಲನದರಿಂ
 ಸುಸ್ಥಿರನು ತಾನಾದಕಾರಣ ಕಡಿವೊಡಳವಲ್ಲ
 ಮತ್ತೆ ಸುಡಲಳವಲ್ಲ ನೀರಿನ
 ಲೊತ್ತಿ ನೆನೆಯಿಸಬಾರದೊಣಗಿಸಿ
 ಸತ್ವಗುಂದಿಸಬಾರದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈತನವ್ಯಕ್ತನುಮಚಿಂತ್ಯನು
 ಮೀತ ತಾನವಿಕಾರಿ ಯೆಂದಿದ
 ನಾತುಮಜ್ಜು ಪೇಳುತಿಹರದು ಕಾರಣದಲಿನ್ನು |
 ಈತೆರನ ನೀನರಿದು ಬಳಿಕೀ
 ಯಾತುಮಂಗೋಸುಗರ ಮನದತಿ
 ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾರ್ಥಶೋಕಿಸಲುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ||

ಮತ್ತಿದನು ಫಲುಗುಣನೆ ಕೇಳೈ
 ನಿತ್ಯ ಜನ್ಮವ ಪಡೆವನಾತ್ಮನು
 ನಿತ್ಯ ಸಾವುಳ್ಳವನು ತಾನಹನೆಂದು ಮತಿಗೆಟ್ಟು |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ನೀಬಗೆದೆಯಾದರೆ
 ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಗುಣವ ಕೊಡುವ
 ಚಿತ್ತಿನಿಸಿದಾತ್ಮನು ಕುರಿತು ಶೋಕಿಸಲುಬೇಡೆಂದ ||

ಉದುಭವಿಸಿದಾತ್ಮಂಗೆ ಸಾವೇ
 ವಿದಿತ ಸತ್ತಾತ್ಮಂಗೆ ಪುನರಪಿ
 ಯುದುಭವಿಸುವುದು ನೆಲೆ ಕಣಾ ಕೇಳದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ |
 ಇದಕೆ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಿಲ್ಲದ
 ಹದನ ನೀನೇತಿಳಿದು ಕಡುಶೋ
 ಕದಲಿ ಮರುಗುವುದುಚಿತವಲ್ಲೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ನಿತ್ಯನಾತ್ಮನು ಸರ್ವಗತನ
 ತ್ಯುಕ್ತಮನು ತಾನಜಲನದರಿಂ
 ಸುಸ್ಥಿರನು ತಾನಾದಕಾರಣ ಕಡಿವೊಡಳವಲ್ಲ
 ಮತ್ತೆ ಸುಡಲಳವಲ್ಲ ನೀರಿನ
 ಲೊತ್ತಿ ನೆನೆಯಿಸಬಾರದೊಣಗಿಸಿ
 ಸತ್ವಗುಂದಿಸಬಾರದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈತನವ್ಯಕ್ತನುಮಚಿಂತ್ಯನು
 ಮೀತ ತಾನವಿಕಾರಿ ಯೆಂದಿದ
 ನಾತುಮಜ್ಞರು ಪೇಳುತಿಹರದು ಕಾರಣದಲಿನ್ನು |
 ಈತೆರನ ನೀನರಿದು ಬಳಿಕೀ
 ಯಾತುಮಂಗೋಸುಗರ ಮನದತಿ
 ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾರ್ಥಶೋಕಿಸಲುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ||

ಮತ್ತಿದನು ಫಲುಗುಣನೆ ಕೇಳೈ
 ನಿತ್ಯ ಜನ್ಮವ ಪಡೆವನಾತ್ಮನು
 ನಿತ್ಯ ಸಾವುಳ್ಳವನು ತಾನಹನೆಂದು ಮತಿಗೆಟ್ಟು |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ನೀಬಗೆದೆಯಾದರೆ
 ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಗುಣವ ಕೊಡುವ
 ಚಿತ್ತಿನಿಸಿದಾತ್ಮನು ಕುರಿತು ಶೋಕಿಸಲುಬೇಡೆಂದ ||

ಉದುಭವಿಸಿದಾತ್ಮಂಗೆ ಸಾವೇ
 ವಿದಿತ ಸತ್ತಾತ್ಮಂಗೆ ಪುನರಪಿ
 ಯುದುಭವಿಸುವುದು ನೆಲೆ ಕಣಾ ಕೇಳದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ |
 ಇದಕೆ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಿಲ್ಲದ
 ಹದನ ನೀನೇತಿಳಿದು ಕಡುಶೋ
 ಕದಲಿ ಮರುಗುವುದುಚಿತವಲ್ಲೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಭೂತನಿಕರವಿ
ದೊದವಿದೀಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚದ
ಲುದಿಸಿದುವು ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಂ ನೆಲೆಯಾಗಿ ತೋರುವುವು |
ತುದಿಗೆ ತಾವಿವು ತೋರದಡಗುವು
ವಿದನು ನೀ ನೆರೆತಿಳಿದು ದೇಹದ
ವಧೆಗೆ ಮಾಡುವ ಶೋಕವಾವುದು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||

ಅತಿಮಹಾಶ್ಚರ್ಯದವೊಲಾತ್ಮೋ
ನ್ನತಿಯನೊಬ್ಬನೊಳೊಬ್ಬ ಕಾಂಬನು
ಅತಿ ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯದವೊಲಿನ್ನೊಬ್ಬನು ನ್ನುಡಿಯುತಿಹನ್ನು |
ಅತಿ ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯದವೊಲಾತ್ಮ
ಸ್ಥಿತಿಯ ಕೇಳುವ ಕೇಳೆರೆಯು ನೆರೆ
ಮೃತಿಯೊಳಾತ್ಮನನರಿಯನೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈತೆರದಲಿ ಚರಾಚರದ ವಿ
ಖ್ಯಾತದೇಹಂಗಳಲಿ ನೆಲಸಿ
ವ್ಯಾತುಮನು ನಿತ್ಯನು ನಿರಾಮಯನಾಗಿ ತಾನೆಲಗೆ !
ಆತ ಕೈದುಗಳಿಂದ ನೆರೆಸಾ
ವಾತನಲ್ಲಾ ಈಚರಾಚರ
ಭೂತನಿಕರವನಿತ್ಯವಿದ ಕುರಿತಳಲಬೇಡೆಂದ ||

ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವನಾದರೆಯು ನೀ
ಸನ್ನಿಹಿತಹಿತ್ತದಿ ನಿರೀಕ್ಷಿ ಪು
ದುನ್ನತದ ಸಮರದಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವುದುಚಿತವಲ್ಲ |
ಇನ್ನದೇಕೆನೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂಗೆ ನಿ
ಜಾನ್ವಯದ ಹರಿವಾದರೆಯು ಸಂ
ಸನ್ನಧರದ ಸಮರದಿಂ ಬೇರಿಲ್ಲೇಸೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಕದನದಲಿ ನೀ ಮಡಿಡೆಯಾದರೆ
ಮುದದಲೈದುವೆ ಸ್ವರ್ಗವನು ಮೇ
ಣಿದನು ನೀನೇ ಗೆಲಿದೆಯಾದರೆ ಭೂತಳದ ಸಿರಿಯು |
ಹದುಳಸುಖದಲಿ ಭೋಗಿಸುವೆ ಕೇ
ಳದುನಿಮಿತ್ತದಲೇಳು ಫಲಗುಣ
ಕದನಕತಿಮುದದಿಂದಲುದ್ಯೋಗವನು ಮಾಡೆಂದ ||

ಕಾದುವೊಡೆ ಸುಖದುಃಖವನು ನಿನ
ಗಾದ ಲಾಭಾಲಾಭವನು ನೆರೆ
ಕಾದಿದಲ್ಲಿಯ ಜಯಪರಾಜಯವಿನಿತನೆಲ್ಲವನು |
ಭೇದಿಸದೆ ಸರಿಮಾಡಿ ಬಳಿಕಲಿ
ಕಾದು ಈಪರಿ ಕಾದಿದುದರಿಂ
ದೈದದಿಹೆ ದುಷ್ಕೃತವನೀನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯು ಸಾಂಖ್ಯದಲ್ಲಿಯು
ಲಲಿತವಹ ಬುದ್ಧಿಯನು ಹೇಳಿದೆ
ನೊಲವಿನಿಂ ಕೇಳಿದರೆ ಪೇಳ್ವೆನು ಯೋಗಬುದ್ಧಿಯನು |
ನೆಲೆಗೆ ನೀನಾಯೋಗಬುದ್ಧಿಯು
ಚಲಿಸದದ ಕೈಕೊಂಡೆಯಾದರೆ
ಹಲವುಕರ್ಮದ ಕಟ್ಟುಗಳ ನೆರೆಹರಿವೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪಿರಿದೆನಿಸುವೀಯೋಗದಲ್ಲಿಯೆ
ಚರಿಸುತಿರಲಂತರಿತವಾದರೆ
ನಿರುತದಿಂ ಕೇಡಿಲ್ಲ ಬಟ್ಟರೆ ಪಾಪ ತಾನಿಲ್ಲ |
ದೊರಕಿದನಿತೇ ಧರ್ಮಲೇಶವು
ಪಿರಿದೆನಿಸ ಸಂಸಾರದುಃಖದ
ಶರಧಿಯನು ಧಾಂಟಿಸುವುದೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಕದನದಲಿ ನೀ ಮಡಿಡೆಯಾದರೆ
ಮುದದಲೈದುವೆ ಸ್ವರ್ಗವನು ಮೇ
ಣಿದನು ನೀನೇ ಗೆಲಿದೆಯಾದರೆ ಭೂತಳದ ಸಿರಿಯು |
ಹದುಳಸುಖದಲಿ ಭೋಗಿಸುವೆ ಕೇ
ಳದುನಿಮಿತ್ತದಲೇಳು ಫಲಗುಣ
ಕದನಕತಿಮುದದಿಂದಲುದ್ಯೋಗವನು ಮಾಡೆಂದ ||

ಕಾದುವೊಡೆ ಸುಖದುಃಖವನು ನಿನ
ಗಾದ ಲಾಭಾಲಾಭವನು ನೆರೆ
ಕಾದಿದಲ್ಲಿಯ ಜಯಪರಾಜಯವಿನಿತನೆಲ್ಲವನು |
ಭೇದಿಸದೆ ಸರಿಮಾಡಿ ಬಳಿಕಲಿ
ಕಾದು ಈಪರಿ ಕಾದಿದುದರಿಂ
ದೈದದಿಹೆ ದುಷ್ಕೃತವನೀನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯು ಸಾಂಖ್ಯದಲ್ಲಿಯು
ಲಲಿತವಹ ಬುದ್ಧಿಯನು ಹೇಳಿದೆ
ನೊಲವಿನಿಂ ಕೇಳಿದರೆ ಪೇಳ್ವೆನು ಯೋಗಬುದ್ಧಿಯನು |
ನೆಲೆಗೆ ನೀನಾಯೋಗಬುದ್ಧಿಯು
ಚಲಿಸದದ ಕೈಕೊಂಡೆಯಾದರೆ
ಹಲವುಕರ್ಮದ ಕಟ್ಟುಗಳ ನೆರೆಹರಿವೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪಿರಿದೆನಿಸುವೀಯೋಗದಲ್ಲಿಯೆ
ಚರಿಸುತಿರಲಂತರಿತವಾದರೆ
ನಿರುತದಿಂ ಕೇಡಿಲ್ಲ ಬಟ್ಟರೆ ಪಾಪ ತಾನಿಲ್ಲ |
ದೊರಕಿದನಿತೇ ಧರ್ಮಲೇಶವು
ಪಿರಿದೆನಿಸ ಸಂಸಾರದುಃಖದ
ಶರಧಿಯನು ಧಾಂಟಿಸುವುದೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕುರುಕುಮಾರಕ ವೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗಕೆ
 ಪರಮಸಾಂಖ್ಯದ ಬುದ್ಧಿಯೊಂದೇ
 ನಿರುತದಿಂ ಸಾಧನವಹುದು ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತರಿಗೆ |
 ಇರದೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತರೆನಿಸುವ
 ಪರಿಯನರಿಯದ ಕರ್ಮಗಳ ದು
 ಸ್ತರದ ಬುದ್ಧಿಯನಂತಬಹುಶಾಖೆಗಳನ್ನೆದಿಹುದು ||

ಕರ್ಮಪರವಹ ವೇದವನು ನೆರೆ
 ನೆಮ್ಮಿ ಭೋಗಾಸಕ್ತರಾಗಿಹ
 ಕರ್ಮಗಳು ವರವೋಕ್ಷ ತತ್ವಜ್ಞಾನವೆಂದೆನಿಸಿ |
 ಧರ್ಮವೇ ತಾನಿಲ್ಲಿನುತ ಬಹು
 ಕರ್ಮವೆನಿಸುವ ಬಂಜೆಹೂವಿನ
 ಧರ್ಮವಿಡಿದೀಮಾತ ನುಡಿವರು ಪಾರ್ಥ. ಕೇಳೆಂದ||

ವಿಷಯದಾಸಕ್ತರುಗಳೇ ಬಹು
 ವಿಷಯದೊದವಿನ ಸ್ವರ್ಗವನು ತ
 ದ್ವಿಷಯಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯಲಾಭಂಗಳನು ನೆರೆ ಬಯಸಿ |
 ವಿಷಯಜನ್ಮಂಗಳನು ಕೊಡುವಾ
 ಯಸದ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಮಾಡತ
 ಹೊಸಪರಿಯ ದುಃಖಂಗಳಲಿ ತೊಳಲುವರು ಕೇಳೆಂದ ||

ಭೋಗಲಂಪಟರಾಗಿ ಫಲದನು
 ರಾಗವನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶ್ರುತಿಗಳ
 ಭಾಗದಿಂ ಮೋಹಿಸುವ ಚಿತ್ತವನುಳ್ಳ ಮನುಜರಿಗೆ |
 ಯೋಗಸಾಂಖ್ಯ ಸಮಾಧಿಯುತರಹ
 ಯೋಗಿಗಳ ಮತ ಗೋಚರಿಸದು
 ದ್ವೈಯಗದಿಂ ಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ ತಿರುಗುವರು ಕೇಳೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ವೇದವೀತ್ರೈಗುಣ್ಯವಿಷಯದ
ಹಾದಿಯಲಿ ನಡೆಯಿಸಲು ಸತ್ವಗು
ಣೋದಯದಿ ಬಂದುದನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಬಾರದಿದ್ದು ದನು |
ಆದರಿಸಿ ಬಯಸದಖಿಲದ್ವಂ .
ದ್ವಾದಿಗಳ ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನು
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿದು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗೆಂದ ||

ಹಳ್ಳ ನದಿ ಕೆರೆ ಭಾವಿಗಳ ಜಲ
ದಲ್ಲಿ ತನಗೆನಿತುದಕ ಬೇಕದ .
ನೆಲ್ಲವನುಪಾರ್ಜಿಸಲುಧಿಯೊಳು ಗಣಿಸುವಂದಲಿ |
ಬಲ್ಲವಿಪ್ರಂಗವಿಳಶ್ರುತಿಮುಖ
ದಲ್ಲಿ ದೊರಕೊಂಬನಿತದೆಲ್ಲವು
ನಿಲ್ಲದಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನದಿಂದಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಕರ್ಮದಲ್ಲಧಿಕಾರಿ ನೀ ಸ
ತ್ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವುದು ಬಳಿಕಾ
ಕರ್ಮನಿರ್ಮಿತದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತಲಿಹ ಫಲಂಗಳನು |
ನೆಮ್ಮದಿರು ಜನ್ಮವನು ಕೊಡುವವಿ
ಕರ್ಮಕಾರಣನಾಗದಿರು ಸ
ತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಸನ್ಯಾಸವನು ಮಾಡದಿರು ನೀನೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಯೋಗದಲಿ ನೀ
ನೆಲಸಿ ಫಲವನು ಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಮವ
ನೊಲಿದು ಮಾಡೈ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನಾಗಿ |
ನೆಲೆಗೊಳಲು ಕೇಳಾಸುಕರ್ಮದ
ಫಲವ ಬಿಟ್ಟು ಸಮತ್ವವನು ನಿ
ರ್ಮಲದ ಯೋಗವೆನುತ್ತಿಹರು ತಿಳಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಮೋಕ್ಷವನು ತಾ
 ನೊಲಿದು ಕೊಡುತಿಹ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು
 ಸುಲಭ ಕೇಳದರಿಂದ ಸಂಸಾರವನು ನೆರೆ ಕೊಡುವ |
 ಫಲದಕರ್ಮದಿ ಹೀನನಾಗಿಯೆ
 ಒಲಿದು ಮರೆಯೊಗು ಬುದ್ಧಿಯೋಗವ
 ಫಲವ ಬಯಸುವರಧಮರೆಲೆ ಕಲಿಸಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈಪರಿಯ ವರಬುದ್ಧಿ ತನಗು
 ಳ್ಯಾವುರುಷನೀಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ
 ರೂಪುಗಳನೆರಡುವನು ಬಿಡುತಿಹನದು ನಿಮಿತ್ತದಲಿ |
 ಆಪರಮವಹ ಯೋಗಕೋಸುಗ
 ನೀ ಪ್ರಯತ್ನವ ಮಾಡು ಯೋಗದ
 ರೂಪು ಕೇಳಾಫಲವ ಬಿಟ್ಟಿಹ ಜಾಣತನವೆಂದ ||

ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತರು ಕರ್ಮದಿಂದ ಸ
 ಮೃದ್ಧವಾಗಿಹ ಫಲದ ಭೋಗವ
 ಹೊದ್ದದೆಯೆ ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ತತ್ವಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ |
 ಇದ್ದವರುಗಳು ಜನ್ಮಬಂಧವ
 ಗೆದ್ದು ಬಿಡುಗಡೆವಡೆದು ಕ್ಷುದ್ರೋ
 ಪದ್ರವಿಲ್ಲದೆ ನಿಜವನೈದುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ನಿನ್ನ ಮತಿ ಯಾವಾಗ ಕೇಳಿ
 ಭಿನ್ನಮಾಯಾಗುಣದ ಕಡಲನು
 ಉನ್ನತದ ವರಬೋಧೆಯಿಂ ದಾಂಟುವುದೊ ತಕ್ಷಣದಿ |
 ಮುನ್ನ ನೀ ಕೇಳ್ದು ದಕೆ ನೀಮುಂ
 ದಿನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಿಗೆ ನಿ
 ವಿಣ್ಣನಹೆಯೈ ಪಾರ್ಥ ಎಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಹಲವು ಶ್ರುತಿಗಳ ಕೇಳಿ ಪರಿಪರಿ
ಜಲಿಪ ನಿನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿಯಿನಿಸುಂ
ಜಲಿಸದೇತದ್ವಾಸನೆಯ ವಿಪರೀತಭಾವನೆಯ |
ಕಳಿದು ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಧಿಯಲಿ ನಿ
ಶ್ಚಲಿತದಿಂ ನಿಂದಾಗ ನೆರೆ ನಿ
ಮೌಲವೆನಿಸ ವರಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆವೆ ನೀನೆಂದ ||

ಪರಮಸಾಂಖ್ಯವ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವ
ಕರುಣಿಸದೆ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಬುದ್ಧಿಯ
ಭರವ ನೆಲೆವಿಡಿದಾಸ್ಥಿರಪ್ರಜ್ಞನು ಸಮಾಧಿಯಲಿ |
ಇರುತಲೇನನು ನುಡಿವ ಕುಳ್ಳಿಹ
ಪರಿಯದಾವುದೆಂತು ನಡೆವನು
ಹಿರಿಯರೇನೆಂದೆಂಬರದ ಹೇಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಮನದಲಿಹ ಬಯಕೆಗಳನೆಲ್ಲವ
ನೆನೆಯದಾವಾಗಲು ಬಿಡುವನಾ
ತ್ಮನಲಿ ನಿಷ್ಠಿತನಾಗಿ ಪರಮಾನಂದಮಯವೆನಿಸ |
ಚಿನುಮಯನೊಳೊಡಗೂಡಿ ತುಷ್ಟಿಯ
ಘನತೆಯಿಂದಿಹನಾವನಾತನೆ
ಮುನಿಗಳಾದರಿಪಾಸ್ಥಿರಪ್ರಜ್ಞನು ವಿಚಾರಿಸಲು ||

ಹೆದರದೀತಾಪತ್ರಯಂಗಳ
ಪದದ ನಾನಾದುಃಖದಲಿ ನೆರೆ
ಮುದದಲಾಸಕ್ತಿಯನು ಮಾಡದೆ ಕರಣಮೂರರಲಿ |
ಉದಿತಕಾಮಕ್ರೋಧಭೀತಿಯ
ನೊದೆದು ಬಿಟ್ಟಮುನೀಶ್ವರನು ತಾ
ವಿದುಗಳಿಂ ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯೆನಿಸುವನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗು
 ಣಾವಳಿಗಳಲಿ ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದೆ
 ಜೀವಿಪನು ಪ್ರಾರಬ್ಧವಶದಿಂ ಬಂದಲೇಸಿನಲಿ |
 ಭಾವದಿಂ ಹಾರೈಸಿ ಪೊಲ್ಲೆಹ
 ತಾವಿನಲಿ ದುಃಖಿಸನು ತಿಳಿಯಲಿ
 ಕಾವಿವೇಕಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆನೆಲೆಯೆನಿಸುವುದು ಕೇಳಿಂದ ||

ನಡೆಯುತಿಹ ಕೂರುಮನು ತನ್ನಯ
 ಒಡಲೊಳಗೆ ಕೈಕಾಲನೆಲ್ಲವ
 ನಡಗಿಸುವವೋಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಂದ |
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತೆಗೆತೆಗೆದು ತನ್ನಲಿ
 ದೃಢದಿ ನಿಲಿಸುವನಾವನಾತನ
 ಬಿಡದೆ ತೋರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆನೆಲೆಯೆನಿಸುವುದು ಕೇಳಿಂದ ||

ರುಜಿಯಡಸಲಾಹಾರವಿಲ್ಲದೆ
 ನಿಜವರಿಯದಾತಂಗೆ ವಿಷಯ
 ವ್ರಜತೊಲಗುವುದು ತನ್ನಲಿರುತಿಹ ಬಯಕೆ ವೊರಗಾಗೆ |
 ವಿಜಯ ಕೇಳಾಬಯಕೆ ವಿಷಯ
 ವ್ರಜಸಹಿತ ತೊಲಗುವುದು ತನ್ನೀ
 ನಿಜವನರಿದಿಹ ವರಮುನಿಗೆ ಕೇಳಿಂದನಸುರಾರಿ ||

ವರಮುಕುತಿಗೋಸುಗರ ಯೋಗವ
 ನಿರದೆಯಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡುವ
 ಗರುವ ಪುರುಷನ ಮನವ ಮುಂತಾಗೆಳೆದು ಬಲುಪಿನಲಿ |
 ತಿರುಹುವುದು ವಿಷಯಂಗಳಲ್ಲಿಗೆ
 ದುರುಳ ಕರಣಸಮೂಹವಿದು ನೆರೆ
 ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವುದಾರನಾದರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ.||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಅದುನಿಮಿತ್ತ ಖಿಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಮದವ ಮುರಿದು ನಿರೋಧಿಸುತಲತಿ
ಮುದದಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದೆನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನು |
ಒದವಿಸುತಲಿರಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು
ತುದಿಯಲಾವನ ವಶವಹವು ಕೇಳ
ಬುಧರ ಮತದಿಂದಾಮಹಾತ್ಮಂಗಿರದೆ ನೆಲೆಯಹುದು ||

ವಿಷಯಹಲವನು ನೆನೆವ ಮನುಜಗೆ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯ ಸಲುಗೆ ಪುಟ್ಟುಗು
ವಿಷಯಸಂಗದದೇಸೆಯಲುದಿಸುಗು ಕಾಮಿಸುವ ಶಕ್ತಿ |
ಹೊಸಪರಿಯ ಕಾಮನು ನೆರೆ ಬಂ
ಧಿಸಲಿಕದರಿಂ ಕ್ರೋಧ ಸಲೆ ಜನಿ
ಯಿಸುವುದೈ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ಫಲುಗುಣನ ||

ಅದರಿನವಿವೇಕವು ಜನಿಯಿಸುವು
ದದರದೇಸೆಯಿಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರದ
ಲೊದವಿದಾಸ್ಮೃತಿ ಕೆಡುವುದಾಸ್ಮೃತಿ ಕೆಡಲಿಕಾಬಳಿಕ |
ತುದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಜ್ಞಾನ ಕೆಡುತಿಹು
ದದು ಕೆಡಲು ಬಳಿಕಾತ ಮೋಕ್ಷದ
ಪದವ ಪಡೆಯದೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋದನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತ ಮುಮುಕ್ಷು ವಾದವ
ನುದಿತಕಾಮಕ್ರೋಧವಳಿದುಳಿ
ದೊದವಿ ತನ್ನಯಧೀನವಾದಿಂದ್ರಿಯ ನಿಕರದಿಂದ ||
ವಿಧಿವಿಹಿತ ವಿಷಯಂಗಳನು ತಾ
ಹದುಳದಿಂ ಭೋಗಿಸುವ ಚಿತ್ತನು
ಸದಮಳದ ಶಾಂತಿಯನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪರಮಶಾಂತಿಯ ಪಡೆದು ತಾನತಿ
 ಹರುಷದಿಂದಿಹ ಮುನಿಗೆ ದುಃಖದ
 ನೆರವಿಗಳು ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಹುವು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ |
 ನಿರುತ ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತನಾಗಿಹ
 ಪರಮಯೋಗಿಗೆ ಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತದಿ
 ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ನೆಲಸಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ನಿರುತದಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವರಿಯದ
 ನರಗೆ ದೊರಕದು ಯೋಗವದು ತಾ
 ದೊರಕದಿಹ ಮನುಜಂಗೆ ಮನನಾದಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸವು |
 ವರಮನನಶೂನ್ಯಂಗೆ ದೊರಕದು
 ಪರಮಶಾಂತಿಯು ಶಾಂತಿ ದೊರಕದ
 ನರಗೆ ಸುಖವೆಲ್ಲಿಯದು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ವಿಷಯದಭಿಮುಖದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ
 ವಶವೆನಿಸುತಿಹುದಾವನೊಬ್ಬನ
 ಸಸಿನಿರದ ಮನವವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನಿರದದುರೆಕೆಡಿಸಿ |
 ದೆಸೆಗೆಡಿಸುವುದು ಕೇಳದೆಂತೆನೆ
 ಪಸರಿಸಿದ ಶರಧಿಯೊಳು ನಾವೆಯ
 ವಿಷಮಮಾರುತವೆಳೆದೊಯಿದು ಮುರಿದಿಕ್ಕುವಂದದಲಿ ||

ಅದುಸಿಮಿತ್ತದೊಳಾವನೊಬ್ಬನು
 ಒದವಿದಿಂದ್ರಿಯಗಳನು ವಿಷಯದ
 ಸದನದಿಂ ಬರಸೆಳೆದು ನೆರೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹನು |
 ಅದರಿನಾತನ ಬುದ್ಧಿ ತತ್ವದ
 ಪದವಿಯಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಬುದವನನು
 ಬುಧರು ಸುಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯೆಂಬರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ .

ಆವುದೊಂದ ಅಭೇದದೃಷ್ಟಿಯ
ಭಾವದಮುಳಜ್ಞಾನಜೋತಿಯೊ
ಜೀವಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯದರಲೆಚ್ಚ ತಿಹನುಯೋಗಿ |
ಆವ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಭೇದದ
ಭಾವದೆಚ್ಚರು ತಾನಿಹುದೊ ಸ
ದ್ಭಾವನು ತಿಳಿದಿಹ ಮುನಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯದೆನಿಸುವುದು ||

ತುಂಬಿ ಜಲಿಸದೆ ಸ್ಥಿರವೆನಿಸುತಿ
ಪ್ಪಂಜುಧಿಯನುದಕಾಘ ನೆರೆ ಬೊ
ಕ್ಕಿಂಬುಗೊಂಡೇಕತ್ವವನು ಪಡೆವಂತೆ ಬಯಕೆಗಳು |
ಸ್ತಂಭಿಸುವುವಾವನಲತಾನೇ
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆದು ವಿಷ
ಯಾಂಬುಧಿಯಲಾಡುವನು ಶಾಂತಿಯನ್ನೈದಿ ಕೇಳೆಂದ ||

ವಿಷಯವೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ನೆರೆ ನಿ
ರ್ದಿಷಯವೆನಿಸಾಹಮ್ಮ ಮತೆಗಳ
ದೆಸೆಯ ಹೊದ್ದದೆ ಜ್ಞಾನಿ ತಾನಹನೆಂಬ ಹಮ್ಮಳಿದು |
ಸಸಿನೆ ಜಲಿಸದೆ ನಿಸ್ಸ್ಮೃತತೆಯಿಂ
ದೆಸೆಯುತಿಹ ವರಯೋಗಿ ತಾ ನೆರೆ
ಹೊಸತೆನಿಸ ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈ ಪರಿಯ ವರಸಾಂಖ್ಯೆಯೋಗದ
ರೂಪು ಬ್ರಹ್ಮದ ನಿಷ್ಠೆಯಿದರನು
ರೂಪಿನಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡವನು ಮರೆದಿರನು ನಿಜಪದವ |
ಆಪರಮನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ನೆಲೆಗೊಂ
ಡಾವುರ.ಷನವಸಾನಕಾಲದ
ಲಾಪರಬೊಮ್ಮವನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

- ಇಂತು ಸಾಂಖ್ಯೆಯೋಗವೆಂಬ ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ -

ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಎರಸಾರ್ಥಂಗಖಿಳಭುವನಾ
ಧಾರ ಹರಿ ಕರುಣದಲಿ ಶ್ರುತಿಗಳ
ಸಾರವಹ ಸತ್ಕರ್ಮಯೋಗವನೊಲಿದು ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು
ಹೊಲಬುಗೆಡಿಸುವ ಕರ್ಮದಿಂ ತಾ
ನೆಲಗೆ ಮಿಗಿಲಾದರೆಯದೇತಕೆ ಕರ್ಮಯೋಗದಲಿ |
ಜಲಿಸದೆನ್ನ ನು ಬೋಧಿಸುತಲಿಹೆ
ಹಲವು ಕರ್ಮದ ಹೊರೆಯೆನಿಸುವಾ
ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿಸುವುದುಚಿತವೆ ಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ದೇವ ಸಂದೇಹದ ವಚನದಿಂ
ದೀವಿಮಲವಾದೆನ್ನ ಮತಿಯನು
ಭಾವಿಸಲು ಮೋಹಿಸುತಲಿಹೆ ನೀನದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ |
ಆವಮತದಿಂದಾನು ಲೇಸನು
ಭಾವದಿಂದೈದುವೆನದೊಂದನು
ನೀವೆನಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬೆದಸುವುದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ವರಧನಂಜಯ ಪೂರ್ವದಲಿ ನಾ
ನೊರೆದೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವನು ಕೇ
ಳೆರಡುಪರಿಯಲದೆಂತೆನಲು ನಿಜಸಾಂಖ್ಯನಿಷ್ಠರಿಗೆ |
ವರಮುಕುತಿಗಾಬುದ್ಧಿಯೋಗವು
ದೊರಕುವುದು ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ
ತ್ಯುರುತರದ ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂ ಕೈವಲ್ಯವಹುದೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಕರ್ಮವನು ಜಡಭಾವವಂ ನೆರೆ
ನೆಮ್ಮಿಮಿಗೆ ಮಾಡದ ಪುರುಷನೀ
ಕರ್ಮಪದವಹ ಮುಕ್ತಿಯನು ತಾನೈದ ಮುದದಿಂದ |
ಕರ್ಮಚಯಸನ್ಯಾಸಮಾತ್ರದಿ
ನಿರ್ಮಲದ ಸುಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ
ಧರ್ಮವಹ ಪರತತ್ವವನು ತಾನೈದ ಕೇಳೆಂದ ||

ಒಂದುಕ್ಷಣ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡದೆ
ನಿಂದಿರನು ಕೇಳಾವಮರ್ತ್ಯನು
ಸಂದಮಾಯೆಯ ಗುಣಗಳಿಂದೀತೋರ್ಪಜಗವೆಲ್ಲ |
ಬಂದಿ ಪರವಶತೆಯನು ಘನನಿ
ಬಂಧದಿಂ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವು
ದಿಂದುನಿನ್ನಿ ನದಲ್ಲ ನಾದಿಯ ವಿದ್ಯೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈ ಸಕಲ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಸೂಸಲೀಯದೆ ನಿಲಿಸಿ ಪೂರ್ವದ
ವಾಸನೆಯ ಬಲುಹಿಂದ ಬಕನಂದದಲಿ ಮನದೊಳಗೆ |
ಆ ಸಕಲವಿಷಯವನು ನೆನೆಯುತ
ಲೇಸು ತಪವನು ವಿರಚಿಸಿದೊಡಂ
ದೋಷ ಮೂಢನು ತಿಳಿಯೆ ಮಿಥ್ಯಾಚಾರಿಯೆನಿಸುವನು ||

ಆವನೀಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ನಾವಿಷಯದಿಂ ತೆಗೆದು ಮನದಲಿ
ಭಾವಿಸದೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಜಯೋಗದಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ||
ಈ ವಿವಿಧಗುಣಕರ್ಮಯೋಗವ
ನಾವ ಫಲದಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಭಾವದಿಂ ಮಾಡುವವನು ತ್ತಮನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ವಿಹಿತಕರ್ಮವ ಮಾಡು ಸುಮ್ಮನೆ
 ಯಿಹುದರಿಂ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುತ
 ಲಿಹುದು ತಾನತ್ಯಧಿಕ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟುಹುದರಿಂದ |
 ಇಹದ ನಿನ್ನ ಶರೀರಯಾತ್ರೆಯ
 ಬಹಳಸುಖ ಮುಂತಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸ
 ದಿಹಪರಕೆ ಸತ್ಕರ್ಮವೇ ಹಿತವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಈ ಸಕಲಜನವೀಶ್ವರಾರ್ಪಣ
 ಕೋಸುಗವೆ ವಿರಚಿಸುವ ಕರ್ಮದ
 ಲೇಸ ನೆರೆಬಿಟ್ಟುಳಿದ ಕರ್ಮದಿ ಬದ್ಧವಾಗಿಹುದು |
 ಆಸೆಯನು ಬಿಟ್ಟುದುನಿಮಿತ್ತದ
 ಲೀಸಕಲ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಜಗ
 ದೀಶ್ವರಾರ್ಪಿತವಾಗಿ ನೀ ಮಾಡೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅಜನು ಮುನ್ನವೆ ಯಜ್ಞಸಹಿತೀ
 ಪ್ರಜೆಗಳನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಯಿಾ
 ಯಜನದಿಂ ಸಂತಾನವಾಗಲಿ ನೀವು ಬಯಸಿದುದ |
 ಯಜನ ತಾನೇ ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ
 ವಿಜಯರಾಗಿಹುದೆಂದನಾಕಮ
 ಲಜನ ಕಥನದಿನಾದುದದು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ದೇವರನು ನೀಮ್ ಯಜ್ಞದಿಂದಲಿ
 ಸೇವಿಸಲು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿಹ
 ದೇವರಿಷ್ಟವ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನು ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸುವರು |
 ದೇವತೆಗಳನು ನೀವು ನಿಮ್ಮನು
 ದೇವತೆಗಳಿಂತೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ
 ಭಾವಿಸಲು ನೀವುಭಯರುಂಕಡುಲೇಸನೈದುವಿರಿ ||

ಕರ್ತೃಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಇಷ್ಟಭೋಗಂಗಳನು ಯಜ್ಞದಿ
ತುಷ್ಟರಹ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಸಂ
ತುಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ಕೊಡಲು ಕೊಟ್ಟುದನವರಿಗರ್ಪಿಸದೆ |
ಕೆಟ್ಟತನದಿಂ ಭೋಗಿಸುತಲಿಹ
ದುಷ್ಟನೀಲೋಕದಲಿ ತಾನು
ತ್ಯುಷ್ಟದೈವಸ್ವಾಪಹಾರದ ಕಳ್ಳನೆನಿಸುವನು ||

ಪರಮಯಜ್ಞದ ಶೇಷವನು ತಾ
ವಿರದೆ ಭುಂಜಿಸ ಸಂತರುಗಳೀ
ದುರಿತಬಂಧನದಿಂದ ನೆರೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನೈಡುವರು |
ನಿರುತದಿಂದಲೆ ಸ್ವೀಯಕುಕ್ಕಿಂ
ಭರರು ಸ್ವಾರ್ಥವ ತಿಳಿಯದಿರುತಿಹ
ನರಕಿಗಳು ಪಾಪವನೆ ಉಂಬರು ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಅನ್ನದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜನಿಸುವ
ರನ್ನವೆಂತುದಯಿಸುವುದೆನೆ ಪ
ರ್ಜನ್ಯನಿಂ ಪರ್ಜನ್ಯತಾನುದಯಿಸುವುದೆಂತೆನಲು |
ಸನ್ನತಿಯೆ ಕೇಳ್ಯಜನದಿಂ ಪ
ರ್ಜನ್ಯನುದಿಸುವುದದು ಯಜನಸಂ
ಪನ್ನಸತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಜನಿಸುಗುಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಇಂತೆನಿಸ ಸತ್ಕರ್ಮವಾಶ್ರುತಿ
ಸಂತತಿಗಳಿಂ ಜನಿಸುವುದು ಶ್ರುತಿ
ಸಂತತಿಗಳಾವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಜನಿಸುವುವು |
ಇಂತು ಕಾರಣವೂರ್ವವನು ನಿ
ಶ್ಚಿಂತವರುವುವ ಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳು
ಸಂತತವು ಯಜ್ಞದಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿಹುವು ಕೇಳೆಂದ ||

ಈಪರಿಯ ವರ್ತಿಸುವ ಕರ್ಮಕ
 ಲಾಪವನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ಮಾನವ
 ರೂಪಿನೊಳು ಸಿಲುಕಿದು ಮಿಗೆ ವಿಷಯಾಭಿಮುಖನಾಗಿ |
 ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದ್ರಿಯದೊಡನೆ ತ
 ದ್ರೂಪದಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಲಿರುತಿಹ
 ಷಾಪಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸನು ವಾರ್ಧಕ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ಮಹಾಪುರುಷನೀ
 ಜೀವಭಾವವ ಬಿಟ್ಟು ಆತ್ಮನ
 ಭಾವಿಸುವನತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪರಮಾತ್ಮತ್ಯಪ್ತಿಯಲಿ |
 ಪಾಪನನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ
 ರೂವಳಿದ ಸಂತೋಷಿ ಯಾತನ
 ಧಾವ ಪರಿಯಲಿ ಕೂಡಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲೆಂದ ||

ಆ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ಕರ್ಮವ
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮಾಡುವದರಿಂ ಬಹ
 ಕಾಮಿತದ ಲೇಸಿಲ್ಲ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟಹುದರಿಂದ |
 ತಾಮಸದ ಕೇಡಿಲ್ಲ ಭೂತ
 ಸ್ತೋಮದಲಿ ತಾ ಬಯಸುವರ್ಥದ
 ಕಾಮವಾತಂಗಿಲ್ಲ ವೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ನಿಹಿತಕರ್ಮವ
 ಫಲದ ಬಯಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ
 ಸಲೆ ಮನುಜನೈದುವನು ಬ್ರಹ್ಮವನದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ |
 ಫಲದ ಬಯಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ನಿಷ್ಕಯ
 ಕುಲನಿಹಿತವಹ ಕರ್ಮವನು ನೀ
 ನೊಲಿದು ಸಂತತ ಮಾಡುತಿರೆ ಲೇಸಹುದು ನಿನದೊಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಕರ್ಮದಿಂ ಜನಕಾದಿಗಳು ಕೇ
ಶ್ಚಿರ್ಮಲದ ಸಿದ್ಧಿಯನು ಪಡೆದರು
ದುರ್ಮದವ ನೆರೆಬಿಟ್ಟುಕರ್ಮವನವರ ಚಂದದಲಿ |
ಧರ್ಮವೆಂದೇ ಮಾಡು ಅಥವಾ
ಹಮ್ಮು ವಿಡಿದಿಹ ಲೋಕಕೋಸುಗು
ಬೊಮ್ಮವನು ನೀನರದೊಡಂ ಮಾಡುವುದುಚಿತವೆಂದ ||

ಆವುದಾವುದನುತ್ತಮರು ನಿ
ತ್ಯಾವಳಿಯೊಳಾಚರಿಸರದನೇ
ತಾವು ಬಿಡದಾಚರಿಸುವರು ಮಾನವರು ಮುದದಿಂದ
ಆವನುತ್ತಮವುರುಷ ತಾಬಳಿ
ಕಾವಮತದಲಿ ನಡೆಯುತಿಹನದ
ಭಾವಿಸುತ ಮನುಜರುಗಳನು ವರಿಸುತಲಿಹರೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಮೂರುಲೋಕಂ
ಗಳೊಳೆನಗೆ ನೆರೆ ಮಾಡಬೇಡಿದ
ಹಲವುಕ್ರಿಯೆ ತಾನಿಲ್ಲ ಪಡೆಯದವಸ್ತುತಾನಿಲ್ಲ |
ಬಲವಿನಿಂ ಮುಂದೈದೆ ಬೇಡುವ
ಫಲವು ತಾನಿಲ್ಲಾದೊಡೆಯು ನಾ
ಕುಲವಿಹಿತಕರ್ಮಗಳಲಿ ವರಿಸುತಲಿಹೆನೆಂದ ||

ಅಲಸದಾನೀಗಖಿಲಕರ್ಮವ
ನೆಲಗೆ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡುತಿರುತಿ
ರ್ದಲಸಿಪಾಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟಿನಾದತೆ ಬಳಿಕ ಮಾನವರು |
ಹಲವು ಮಾತೇನೆನ್ನ ನೀಕ್ಷಿಸಿ
ಕುಲವಿಹಿತಕರ್ಮವನು ಬಿಡುವರು
ಷಲಿಸಿ ಬಿಡಲವರುಗಳು ನರಕವನ್ನೆಡದಿರರೆಂದ ||

ನಿರುತ ಕರ್ಮವ ಮಾಡದೆಯು ತಾ
 ನಿರಲು ಈ ಮನುಜರುಗಳೆಲ್ಲರು
 ಭರವಸದಿ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಹರು ಜಾತಿಸಂಕರವೆ |
 ಇರದೆ ನಾನೇ ಮಾಡಿದವನಹೆ
 ನರನೆಲ್ಲರ ಕರ್ಮದಿಂ ವ್ಯಭಿ
 ಚಾಸಿ ಕೊಂದವನಪ್ಪೆನಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅಜ್ಞ ರೀವರದಾನತಪಗಳ
 ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವೇ
 ದಾಜ್ಞಿಯಿಂ ಬಯಸುತ್ತ ಮಾಳ್ವರು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳರು |
 ಪ್ರಜ್ಞಿಯಿಂದಾಫಲವ ಬಯಸದೆ
 ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮಗಳನು ಮಾಡುವ
 ರಜ್ಞ ಲೋಕದನುಗ್ರಹಾರ್ಥಕೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪಠಮತ್ವವ ಬಲ್ಲ ಬುಧರನ
 ವರತಕರ್ಮವ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ
 ಜ್ಞ ರಿಗೆ ಕರ್ಮವ ಬಿಡುವ ಬುದ್ಧಿಯ ಭೇದವಾರ್ಗವನು |
 ಒರೆಯಲಾಗದು ಕರ್ಮವನು ತಾ
 ನಿರುತದಿಂದಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
 ಚರಿಸುತವೆ ಮೂರ್ಖರನು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿಸುವುದೆಂದ ||

ದುರುಳತನದಭಿಮಾನದಿಂ ಸಂ
 ಚರಿಸುವಾತನು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಹ
 ಪಿರಿದು ಸತ್ಪರಜಸ್ತಮಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಗುಣದಿಂದ |
 ಭರದಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ
 ಮರುಳ ತಾನೇ ಮಾಡುತ್ತಿಹೆನೆಂ
 ದಿಧದೆ ಬಗೆವನು ಲೋಕದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಈ ಗುಣಂಗಳ
ಹಲವು ಕರ್ಮಂಗಳ ವಿಭಾಗದ
ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲ ಮಹಾವುರುಷನೀವಿಷಯವೈದರಲಿ |
ಬಲವಿನಿಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು
ಸಲೆ ಚರಿಸುತಿಹುವೆಂದು ಹಮ್ಮಿನ
ಬಲೆಯೊಳಗೆ ತಾ ಸಿಲುಕನ್ನೆಯಿಲೆಸಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ತಾಮಸದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಗುಣ ದು
ಷ್ಠಾಮ ಮೂಢರು ತ್ರಿಗುಣ ಕರ್ಮ
ಸ್ತೋಮದಲಿ ಕರ್ತೃತ್ವದಿಂದಾಸಕ್ತರಾಗಿಹರು |
ಆಮರುಳರನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ
ಸೀಮೆಯನು ಬಲ್ಲವರು ಕರ್ಮವ
ನೇಮದಿಂ ಸಲೆಬಿಡಿಸಲಾಗದು ವಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಕಲಕರ್ಮವ
ನೋಲವಿನಿಂದೆನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ
ಸಲೆ ಪರಮತತ್ವವನರಿವ ಮತಿಯಿಂದ ವಿಷಯದಲಿ |
ಬಲಿದ ಬಯಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಮಮತೆಯ
ಗೆಲಿದು ಶೋಕಾದಿಗಳನ್ನೆದದೆ
ಕಳುಹಕುದ್ಯೋಗವನು ಮಾಡೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆರುಕೆಲರೀಯೆನ್ನ ಮತದಲಿ
ಸಾರಸತ್ಯರ್ಮವನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿ
ಚಾರದಿಂದನುಸರಿಸಿ ನೆರೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೈದುವರು |
ಬೇರೆಮಾತೇನಿನ್ನು ಮಾಡುವ
ಧೀರರವರನಸೂಯರಾಗಿರೆ
ಘೋರವಹ ಕರ್ಮಂಗಳಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನೈದುವರು ||

ಇನ್ನು ನೀಕೇಳಾರು ಕೆಲಬರು
 ಎನ್ನ ಮತವಹ ಕರ್ಮ ಯೋಗವ
 ಭಿನ್ನಹಾದಿಯಸೂಯತನದಿಂ ಭಜಿಸದಿರುತಿಹರು |
 ಧನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ
 ಬನ್ನ ಬಡುತಿಹ ಮತಿವಿಹೀನರು
 ಮುನ್ನವೇ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟರೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ತಾನು ಸತ್ವಜ್ಞಾನದನುಸಂ
 ಧಾನವುಳ್ಳವನಾದೊಡೆಯು ಮುಂ
 ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕೃತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಜೆಷ್ಟಿಪನು |
 ಆನರರುಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿನಿ
 ಧಾನದಿಂದಿರುತಿಹರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿ
 ಧಾನನಿಗ್ರಹವೇನ ಮಾಡುವುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಬಿಡದೆಳಿವ ಪಂ
 ಚೇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥಂಗಳಲಿ ಮಿಗೆಬಳಿ
 ಸಂದು ರಾಗದ್ವೇಷವಿರುತಿಹುವವರಧೀನವನು |
 ಮಂದರಂದದಲೈದಲಾಗದು
 ಸಂದ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಕಿವು ತಾಂ
 ಸಂಪವೈರಿಗಳಾಗಿಹುವು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ತನ್ನ ಧರ್ಮಾ ಚರಣವೇ ತನ
 ಗುನ್ನತದ ಲೇಸಾದ ಕಾರಣ
 ವನ್ಯಕೊರತೆಯದಾದೊಡೆಯು ಕೇಳ್ದನಗದೇ ಲೇಸು |
 ಅನ್ಯಧರ್ಮವು ಕುಲಗೆಡಿಸಿ ನೆರೆ
 ಬನ್ನ ಬಡಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಸಂ
 ವೃಣ್ಣನೆನಿಸಿದೊಡಂ ತನಗೆ ಲೇಸಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಹರಿಯೆ ಕೇಳಿಪಾಪವನು ನರ
ಭರದಿ ಬಯಸದಿರಲೈ ಬಲುಹಿಂ
ದರಸು ಬಿಟ್ಟಿಯ ಮಾಡುವಂಧದಲಾರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ |
ಇರದೆ ಮಾಳ್ವಂ ತನುವ ಪ್ರೇರಿಸ
ಪುರುಷನಾರೈ ಹೇಳು ವೃಷ್ಟಿಗ
ಳರಸ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕರುಣಿಸೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ಕೈಮುಗಿದು ||

ಎನಿತನುಂಡುಂ ದಣಿಯದಿಹನೊ
ಬ್ಬನು ಮಹಾಪಾಪಿಷ್ಠ ನೀಕಾ
ಮನು ಕಣಾ ಈಕ್ರೋಧನೆಂಬವನುಂ ರಜೋಗುಣದಿ |
ಜನಿಸಿದರು ಪರತತ್ವವಿದ್ಯೆಯೊ
ಳನುಪಮದ ಯೋಗಕ್ಕಿವಂದಿರು
ಘನತರದ ಹಗೆಯಾಗಿಹರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಹೊಗೆಯ ಬಲುಹಿಂದಗ್ನಿ ಕಿಲುಬುರೆ
ನೆಗೆದಿರಲು ದರ್ಪಣವು ಮಾಸಿಂ
ದೊಗೆದ ಗರ್ಭವು ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿರ್ಪಂತೆ ಹೃದಯದಲಿ |
ನಿಗಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ಕಾಮಾ
ದಿಗಳೆನಿಸ ಹಗೆಯಿಂದ ತಿಳಿದರ
ಬಗೆಗೆ ಮುಸುಕಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ತತ್ವವಿದರಿಗೆ
ಹಲವು ಕಾಲ ವಿರೋಧಿಯೆನಿಸುವ
ಕಲಿತವಿಷಯ ಸಮೂಹಸಮಿಧೆಗಳಿಂದ ದಣಿಯದಿಹ |
ಬಲುಹೆನಿಸ ಕಾಮಾಗ್ನಿಯಿಂ ನೆರೆ
ಸಲೆ ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿಹುದು ತತ್ವದ
ನೆಲೆಯೆನಿಸ ನಿಃಸೂಪವಿಂಧನವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ನೆಗಳಿದಿಂದ್ರಿಯವೀಮನೋಬು
 ದ್ಧಿಗಳು ತಾವಿವು ಮುನ್ನ ಘನನಂ
 ಬುಗೆಯ ನೆಲೆವನೆ ಯೆನಿಸುತಿಹುವಿವರಿಂದ ಮನ್ಮಥನು |
 ನಿಗಮಸಿದ್ಧಜ್ಞಾನವನು ತಾ
 ನಗಲದೆಯೆ ನೆರೆ ಮುಸುಕಿ ಜೀವರ
 ಬ್ರಹ್ಮಗುಣೋಳಿಸುತ್ತಿಹನು ಜಗದೊಳಗೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತ ಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರದ
 ಪದವ ಕೆಡಿಸುವ ಕಾಮನೆಂಬೀ
 ಮದಮುಖದ ಪಾಪಿಯನು ನೀಜಯಿಸುವರೆ ಮೊದಲಲ್ಲಿ |
 ಒದವಿದಿಂದ್ರಿಯಗಳ ನಿರೋಧಿಸಿ
 ಸದಮಲಜ್ಞಾನದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ
 ವಿದಿತವೈರಾಗ್ಯದಲಿವನ ಕೆಡಿಸೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯದಿಂ ಮಿಗಿ
 ಲೆಂದು ನುಡಿವರು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ
 ಬೃಂದದಿಂ ಮನವಧಿಕ ಮನದಿಂದತ್ಯಧಿಕ ಬುದ್ಧಿ |
 ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂ ವಿಷಯಪಂಚಕ
 ದಿಂದ ಮನದಿಂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾ
 ನಂದಮಯನಾತುಮನಧಿಕ ಕಲಿಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಈಪರಿಯಲಾತ್ಮನನು ಬುದ್ಧಿಯ
 ಧೂಪಿನಿಂದತ್ಯಧಿಕನೆಂದೇ
 ದೀಪಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಿಂ ನೆರೆ ತಿಳಿದು ಚಿತ್ತವನು |
 ವ್ಯಾಪಿಸಿದದಂದದಿ ನಿರೋಧಿಸಿ
 ನೀ ಪರಮಯತ್ನದಲಸಾಧ್ಯದ
 ಪಾಪಿಯಾಗಿಹ ಕಾಮವೆಂಬೀಪಗೆಯ ಜಯಿಸೆಂದೆ ||

— ಇಂತು ಕರ್ಮಯೋಗವೆಂಬ ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಯೋಗದ
ಪರಿಯನಾಮುರಹರನು ಪಾರ್ಥಂ
ಗೊರೆದ ಪರಿಯನು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ||.

ಒದವಿದೀವರನಿತ್ಯಯೋಗದ
ಪದವ ನಾ ಪೂರ್ವದಲಿ ಪೇಳ್ವೆನು
ಮುದದಲಾಸೂರ್ಯಂಗಿ ಸೂರ್ಯನು ಬಳಿಕ ಮನವಿಂಗಿ |
ಇದನು ತಿಳುಹಿದ ತಿಳಿದ ಮನು ಹೇ
ಳಿದನು ತಾನಿಕ್ಕಾನ್ಯಕುವಿಂಗೀ
ಹದನ ಕೇಳೈಪಾರ್ಥನೀನೆಂದನು ಮುರದ್ವಂಸಿ.||

ಈಪರಿಯ ಪಾರಂಪರೆಗಳಿಂ
ದೀಪಿಸುತ್ತರೆ ಬಂದ ಯೋಗವ
ತಾಪಸೋತ್ತಮರಾಜಯುಷಿಗಳು ಬಲ್ಲರೆಲ್ಲವನು |
ಆಪರಮವರಯೋಗವಿಳೆಯೊಳು
ರೂಪಳದು ಬಹುಕಾಲದಿಂ ಮಿಗೆ
ಲೋಪವಾಯಿತು ಪಾರ್ಥ ನೀ ಕೇಳೆಂದನಸುಶಾರಿ||

ನೀನೆನಗೆ ಸಂಗಡಿಗನೆಂದು ನಿ
ಧಾನದಿಂ ನಿಜಭಕ್ತನೆಂದೇ
ನಾ ನೀನಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲಿ ಸೂರ್ಯಂಗೊರೆದ ಯೋಗವನು |
ಜ್ಞಾನವುದಯಿಸುವಂತೆ ವೇದವಿ
ಧಾನುಗತದುತ್ತಮರಹಸ್ಯ
ಷ್ಠಾನವನು ತಿಳುಹಿದನು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರದ್ವಂಸಿ ||

ಬಿನ್ನ ಹವ ಮಾಡುವೆನು ಹರಿಯೇ
 ನಿನ್ನ ಜನ್ಮವು ಬಳಿಕಿನದು ರವಿ
 ಮುನ್ನ ತಾ ಜನಿಸಿದನು ಪೂರ್ವದಲಾವಾಃ ಕರಿಯಿಂದ |
 ಉನ್ನತದ ಯೋಗವನು ನಿನಗುಪ
 ಸನ್ನ ನಾದರ್ಕಂಗೆ ನೀನಿದ
 ಮುನ್ನ ಬೋಧಿಸಿದಂದವನು ನಾನರಿವೆನೆಂತೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನಗೆ ನಿನಗೆಯು
 ಹಲವು ಜನ್ಮಾದಿಗಳು ಹೋದವು
 ಹೊಲಬನೆಲ್ಲವ ಬಲ್ಲೆ ನಾನವರಿಯೆಯ್ಯೆ ನೀನು |
 ಸಲೆ ಜನನ ಮರಣಗಳ ವಿಧ್ಯೆಯ
 ನೆಲೆ ಸಕಲಭೂತಂಗಳಿಗೆ ನಿ
 ರ್ಮಲನಿಯಾಮಕನೆನಿಪ ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಾನೆಂದ ||

ನಿತ್ಯನಜನು ಸಮಸ್ತ ಭೂತಕೆ
 ಕರ್ತನಹ ಈಶ್ವರನು ತಾನೆನಿ
 ಸುತ್ತ ಶ್ರುತಿಗಳೊಳಿರೊಡೆಯು ಕೇಳೆನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯನು |
 ಸತ್ವದಿಂದಾಶ್ರಯಿಸುತ್ತೆನ್ನಯ
 ವಿಸ್ತರದ ಗುಣಮಾಯೆಯಿಂ ಜನಿ
 ಸುತ್ತಿಹೆನು ಕರ್ಮದಲಿ ಜನಿಸೆನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಧರ್ಮಕಾವಾಗಹುದು ಹಾನಿಯ
 ಧರ್ಮವಾವಾಗುದುಭವಿಸುವುದು
 ಕರ್ಮಕಾಲಂಗಳನರಿದು ಬಳಿಕಾಗ ತನ್ನವನು |
 ನಿರ್ಮಿಸುವೆನವತಾರರೂಪಿಂ
 ಧರ್ಮಕೋಸುಗ ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿಸೈ
 ನಿರ್ಮಲನು ನಾಂ ಜೀವರಂದದಿ ಜನಿಸೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸಜ್ಜನರುಗಳ ಸಲಹಲೋಸುಗ
ದುರ್ಜನರ ನೆರೆ ಮಡುಹಲೋಸುಗ
ಮೂರ್ಖತದ ಧರ್ಮಗಳನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲೋಸುಗವು |
ಕಜ್ಜವೆನಗಿದು ಪ್ರತಿಯುಗಂಗಳ
ಪಜ್ಜೆವಿಡಿದುದಯಿಸುವೆ ಫಲವನು
ವರ್ಷಿಸುತ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಈಪರಿಯಲವತರಿಸಿ ದೆನ್ನ ಸ್ವ
ರೂಪವನು ವರಜನ್ಮ ಕರ್ಮದ
ರೂಪುಗಳ ಲೇಸಾಗಿ ತಿಳಿದವನೀತನುವ ಬಿಟ್ಟು |
ವಾಪದಿಂ ತಾ ಮರಳಿ ಜನಿಸದೆ
ತಾಪಮೂರನು ಗೆಲಿದು ಮಿಗೆ ನಿ
ರ್ಲೇಪನೆನಿಸುವ ನೆನ್ನ ನೈ ದುವನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಭೀತಿರಾಗದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದೆ
ನೀತಿಯಿಂ ನಿಜಭಕ್ತನಾಗಿರು
ತೋತು ನಾನೇ ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪೆಂದು ಭಾವಿಸುವ |
ಆತುಮಜ್ಞಾನದ ತಪಸ್ಸಿಂ
ವೂತವಾಗಿಹ ಸಕಲಸುಜನ
ವ್ರಾತವೈದುವುದೆನ್ನೊ ಕೈಕೈವನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಭರದಲಾರಾರಾವ ಪರಿಯಲಿ
ನಿರುತದಿಂ ಭಜಿಸುವರವರನಾ
ಪರಿಯುಭೀಷ್ಟವನಿತ್ತು ಸುಖದಿಂ ತುಷ್ಟಿ ಬಡಿಸುವೆನು |
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮನುಜರುಗಳಾ
ದರದ ಲೆನ್ನ ಯಪದವನೆಲ್ಲರು
ಘ್ನಿಧು ಬಳಿವಿಡಿಧಿಹರು ತಿಳಿಯೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಕರ್ಮದಿಂದೈಹಿಕದಫಲವ ನ
ಹಮ್ಮ ಮತೆಯಿಂ ಬಯಸುವರುಗಳು
ಕರ್ಮದೇವತೆಗಳನು ಹಿಡಿಧಾರ್ಷಿಸುವರತಿಮುದದಿ |
ಧರ್ಮದಿಂದಹ ಫಲವದಾಶ್ರಯ
ಧರ್ಮವಿಡಿದಿಹ ಮನುಜರಿಗೆ ಸ
ತ್ಕರ್ಮದಿಂದೀಭುವನದೊಳು ಸಿದ್ಧಿವುದು ಬೇಗದಲಿ ||

ನಾಲ್ಕುವರ್ಣದ ಕರ್ಮಗುಣದ ವಿ
ವೇಕದಿಂದ ವಿಭಾಗಸಹಿತೀ
ಲೋಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೀಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ನಾನು |
ಏಕಕರ್ತೃವೆನಿಸಿದರೆಯು ನಾ
ನೀಕೆಲಸದಲಕರ್ತೃವಾದ ನ
ಶೋಕನೆಂದೇ ತಿಳಿ ನಿಧಾನದೊಳಿಂದನೆಸುರಾರ ||

ಎನ್ನ ನೀಕರ್ಮಂಗಳೆಂದುಂ
ಬೆನ್ನ ಹತ್ತವು ಎನಗೆ ಕರ್ಮದ
ಸನ್ನ ಹಿತ ಫಲದಲ್ಲಿ ಭೋಗದ ಬಯಕೆ ಯಿಲ್ಲಾಗಿ |
ಎನ್ನ ನೀಪರಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನು
ತನ್ನ ಮತಿಯಿಂ ಬಲ್ಲನವ ನೆರೆ
ಧೆನ್ನ ನೀಕರ್ಮಂಗಳಿಂ ಬಿಗಿವಡೆಯಕೇಳೆಂದೆ ||

ಇನ್ನು ಕೇಳೈ ವಾರ್ಥ ಮುನ್ನಿನ
ಧನ್ಯರಾದ ಮುಮುಕ್ಷು ಗಳು ನೆರೆ
ಸನ್ನ ಹಿತರುಗಳಾಗಿ ಕರ್ಮವ ತೆಲಿದು ಮಾಡಿದರು |
ಮುನ್ನಿನವರುಗಳಿಂದಲಿನ್ನುಂ
ಮುನ್ನಿನವರುಂ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿರು
ವುನ್ನೆ ತದ ಸತ್ಕರ್ಮವನು ನೀನೊಲಿಡು ಮಾಡೆಂದ ||

ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ

ಕರ್ಮವಾವುದು ನೋಡೆ ನಿಜದಲ
ಕರ್ಮವಾವುದ ದೆಂತೆನುತ್ತ
ಕರ್ಮವನು ತಿಳಿವಲ್ಲಿ ಮೋಹಿತರಹರು ಕೋವಿದರು ||
ಕರ್ಮವಾವುದನರಿದಮಂಗಳ
ಕರ್ಮಬಂಧವ ಹರಿವೆ ಕೇಳಾ
ಕರ್ಮವನು ಹೇಳುವೆನು ನಿನಗಾನಂದನಸುರಾರಿ ||

ನಿರುತ ಕರ್ಮದ ರೂಪವನು ದು
ಶ್ಚ ರಿತವಾದ ವಿಕರ್ಮ ರೂಪನು
ಪರಿವಿಡಿಯಲಿ ಯಕರ್ಮವನಿತರ ರೂಪಭೇದವನು |
ಪರಿಕಿಸೆಲು ನೀನರಿಯಬೇಹುದು
ಭರದಿಕರ್ಮದ ಗತಿ ವಿಚಾರಿಸ
ಲರಿದೆನಿಸುತಿಹುದಾಗಿ ನಿನಗದ ನೊರೆವೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ನಿರುಪಮಾತುಮನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವ
ಪರಿಕಿಸದೆ ದೇಹಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಉರುತರದ ಕರ್ಮವನು ಕಂಡವನಾವನೊಬ್ಬವನು |
ನರರೊಳಧಿಕಜ್ಞಾನಿ ಯಾತನೆ
ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕರ್ಮವ
ಭರದಲಿಲ್ಲವ ಮಾಡಿದಾತನು ವಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಸಕಲಕರ್ಮವ
ನಾವಫಲ ದಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಭಾವದಲಿ ನಡೆಸುತ್ತ ವಿಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಭರ್ಜಿತದ |
ಜೀವಸಂಚಿತಕರ್ಮದಿಂ ದಿಹ
ನಾವಿವೇಕಿಯ ಬುಧರುಗಳು ನೆರೆ
ಭಾವಿಸುವರೈ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮನೆಂದು ಲೋಕದಲಿ ||

ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನು ಸಕಲಬಯಕೆಯ
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಹ ನಿರಾಶ್ರಯ
 ಚಿತ್ತನಾಗಿಹ ಜ್ಞಾನಿ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಲಿ ತಾನು |
 ಎತ್ತಲಾ ನುದ್ಯೋಗಿಸಿದೊಡಂ
 ಹತ್ತವಾಕರ್ಮದ ಫಲಂಗಳು
 ಕರ್ತೃತಾನಲ್ಲೆನಿತು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲವನೆಂದ್ ||

ಆಸೆಯನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ನಿಯತದಿ
 ಸೂಸ ದಂತಃಕರಣಯೋಗಾ
 ಭ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಯೆ ಸಕಲವಿಷಯವ ಬಿಟ್ಟು ಮಾನವನು |
 ಈಶರೀರಕೆ ತಕ್ಕಕರ್ಮವ
 ನೇಸು ಮಾಡಿದೊಡಂ ವಿಷಮವಹ
 ದೋಷಲೇಪವ ಪಡೆಯ ನವನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆದನಿತು ಲಾಭದಲಿ ತುಷ್ಟಿಯ
 ನೈದಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ದ್ವಂದ್ವವ
 ನೈದೆ ಸೈರಿಸಿ ಮತ್ಸರವ ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ಚಿತ್ತದಲಿ |
 ಆದ ಲಾಭಾಲಾಭದಲಿ ಮಿಗೆ
 ಭೇದಹರ್ಷಂಗಳನು ತಾಳದೆ
 ವೈದಿಕಕ್ರಿಯೆಮಾಡಿದರೆಯುಂಬದ್ವ ನಲ್ಲೆಂದ್ ||

ಸಂಗವನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟುರಾಗದ
 ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನದಲಿ ದೃಢ
 ಸಂಗಿಯಾಗಿ ಸುಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮಹೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಕೆ |
 ಹಿಂಗದನುದಿನ ಕರ್ಮವನು ಮಾ
 ಳ್ವಂಗಿ ಸಂಚಿತಸರ್ವಕರ್ಮವು
 ಹಿಂಗಿಹೋಹುದು ಪಾರ್ಥ ನೀ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಬ್ರಹ್ಮಕೂಪೆನಿಪಗ್ನಿಯಲಿ ತ
ದ್ವೈಹ್ಮರೂಪಹ ಹವಿಯ ಹೋಮವು
ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಹ ಕರ್ತೃವೀಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಕುರಿತು |
ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮಸಮಾಧಿಯಿಂದಾ
ಬ್ರಹ್ಮವನು ತಾನೈದುವನು ತ
ದ್ವೈಹ್ಮವಿಂತೀಜಗವು ಯೋಗಿಗೆ ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಮತ್ತೆಕೆಲಬರು ಯೋಗಿಗಳು ಯಜಿ
ಸುತ್ತಿಹರು ಘನಸುಗುಣದಿಂದೇ
ವೋತ್ತಮಾರ್ಪಣಮೆನಿಸ ಯಜ್ಞವ ವೈದಿಕಾಗ್ನಿಯಲಿ |
ಇತ್ತ ನಿರ್ಗುಣಯೋಗಿಗಳು ಯಜಿ
ಸುತ್ತಿಹರು ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ನಿಯಲಿ ಪುರು
ಷೋತ್ತಮನನು ವಿವೇಕಯಜ್ಞದಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕೆಲರು ಧ್ಯಾನಸಮಾಧಿಯೆಂಬೀ
ಜ್ವಲನನಲಿ ಶೋತ್ರಾದಿಗಳಿಗಹ
ಫಲವ ಬೇಳುತಿಪ್ರಾರೈ ಕೆಲರಂದ್ರಿಯಾಗ್ನಿಯಲಿ |
ಸುಳಿಯುತಿಹ ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯಂ
ಗಳನು ಬೇಳುತಿಹರು ಪರಿಪರಿ
ಗಳ ವಿಧಾನಂಗಳನು ಹೇಳುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಜ್ಞಾನದಿಂ ದೀಪಿಸುತ ವಿಷಯ
ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ತನಿಯಮವಿ
ಧಾನ ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕೆಲ ರಭ್ಯಾಸಯೋಗದಲಿ |
ಈನಿಖಿಲಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಧೀನಕರ್ಮವ ಪ್ರಾಣಕರ್ಮವ
ಮೌನದಿಂ ದೆಲ್ಲವನು ಬೇಳುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಶ್ರುತಿಗಳಂ. ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಳುತ್ತಿಹ
 ವ್ರತವನುಳ್ಳಯತೀಶ್ವರರು ತ
 ತ್ವ್ರತಿವಿಹಿತಸದ್ಧ್ರವ್ಯವೇದಾಧ್ಯಯನಯೋಗತಪ |
 ಸ್ಸತತ ತತ್ವಜ್ಞಾನರೂಪಿನ
 ಕ್ರತುಗಳನು ಮಾಡುತ್ತಿಹರು ಸುಖ
 ಛತಿಸಯದ ವೋಕ್ಲವನು ಬಯಸುತ ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಕೆಲದು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಲಿ ನಿ
 ಶ್ಚಲರೆನಿಸಿಕೊಂಬವರು ಪ್ರಾಣಾ
 ನಿಲನಪಾನಾನಿಲನ ರೇಚಕಪೂರಕಂಗಳನು |
 ಕಳೆದು ಕುಂಭಕದಿಂದ ಪ್ರಾಣನ
 ಬಲಿದಪಾನಸಮೀರನಲಿ ತಾ
 ಛೊಲಿದು ಬೀಳ್ಪರಪಾನನನು ಬೀಳುವರು ಪ್ರಾಣನಲಿ ||

ಮತ್ತೆ ನಿಯತಾಹಾರರಾದನಿ
 ವೃತ್ತವಿಷಯರು ನಾಗಮುಖ್ಯಮ
 ರುತ್ತಗಳ ಬೀಳುವರು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನಿಚಯದಲಿ |
 ಉತ್ತಮದ ಯಜ್ಞವನು ಬಲ್ಲವ
 ರುತ್ತಮರೆನಿಪ್ಪೆಲ್ಲರುಂ ವಿ
 ಧ್ಯುಕ್ತವಹ ಯಜ್ಞಂಗಳಿಂ ಪಾಪವನು ಕಳೆಯುವರು ||

ಕುರುಕುಲೋತ್ತಮ ಯಜ್ಞ ಶೇಷವ
 ಹಿರಿದು ಭುಂಜಿಸಿದವರುಗಳು ನೆರೆ
 ಪರಮಪದವನು ಪಡೆವ ಯಜ್ಞದ ಫಲವದಿಲ್ಲದಿಹ |
 ನರರುಗಳಿಗಿಹ ಲೋಕವೇ ತಾ
 ದೊರೆಕಡೆನೆ ಪರಲೋಕವೆಲ್ಲಿಯ
 ದುರುಪರಾಕ್ರಮಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಈಪರಿಯ ಬಹುವಿಧದ ಯಜ್ಞಗ
ಳಾಪರಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಜನಿಸಿ ನಿ
ರೂಪಿಸುವ ವೇದದಮುಖದವಾಕ್ಯದಲಿ ಪೇಳಿಹುವು |
ಆಪರಿಯ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಾದಿಕ
ಲಾಪದಿಂ ಜನಿಸಿದುವನೆಲ್ಲವ
ನೀಪರಿಯಲರಿಯಲೈ ನೀನೆ ಮುಕ್ತನಹೆ ಯೆಂದ ||

ಎಲೆಪರಂತಪ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವು
ಹಲವುದ್ರವ್ಯದ ಯಜ್ಞದಿಂದತಿ
ಸುಲಭ ವುತ್ತಮಲೇಸು ಕೇಳಿನ್ನ ಖಿಲಶಾಸ್ತ್ರದೊಳು |
ಹಲವು ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿವು ತಾ
ವೆಲೆಗೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ
ಸಲೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯನೈದುವುವು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನವನು ನೀ
ನರಿತು ಕಲಿವೊಡೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ನತಿ
ಪರಿಚರಿಯವನು ಮಾಡಿ ವಂದಿಸುತ್ತವರ ಬೆಸಗೊಳಲು |
ಹಿರಿದು ತುಷ್ಟಿಯನೈದಿ ಕೃಪೆಯಿಂ
ಕರುಣಿಸುವರದರಿಂದ ನಿನಗಾ
ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ವಹುದೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಆವುದೊಂದೀತತ್ವವನು ನಿಜ
ಭಾವದಿಂ ನೆರೆತಿಳಿದೆ ಯಾದರೆ
ಜೀವಭಾವದ ಲಜ್ಞತನವನು ಮರಳಿ ನೀನೈದೆ |
ಆವಿವೇಕದ ಬಲುಹಿನಿಂ ಭೂ
ತಾವಳಿಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡೊಡೆ
ಜೀವರುಗಳೆಲ್ಲರನು ಎನ್ನಲಿ ಕಾಂಬೆ ನೀನೆಂದ ||

ಬಳಿಕ ನೀನು ಸಮಸ್ತವಾಪಿಗ
 ಳೊಳಗಮತಿಕಡುವಾಪಿ ಯಾಗಿರೆ
 ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನೀನಾಸಕಲಪಾತಕದ |
 ಜಲನಿಧಿಯ ನತ್ಯಂತನಿಜನಿ
 ಮ್ಫಲದ ತತ್ವಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವ
 ತೊಳತೊಳಗುತಿಹ ತೆಪ್ಪದಿಂ ದಾಂಟುವೆ ಸುನಿಶ್ಚಯವು ||

ಅತಿಥಿಡಾಳಿಸಿದ್ಗಿ ಶುಷ್ಕ
 ಪ್ರತಿಗಿಳ ಭಸ್ಮವನು ಮಾಡುವ
 ಗತಿಯವೊಲು ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಸಂಚಿತಕರ್ಮವೆಲ್ಲವನು |
 ಹತವಮಾಡುವುದೈ ಧನಂಜಯ
 ಕ್ಷಿ ತಿಯೋಳಗೆ ನೀನದನರಿದು ನಿಜ
 ಗತಿಯನೊಲಿವರೆ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಯಾಗೆಂದ ||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನದೀಪ್ತಿಗೆ
 ಸರಿಯನಿಪ ಪಾವನವು ಧರೆಯೊಳು
 ಹಿರಿದು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ನೋಡಾಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯನು |
 ನಿರುತ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳಾ
 ಪುರುಷ ತಾನೇ ಹಲವು ಕಾಲಾಂ
 ತರದೆ ತನ್ನಲಿ ಪಡೆವ ನೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳನೊಲಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ
 ಲೊಂದಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಗೆ
 ನಿಂದವನು ಸುಜ್ಞಾನವನು ಮುದದಿಂದಲೈದುವನು |
 ಸಂದ ಜ್ಞಾನವ ಪಡೆದು ಪರಮಾ
 ನಂದಮಯವಹ ಮೋಕ್ಷವನು ಸಾ
 ನಂದದಿಂದೈದುವನು ಬೇಗದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ.

ತಡೆಯದಜ್ಞಾನು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಜಡನು ಸಂದೇಹವನು ಮನದಲಿ
ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವ ಮೂಢನುಂ ಕೆಡುವರು ನಿಧಾನಿಸಲು
ಬಿಡದೆ ಸಂದೇಹವನು ಮಾಳ್ವಗೆ
ವೊಡವಿಯಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಪರದಲಿ
ಪಡೆವ ಸದ್ಗತಿದೊರಕದೈ ಕಲಿಸಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ
ಬಲದಿ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟು ಜ್ಞಾನದ
ಬಲುಹಿನಿಂ ದೀಸಕಲಸಂದೇಹಂಗಳೆದುಳಿದ |
ನೆಲೆಗೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲಿ ಸಂ
ಚಲನವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮನಿಷ್ಠನ
ಹಲವು ಕರ್ಮಂಗಳು ನಿಜದಿ ಬಂಧಿಸವು ಕೇಳೆಂದ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತದಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಯ
ಹೃದಯದವಿವೇಕದಲಿ ಜನಿಸಿದ
ಹುದಿದ ಸಂದೇಹವನು ಜ್ಞಾನದೊಳಾದ ಖಂಡೆಯದಿ ||
ಮುದದಿ ಖಂಡಿಸಿ ಕರ್ಮಯೋಗವ
ಹದುಳದಿಂ ಮಾಡೇಳುನೀನೆಂ
ದಿದಿರಲಿಹ ಪಾರ್ಥನನು ನುಡಿದನು ದಾಸವಧ್ವಂಸಿ ||

ಇಂತು ಜ್ಞಾನಯೋಗವೆಂಬ ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಕರ್ಮಲೇಸೋ ದೇವ ನೆರೆ ನಿ
ಷ್ಕರ್ಮ ಲೇಸೋ ಹೇಳಿನಲು ಸ
ಸತ್ಕರ್ಮವೇ ಸಾಧಕರಿಗುತ್ತಮವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಕರ್ಮಸನ್ಯಾಸವನು ಹೊಗಳುತ್ತ
ಕರ್ಮಯೋಗವ ಮರಳಿ ಹೊಗಳುವೆ
ಧರ್ಮವೀರರಡರೊಳಗುತ್ತಮ ವಾವುದೊಂದದನು |
ನಿರ್ಮಲದಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ
ಮರ್ಮವನು ಹೇಳಿನಗೆನುತಲಾ
ಧರ್ಮನಂದನನನುಜ ಬಿಸೆಗೊಂಡನು ಮುರಾರಂತಕನ ||

ಹರಿ ಕರುಣಿಸಿದಖಿಲಕರ್ಮವ
ಭರದಿ ಬಿಡುವುದು ಫಲವ ಬಿಟ್ಟಾ |
ದರದಿ ಮಾಡುವುದುಭಯಮತ ಕೈವಲ್ಯಕರವಹುದು ||
ಎರಡರೊಳು ಕರ್ಮವನು ಬಿಟ್ಟಾ |
ಚರಿಸುವುದರಿ ಕರ್ಮಯೋಗವು |
ಪರಿವಿಡಿಯ ಲುತ್ತಮವೆನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಅವನೊಬ್ಬನು |
ಹಲವು ಲಾಭಾಲಾಭವನು ತಾ |
ನೊಲಿಯದೇ ದ್ವೇಷಿಸದೆ ಇಹನವ ನಿತ್ಯಸನ್ಯಾಸಿ ||
ಸಲೆ ಸಕಲದ್ವಂದ್ವಂಗಳನು ನೆರೆ
ಗೆಲಿದವನು ಈ ಉಭಯಬಂಧದಿ
ತೊಲಗಿ ಸುಖದಿ ನಿಜಪದವನ್ನೈದುವನು ಕೇಳೆಂದ ||

ಪೂಜನಾಧ್ಯಾಯಂ

ಪರಮಸಾಂಖ್ಯವು ಕರ್ಮಯೋಗ ಎ
ವೆರಡರಲಿ ಭೇದವನು ಕಾಂಬರು
ಮರುಳರಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲಿ ಪಂಡಿತರೆನಿಸುವವರು |
ಹಿರಿದು ಭೇದವ ಸುಡಿಯರಿದರೊಳು
ಭರದಲೊಂದನು ಸಾರಿದವರೇ
ಯೆರಡರಿಂದಹೆ ಫಲವ ಪಡೆವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪರಮತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿ
ಹಿರಿಯರಾವುದಪಡೆದರದನೇ
ವರತವೋನುಷ್ಠಾನದಿಂದೈದುವರು ಯೋಗಿಗಳು |
ಹಿರಿದು ಸಾಂಖ್ಯವು ಕರ್ಮಯೋಗವು
ನಿರುತವೊಂದೆಂದಾವನೊಬ್ಬನು
ಭರದಿಕಂಡವನಾತನೇ ಕಂಡವನು ತತ್ತ್ವವನು ||

ಯಮ ನಿಯಮ ಯೋಗಂಗಳಿಲ್ಲದೆ
ಸಮನಿಸದು ಸನ್ಯಾಸಮವೊಪ್ಪೆ
ಯಮ ನಿಯಮ ಯೋಗಂಗಳಭ್ಯಾಸವನು ಮುದದಿಂದ |
ಕ್ರಮವಿಡಿದು ಮಾಡುವ ಮುನಿಸ ಕೇ
ಳಮಲಬ್ರಹ್ಮವ ಬೇಗದಿಂ ತನು .
ಭ್ರಮೆಶುಳಿದು ಸುಖದಿಂದಲೈದುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಗೆಲಿದು ಮನವನು
ಬಂಧಿಸುತ ವರಯೋಗಯುತನಾ
ನಂದದಿಂದವೆ ನಿಜವನರಿದಾತುಮನು ತಾನಾಗಿ |
ನಿಂದು ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು ತಾನಹೆ
ನೆಂದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಿ
ಬಂಧಿಸವು ಕರ್ಮಂಗಳವನನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಹ
 ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕಾಣುತ
 ಸ್ವರವಕೇಳುತ ಪರಿಮಳಗಳ ಕೊಳುತ ಸೋಂಕುತಲೂ.
 ಭರದಿ ನಡೆಯುತ ನುಡಿಯುತುರೆ ಕಾ
 ಹುರದಲಿಂದ್ರಿಯತತಿ ವಿಷಯದಲಿ
 ಚರಿಸುತಿಹುದೆಂದರಿದು ತಾನಪ್ರೀತನಾಗಿಹನು ||.

ಆವನೊಬ್ಬನು ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ತಾ
 ಭಾವದಿಂ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಫಲವನು
 ಭಾವಿಸದೆ ಕರ್ಮಗಳನು ಮಾಡುತ್ತಲಿಹನವನು |
 ತಾವರೆಯ ಎಲೆ ನೀರಿನಿಂ ನೆರೆ
 ತೀವಿ ಲೇಪವ ಪಡೆಯದಂದದ
 ತಾವ ಕರ್ಮದಿ ಲೇಪವಡೆಯದೆ ಮುಕ್ತನಾಗಿಹನು ||.

ಕಾಯದಿಂ ಮನದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯು
 ಪಾಯದಿಂ ಬರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ
 ಸಾಯಸಂಗಳಲಾದರೆಯು ಫಲದಾಸೆಯನು ಬಿಟ್ಟು |
 ನ್ಯಾಯ ಕರ್ಮವಮಾಡುವರು ನಿ
 ದಾರ್ಪಯದಲಿ ಯೋಗಿಗಳು ನಿರ್ಮಲ
 ಕಾಯದಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿಗೆ ವಾರ್ಧ ಕೇಳೊದ ||

ಕರ್ಮಫಲವನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ
 ಕರ್ಮವನು ವರಯೋಗಸಿದ್ಧನು
 ನಿರ್ಮಲದ ಶಾಂತಿಯನು ಪಡೆವನು ಫಲವ ತಾ ಬಯಸಿ |
 ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವನು ಕಾಮದ
 ಕರ್ಮದಿಂ ಸಂಸಾರವನು ತಹ
 ಕರ್ಮಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಕಡೆವನು ಯೋಗವಿರಹಿತನು ||

ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಇಂದ್ರಿಯದ ಜಯವುಳ್ಳವನು ಮನ
ದಿಂದ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟು ತಾನೇ
ಕುಂದದೀ ಯೊಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಪುರದ ದೇಹದಲಿ |
ನಿಂದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪ ಜೀವನ
ದೊಂದುಕರ್ಮವ ಮಾಡ ಪರರಿಂ
ದೊಂದುಕರ್ಮವ ಮಾಡಿಸನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಜನಕೆ ಕರ್ತೃತ್ವವನು ಕರ್ಮವ
ನನಿತು ಕರ್ಮದ ಫಲದ ಯೋಗವ
ನನಿತುವನು ತಾ ಮಾಡನೀಶ್ವರನಾವಪರಿಯಿಂದ |
ದಿನದಿನದ ಲನುವರಿಸುವುದೆಂ
ತೆನಲನಾದಿ ಯವಿದ್ಯೆಯಿಂ ತಾ
ಘನವೆನಿಸ ಸುಸ್ಕಾರದಿಂದವೆ ನಡೆಯುತಿಹುದೆಂದ ||

ಧರಿಸನೀಶ್ವರನಾರಪಾಪವ
ನುರುತರದ ಸುಕೃತವನು ಕೊಳ್ಳನು
ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನದಲಿ ಮುಸುಕಿಹುದು ||
ನಿರುತವದರಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಭವ
ಗರ ಹೊಡೆದು ಸಂಸಾರಚಕ್ರದ
ಪರುಠವಣಿಯಲಿ ಭ್ರಮಿಸುವರು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆರು ಕೆಲರಜ ತ್ವಜ್ಞಾನದ
ಸಾರದಿಂ ನೆರೆ ಕೆಡಲವರು ನಿ
ಧಾರ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ತಾ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವನು |
ಸೂರಿಯನವೊಲು ಬೆಳಗಿ ತೋರಲು
ದಾರರುಗಳೇ ಜಗದೊಳೇನುವ
ವಾರಯ್ಯೆ ಕೇಳೆಂದನಾ ವಾರ್ಥಂಗೆ ಮುರವೈರಿ ||

ಆಪರ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ
 ದೀಪಿಸುತಲಿರ್ಪವರು ಮುದದಿಂ
 ದಾಪರವೆ ತಾವೆಂಬ ನಿಷ್ಠೆಯನುಳ್ಳಮಾನವರು |
 ಆಪರಿಯ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂ ಘನ
 ತಾಪವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ವುನರಪಿ
 ರೂಪನೈದದೆ ನಿಜವ ತಾವೈದುವರು ಕೇಳಿಂದ ||

ವಿದ್ಯವಿನಯಗಳಂದಧಿಕನಾ
 ಗಿದ್ದ ದ್ವಿಜನಲಿ ಗೋವಿನಲಿ ನೆರೆ
 ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನಲಾನೆಯಲಿ ಶುನಕನಲಿ ಶ್ವಪಚನಲಿ |
 ಇದ್ದ ಪರಮಾತುಮನ ನೇಕೋ
 ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಸಮನಾಗಿ ಕಾಂಬರು
 ಬುದ್ಧಿನೆಲೆಗೊಂಡಿಹ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞ ಪಂಡಿತರು ||

ಆರುಕೆಲಬರು ಮನದಲೀಪರಿ
 ಸೇರುವೆಯ ಸಾಮ್ಯದಲಿಹರು ನಿ
 ಧಾರದಿಂ ದೇಹದಲಿ ಗೆಲಿದಿಹರವರು ಭವಭಯವ |
 ಎರಕೇಳೈ ಗೆಲುವ ಪರಿಯನು
 ಪಾರಮಾರ್ಥದಿ ದೋಷ ಹೊದ್ದದ
 ಸಾರತರ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಕತದಿಂದ ||

ಈಪರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ
 ರೂಪುನೆಲೆಗೊಂಡಜ್ಞ ನಾಗದೆ
 ಯಾಪರಬ್ರಹ್ಮವನರಿದು ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ನೆಲಸಿದವ |
 ರೂಪು ಮೊಠಲಹ ವಿಷಯಲಾಭದೆ ತಾ
 ಪರಮಹರುಷವನು ಪಡೆಯನು
 ತಾಪ ಮೂರೊದಗಿದರೆ ಬಿದರನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಪೆಂಚಮೊಧ್ಯಾಯಂ.

ಆವನನು ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಸ
ದ್ಭಾವದಿಂದೆರಗದ ಸುಚಿತ್ತದ
ಪಾವನನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಖವಾವುದನು ಪಡೆದಿಹನು |
ಆವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಧ್ಯಾನದೆ
ತೀವಿ ಬೆರಸಿದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವ
ಭಾವಿಸಲು ಕೇಳಾತನಚ್ಯುತ ಪದವನೈದುವನು ||

ತನುವಿಗಿಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಸಂಗದಿ
ಜನಿತ ಭೋಗಸಮೂಹ ದುಃಖದ
ಘನತೆಗಿದು ಕಾರಣ ಮೊದಲು ಕಡೆ ಯುಂಟೆನಿಪುದಾಗಿ |
ಅನಿತು ಭೋಗಂಗಳಲಿ ತಾನನು
ಮನದೊಳಾವರಯೋಗಿ ರಮಿಸನು
ಚಿನುಮಯಾತುಮನಾಗಿಹನು ಕೌಂತೇಯ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ಶರೀರದಿಂದೀ
ಜೀವ ತೊಲಗದ ಮುನ್ನವೀತನು
ಭಾವದಲಿ ಜನಿಸಿರ್ದ ಕಾಮಕ್ರೋಧದುರಣಿಯನು |
ಠಾವ ಸೈರಿಸುವೊಡೆ ಸಮರ್ಥನ
ದಾವನಾತನೆ ಯೋಗಯುಕ್ತನು
ಪಾವನನು ಸುಖಿಯಾಗಿಹನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನ ಲಾವನೊಬ್ಬನು
ನಿತ್ಯ ರಮಿಸುತ ಸುಖದಲಿಹನ
ತ್ಯುತ್ತಮದ ತತ್ಪದದಲಂತರೋತ್ತಿ ಯುಳ್ಳವನು |
ಯುಕ್ತನಾತನೆ ಯೋಗಿ ತಾಪರ
ತತ್ಪವಾದವ ನಮಳನದ್ವಯ
ನುತ್ತಮನು ಸಾಯುಜ್ಯಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ ||

ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ಹರಿದವರು ಕ್ಷಯ
ವಾದ ಪಾಪವನುಳ್ಳವರು ವಶ
ವಾದ ಚಿತ್ತವನುಳ್ಳವರು ಸಚರಾಚರಂಗಳಲಿ |
ಆದರಣೆಯಿಂ ನಿಜವ ಮಾಳ್ವನಿ
ಜೋದಯದಲಿಹ ತತ್ವನಿಷ್ಠರು
ವೇದವೇದ್ಯರು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಯುಜ್ಯವನು ಪಡೆಯುವರು ||

ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಲಿ ದ ನಿ
ಸ್ವೀಮರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಯತ್ನವ
ನೇಮದಿಂ ಮಾಳ್ವರಿಗೆ ಚಿತ್ತವ ವರಿಸಬೆಲ್ಲರಿಗೆ |
ತಾಮಸವ ಬುದ್ಧಿಯನು ಗೆಲಿದನಿ
ರಾಮಯದ ಯತಿಗಳಿಗೆ ತೋರ್ಪುದು
ಸೀಮೆ ಯಳಿದಿಹ ಬ್ರಹ್ಮಸುಖವೀ ಸಕಲದಿಶೆಗಳಲಿ ||

ಹೊರಗೆಸೆವ ವಿಷಯಂಗಳನು ನೆರೆ
ಜರಿದು ದೃಷ್ಟಿಯನೆರಡು ಹುಬ್ಬುಗೆ
ಳುವ ಮಧ್ಯದಲಿರಿಸಿ ನಾಸಿಕಡೊಳಗೆ ಜೇರಿಸುತಿಹ |
ಮೆರೆವ ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ವೆರಡನು
ಸೆರೆವಿಡಿದು ಸರಿಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನದ
ನಿಶಿಗೆಯಿಂದಭ್ಯಾಸ ಯೋಗಿಗಳಿಹರು ಕೇಳೆಂದ ||

ಮನವ ಬುದ್ಧಿಯನಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಘನವಿಕಾರವ ನಿಲಿಸಿ ನಿರ್ಮಲ
ಮನನಶೀಲನು ಮೋಕ್ಷ ದಲ್ಲಾ ಸಕ್ತನಾದವನು |
ತನುವಿನಿಚ್ಛೆಯ ಕ್ರೋಧಭಯವನು
ನೆನೆಯದೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂದಾ
ತನುವಿಚಾರಿಸೆ ನಿತ್ಯಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯಃ

ಸರ್ವಲೋಕಂಗಳಿಗಧಿಪನಹ
ಸರ್ವಯಜ್ಞ ತಪಂಗಳು ನೆರೆ
ಸರ್ವಕಾಲಂಗಳಲಿ ಭೋಗಿಪ ಸರ್ವತೋಮುಖನು |
ಸರ್ವಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಸಖನೆಂ
ದುರ್ದಿಯೊಳಗನ್ನ ನ್ನು ಭಜಿಪನು
ಸರ್ವಥಾ ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮

|| ಇಂತು ಕರ್ಮಸನ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂಬ ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಪರಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನು ಸಂ
ಗರದುಭಯಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ಮುರ
ಹರನು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಕರ್ಮ ಫಲವನು
ಭಾವಿಸದೆ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವ
ನಾಪನವ ಸನ್ಯಾಸಿಯೇ ವರಯೋಗಿ ಯೆನಿಸುವನು |
ಕೇವಲಾಗ್ನಿ ತ್ಯಾಗ ಸತ್ಕ
ಮಾರ್ಗವಳಿತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡದ
ಪಾವನನೆ ಲೋಕದೊಳಗುತ್ತಮನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಆವುದೊಂದನು
ತಿಳಿದವರು ಸನ್ಯಾಸವೆಂಬರು
ನೆಲೆಗದನು ವರಯೋಗವೆಂದರಿ ಸಂಗವಿಲ್ಲಾಗಿ |
ಫಲದ ಸಂಕಲ್ಪವ ಬಿಡದೆ ತಾ
ನೊಲಿದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವಾಚಂ
ಚಲನದೆಂದು ಯೋಗಿಯಾಗನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಯೋಗವನು ಬಯಸುವ ಮುನಿಗೆ ನಿಗ
ಮಾಗಮದ ಸತ್ಕರ್ಮವೇ ವರ
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗೆ ಪರಮಕಾರಣವೆನಿಸುವುದು ನೋಡು |
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿ ಯನ್ನೈದಿ ದಾತಂ
ಗಾಗ ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನ ತನ್ನೊಳ
ಗಾಗಲಾವರಶಾಂತಿ ಸಾಧನವೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದ ||

ಭೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯದ
ಯೋಗದಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸದೆ ಯಾ
ವಾಗಲುಂ ಕಾಮ್ಯಾದಿಕರ್ಮಗಳಲಿ ಸಿಲುಕದೆಯೆ
ನೀಗಿದವನು ಮನೋರಥವ ನೆರೆ
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನುಳ್ಳವನು ತಾ
ನಾಗ ಪರಮಾರೂಢನೆನಿಸುವ ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ತನ್ನ ನುದ್ಧರಿಸುವುದು ತನ್ನಿಂ
ಮುನ್ನ ತನ್ನಂ ಕೆಡಿಸಲಾಗದು
ತನ್ನ ನಿಜವನು ತಾನು ತಿಳಿಯಲು ತನಗೆ ತಾ ಬಂಧು |
ತನ್ನ ತಾನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಜಡ
ಭಿನ್ನ ಭಾವದಲಿರಲವಿದ್ಯಾ
ಪನ್ನ ಪದದಿಂ ತನಗೆ ತಾ ಹಗೆಯನು ಕೆಳೆಂದ ||

ಆವನಂತಃಕರಣ ತನ್ನ ವ
ಶಾವಲಂಬನವಾಗಿಹುದು ಕೇ
ಳ್ಳಾವಿಸುಳ್ಳವ ತನಗೆ ತಾನೇ ನೆಂಟನಾಗಿಹನು |
ಈವಿಧದ ಕರ್ಮಗಳಾವನ
ತಾವು ಪ್ರತಿಕೂಲಂಗಳಾಗಿಯೆ
ನೋವಡರಿಪುವು ತನಗೆ ತಾನವ ನಹನು ಹಗೆಯಂತೆ ||

ಚಳಿ ಬಿಸಿಲು ಸುಖ ದುಃಖ ವೃಣಜಾ
ವಳಿ ತಿರಸ್ಕಾರಂಗಳಲಿ ನೆರೆ
ಗೆಲಿದ ಚಿತ್ತವನುಳ್ಳಯೋಗಿಗೆ ಪರಮಶಾಂತಂಗೆ |
ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳು ಪರಂಪರೆಗಳನು
ಕಳಿದ ಪರಮಾರೂಢಚಿತ್ತಗೆ
ಬೆಳಗು ನಿಜವಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂ ವರ
 ಮುಕುತಿಕರ ಸುಜ್ಞಾನತೃಪ್ತನು
 ಏಕಳನಾಗದೆ ಹೊನ್ನು ಕಲು ಹಿಂಚೆಯಲಿ ಸಮನಾಗಿ |
 ಏಕರಿಸುವ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
 ನಿಕರವನು ಗೆದ್ದವನು ಚಲಿಸದ
 ಭಕತನೇ ನಿಜಯುಕ್ತನೆನಿಸುವ ನೆಂದನಸುತಾರಿ ||

ಪ್ರಿಯಸಖನು ಹಗೆ ಬಂಧುಜನಗಳು
 ನಿಯತ ಯತಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಸಾತ್ವಿಕ
 ನಯವಿದರು ಸಾಧುಗಳು ಪಾಪಿಷ್ಠರುಗಳಲಿ ಸಮದ |
 ಭಯವಳಿದ ನಿಜಬುದ್ಧಿಯಿಂ ನಿ
 ಶ್ಚಯದಲೇ ಪರಮಾತುಮನ ನಿ
 ಣ್ಯಯವ ಕಂಡವನೇ ವಿಶಿಷ್ಟನು ಪಾರ್ಥಕೇಳಿಂದ ||

ನಿಯತಚಿತ್ತವನು ನಿಜಪರಿಗ್ರಹ
 ಭಯವ ಬಿಟ್ಟಾಸೆಗಳನುಳಿದಿರ
 ಭಯವನುಳಿ ದಸಹಾಯನಾ ಗೇಕಾಂತವಾಸವನು |
 ಬಯಸುತಿಹ ವರಯೋಗಿಯಾತ್ಮನ
 ನಯದಿ ಪರಮಾತುಮನೊಡನೆ ಸಂ
 ತಯವ ಕಳೆದೇಕತ್ವದಿಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಕೇಳಿಂದ ||

ಶುದ್ಧವಾಗಿಹ ತಾವಿನಲಿ ನೆರೆ
 ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲದೆ ಹ್ರಸ್ವವಲ್ಲದೆ
 ಹೊದ್ದಿಸುಸ್ಥಿರನಾಗಿ ಜೇಲಾಜಿನಕುತಗಳಿಂದ |
 ಗದ್ದುಗೆಯ ನಳವಡಿಸಿ ಮಿಗೆ ಕು
 ಳ್ಯದರ್ಪ ಪರಮಾತುಮನ ಧ್ಯಾನವ
 ಬುದ್ಧಿಯಿಂಧಲೆ ಮಾಡುವುದು ಕಲ್ಪಿಸಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಅದರ ಲತೀಲೇಸಾಗಿ ತಾ ಮಿಗೆ
ಹದುಳದಿಂ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ಚೆತ್ತದೊ
ಳೊದವಿದಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರಂಗಳನು ಬಿಟ್ಟು |
ಮುದದಲಂತಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯು
ನೊದವಿಸಲಿಕೋಸುಗರ ಯೋಗದ
ಹದನ ನರಿದಾಚರಿಸುವುದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಕಾಯ ಶಿರ ಕೊರಳುಗಳನೊಂದೇ
ದಾಯದಲಿ ಸಮನಾಗಿ ಚಲಿಸದೆ
ವಾಯುಧಾರಣೆಯಿಂದ ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಲಿಸಿ ದೆಸೆಗಳನು |
ಹಾಯುತಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರದೆ ಕೌಂ
ತೇಯ ತನ್ನಯ ನಾಸಿಕಾಗ್ರವ
ನಾಯತದಲೀಕ್ಷಿಸುತ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡುತ್ತಿಹುದೆಂದ ||

ಹದುಳಿಸಿದ ವರಚಿತ್ತವುಳ್ಳವ
ನೊದವಿದಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ಶ್ರುತಿ
ವಿದಿತವಿಮಲ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತವ ಚರಿಸುತಿಹ |
ತುದಿಗೆ ಮನವನು ನಿಲಿಸಿ ಯೆನ್ನಲಿ |
ಪುದಿದಚಿತ್ತವನುಳ್ಳ ಯೋಗಿಯು
ಮುದದಲೆನ್ನಲಿ ಲೀನವಾಗಿಹನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಈಪರಿಯ ನಿಯಮಿಸಿದ ಚಿತ್ತದ
ರೂಪವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮದ
ರೂಪನನುದಿನ ಚಿಂತಿಸುತ ವರಯೋಗಿಯಾದವನು |
ತಾಪವಳಿದೆನ್ನಯ ಪರಮಸುಖ
ರೂಪವನು ಕೂಡಿದುರ್ ನಿಜಚಿ
ದ್ರೂಪವೆನಿಸುವ ಶಾಂತಿಪದವನು ಪಡೆವ ಕೇಳಿಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಯೋಗವೆಂಬುದು
 ನೆಲೆಗೆ ಮಿಗಿಲಾಹಾರಿಗೆಯು ನಿ
 ಶ್ಚಲನಿರಾಹಾರಿಗೆಯು ನಿದ್ರಾಶೀಲಗನವರತ |
 ಬಲುಹಿನಿಂ ಜಾಗರವ ಮಾಡುವ
 ಛಲಿಗೆ ನಿಜಸುಖದಿಂದ ಯೋಗವು
 ಫಲಿಸುವುದು ತಾನಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಸಾರಯುಕ್ತಾಹಾರ ವುಚಿತವಿ
 ಹಾರವುಳ್ಳಾತಂಗೆ ನಿರ್ಮಳ
 ಚಾರುಕರ್ಮಂಗಳಲಿ ನಿಯತಕ್ರಿಯೆಯನುಳ್ಳಂಗೆ |
 ಭೂರಿನಿದ್ರಾ ಜಾಗರಣೆಗಳ
 ಸೇರದಿಹ ಧೀರಂಗೆ ದುಃಖಬ್ಧ
 ಜೀರ ಕೆಡಿಸುವ ಯೋಗ ದೊರಕುವೈದಿಂದನಸುರಾರಿ

ಆವನೊಬ್ಬನ ನಿಯತಚಿತ್ತವು
 ಪಾವನಾತುಮನಲ್ಲಿಯೇ ಸ
 ದ್ಭಾವದಿತಿ ನೆಲಸಿಹುದು ಬಳಿಕ ವಿರಕ್ತನಾದಪನು |
 ಈವಿವಿಧವಿಷಯಂಗಳನು ನೆರೆ
 ಹೇವದಿಂದಾವಾಗ ಬಿಟ್ಟಿಹ
 ಭಾವ ನೆಲೆಗೊಂಡಾಗಲವ ವರಯುಕ್ತನೆನಿಸುವನು ||

ನಿಯತಚಿತ್ತವನುಳ್ಳವಂಗಳನು
 ನಯದಲಾತ್ಮಧ್ಯಾನವನು ನಿ
 ಶ್ಚಯದಿ ಮಾಳ್ವಾತಂಗೆ ವರದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂತೆನಲು |
 ಭಯವಳಿದ ಯೋಗಿಗೆ ನಿವಾತಾ
 ಲಯದಲಿಹ ದೀವಿಗೆಯವೊಲು ನಿ
 ಭಯದಲಲುಗದೆ ಯಿಹುದದೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವಸ್ಥೆಯಲನುಪಮದ ಯೋ
 ಗಾವಲಂಬನದಿಂದ ಚಿತ್ತವು
 ಠಾವಿನಲಿ ನೆರೆ ನಿಂದು ಲಯವಹುದಾವ ಕಾಲದಲಿ |
 ಭಾವಿಸಲಿಕಾ ತುಮನ ನಾತ್ಮದ
 ಲಾವನೊಬ್ಬನು ಕಾಣುತಿಹನಾ
 ಪಾವನನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯ ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ ||-

ಚರಿಸುತಿಹ ಕರಣಂಗಳಿಗೆ ಗೋ
 ಚರಿಸದೇ ವರಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಿಗೆ
 ನಿರುತದಿಂ ಗೋಚರಿಸುತಿಹ ನಿಜನಿತ್ಯಸೌಖ್ಯವನು |
 ಹರುಷದಿಂದಾವಾಗ ಪಡೆದಿಹ
 ಪರಮತತ್ವಸ್ಥಿ ತನೆನಿಸಿ ನೆರೆ
 ಭರದಿಯೋಗದಿ ಚಲಿಸದಿಹನೈ ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಆವಸುಖವನು ಪಡೆದಿಹುದರಿಂ
 ಪಾವನೋತ್ತಮ ವನ್ಯಲಾಭವು
 ಭಾವಿಸಲ್ಕಿಲ್ಲಿಂದು ನೆಟ್ಟನೆ ಬಗೆದು ಸೌಖ್ಯವನು |
 ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಭವಬಹು
 ಭಾವದುಃಖಂಗಳಿಗೆ ತಾ ಸ
 ದ್ಭಾವದಿಂ ಸಂಚಲಿಸದಿಹ ನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಸಕಲತಾಪತ್ರಯದ ದುಃಖ
 ಪ್ರಕರ ಸೋಂಕಲು ಕೆಡದೆ ತಾನೀ
 ನಿಖಿಲಯೋಗದ ಹೆಸರನುಳ್ಳದಿದೆಂದು ನೆರೆ ತಿಳಿದು |
 ಸುಕರದಿಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಯೋಗವ
 ಚಕಿತನಲ್ಲದ ವುರುಷನೀವರ
 ಯುಕ್ತಿಯಿಂದವೆ ಮಾಡ ಬೇಹುದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆನ ||

ಘನಮನೋರಥದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ
 ತನುಧನಾದಿ ಸಮಸ್ತವಿಷಯವ
 ನನಿತನುಳುಹದೆ ಬಿಟ್ಟು ವಶವಾಗಿಹ ಮನಸಿನ್ನಿಂದು |
 ಅನವರತ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗಿ
 ದ್ದನಿತು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯವ ಮುದದಿಂ
 ಷುನಿಪನೆಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದ ||

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಧೈರ್ಯದಿಂ ತ
 ನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದವೆ
 ನಿಲ್ಲದೇ ಚರಿಸುವ ಮನವ ಪರಮಾತ್ಮನಲಿ ನಿಲಿಸಿ |
 ದುರ್ಲಲಿತವಿಷಯಂಗಳನು ತಾ
 ನೊಲ್ಲದೇ ನೆರೆ ತಿರುಗಿ ಯನ್ಯವ
 ನೊಲ್ಲಿಸದೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ಸುಖಿಯಾಗಿಹುದು ಕೇಳೆಂದ ||

ಅನವರತ ಚಂಚಲಿಸುವಸ್ಥಿರ
 ವೆನಿಸುವಾವಾವಿಧದ ವಿಷಯದ
 ಘನತೆಯಲಿ ನೆಲಸಿಹುದೊ ತತ್ತದ್ವಿಷಯದಿಂ ತೆಗೆದು |
 ಮನವನತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಾ
 ತ್ಮನಲಿ ವಶನು ಮಾಡಲದಂ
 ಜನಿಸುವುದು ವರಶಾಂತಿ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಪರಮಶಾಂತಿಯು ದೊರಕಿದಂತಃ
 ಕರಣವುಳ್ಳಾತನ ರಜೋಗುಣ
 ಹರಿದು ಹೋದಾತನನು ಪಾಪಂಗಳು ತೊಲಗಿ ಬ್ಲಳಿಕ |
 ಪರಮ ತಾನಾಗಿದ್ದ ಯೋಗಿಯ
 ಪಿರಿದು ಸುಖ ಸಾರುವುದು ಮುದದಿಂ
 ಧದಿಭಯಂಕರ ಕೇಳು ನೀನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಈಪರಿಯಲನವರತ ಚಿತ್ತವ
ನಾಪರಮಯೋಗದಲಿರಿಸಿ ನಿ
ಸ್ವಾಪನುತ್ತಮಯೋಗಿ ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯವೆನಿಸ |
ಆಸರಬ್ರಹ್ಮಾ ಪರೋಕ್ಷದಿ
ತಾಪ ಮೂರನು ಗೆಲಿದು ನಿಜದಿಂ
ತಾ ಪಡೆವ ನುರುತರದ ಸುಖವನು ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಪರಮಯೋಗಿಾಭ್ಯಾಸದಂತಃ
ಕರಣವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸಚರಾ
ಚರದಲಿಹ ಪರಬೋಮ್ಮ ವೊಂದೆಂದರಿದ ವರಯೋಗಿ |
ನಿರುತದಿಂ ದೀಪಕಲಭೂತವ
ನಿರದೆ ತನ್ನಲಿ ಕಾಂಬ ತನ್ನನು
ಪಿರಿದು ಭೂತಂಗಳಲಿ ಕಾಂಬನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಸರ್ವಭೂತದ
ಠಾವಿನಲಿ ಯೆನ್ನನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸು
ದೇವ ಮನುಜೋರಗರುಗಳನೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವನು |
ಅವನಾತುಗಾನು ಕೆಡದಿಹೆ
ಭಾವಿಸಲು ಕೇಳಾತ ನೆನಗಿ
ನ್ನಾವ ಪರಿಯಲಿ ಕೆಡುವನಲ್ಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಸರ್ವಭೂತದ
ಜೀವನಾತುಮ ನೊಬ್ಬನೆಂದೇ
ಭಾವದಿಂದೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿಹ ನಾಪರಮಯೋಗಿ |
ಆವ ಪರಿಯಲಿ ವರಿಸುತಲುಪ
ಜೀವಿಸಲು ಮೆನ್ನಲ್ಲಿ ತಾ ನಿಜ
ಭಾವದಿಂ ವರಿಸುತಿಹನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಘನತರದ ಸುಖದುಃಖ ತನ್ನಯ
 ತನುಮನಗಳ ತಾಗುವಂದದ
 ಲನಿತು ಭೂತಂಗಳನು ಸೋಂಕುವುದೆಂದು ತಾ ತಿಳಿದು ||
 ಜನಕೆ ದುಃಖಂಗಳನು ಮಾಡದೆ
 ಚಿಂತನೆಯಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವ |
 ಮುನಿಗಳೊಳಗತ್ಯಧಿಕ ನೆನ್ನ ಭಿಮತಘ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||

ಮಧುರಿಪುನೆ ಮುದದಿಂದ ಚಿತ್ತದ
 ಲೊದವಿ ತೋರುವ ಸಮತೋಂಬೀ
 ವಿದಿತಯೋಗವ ಕರುಣಿಸಿದೆ ನೀನೆಂತಹಲಾಸು |
 ಹದುಳದಿಂದಿಹಗತಿಯ ಕಾಣೆನು
 ಮೊಡಲಲೀಮನ ಚಲಿಸುತಿಹುದಾ
 ಹೆಡೆನ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದನಾ ಪೌಢ ||

ಕಾಡುವುದು ಬಲಿದಿಹುದ ನಿಜವೆಲೆ
 ಮಾಡಬಾರದು ಚಲಿಸುತಿಹುದತಿ
 ಗೌಢಗರ್ವಿತವಾಗಿಹುದು ಮನ ವದು ನಮಿತ್ತದಲಿ |
 ಓಡುತಿಹ ವಾಯುವಿನವೋಲ
 ಲಾ ಡುತಿಹ ಮನವನು ನಿರೋಧವ
 ಮೊಡಲಸದಳವೆಂದು ಬಗೆವೆನು ಕ್ಷಣ ಕೇಳೆಂದ ||

ವಿಲೆಧನಂಜಯ ಮನವು ನೆರೆ ಚಂ
 ಚಲಿಸುವುದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ
 ಚಲಿತವನು ಜನರು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಿಕೆ ತಾನರಿದು |
 ನೆಲೆಗೆ ನೀನರಿ ಯೋಗಸೇವಾ
 ಬಲದಿ ಘನವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ಚಂ
 ಚಲಿಸಮನವ ನಿರೋಧಿಸಲು ಬಹು ದೊಡ್ಡನಸುರಾರಿ ||

ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯಂ

ಮನವಿಕಾರವನಿಲಿಸಲರಿಯದ
ತನುವಿಕಾರದ ಮನುಜನಿಂಮುಂ
ದನುಪಮದ ವರಯೋಗ ಪಡೆಯಲು ಬಾರದಿದು ಸಿದ್ಧ |
ಮನವ ವತ್ಸವನು ಮಾಡಿದವನಿಂ
ವಿನುತಯೋಗವುಪಾಯದಿಂ ನೆ
ಟ್ಟುನೆ ಸುಸಾಧವದನಿಸುವುದು ತಾನೆನ್ನ ಮತವೆಂದ ||

ಅಯತಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂ ನಿ
ಶ್ಚಯದಿ ಚಲಿಸಿದ ಮನವನುಳ್ಳವ
ನಯದಿ ಯೋಗದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನು |
ನಿಯಮದಿಂ ತಾ ಪಡೆಯದೇ ನಿ
ಭಯದಲೈದುವನಾವ ಗತಿಯಂ
ಪ್ರಿಯದಿ ಕರುಣಿಸು ಕೃಷ್ಣ ನೀನೆನಗೆಂಧನಾಪಾರ್ಥ ||.

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗದ
ಹೊಲಬನರಿಯದೆ ಕರ್ಮವನು ತಾ
ನೊಲಿದು ಬಿಟ್ಟುದರಿಂದಲುಭಯಭ್ರಷ್ಟನಾದವನು |
ಹಲವುಪರಿಯಿಂ ಹರಿವ ಮೇಘದ
ವೊಲು ಕೆಡುವನೋ ಸದ್ಗತಿಯ ತಾ
ನೆಲಗೆ ಪಡೆವನೊ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||.

ಎನಿತು ಸಂಶಯವೆನ್ನ ಮನದಲಿ
ಜನಿಸಿಹುದು ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿಯೆ
ಅನಿತುವನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಹುದು ಶಕ್ತನೀನಾಗಿ |
ಘನತರದ ಸಂಶಯವ ಕೆಡಿಸುವೊ
ಡನಘ ನಿನ್ನಿಂದನ್ಯರಿಲ್ಲಲೆ
ಯೆನಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ಕೈಮುಗಿದು ||

ತಂದೆ ಕೇಳಿ ವಾರ್ಥಭಕ್ತಿಯೊ
 ಳೊಂದಿ ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟನಾದವ
 ಗೆಂದಿಗೂ ಕೇಡಿಲ್ಲ ವಿಹಸರಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳವ |
 ನಿಂದು ಮಾಡಿದ ನರನು ದುಃಖವ
 ನೆಂದಿಗೂ ತಾ ಪಡೆಯನೈ ಕುರು
 ನೆಂಪನನೆ ತಿಳಿಯೆಂದನಾಮುರವೈ ಕರುಣದಲಿ ||

ಯೋಗಮಾರ್ಗ ಭ್ರಷ್ಟನಾದವ
 ನಾಗಲುರುವುಣ್ಯವನು ಮಾಡಿದ
 ಭೋಗಿಗಳ ಲೋಕವನು ಗೆಡೆದವ ನಿತ್ಯವಾಗಿಹುದ |
 ಭೋಗಿಸುತ ಪಲಕಾಲಮಿದದ
 ನೀಗಿ ಶುಚಿಗಳ ಶ್ರೀಯನುಳ್ಳನು
 ರಾಗಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ ವಾರ್ಥಕೇಳಿಂಪೆ ||

ಅಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ ತತ್ವವಿದ್ಯೆತು
 ಬಲ್ಲಯೋಗೇಶ್ವರರ ವರಕುಲ
 ದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ ಲೋಕದಲಿ ನೋಡಿಪ್ರಕಾರದಲಿ |
 ಸಲ್ಲಲಿತವಹ ಯೋಗಿಗಳ ಕುಲ
 ದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ ಪುಣ್ಯತಾನತಿ
 ಷಾರ್ಥಭವಲಾ ವಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಅದರಲುದಯಿಸಿ ಪೂರ್ವದೇಹದ
 ಲೊದವಿಕೊಂಡಿಹ ಬುದ್ಧಿಯೋಗದ
 ಪದದ ಸಂಬಂಧವನು ಪಡೆವನು ಪಡೆವನಂತರದಿ |
 ವಿದಿತದಿಂ ವರಮೋಕ್ಷ ಸೌಖ್ಯದ
 ಪದವೆನಿಸುತಿಹ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗಿ
 ಷುದದಿ ಮಗುಳ್ಳಧ್ಯೋಗಿಸುವ ನೆಲೆವಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯಂ.

ತನ್ನ ತಾ ಮರೆದಿದೊಡೆಯು ತಾ
ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಯೋಗವಾಸನೆ
ಯನ್ನ ಕೆಳಸದೆ ಮರಳಿ ತನ್ನ ಭಿಮುಖವ ಮಾಡುವುದು
ಉನ್ನ ತಜ್ಞಾನೇಚ್ಛಯಿಂ ಸಂ
ಪನ್ನ ಜಿಜ್ಞಾಸದಲಿ ವೇದದ
ಧನ್ಯಫಲದಿಂ ದಧಿಕಫಲವನು ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅತಿಭರದಿ ಯತ್ನವನು ಮಾಡುತ
ಸತತಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಹ
ಮತಿಯುತನು ಪಾಪಂಗಳಂ ನಿರ್ಲೇಪತಾನಾಗಿ |
ಯತಿ ಹಲವುಜನ್ಮಂಗಳಗಲಿಸಂ
ತತ ಮಹಾವಾಕ್ಯಾರ್ಥದಿಂ ನಿ
ಶ್ಚಿ ತನು ಪರವಹ ಗತಿಯನ್ನೈದುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಯೋಗಿ ಕರ್ಮದ
ಫಲವಬಯಸುವರಿದಲಧಿಕನು
ಸಲೆ ತಪಸ್ಸಿಗಳಿಂದಲಧಿಕನು ಕಾಲವನು ಬಲ್ಲ |
ಹಲವು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದಲಧಿಕನು
ನೆಲೆಗೆ ತಾನದುಕಾರಣದಲೆಲೆ
ಫಲುಗುಣನೆ ವರಯೋಗಿ ಯಾಗೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನೆರೆ
ಪಾವನನು ತಾನಾಗಿ ಯೆನ್ನಲಿ
ಭಾವ ಭೇದವನುಳಿದು ಮನದಿಂದೆನ್ನ ನನವರತ |
ಸೇವಿಸುತಲಿರ್ಪವನು ಸರ್ವಗು
ಣಾವಳಿಯ ಯೋಗಿಗಳೊಳುತ್ತಮ
ಪಾವನನು ತಾನೆಂಬುದೆನ್ನ ಭಿಮತವು ಕೇಳೆಂದ

ಸತ್ಯಮಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಪರಮನಲಿ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಂ
ಕುರಿಸಿ ತತ್ವದಿ ಬೆರಸಿ ಜೀವನ
೪೪ ಪರವೆನಿಸಿದಂದವನು ಹರಿಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ||

ಪಾಲೆಧನಂಜಯ ಎನ್ನಲೇ ನಿ
ಶ್ಚಲದ ಮನವುಳ್ಳವನೆನಿಸಿ ನಿ
ಮೌಲದಲೆನ್ನಯ ಪದವ ಬಿಡದಾಶ್ರೈಸಿ ಯೋಗವನು |
ಬಲಿದುಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಸಂಶಯ
ತೊಲಗಿ ಯೆನ್ನನು ಪೂರ್ಣನನು ನೀ
ನೊಲವಿನಿಂದೆಂತರಿವೆ ಕೇಳದನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆವುದನು ನೀನರಿಯುತಿಹೆ ಮಗು
ಳಾವುದದರಿಂದನ್ಯವೆನಿಸುವ
ಪಾವನದ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ನೀನರಿಯಬೇಡದನು |
ಆಫಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲಿ ನಿವುದಂ
ತಾವಿವೇಕಜ್ಞಾನವನು ಶಾ
ಸ್ತ್ರಾವಲಂಬನದಿಂದ ಲಧಿಕವನೊರೆವೆ ಕೇಳಿಂದ ||

ಮನುಜರೊಳು ಲಕ್ಷದೊಳಗೊಬ್ಬನು
ತನಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಕೆನ್ನನು
ನೆನೆಯಲುದ್ಯೋಗಿಸುವನಿಂತಿಲಕ್ಷ ಹಲಬರೊಳು |
ಚಿಸುಮಯಾತುಮ ನೆನಿಸುವೆನ್ನನು
ಘನಸುಕೃತ ಸಂಪನ್ನನೆನಿಸುವ
ಮುನಿಪನೊಬ್ಬನು ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥದಲರಿವೆ ಕೇಳಿಂದ ||

ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಎನ್ನ ಯೋಗದ ಮಾಯೆ ತಾನೇ
ಭಿನ್ನವಾಗಿಹುದೆಂತೆನೆಲು ಸಂ
ಪನ್ನಧರೆ ಜಲವನಲ ಮಾರುತ'ನಭ'ಮನೋಬುದ್ಧಿ |
ಉನ್ನತದಹಂಕಾರವೀಪರಿ
ತನ್ನಲೆಂಟಾಗಿಹುದು ಗುಣಸಂ
ಪನ್ನದಿಂ ಮೆರೆವುದು ಚರಾಚರನಾಮರೂಪದಲಿ ||

ಈಪರಿಯಲೆಂಟಾಗಿ ತೋರುವ
ರೂಪಿನಪರಪ್ರಕೃತಿಯಿದರಿಂ
ದೀಪಿಸುತ ಬೇರೆನಿಸಿ ತೋರುಗು ಜೀವರೂಪದಲಿ |
ಆಪರಪ್ರಕೃತಿಯೆ ಕಣಾತ
ದ್ರೂಪದಿಂದೀಸಕಲಜಗವನು
ವ್ಯಾಪಿಸಿಯೆ ನೆರೆ ಧರಿಸಿಹುದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈಸಕಲಸಚರಾಚರಕ್ಕೆಯು
ತಾ ಸಸಿನೆಯಿಾ ಯೆರಡುಪ್ರಕೃತಿಯೆ
ಲೇಸು ಕಾರಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದೆಲಗೆ ನೀನು |
ಈಸಮಸ್ತಜಗಕ್ಕೆ ಜನನನಿ
ವಾಸವದರಿಂ ಮೇಲೆ ಬಳಿಕ ವಿ
ನಾಶಕಾರಣವಾಗಿಹೆನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನ್ನದೇಸೆಯಿಂ
ನೆಲೆಗೆ ಬೇರೊಂದಧಿಕವಿಲ್ಲತಿ
ಸುಲಲಿತದ ವರಸೂತ್ರದಲಿ ಮಣಿನಿಕರದಂದದಲಿ |
ಚಲವೆನಿಸುವ ಗುಣಂಗಳಿಂದೀ
ಹಲವು ಜಗವೆನ್ನಲ್ಲಿಪರಿವೆಡಿ
ಯಲಿ ನೆಲಸಿಮೆರೆಯುತ್ತಿಹುದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಉದಕದಲಿ ರಸ ತವಿಶತಿಗಳಲಿ
 ಸದಮಲಪ್ರಭೆಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳ
 ನೊದತೊಳೋಂಕಾರಸ್ವರೂಘನು ಗುಗನದಲಿ ಶುಭ್ಧ |
 ಬದವಿದೀಮನುಜರೊಳು ಪೌರುಷ
 ಪದವಿ ತಾನಾಗಿಹೆನು ಕುಂತೀ
 ಷುದತಿಯಾತ್ಮ ಜ ಕೇಳು ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು ನಾನೆಂದ ||

ಭೂಮಿಯಲಿ ಪಾವನದ ಪರಿಮಳ
 ವಾಮಹಾಗ್ನಿ ಯೊಳಮಲತೇಜವು
 ಈಮನುಜರೊಳಗಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಗೆ ಜೀವನವು |
 ಆಮಹಾಮುನಿಗಳಲಿ ತಪಸಿನ
 ಸೀಮೆ ನಾನಾಗಿಹೆನು ಕೇಳಿಲೆ
 ಭೂಮಿಪಾಲರೊಳಧಿಕ ಪಾಂಡುಕುಮಾರ ನೀನೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಬುದ್ಧಿ ವಂತರು
 ಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಬುದ್ಧಿ ಯಾಗಿಹೆ
 ಸಲೆ ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಗಳಲಿಹ ತೇಜವಾಗಿಹೆನು |
 ನೆಲೆಗೆ ನಾನೇ ಸಕಲ ಭೂತಂ
 ಗಳಿಗೆ ಜನನಕೆ ನಿತ್ಯವಾದ
 ಸ್ವಖಿತಕಾರಣರೂಪನೆಂದರಿ ಯೆಂದನಸ್ಕರಾರಿ ||

ಕಾಮರಾಗಾದಿಗಳಳಿದ ನಿ
 ಸ್ಸೀಮೆ ಬಲವಾಗಿಹೆನು ಕೇಳು
 ದ್ವಾಮೆ ಬಲವಂತರಿಗೆ ನಾನು ಸಮಸ್ತಭೂತದತ್ತಿ |
 ನೇಮಿಸುವ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಾ
 ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲದ
 ಕ್ಷಾಮ ನಾನೆಂದೆಸಿಸುವೆನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸತ್ಯರಜತಮವೆನಿಸ ಗುಣದಲಿ
ಹತ್ತಿ ತೋರ್ಪುದದಾವ ಲೋಕವು
ನಿತ್ಯನಹ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಕೇಳವು ನಿರಂತರವು |
ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವುದೆಂದು ತಿಳಿನಾ
ಹತ್ತೆನದರ ಲವೆಲ್ಲವೆನ್ನಲಿ
ಹತ್ತಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿಹುವು ತಾವೆಂದನು ಮುರಧ್ಯಂಸಿ ||

ಹೇಳಿದೀ ಗುಣ ಮೂರರಲಿ ನೆರೆ
ಮೇಳವಿಸುವೀಮೂರುತೆರನಹ
ಕಾಳುಬುದ್ಧಿಯ ಭೇದದಿಂ ದೀಸಕಲಜನಮಿರದೆ |
ಖೂಳತನದಿಂ ಮೆರೆದು ಪರಮಕೃ
ವಾಳು ನಿರುಪಮ ನಿತ್ಯ ನೀಶ್ವರ
ಖಾಲಕನು ನಾನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಡುತಲಿಹುದೆಂದ ||

ಎನ್ನ ಯಾಶ್ವರಭಾವವನು ಸಂ
ಪನ್ನವಾಗಿಯೆ ಹೊದ್ದಿ ಕೊಂಡಿಹ
ಭಿನ್ನ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕದಿ ತೋರ್ಪಿ ಮಾಯೆ ಮನುಜರಿಗೆ |
ಮುನ್ನ ದಾಟಲು ಬಾರದಿರುತಿಹು
ದೆನ್ನ ಸೇವಕರಾರು ಕೆಲಬರು
ಧನ್ಯರುಗಳೀ ಮಾಯೆಯನು ದಾಂಟುವರು ಕೇಳೆಂದ ||

ಮೂಢರುಗಳವೀಕಿಗಳು ನೆರೆ
ಗಾಢಗರ್ವಿತರುಗಳು ಮಾಯಾ
ಪೌಡಿಯಿಂ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟ ತತ್ವಜ್ಞಾನಬಾಹಿರರು |
ಕೂಡದೆನ್ನೊಳಗಸುರಭಾವದ
ಪಾಡನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ನರಾಧಮ
ನಾಳಕರು ನರಕಧಲಿ ಕೆಡೆವರು ಷಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ನಾಕುತೆರದವರೆನ್ನ ಭಜಿಸಿ ವಿ
 ವೇಕಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಗಳದಾರನೆ
 ಲೋಕದೊಳು ಸಂಸಾರಸಕಲವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತನು |
 ತಾಕಿರಿದನರಿವವನು ಅರ್ಥ
 ನೀಕವನು ಬಯಸುವನು ತತ್ತ್ವವಿ
 ಜೇಕೆವುಳ್ಳಮಹಾತ್ಮನಿಬರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅವರು ನಾಲ್ವರೊಳುತ್ತಮದ ಯೋ
 ಗವನು ಮಾಡುವನೊಂದೆ ಮನದಿಂ
 ಕವಲುಹೊಗದ ಭಕ್ತಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೊಡೆನಿಸಿ |
 ಅವನಧಿಕನೆಂದೆನಿಸನದರಿಂ
 ದವಗೆ ನಾಂಪ್ರಿಯನಹೆನೆನಗೆ ದಿಟ
 ಕವೆನತಿಪ್ರಿಯನೆನಿಸುವನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಸಲಲಿತವರಯೋಗಯುಕ್ತರು
 ನಿಲ್ಲದೆನ್ನೆನೆ ಪರಮಗತಿಯೆಂ
 ದೆಲ್ಲಿಯುಂ ಬಿಡದೆಂದಿ ಯೇಕೋಭಾವಯುತರಾದ |
 ಎಲ್ಲರುತ್ತಮರಾದೊಡಂ
 ತವ ರೆಲ್ಲರೊಳಗುಂ ಜ್ಞಾನಿ ನಾನೆಂ
 ಬಿಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಮತವಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಹಲವು ಜನ್ಮಗಳಕಡೆಯ ನಿ
 ಮೂಲದ ಜನ್ಮದ ಲೆನ್ನೆನೈದುವ
 ನೊಲಿದು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಸಕಲಜರಾಚರಂಗಳನು |
 ನೆಲೆಗೆ ಹರಿಯಂದೇ ತಿಳಿವನಿ
 ಶ್ಚಲನೆನಿಸ ವರಯೋಗಿ ಜಗದೊಳು
 ಹಲವು ಮಾತೇನೈ ಸುದುರ್ಲಭನೆಂದನಸುಕಾರಿ ||

ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಧೀನರಾಗಿಹ
 ಭಿನ್ನ ಮಾನವರುಗಳು ಹಲವಾ
 ದುನ್ನತದ ವಿಷಯಂಗಳಿಂ ಪ್ರಜ್ಞಾನವಳಿದವರು |
 ಮುನ್ನ ಭೋಗಾಸಕ್ತಿಯಿಂ ಸಂ
 ಪನ್ನನಿಯಮಂಗಳ ಪಿಡಿದುಬಳಿ
 ಕ್ಷಣದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಸುವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆವನಾವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ
 ವಾವ ಮೂರ್ತಿಯ ಭೇದದಲಿ ನೆರೆ
 ಭಾವದಿಂ ತಾ ಭಜಿಸಲಿಚ್ಛಯಿಸುವನು ನಿಯಮದಲಿ |
 ಸೇವೆಯನು ಮಾಳ್ವವಗೆ ನಾನದ
 ನಾವ ಪರಿಯಿಂ ಚಲಿಸದೇ ಸಂ
 ಭಾವಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯನು ಕೊಡುವೆನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಬಳಿಕ ಕೇಳಾನಿತ್ಯ ಭಕ್ತಿಯ
 ಬಲುಹುನಿಡಿಗಾನರನು ದೇವತೆ
 ಗಳನು ತಾ ಪೂಜಿಸಲೆಳಸಿ ಪೂಜಿಸಿದ ಗುಣದಿಂದ |
 ತಳುವದಾದೇವತೆಯು ರೂಪಿಂ
 ತಿಳಿಯಲುತ್ತಮಕಾಮಭೋಗಂ
 ಗಳನು ನಾಂ ಕೊಡಲವನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕೆಡುವುದೈ ಕೇಳಲ್ಪಮತಿಯಲಿ
 ಪಡೆದವರಫಲಸಿದ್ಧಿ ದೇವರ
 ಗಡಣವನು ಭಜಿಸಿದವರಾದೇವತೆಯನೈದುವರು |
 ಜಡಮತಿಗಳಂತಿರಲಿ ಯೆನ್ನನು
 ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರು
 ತಡೆಯದೆನ್ನಯ ಪದವನೈದುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎನ್ನ ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆನಿಪ ಸಂ
 ಪನ್ನ ನಿತ್ಯ ಪರಸ್ವರೂಪವ
 ಭಿನ್ನ ಮಾಯೆಯ ವಶದಲರಿಯದ ಮರುಳುಮಾನವರು |
 ಸನ್ನಿಹಿತಕರಣಂಗಳಿಗೆ ತಾ
 ಮುನ್ನ ಗೋಚರವಾಗದೆನ್ನನು
 ಭಿನ್ನ ಮಾನವನೆಂದು ಬಗೆವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಸ್ಫುರಿಸಿ ತೋರುವ ಯೋಗಮಾಯಾ
 ವರಣದಿಂದ ದಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿಹ
 ಪರಮನಾಗಿದ್ದಾನು ತೋರೆನು ಸಕಲಮನುಜರಿಗೆ |
 ಇರದವಿದ್ಯಾಶರಧಿ ಮೆರೆದಿಹ
 ಮರುಳುಜಗ ವಜನವ್ಯಯಶ್ರೀ
 ವರಷು ತಾನೆಂದೆನ್ನ ನರಿಯರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಬಲ್ಲೆ ನಾನೀಹಿಂದೆ ಹೋದವ
 ನೆಲ್ಲವನು ವರ್ತಿಸುತ್ತಲಿರ್ಪುದ
 ಬಲ್ಲೆ ಮುಂದುದಯಿಸುವ ಸಚರಾಚರಸಮೂಹವನು |
 ಬಲ್ಲೆ ನೆನ್ನನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆ
 ಬಲ್ಲವನು ಜಗದೊಳಗೆತಾನತಿ
 ಡೊಡ್ಡಭನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಲ್ಲವನಾವ ನಿಲ್ಲೆಂದ ||

ಎಲೆಪರಂತಪ ಸಕಲಜಗ ತಾ
 ನೆಲೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ
 ಬಲಿದ ರಾಗದ್ವೇಷದಿಂದವೆ ಜನಿಸಿ ತೋರುತಿಹ |
 ಹೊಳೆಯುತ್ತಿಹ ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ನೆಲ
 ನೆಲಸಿದೀಸುಖದುಃಖಭ್ರಾಂತಿಯ
 ಕ್ಷೋಲಬನರಿಯದೆ ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುತಿಹು ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸೆಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸಾರತರವಹ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದು
ದಾರರಾಗಿರ್ಪವರು ಕೆಲಬರು
ಘೋರತರವಹ ಪಾಪಕರ್ಮವು ನಷ್ಟವಾದವರು |
ಕ್ರೂರಸುಖದುಃಖಾದಿಬಂಧವಿ
ಕಾರದಿಂ ನಿರ್ಮುಕ್ತರಾಗುರು
ಧೀರಸುಕ್ರತ ರೆನ್ನ ಭಜಿಸುವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಜರೆ ಮರಣಭಯ ಹಿಂಗಲೋಸುಗ
ನರರೊಳುತ್ತಮರಾರು ಕೆಲಬರು
ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳೆನ್ನ ಸಾಕೆದು ಸರ್ವಭಾವದಲಿ |
ಭರದಿ ಭಜಿಸುವವರು ನೋಡಾ
ಪರಮತತ್ವವ ನಖಿಳಕರ್ಮವ
ನಿರುತವಧ್ಯಾತ್ಮವನು ತಿಳಿವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅರಿವ ರಾನಧಿಭೂತನಹೆನೆಂ
ದರಿವ ರಾನಧಿದೈವನಹೆನೆಂ
ದರಿವ ರಾನಧಿಯಜ್ಞನಹೆನೆಂದವರು ಕೆಲಕೆಲರು|
ಅರಿದು ಭಜಿಸಲು ಮರಣಕಾಲದಿ
ಮರೆಯದೆನ್ನ ನು ಯೋಗಬಲದಿಂ
ದುರೆ ಮನವ ಪಿಡಿದೆನ್ನ ನೆನೆವರು ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಇಂತು ವಿಜ್ಞಾನಯೋಗವೆಂಬ ಸೆಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಅಷ್ಟನಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದೇಳುಪ್ರಶ್ನೆಯ
ಮರ್ಮವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳಲು
ನಿರ್ಮಳದಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಹರಿ ಧಾರಣೆಯ ಯೋಗವನು ||

ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ಕೃಪೆಯಲಿ
ಕರುಣಿಸೈ ಪರಬೊಮ್ಮವಾವುದು
ನಿರುತದಿಂ ದಧ್ಯಾತ್ಮವಾವುದು ಕರ್ಮವೆಂತಿಹುದು |
ಪರಿವಿಡಿಯಲಧಿ ಭೂತವಾವುದು
ಹರಿಯೆ ಪೇಳದಿದೈವವೆಂತಿಹು
ಡೊರೆವುದಿದ ನೆನಗೆಂದು ಬಿನ್ನಹವಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ||

ಮಧುರಿಪುವೆ ನೀ ಹೇಳಿದೀದೇ
ಹಡೊಳು ತಾನಧಿಯುಜ್ಜ ವೆಂಬುದು
ವಿದಿತವಾಗೆಂತಿಹುದು ಕರುಣಿಸು ಮರಣಕಾಲದಲಿ|
ಮುದದಲತಿನಿಯಮಿಸಿದ ಚಿತ್ತದ
ವಿದುಗಳಿಂ ನೀನೆನಿಸಿಕೊಂಬಾ
ಹೃದನಲ್ಲವ ತಿಳುಹಬೇಕೆನಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈಡಿಲ್ಲದಿಹ ತ
ತ್ವಾರ್ಥವೇ ಪರಬೊಮ್ಮವದು ದೇ
ಹಾರ್ಥವಾದನುಭವವು ತಾನಧ್ಯಾತ್ಮವೆನಿಸುವುದು |
ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜನ್ಮದ
ಲರ್ಥಿಯಿಂ ಹೆಚ್ಚುಗೆಯ ಮಾಡುವ
ಕೀರ್ತಿತಾನುಷ್ಠಾನವದು ಸತ್ಕರ್ಮವೆನಿಸುವುದು ||

ಅಷ್ಟಮಠಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಕೇಡನುಳ್ಳ ಪದಾರ್ಥವೇ ತಾ
ನೋಡಲಂತಧಿಭೂತವೆನಿಸುಗು
ಕೂಡೆ ಯಂತರ್ಯಾಮಿ ತಾನಧಿದೈವವೆನಿಸುವನು |
ನಾಡ ಮಾತೇ ನೀತನುವಿನಲಿ
ಕೇಡನುಳಿದಧಿಯಜ್ಜ ವಾಗಿಹೆ
ಗಾಢದೇಹವ ಧರಿಸಿದರೊಳುತ್ತಮನೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಮರಣಕಾಲದೊ
ಳಾವಪರಿಯಿಂ ದೆನ್ನ ನೆರೆ ತಾ
ಭಾವಿಸುತ ದೇಹವನು ಬಿಟ್ಟು ಪರೇತನೆನಿಸುವನು ||
ಭೂವಲಯದೊಳ ಗಾತನೆನ್ನಯ
ಪಾವನದ ಸಾಯುಜ್ಯವನು ಸ
ದ್ಭಾವದಿಂ ಪಡೆವಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ||

ಮರಣಕಾಲದಲಾವುದನು ಸಂ
ಸ್ಥರಿಸುತಲಿ ನರರೀಶರೀರವ
ನಿರುತದಿಂ ಪರಿಹರಿಸುತಿಹರಾವಸ್ತುರೂಪವನು |
ಭರದಲೈದುವರೆಂತೆನಲು ತಾ
ವಿರದೆ ವಸ್ತುವ ನೆನೆದ ಕತದಿಂ
ಪರಮತತ್ವವ ನೆನೆವುದದರಿಂ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತನಹರತಮೆನ್ನನು
ಹದುಳದಿಂ ನೆನೆ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮದ
ಕದನವನು ನೆರೆಮಾಡು ಮನಬುದ್ಧಿಗಳನೆನ್ನಲ್ಲಿ |
ವಿದಿತದಿಂ ದರ್ಪಿಸಲಿಕೆನ್ನನು
ಮುದದಲೈದುವೆ ಪರಮಸುಖದಿಂ
ದಿದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ

ಹೊಲಬುಗೆಡದಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ
 ಕೆಲಬಲಕೆ ಹರಿಯದ ಸುಚಿತ್ತದಿ
 ನಲಿದು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪದವನು ನೆನೆಯುತಿಹ ಯೋಗಿ |
 ನಲವಿನಿಂ ದಾಪರಮಪುರುಷನ
 ನೆಲೆಯನರಿ ದಾತನಪದವನತಿ
 ಸುಲಭದಿಂ ದೈದುವನು ನಿಜವಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನತಿಸರ್ವಜ ಶಾಶ್ವತ
 ಪಾವನನು ಸರ್ವಕೆ ನಿಯಾಮಕ
 ಭಾವರಹಿತನಚಿಂತ್ಯ ಸೂರಿಯಕೋಟಿಸನ್ನಿ ಭನು |
 ಜೀವ ತಾಮಸಗುಣವಿದೂರನು
 ದೇವನಣುವಿಂಗಣು ಜಗಕೆ ಸ
 ಪ್ಲಾವಕರ್ತನು ಪರಮನಂದೀಪರಿ ನೆನೆವುದೆಂದೆ ||

ಮರಣಕಾಲದಲೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ
 ಧರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲಮನದಿ ಯೋಗದ
 ಭರದಿ ಚಲಿಸುವ ಪ್ರಾಣನು ಭೂಮಧ್ಯೆದಲಿ ನಿಲಿಸೆ |
 ಧರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನನು ಮನಸಂ
 ಚರಿಸದಂತಿರೆ ನೆನೆವ ಪುರುಷನು
 ನೆರುತದಿಂ ಪರಮಾತು ಮನನೈದುವನು ಕೇಳೆಂದೆ ||

ವೇದವಾದಿಗಳಾವುದೊಂದನ
 ನಾದಿಯಕ್ಕ ರವೆಂದು ಪೇಳ್ವರು
 ಹೋದ ರಾಗವನುಳ್ಳಯತಿಗಳು ಹೋಗುವರಾವುದನು |
 ವೇದಿನಿಯೊಳಾವುದನು ಸಾಧಿಸ
 ಲಾದರಿಸುವರು ಬ್ರಹ್ಮ ಚರಿಯವ
 ಬೋಧಿಸುವೆನಾಪದವ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿನಗೆಂದೆ ||

ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯಃ

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿಲಿಸಿ ಮನವನು
 ತುಂದು ಹೃದಯಾಕಾಶದಲಿ ಬಲು
 ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಯೋಗದಲಿ ತನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನು |
 ಸುಂದ ಮೂರ್ಛದೊಳಿರಿಸಿ ಧಾರಣೆ
 ಯೆಂದೆನಿಸಿ ಯೋಗವನು ಮಾಡಲು
 ಕ್ಷುಧದಾನಂದವನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂಥ ||

ಪ್ರಾಣವಡೊಂದಕ್ಕ ರದಿ ವೇದ್ಯವ
 ನೆಣಿಸಿ ಜಪಿಸುತಲೆನ್ನ ನಿಜವನು
 ಪ್ರಾಣವದರ್ಥವಿಚಾರದಿಂ ದನವರತ ಭಾವಿಸುತ |
 ತೃಣದವೋಲ್ದೇಹವನು ಬಿಟ್ಟು
 ಕ್ಷಣದೊಳಾಪರಬೊಮ್ಮವನು ವೆಂ
 ಕಣಿಸುವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ಯಂಸಿ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಆವನೊಬ್ಬನು |
 ಜಲಿಸದಿರ್ಪೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ
 ನೆಲೆಗೆ ತಾನನವರತ ನೆನೆಯುತ್ತಿಹನು ಮತ್ಪದವ |
 ಫಲವ ಬಯಸದೆ ನಿತ್ಯದೊಳು ನಿ
 ಮ್ಫಲನೆನಿಸುವಾಯುಕ್ತಯೋಗಿಗೆ
 ಸುಖಭ ಸಾನಾಗಿಹೆ ನಿಧಾನವಿದೆಂದನಸುರಾಠಿ ||

ಪರಮಯೋಗಿಗಳೆನ್ನ ನೈದಿದ
 ಹಿರಿಯ ರುತ್ತಮಪದದಲಿರುವರು
 ಮರಳಿ ದುಃಖಾಲಯ ವನಿತ್ಯವೆನಿಸ್ಪ ಜನ್ಮದಲಿ |
 ತಿರುಗರನುಪಮ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಳ
 ತುರಿಯಪರಮಾನಂದಸುಖಸಾ
 ಗಣವೊಳಿರುತಿಹರೆನ್ನ ಭಜಿಸುವ ಲೆಂದನಸುರಾಠಿ ||

ಫಲುಗುಣನೆ ಕಮಲಜನು ಮೊದಲಾ
 ಗುಳಿದ ಲೋಕಂಗಳನು ಪಡೆದವ
 ರಿಳೆಗೆ ಪುನರಪಿ ಮರಳುವರು ಫಲದಾಸೆಯುಳ್ಳವರು |
 ನೆಲೆಯ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನನೈದಿದ
 ಸುಲಭತುಗಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಜನ್ಮದ
 ಹೊಲಿಬು ತಾ ದಿಟಕಿಲ್ಲವೆಂದನು ಧಾಸವಧ್ಯಂಸಿ ||

ಆರು ಕೆಲಬರು ಚತುರಯುಗವದು
 ಸಾರತರದಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸಾಸಿರ
 ಬಾರಿ ತಿರುಗಲು ಕಮಲಜನ ಹಗ ಲಾಪರಿಯು ರಾತ್ರಿ |
 ವೀರ ಕೇಳೀಪರಿಯು ಕಾಲದ
 ಕಾರಿಯವ ನೆರೆ ಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರ
 ನಾರದಿವರಾತ್ರಿಗಳ ಬಲ್ಲವರೆನಿಸಿಪರವರೆಂದ ||

ಮೊದಲಲ್ಲಿದ ಸುರನರಾದಿಗ
 ಳುದಿಸುವರು ಕಮಲಜನ ದಿವಸವು
 ಮೊದಲುಗೊಳಲು ಜಗಂಗಳಾಗವ್ಯಕ್ತತತ್ವದಲಿ |
 ಆದುಭುತದ ಗುಣರಾತ್ರಿ ತಾ ಮುಂ
 ದೊದಗುತಿರ ಲಾಸಕಲಸುರನರ
 ಸದಸಸಹಿತಡಗುವುದು ಕೇಳವ್ಯಕ್ತದೊಳು ಮರಳಿ ||

ಈಪರಿಯುಲುದಯಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗ
 ಳಾಪಿತಾಮಹನಿರುಳು ಸಲುವುದು
 ವಾಸಪುಣ್ಯದಮಿಶ್ರದಿಂದವೆ ಕಮಲಜನ ಹಗಲು |
 ರೂಪವಿಡಿದುದಯಿಸಿಯಳಿದು ಮರ
 ಳೀಪರಿಯಲೇ ಜನನಮರಣಕ
 ಲಾಪದಿಂ ತಿರುಗುತ್ತಿಹುದು ಕಲಿಸಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ವರ ಕಮಲಜನ ರಾತ್ರಿಯೆನಿಸುವ
ನಿರುತವೆನಿಪವ್ಯಕ್ತದಿಂದವೆ
ಪರಸನಾತನ ವನ್ಯವೆನಿಸುವುದಾವುದಾನೊಂದು |
ಪರಮಮಮಲಾವ್ಯಕ್ತಚಿನುಮಯ
ಫಿರಿದೆನಿಸ ಪರಬೊಮ್ಮವೀಜಗ
ಕೂಗಿ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟಡೆಯು ಕೆಡದಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕೆಡದಾತ್ಮನಿಂದ್ರಿಯ
ಗಡಣಚರಿಸದ ಕತದಿ ಶ್ರುತಿಗಳ
ಗಡಣದಿಂದವ್ಯಕ್ತವೆನಿಸುವುದಾವುದಾನೊಂದು |
ಬಿಡದೆ ಪರಗತಿಯೆಂದು ಪೇಳ್ವರು
ತಡೆಯದಾವುದನೈದಿ ತಿರುಗರು
ಡೈವೆನಿಸ ನಿಜಪದವದೆಂದನು ಪಾರ್ಥಗಸುರಾರಿ ||

ಜಾಣ ಕುಂತೀಸುತ ಸಮಸ್ತ
ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನೋಡಾವನೊಬ್ಬನ
ಕೇಣದಿಂ ದಿಹುವಾವನಿಂ ದೀಜಗವು ನಿರ್ಮಿತವು |
ಮಾಣದಾಪರಮಾತ್ಮಗನ್ಯವ
ಕಾಣದಿಹ ವರಭಕ್ತಿಯೋಗದ
ಜಾಣನೇ ನಿಜಪದವನೈದುವ ಸೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ವರ ಭರತಕುಲತೀಲಕ ಪಾವನ
ತರರೆನಿಸ ಯೋಗಿಗಳು ಕಡೆಯಲಿ
ಸರಿವನು ಬಿಡಲಾವಕಾಲದ ವೈಭವಂಗಳಲಿ |
ಮರಳಿ ತಿರುಗರು ತಿರುಗಿ ಬಹರಾ
ಯೆರಡು ಕಾಲವ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ
ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳೆಂದನಾ ಮುಠವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||

ಜಗದೊಳಗ್ಗೆ ಜ್ಯೋತಿಯದರಿಂ
ಹಗಲು ಬೆಳಗುವ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ
ಬಗೆಯಲೊಗೆದಭಿಮಾನದೇವರು ಮುಕರ ಪೊದಲಾಡ |
ವಿಗಡ ಷಣ್ಮಾಸಗಳಿವೃತಾ
ಮಿಗಿಲೆನಿಸುತಿಹು ವೃತ್ತರಾಯಣ
ಸುಗತಿಯದರಲ್ಲಳಯೆ ಮುಕ್ತರು ಬ್ರಹ್ಮವಿಡರೆಂದ ||

ಧೂಮ ರಾತ್ರಿಯು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ
ಸ್ತೋಮ ಕರ್ಕಾಟಕವು ಮೊದಲಾ
ದಾಮಹಾ ಷಣ್ಮಾಸದೇವರು ದಕ್ಷಿಣಾಯನವು |
ಸೋಮಲೋಕದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿ
ರಾಮದಿಂ ಗತರಾದವರು ತ
ತ್ಸೋಮಲೋಕವನೈದಿ ಮರಳುವ ರೆಂಭನಸುರಾರಿ ||

ಈ ತೆರದಲಿಹ ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣ
ಖ್ಯಾತಿವಿಡಿದೀವುಭಯಮಾರ್ಗದ
ನೀ ತಿಳಿದು ನೋಡೀಜಗಕೆ ಶಾಶ್ವತವೆನಿಸುತಿಹುದು |
ನೀತಿಯಿಂ ಕೇಳುತ್ತರಾಯಣ
ದಾತ ಮರಳನು ದಕ್ಷಿಣಾಯನ
ಐತ ನೀಭೂತಳಕೆ ಮರಳುವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಈವುಭಯಗತಿಗಳನು ನೆರೆ ತಾ
ನಾವ ಪರಿಯಿಂ ತಿಳಿದ ಕತದಿಂ
ದಾವಯೋಗಿಯು ಮುಂದುಗೆಡ ಸಂಸಾರದಪಟಲಕೆ
ಭೂವರನೆ ಕೇಳದು ನಿಮಿತ್ತವು
ತೀವಿದೆಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲಿ ಚಿ
ದ್ಭಾವದಿಂ ವರಯೋಗಿ ನೀನಾಗೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯಂ

ಶ್ರುತಿಗಳಲಿ ಯಜ್ಞಂಗಳಲಿ ಸು
ವ್ರತವೋದಾನಂಗಳಲಿ ನಿ
ಕ್ಷಿತ ವಿಹಿತದಿಂ ದಾವಪುಣ್ಯವು ಫಲಿಸುತಿದುದನು |
ಅತಿನಿವೇಶ್ಲವನು ನಿಜದು
ಸ್ವತಿಯನರಿದಾಯೋಗಿ ನಿರ್ಗುಣ
ಗತಿಯೆನಿಪ ಪರತತ್ವಪಥವನು ಪಡೆವನಪನೆಂದ ||

— ಇಂತು ಧಾರಣಾಯೋಗಮೆಂಬ ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ —

ನವನೂರ್ಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ರಾಜಯೋಗವ ವಿವರಿಸಿದ ಯದು
ರಾಜವಂಶದೊಳುತ್ತಮನು ಸುರ
ರಾಜತನಯಂಗೊಲವಿನಿಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳಿಂದ ||

ಆವುದೊಂದನು ತಿಳಿಯೆ ಭವದುಃ
ಖಾವಳಿಯ ಬಂಧನದದೇಸೆಯಿಂ
ದಾವಿಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವೆ ನೀನತಿಗೋಪ್ಯವಾಗಿರ್ಪ |
ಈವಿಮಲವಿದ್ಯೆಯನಸೂಯಾ
ಭಾವಿ ನಿನಗಿಲ್ಲಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗು
ಣಾವಲಂಬನದಿಂದ ಲುಸುರುವೆನೆಂದನೆಸುರಾರಿ ||

ಪಾವನವಿದತಿಗೋಪ್ಯ ವರವಿ
ದ್ಯಾವಳಿಯೊಳುತ್ತಮವು ಧರ್ಮವ
ನೋವಿಕೊಡುವುದು ಮಾಡಲಿಕೆ ಸುಖಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವುದು |
ಜೀವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗಮ್ಯವು
ತಾ ವಿಮಳವಕ್ಷ ಯವೆನಿಸ
ಚಿದ್ಭಾವಸಾಧನ ರಾಜವಿದ್ಯವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಅರಿಭಯಂಕರ ಈ ಸುಧರ್ಮದ
ವರಹಸ್ಯವ ನಂಬಲರಿಯದ
ನರಪತುಗಳೆನ್ನಯ ಪದವನೈದದೆ ಮರಳಿ ಜನಿಸಿ |
ಮರಳಿ ಜನ್ಮವನುಳ್ಳ ಭವಸಾ
ಗದದಪಥದಲಿ ತಿರುಗುತಿಹರಿದು
ನಿರುತವೆಂದರ್ಜುನನ ಬೋಧಿಸಿದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ನವಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಅರಿಯಬಾರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪಿಂ
ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪೆನ್ನಿ ದಖಿಳಜಗ
ತುರುಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುವುದೆನ್ನೊಳು ಚರಾಚರವು |
ನಿರುಗೆಯಿಂದಿರುತಿಹುದು ಕೇಳಾ
ಮೆರೆವ ಜಗದೊಳಗಾನು ಸಿಲುಕೆನು
ಮರೆಯಬೀಡೈ ಪಾರ್ಥ ನೀನಿದನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎನ್ನ ಲೀಭೂತಂಗಳಿರವಿದು
ಮುನ್ನ ದಿಟಕಿಲ್ಲಾಗಿ ಕೇಳೈ
ಯೆನ್ನ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯವೇ ಧರಿಸಿಹುದಖಿಲಜಗವ |
ಎನ್ನ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯರೂಪವು |
ಭಿನ್ನ ರೂಪವ ಸೃಜಿಸುವದರಲಿ
ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರದು ಜಗವದು ವಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ || .

ಗಗನದೊಳು ಹೊದ್ದದಲೆ ತಾನದ
ರಗಲದಲಿ ತುಂಬಿದ್ವದತ್ತಲು
ಮಿಗುವ ವಾಯುವದೆಂತು ನೋಡಾತೆರದೊಳೀಜಗವು |
ಬಗೆಯಲೆನ್ನ ಸು ಹೊದ್ದದೆನ್ನಲಿ
ಮಿಗೆ ಮೆರೆಯುತಿರ್ದವುದು ಮಾಯಾ
ತ್ರಿಗುಣಕಾರ್ಯವಿದೆಂದು ನೀ ತಿಳಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಕಮಲಜನ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ತ
ತ್ಕಮದ ಸಚರಾಚರವಿದೆನ್ನಯ
ವಿಮಳಮಾಯೆಯೊಳಿರಲು ಮರಳಿಯು ಕಮಲಭವನಾ |
ಸಮನಿಸದೆ ಕಲ್ಪಾದಿಯೊಳಹಂ
ಮಮವಿಡಿದ ಸಚರಾಚರಂಗಳ
ನಿಮಿಷದಲಿ ನಿರ್ಮಿಸುತಲಿಹೆನಾ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಪ್ರಕೃತಿವಶಫ ಸ್ವತಂತ್ರವಲ್ಲದ
 ಸಕಲಭೂತಗ್ರಾಹ್ಯವನು ತಾ
 ನಖಿಲಕಲ್ಪಾದಿಯಲಿ ಯೆನ್ನ ಯಧೀನವಾಗಿದ್ದ
 ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಮಿಗೆ ಕೂಡಿ ಸೃಜಿಸುವೆ
 ಸಕಲಲೋಕವ ಮರಳಿ ನಾಂ ತ
 ತ್ಪ್ರಕೃತಿವಶವಾಗಿರೆನು ಕೇಳೆಂದನು ಮುದಧ್ಯಂಸಿ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಈಜಗಂಗಳ
 ನೊಲಿದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಲಯವ ಮಾಡುವ
 ಹಲವು ಕರ್ಮಗಳೆನ್ನ ನಿರ್ಬಂಧಿಸವದೇಕೆನಲು |
 ಫಲವ ಬಯಸೆನು ಸಕಲಕರ್ಮದ
 ಹೊಲಬಿನೊ ಳುದಾಸೀನರೆನಿಸಿದ
 ಚಲುಮುನಿಗಳಂದದಲಿ ನಾನಿಹ ಕತಡಿ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎನ್ನ ಧಿಷ್ಠಾನದ ಬಲುಪಿನಿಂ
 ಸನ್ನಿಹಿತವಹ ಮಾಯೆ ಸ್ಥಾವರ
 ದುನ್ನತದ ಜಾಗಮಜಗತ್ತುಗಳನು ಸೃಜಿಸುತ್ತಿಹುದು |
 ಎನ್ನ ನರಿಯದವಿದ್ಯೆಯೆಂಬಾ
 ಭಿನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದ ಲೀಜಗ
 ವಖನ್ನ ಸಂಸಾರದಲಿ ತೊಟ್ಟನೆ ತೊಳಲುತಿಹುವೆಂದ ||

ಯಜ್ಞ ದಧಿಪತಿ ನಿಖಿಲಭೂತ ಗು
 ಣಜ್ಞನೆನಿಪ ಮಹೇಶ್ವರನು ಸ
 ರ್ವಜ್ಞ ನಾನೆಂದೆನ್ನ ನಿಜಭಾವವ ನರಿಯದವರು |
 ಅಜ್ಞರುಗಳೀಮನುಜದೇಹವ
 ನಜ್ಞತನದಿಂ ಧರಿಸಿದೆನ್ನನ
 ವಜ್ಞಿಯನು ಮಾಡುವರು ಮಾನವರೆಂದನಸುಕಾರಿ ||

ನವಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಅಸುರರಾಕ್ಷ ಸಜನವ ಹೊದ್ದಿಹ
ಹೊಸಪರಿಯ ಮೋಹವನು ನೆರೆ ವು
ಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹ ಮೂಢಮಾನವರು |
ಶಿಶುಗಳಂದದಿ ಫಲರಹಿತವಹ
ಹುಸಿಯ ಬಯಕೆ ನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮವು
ವಿಷಯಮೋಹಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ದೇವತಾಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿ

ಪೀವಿಮುಲ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಹೊದ್ದಿದ
ಭಾವಶುದ್ಧಮಹಾತ್ಮರೆನ್ನ ನನನ್ಯಭಾವದಲಿ |
ದೇವನಾನಜ ನವ್ಯಯನು ಭೂ
ತಾವಳಿಗೆ ನಾನಾದಿಕಾರಣ
ವಾಣನೋತ್ತಮ ನೆಂದರಿದು ಭಜಿಸುವರು ಕೇಳೆಂಬ ||

ಅನವರತ ಕೀರ್ತಿಸುವರೆನ್ನನೆ
ಅನವಧಿಕ ನಿಯಮ ವ್ರತಗಳ
ಅನವರತ ಯಜಿಸುವರು ನಿರ್ಮಲ ಮನದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
ಅನವರತ ವಂದಿಸುವರೆನ್ನನು
ವಿನುತಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ತನು
ಮನಃಧನವ ನರ್ಪಿಸುತಿಹರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂಬ ||

ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರು ತತ್ವನಿಷ್ಠರು
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಿ
ನಿತ್ಯಮೆನ್ನನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಭಜಿಸುವರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
ಚಿತ್ತದೇಕೋಭಾವದಿಂ ಪುರು
ಷೋತ್ತಮನು ನಾನೆಂಬಭೇದವ
ಹತ್ತಿ ಹಲವಂಧಧಲಿ ಯುಜಿಸರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂಬ ||

ನಾನಖಿಳಕ್ರತು ಯಜ್ಞ ಪಂಚಕ
 ನಾನೆ ತಾಂ ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾತ್ಮಕ
 ನಾನೆ ಸಕಲೌಷಧಿವನಸ್ವತಿ ಮಂತ್ರಜಯ ನಾನೇ |
 ನಾನೆ ಘೃತ ಪಾವಕನು ಬೀಳುವೆ
 ನಾನೆ ಲೋಕದೊಳ್ಲದೆನ್ನಿಂ
 ಖೇನು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ವೈ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದೆ ||

ವರಪಿತಾಮಹ ಮಾತೃಪಿತೃಗಳು
 ಹೊರೆಯೊಡೆಯ ನೀಜಗಕೆ ಕೇಳೈ
 ಪರಮಸಾವನ ನರಿಯಬೇಡಿದ ತತ್ವವದು ನಾನು |
 ಪರತರ ಪ್ರಣವಾತ್ಮ ವೇದದೊ
 ಳುರುತರದ ಋಕ್ಸಾಮಯಜು ವಿ
 ಸ್ತುತಮಯನು ನಾನಲ್ಲದಿರುತಿಹ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲೆಂದೆ ||

ಗತಿ ಜಗಕೆ ಪುರುಷಾರ್ಥದಾಯಕ
 ಪುತಿ ಹೊರವ ರಕ್ಷಕನು ಸಾಕ್ಷಿ
 ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೆಲೆವನೆ ಬಂಧು ಜನನಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ |
 ಮೃತಿಗೆ ಪ್ರಳಯಸ್ಥಾನ ಲೋಕಕೆ
 ಶ್ರುತಿವಿಹಿತದಿಂದಾದಿಕಾರಣ
 ನುತ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಕೇಡನೈದದಬೀಜ ನಾನೆಂದೆ ||

ಸೂರಿಯನ ರೂಪಿನಲಿ ತಪಿಸುತ
 ನೀರಸವ ಮಾಡುವೆನು ಮಳೆಯನು
 ಭಾವದಂತಿರೆ ತಡೆದು ಕರೆವೆನು ಮೇಘರೂಪದಲಿ |
 ಚಾರು ಮೋಕ್ಷವು ಮೃತ್ಯುನಾನು ವಿ
 ಚಾರಿಸಲು ಚಿದ್ರೂಪು ಸತ್ತು ವಿ
 ಕಾರವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು ನಾನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದೆ ||

ನವಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಶ್ರುತಿಗಳನುಮತಿಯುಳ್ಳವರು ದೀ
ಕ್ಷಿತರು ಸಗ್ಗವ ಬಯಸಿ ನಾನಾ
ಕೃತುಗಳಿಂದವೆ ಯಜಿಸಿ ನೆರೆ ನಿಷ್ಪಾಪರಾದವರು |
ಕೃತುಫಲದಿ ದೇವೇಂದ್ರಲೋಕ
ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಡೆದಾದೇವತೆಗಳು
ನ್ನತದ ಭೋಗಂಗಳನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿಹರು ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವರು ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖಕರದ ಭೋ
ಗವನು ಭೋಗಿಸಿ ಪುಣ್ಯತೀರಲಿ
ಕವರು ನಿಜದಿಂ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವೆ ಹೊಗುವರೀತೆರದಿ |
ವಿವಿಧವೇದದ ಧರ್ಮವನು ಮಾ
ಡುವ ವಿಷಯಕಾಮುಕರು ಧರಣಿಗೆ
ದಿವಕೆ ಬಿಡದೆಡೆಯಾಡುವರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆರು ಕೆಲಬರು ನನ್ನನೇ ನೆರೆ
ಸಾರಿ ಮತ್ತೇನುವನು ಬಯಸದ
ಧೀರರುಗಳೆನ್ನನು ಯಜಿಪರಾನಿತ್ಯಮುಕ್ತರಿಗೆ |
ಸಾರತರಪರಲೋಕಲಾಭ ದು
ದಾರದಿಹಲೋಕದ ಸುಖಂಗಳ
ಸೇರುವೆಯ ರಕ್ಷೆಯನು ತಾ ವಹಿಸುವೆನು ಕೇಳೆಂದ ||

ಅನ್ಯದೇವರ ಭಕ್ತರಾಗಿಯೆ
ಸನ್ನಿಹಿತವಿಶ್ವಾಸದಿಂ ಸಂ
ಪನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾರು ಕೆಲಬರು ಯಜಿಸುತ್ತಿಹರವರು |
ಎನ್ನನೇ ಶ್ರುತಿವಿಹಿತವಿಧಿಯಲಿ
ಮನ್ನಿಸದೆ ಯಜಿಸುವರವರಿಗಾ
ಧನ್ಯಗತಿ ಬೇಗದಲಿ ದೊರಕದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಸರ್ವಯಜ್ಞಂಗಳನು ಭೋಗಿಸಿ
 ಸರ್ವಕಥಿಪತಿಯೆನಿಸಿದೆನ್ನನು
 ಸರ್ವಥಾ ಪರತತ್ವವೆಂದುರೆ ಯರಿಯುದುದರಿಂದ |
 ಸರ್ವದೇವತೆಗಳನು ಯಜಿಸುವ
 ಗರ್ವಿತರು ತತ್ತ್ವದಲಿ ವಿಮುಖರು
 ಸ್ವರ್ಗದೇಹಂಗಳೊಳು ತಿರುಗುವರೆಠಿದನಸುರಾರಿ ||

ಕ್ರತುಗಳಿಂದಿದ್ರಪ್ರಮುಖದೇ
 ವತೆಗಳನು ಯಜಿಸಿದವರಾಸುರ
 ಪತಿಯ ಲೋಕವನೈದುವರು ಪಿತೃಭಕ್ತರವರುಗಳ |
 ಗತಿಯ ಪಡೆವರು ಭೂತನಿಜಯ
 ವ್ರತರು ನಡೆವರು ಭೂತಲೋಕಕೆ
 ಶ್ರುತಿವಿಹಿತದಿಂ ದೆನ್ನ ಭಜಿಸುವ ರೆನ್ನ ನೈದುವರು ||

ನೆವನೊಬ್ಬನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ
 ಪಾವನೋತ್ತಮ ಪತ್ರವುಷ್ಪ ಫ
 ಲಾವಳಿಯನುದಕವನು ತಾನೆನಗರ್ಪಿಸುತಲಿಹನು |
 ಭಾವಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣನಹ
 ಬೇವನಿಂದರ್ಪಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಫ
 ಲಾವಳಿಯ ಭೋಗಿಸುವೆನೈ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಆವ ಕೆಲಸವ ಮಾಳ್ವಿನೀ ಮ
 ತ್ತಾವುದನು ಭುಂಜಿಸುವೆ ಯಗ್ನಿಯೊ
 ಳಾವುದನು ಬೇಳುವೆ ಕೊಡುವೆ ನೀನಾವ ದಾನವಪಸು |
 ಆವ ತಪವನು ಮಾಳ್ವೆ ಕುಂತೀ
 ದೇವಿಯಾತ್ಮಜ ಕೇಳದಲ್ಲವ
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳೆನಗೆ ನೀನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದೆಂದ ||

ಈ ತೆರನ ನೀ ಮಾಡುವೊಡೆ ವಿ
 ಖ್ಯಾತವಹ ಸನ್ಯಾಸಯೋಗದ
 ರೀತಿವಿಡಿವಿರ್ದೀಶುಭಾಶುಭಫಲವ ಕೊಡುತಲಿಹ |
 ಜಾತಿವಿಧಿಯಹ ಕರ್ಮಬಂಧನ
 ಜಾತದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆವಡೆದು ಬಳಿ
 ಕಾತತುಕ್ಕ ಣಮೆನ್ನ ಪದವನು ಪಡೆವೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ನಾನಖಿಲಭೂತಂಗಳಲಿ ಸಮ
 ಹೀನ ಹಗೆ ಕೆಳೆ ಯಿಲ್ಲೆ ನಗೆ ಕೇಳೆ
 ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯೊಳಾರು ಕೆಲಬರನನ್ಯಭಾವದಲಿ |
 ಸ್ವಾನುಭವದಿಂ ದೆನ್ನನೆಂದುಂ
 ಜಾನಿಸುವರವ ರೆನ್ನೊಳಿರುತಿಹ
 ರಾನವರ ಹೃದಯದಲಿ ನೆಲಸಿಹೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅತಿದುರಾಚಾರದಿ ನಡೆಯುತಿಹ
 ಪತಿತ ವೊದಲಾಗನ್ಯದೈವವ
 ಮತಿಯೊಳಾರಾಧಿಸದೆ ಯೆನ್ನನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಲಿಹನು |
 ಕ್ಷಿತ್ರಿಯೊಳುತ್ತಮವಾದ ತನ್ನಯ
 ಗತಿಯನುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬುಧರಿಂ
 ಡತಿಸುಕೃತಿಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆತನತಿವೇಗದಲಿ ಧರ್ಮದ
 ನೀತಿವಿದನಹ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಪರಿ
 ಪೂತಶಾಂತಿಯನ್ನೈದುವನು ಕೆಡೆ ನೆನ್ನನಿಜಭಕ್ತ |
 ಈತೆರನ ನೀನರಿದು ನಂಬು ಮ
 ಹಾತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಿದಲ್ಲದೆ
 ಮಾತುವಾತಿನೊಳಾಗದೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆರು ಕೆಲವರು ಪಾಪಿಗಳು ಸಂ
 ಸಾರಭಯದಿಂದೆನ್ನ ನೆಟ್ಟನೆ
 ಸಾರಿ ಭಜಿಸುತ್ತಿಹರು ಕೇಳೆ ಪಾರ್ಥ ನಿಶ್ಚಯವ |
 ನಾರಿಯರು ವರವೈಶ್ಯತೂದ್ರ ವಿ
 ಕಾರಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿಯೆನ್ನಯು
 ಔರಸ್ತದವನು ಸೇರುವರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಧರ್ಮಿಯಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಭಕ್ತಿಯೆ
 ವರ್ಮವಹ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಮೊದಲಹ
 ರುರ್ವಿಗಧಿಕದ ಪದವ ಪಡೆಯುವರೊಬುದಚ್ಚ ರಿಯೇ |
 ಕರ್ಮಸಾಧನ ಮೆನಿಸ ಮಾನವ
 ಧರ್ಮವನು ನೀನೈದೆ ಮರೆಯದೆ
 ನಿರ್ಮಲದೊಳಾತೆರದೊಳೆನ್ನನು ಭಜಿಸು ನೀನೆಂದ ||

ಎನ್ನೊಳೆ ಮನವನು ನಿಲಿಸು ನೀ
 ನೆನ್ನನೇ ಜಪಿಸೆರಗು ನಿಜದಿಂ
 ದೆನ್ನೊಳತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಭಕ್ತನೀನಾಗು |
 ಭಿನ್ನಭಾವವನುಳಿದು ಚಿತ್ತವ
 ನೆನ್ನೊಳೆಪರಿ ನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ನೀ
 ನೆನ್ನನೈದುವೆ ಸತ್ಯವಿದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

— ಇಂತು ಸನ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂಬ ನವಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ದಶನಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಪರಮಯೋಗವಿಭೂತಿಯನು ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣಾ
ಕರ ಮುರಾಂತಕ ಕೃಷ್ಣನೆಲೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆ ಪಾರ್ಥ ನಾನ
ತ್ಯುತ್ತಮಪ್ರಿಯನಹ ನಿನಗೆ ಕೃಪೆ
ವೆತ್ತುಸಲೆ ಲೇಸಾಗಬೇಕೆಂಬೀಬಯಕೆಯಿಂದ |
ಸತ್ಯದಿಂ ದಾವುದ ನುಡಿವೆ ನದ
ಚಿತ್ತದಿಂದವಧರಿವುದೆನ್ನ ಗು
ಣೋತ್ತಮದ ಸುವಿಭೂತಿವಿಭವವನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಕಮಲಭವ ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾ
ದಮರರಿಗೆ ಮಹರುಷಿಗಳಿಗೆ ತ
ತ್ಕೃಮದೊಳ್ಲಿರಿಗಾದಿ ನನಾಗಿರ್ಪ ಕತದಿಂದ |
ಅಮರಗಣ ಮುನಿನಿಕರ ವೆನ್ನ ಯ
ಸಮಯದುತ್ಪತ್ತಿಯನರಿಯರಾ
ನಮಲನಜ ನವ್ಯಕ್ತನಾಗಿಹೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಆವನೆನ್ನ ನು ಜನನವಿಲ್ಲದ
ದೇವದೇವ ನನಾದಿಲೋಕಕೆ
ಭಾವಿಸಲ್ಕೆ ಮಹೇಶ್ವರನು ಮೆಂದೀಪರಿಯಲರಿವ |
ಜೀವರೊಳಗೆ ವಿವೇಕಿಯಾತನೆ
ಆವಿಧದ ಪಾತಕದದೆಸೆಯಿಂ
ಞಾನನನು ಬಿಡುಗಡೆಯನೈದುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ವಸ್ತುನಿಶ್ಚಯ ಶಾಸ್ತ್ರದರಿವು ಸೆ
 ಮಸ್ತುರೊಳಗೆಚ್ಚರಿಕೆ ಸೈರಣೆ
 ಸತ್ಯವಿಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವು ಮಂತಕರಣಜಯವು |
 ವಿಸ್ತರದ ಸುಖದುಃಖ ಸಿರಿಗಳ
 ಷಷ್ಠೆ ಬಡತನ ಭಯವಭಯವಿವು
 ಚಿತ್ತವಿಸು ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆನ್ನಿಂದಲಹುವೆಂದ ||

ಕೊಲ್ಲದಿರವು ಸಮಸ್ತಪ್ರಾಣಿಗ
 ಳ್ಲಿ ಸಮತೆಯು ತುಷ್ಟಿ ತಪವಾ
 ಸಲ್ಲಲಿತದಾನವು ಯಶಸ್ಸಪಕೀರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ |
 ಸ್ಥಲವಿಪ ಬಹುಚೇಷ್ಟೆ ಪ್ರಾಣಿಗ
 ಳ್ಲರಿಗೆ ಕೇಳೆನ್ನದೆಸೆಯಿಂ
 ನಿಲ್ಲದಹ ಭಾವಗಳು ಛಂದದೊಳಿಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸುರನರಾದಿಗಳಾರ ಸಂತತಿ
 ನಿರುತದಿಂ ಕಮಲಜನ ಮಾನಸ
 ಪರತನುಜರೆಂದೆಂಬ ನಾಲುಕು ಮನುಗಳವರುಗಳು |
 ಹಿರಿಯರೆನಿಸಿದ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳು
 ಗರುವರೆನ್ನಂಶಂಗಳಾಗಿಯೆ
 ಭರದಲೆನ್ನನು ನೆನೆಯುತಿಹರೆಲೆ ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಎನ್ನೊಳಿಹ ವರ
 ಭಾವಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯಮಹಿಮೆಯ
 ಜೀವರೊಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಿಳಿವನೊ ಆಮುನೀಶ್ವರನು |
 ಪಾವನನು ವರಮೋಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಿಯ
 ನೀವ ನಿಶ್ಚಲಯೋಗದಿಂದುಪ
 ಜೀವಿಸುವನದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲಕೇಳೆಂದ ||

ಹಶಮಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸರ್ವಜನದುದುಭವಕೆ ತಾನೇ
ಸರ್ವದಾ ಕಾರಣವೆನಿಸುವೆನು
ಸ್ವಬಗಜೇಷ್ಟಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ
ಸರ್ವಥಾ ಈಪರಿಯರಿದು ನೆರೆ
ಸರ್ವವಿದರೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರು
ಷರ್ವಕಾಲದೊಳೆನ್ನ ಭಜಿಸುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎನ್ನೊಳೆರಗಿದ ಚಿತ್ತದವರುಗ
ಳೆನ್ನೊಳೆ ವ್ರಾಣವನು ನಿಯಮಿಸು
ತೆನ್ನ ನಿಜವನು ತನ್ನೊಳೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರರುಹುತಲಿ |
ಎನ್ನನನುದಿನ ಕೀರ್ತಿ ಸುತಲ
ನೈಯ್ಯಭಾವದಿ ರಮಿಸುತಲೆ ಸಂ
ಘ್ನಮುನಿಗಳು ತುಷ್ಟಿಬಡುತಿಹ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಪ್ರೀತಿವೂರ್ವಕವಾ ಗನವರತ
ನೀತಿಯಿಂದಲೆ ಯೋಗಯುತರಾ
ಗೀತರದಿ ಭಜಿಸುತ್ತಲಿರುತಿಹ ಶಮದಮಾತ್ಮರಿಗೆ |
ತಾತ ಕೇಳವರೆನ್ನ ನೈದುವ
ರೋತದಾವುದರಿಂದ ಲಾವಿ
ಖ್ಯಾತಮಾದಾಬುದ್ಧಿಯೋಗವ ಕೊಡುವೆನಾನೆಂದ ||

ಆಮಹಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ
ತಾಮಸದ ಗುಣವಾದವಿದ್ಯಾ
ಸ್ತ್ರೋಮದಿಂ ಜನಿಸಿದ ತಮಸ್ಸನತಿಪ್ರಭೆಯನುಳ್ಳ |
ಆಮಹಾವಿಜ್ಞಾನದೀಪದಿ
ನೇಮದಿಂ ಕೆಡಿಸುವೆನು ಭಕ್ತ
ಸ್ತ್ರೋಮವನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕೋಸುಗ ಷಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಹರಿ ನುಡಿಯಲೀಪರಿ ಧನಂಜಯ
 ಮರಳಿ ಬಿನ್ನ ಹಮಾಡಿದನು ನೀಂ
 ಪರಮಪಾವನ ಗುರು ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಪರಂಥಾಮ |
 ಹರಿಯು ಋಷಿಗಳು ನಿನ್ನ ನಕ್ಷಯ
 ಪಥಮವೂರುಷನಾದಿದೇವನು
 ನೊರುತದಿಂದಚ ಸರ್ವಗತ ನೆನುತಿಹರು ಕೇಳೆಂಡು ||

ದೇವಋಷಿ ನಾರದರು ಮಸಿತನು
 ದೇವಲನು ದ್ವೈವಾಯನನು ಭೂ
 ದೇವರೆನಿಪ ಸಮಸ್ತಮುನಿಗಳು ಸೆನ್ನ ಮಹಿಮೆಗಳ |
 ಭಾವದಿಂ ಕೊಂಡಾಡುವರೆಲೈ
 ದೇವ ನೀನೇ ಎನಗೆ ಹೇಳಿದೆ
 ಯಾವಿಭೂತಿಯನಿನ್ನು ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿರದ ||

ಎಲೆಹರಿಯೆ ನೀನಾವುದೊಂದನು
 ನಲಿದೆನಗೆ ಪೇಳಿದೆ ಯದೊಲ್ಲವ
 ನೆಲೆಯಿದೆಂದೇ ಬಗೆವೆ ನಿನ್ನಯ ನಿಜದ ನಿತ್ಯಯವ |
 ಹಲವು ದೇವರು ದಾನವರುಗಳು
 ಹೊಲಬನರಿಯದ ಕಾರಣದಿ ನಿ
 ಮೂಲದಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನು ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾ ಪೌರ್ಥ ||

ಸಕಲಭೂತವ ಸೃಜಿಸುವನೆ ಆ
 ಸಕಲಭೂತೇಶ್ವರನೆ ಪಾವನ
 ಸಕಲದೇವರ ದೇವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಜಗತ್ಪತಿಯೇ |
 ಪ್ರಕಟದಿಂ ನೀಂ ನಿನ್ನವನು ಸು
 ವ್ಯಕ್ತುತ ನಿನ್ನಿಂದರಿವೆ ಯಲ್ಲದೆ
 ಸಕಲಜಗ ದಿಟಕರಿಯದೆಲೆ ಮೂರವೈರಿ ಕೇಳೆಂದ ||

ದಶಮಾಧ್ಯಾಯಂ

ಎಲೆಹರಿಯೆ ನೀನಾವ ಕೆಲವೀ
ಬಲುವಿಭೂತಿಗಳಿಂದ ಲೋಕಂ
ಗಳನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಲಸಿಹೆ ನಿತ್ಯವೆನಿಸುತಿಹ |
ಹಲವೆನಿಪ ನಿನ್ನಾವಿಭೂತಿಯ
ಸ್ಥಳಿಯ ನೆಲ್ಲವನುಳುಹದೆನಗುರೆ
ನೂವಿಸಿಂ ಕರುಣಿಸಲು ಬೇಹುದು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನೆನಿಸುತಿಹ
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನನು ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೆ
ನಿರುತದಿಂ ಚಿಂತಿಸುತಲಾನೆಂತರಿವೆ ನಿನ್ನುವನು ||
ಸುರನರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಜೀವರೊಳಿರದೆ
ನೀನಾವಾವಪರಿಯಿಂ
ಪೊಡು ನೆನೆಯಿಸಿಕೊಂಬೆ ಯದುನೆನಗರುಹಬೇಕೆಂದ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ನಿನ್ನಯೋಗದ
ಹಲವುವಿಧದ ವಿಭೂತಿಗಳ ನೀ
ನೊಲಿದು ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಕೃಪೆಮಾಡೈ ಕಥಾಮೃತವ |
ಸಲೆ ಸೊಗಸಿ ಕೇಳೈನೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಯ
ನೆಲೆಗೆ ದೊರಕದ ಕಾರಣದಿ ನಿ
ಮೂಲದ ಯೋಗವಿಭೂತಿಯನು ಮಗುಳೊರೆಯಬೇಕೆಂಧ ||

ಈಸರಿಯೆಲರ್ಜುನನು ನಾನಾ
ರೂಪಿಸಿಂ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಕರುಣದ
ಲಾಸರಮವುರುಷೋತ್ತಮನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಪರಿವಿಡಿದು |
ರೂಪಗಳ ನಾಮಂಗಳನು ತ
ದ್ರೂಪಸಾಮರ್ಥ್ಯಂಗಳನು ನಿಜ
ಧೂಪದಿಂ ಜನಿಸಿದುದನರಿಪಿದನಂದು ಮುರವೈರಿ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಕಲಭೂತಂ
 ಗಳ ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ಪ ಜೀವನು
 ನೆಲೆಗೆ ನಾನೇಸರ್ವಭೂತಂಕೆಳಿಗೆ ಪರಿಷಿಸಲ್ಪು ||
 ಸಲೆ ಮೊದಲು ನಡು ಕಡೆಗಳಾನೀ
 ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವನಾವನೈ ಕುರು
 ಕೌಲತಿಲಕ ಕೇಳೆಂದನಾಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||

ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೊಳು ವಿಷ್ಣು ಮು
 ಹೋದಯದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣಂಗಳೊ
 ಳಾದಿವಾಕರನಹೆನು ಮತ್ತೆ ಮರುದ್ಗುಣಂಗಳೊಳು |
 ಭೇದಿಸಲ್ಕೆ ಮರೀಚಿಯಶ್ವಿನಿ
 ಯಾದಿಯಹ ತಾರೆಗಳೊಳಗ್ಗುಳ
 ಳಾದ ಶಶಿ ತಾನಾಗಹೆನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಶ್ರುತಿಗಳೊಳು ವರಸಾಮವಾದೇ
 ಸಂಕೇಗಳೊಳು ಸುರನಾಥ ನಾಂ ನಿ
 ವರ್ತದ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದೊಳಗೆ ಮನವಾಗೆ ನಾನೆಹೆನು |
 ನುತಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗ
 ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಯ
 ಗತಿಯರಿವ ಜೈತನ್ಯ ನಾನಾಗಹೆನು ಕೇಳೆಂದ ||

ಶಂಕರನು ರುದ್ರರೊಳು ಯುಕ್ಲ ರಂ
 ಸಂಕೇಗಳೊಳು ಕುಬೀರ ನಾಂ ನಿ
 ಶೃಂಕಪಾವಕನಾಗಹೆನು ಕೇಳೆಷ್ಟೆವಸುಗಳೊಳು ||
 ತೆಂಕಬಡಗಣ ಗಿರಿಗಳೊಳಗಕ
 ಳಂಕ ಮೇರುಗಿರೀಂದ್ರನಾಗಹೆ
 ಸಂಕಜಾಕ್ಷನು ಛಾವನನು ನಾನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಜಿಶವಾಧ್ಯಾಯ.

ನರಪತಿಪುರೋಹಿತರೊಳೆನ್ನ ನು
 ಣ್ಣುಹಸ್ಪತಿಯೆಂದು ತಿಳಿ ಸಂ
 ಗದ ದಳಪತಿಗಳೊಳು ನಾನೇ 'ಸ್ವಾಮಿ'ಕಾರ್ತಿಕನು |
 ಸರಸಿಗಳೊಳು ಸಮುದ್ರನಾಗಿಹೆ
 ಣ್ಣುತವಿದು ಕೇಳೈ ಧನಂಜಯ
 ಷಡಮತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರು ಬಲ್ಲರಿಡನೆಂದೆ ||

ಉತ್ತಮಮರ್ಷಿಗಳೊಳಾಂ ಭೃಗು
 ಮತ್ತೆ ಕೇಳಕ್ಕ ರವೆನಿಸುವ
 ಯ್ವತ್ತರೊಳ ಗೋಂಕಾರವಾಗಿಹೆ ನಖಿತಿಯುಜ್ಜದೊಳು ||
 ಸತ್ಯದಿಂ ಜಸಯುಜ್ಜವಾಗಿಹೆ
 ನಿತ್ತಕೇಳೈ ಸ್ಥಾವರಂಗಳೆ
 ಪೊತ್ತದೊಳು ಹಿಮವಂತನೈ ನಾನೆಂದೆನಸುರಾರಿ ||

ಸರ್ವವೃಕ್ಷಂಗಳೊಳು ನಾನೇ
 ಉರ್ದಿಯೊಳಗಶ್ವತ್ಥ ಬಳಿಕೀ
 ಸರ್ವದೇವಮುನೀಂದ್ರರೊಳು ನಾರದನು ನಾನಹೆನು |
 ಸರ್ವಗಂಧರ್ವರೊಳ ಗುತ್ತಮ
 ಸರ್ವತೋಮುಖ ಚಿತ್ರರಥ ನಾಂ
 ಷರ್ವಸಿದ್ಧರ ನಿವಹದೊಳು ನಾಂ ಕಪಿತಮುನಿಯೆಂದೆ ||

ತುರಗದೊಳ ಗಮ್ಯತದಲಿ ಜನಿಸಿದ
 ಸುರರಧಿಪನುಜ್ಜೈಶ್ರವವು ದಿ
 ಕ್ಕರಿಗಳೊಳಗೈರಾವತವು ನಾನೇ ನಿವಾಸಿಲು |
 ನರರೊಳಗೆ ಪಟ್ಟವನು ಧರಿಸಿದ
 ಹಿರಿಯರಸು ನಾನಾಗಿ ಲೋಕವ
 ವೈರೆಯುತಿಹೆ ಯುಗಧರ್ಮದಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದೆ ||

ಆಯುಧಗಳೊ ಳಧಿಕವಹ ವ
 ಜ್ರಾಯುಧವು ನಾನಹೆನು ಕರವೀ
 ವಾಯುತದ ಧೇನುಗಳೊಳಗೆ ಸುರಧೇನು ನಾನಾ ವಿಟಕೆ |
 ಈಯುದಯಿಸುವ ಪ್ರಜಿಯ ಜನನದು
 ಪಾಯವಹ ಕಂದರ್ಪ ನಾನಹೆ
 ನಾನಾತದ ವಾಸುಕಿಯು ನಾಂ ಸರ್ಪಂಗಳೊಳಗಿಂದ ||

ವರಮಹಾನಾಗರುಗಳೊಳು ನಾಂ
 ಹಿರಿಯನಂತನು ಜಲಚರಂಗಳೊ
 ಕೃಷಿಸಿಸುತಿಹ ವರುಣ ನಾನೇ ಪಿತೃಗಣಂಗಳೊಳು |
 ಅರಿಯಮನು ನಾನಾಗಿಹೆನು ಕೇ
 ಕುರುತರದ ದಂಡಿಸುವರರೊಳು
 ವಠಕೃತಾಂತನು ನಾನು ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನುಸುತಾರಾ ||

ವೀರದೈತ್ಯರೊಳಮಲಭಕ್ತನು
 ದಾರಪ್ರಹಲ್ಲದನು ಕಣಾ ನಾಂ
 ಕಾರಣಂಗಳೆ ನೆರವಿಯೊಳು ಕಾಲಾತ್ಮನಾಗಿಹೆನು |
 ಕೂರವ್ಯಗಸಂತತಿಯೊಳಗ್ಗದ
 ಶೂರಸಿಂಹನು ನಾನು ಒಗಕುಲ
 ಸ್ನೇಹವೆಯೊಳು ಗರುತ್ಮನಾಗಿಹೆ ನೆಂದನುಸುತಾರಾ ||

ಪಾವನವೆ ಮಾಡುವರೊಳುತ್ತಮ
 ಪಾವನದ ಮಾರುತನು ಕೈದುವ
 ಭಾವದಿಂ ಧರಿಸುವರೊಳಗ್ಗದ ರಾಘನಾಗಿಹೆನು |
 ಈವಿವಿಧಮತ್ಸ್ಯಂಗಳೊಳು ಸಂ
 ಭಾವಿಸಲು ನಾಂ ಮಕರ ನದಿಗಳೊ
 ಕಾವಿಶೇಷದ ಗಂಗೆಯಾಗಿಹೆ ನಂದನಸುತಾರಾ ||

ಮೊದಲು ನಡು ಕಡೆ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಯ
 ಪಡೆ ವರವಿದ್ಯೆಗಳೊಳು ನಿಜ
 ಪಡೆವನೊವಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಸಿದ್ಧಿ ತಿಳಿ ನಾನು |
 ಶಿವತಪಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವದ
 ಪಡೆವ ನಿರ್ಭರಿಸಿರುವ ವೇದಾಂ
 ತದ ರಹಸ್ಯದ ವಾದವಾಗಿಹೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅಕ್ಷರಗಳೊಳಕಾರ ನಾನೇ
 ಶಿಕ್ಷೆ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸಮಾಸದ
 ಕಕ್ಷೆಯೊಳು ನೋಡುವೊಡೆ ದ್ವಂದ್ವಸಮಾಸವಾಗಿಹೆನು |
 ಅಕ್ಷಯದ ಕಾಲಸ್ವರೂಪನು
 ಶಿಕ್ಷಿಸುವವರ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ
 ಕ್ಷಮಕನು ಕಮಲಜನು ನಾಂ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಮೃತ್ಯುನಾನೆಲ್ಲವನು ಭಕ್ಷಿ ಪ
 ಮತ್ತೆ ಮುಂದಹ ವಸ್ತುಗಳಿಗು
 ತ್ವತ್ತಿನಾನಾಗಿಹೆನವರ ಹೆಚ್ಚುಗೆಯಲಾಂ ಮುದದಿ |
 ಇತ್ತಲೀನಾರಿಯರೊಳಗ್ಗದ
 ಕೀರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸರಸ್ವತಿಗಳಾ
 ಕ್ಷಯಧೃತಿ ಸೈರಣೆ ನೆನಹು ವರಮೇಧೆ ನಾನೆಂದ ||

ವರ್ಮಹತ್ಸಾಮವು ಕಣಾ ನಾಂ
 ಹಿರಿಯ ಸಾಮಂಗಳೊಳು ಛಂದದ
 ಪರಿವಿಡಿಯ ಮಂತ್ರಂಗಳೊಳು ಗಾಯತ್ರೀನಾಂ ದಿಟದಿ |
 ಮೆರೆವ ಮಾಸಂಗಳೊಳು ನಾನೇ
 ಸರಸವಹ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಋತುಗಳೊ
 ಕತನಿಸುವ ವಸಂತಋತು ನಾನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಜೂಜಾನು ತೇಜದಿ
 ಮಿಕ್ಕಿಹವರೊಳು ತೇಜವಾಗಿಹೆ
 ತಕ್ಕ ಸತ್ಯವನುಳ್ಳುರಿಗಾಸತ್ಯವಾಗಿಹೆನು |
 ಹೆಕ್ಕಳಿಪ ವ್ಯವಸಾಯವಂಶರಿ
 ಗಕ್ಕರಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ನಾನು ಜ
 ಯಕ್ಕೆ ಜಯವಾಗಿಹೆನು ನಾನೆಲೆ ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||

ಯದುಕುಲದ ವೃಷ್ಟಿಗಳೊಳಾಂ ಬಂ
 ದೊದವಿಹೆನು ವಸುದೇವತನಯನ
 ಪದವಿಯಲಿ ಪಾಂಡವರೊಳಜುಸದೇವನಾಭಿಹೆನು |
 ಮದವಳಿದ ಮುನಿಗಳೊಳು ನಾನೇ
 ವಿದಿತವೇದವ್ಯಾಸನಾಗಿಹೆ
 ತುಡ್ಲಿಗೆ ಕವಿಗಳೊಳಧಿಕ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನಾಸೆಂದ ||

ದಂಡಿಸುವರೊಳಗಧಿಕತರವಹ
 ದಂಡರೂಪನು ನಾನು ಗೆಲವನು
 ಬಂಡಣದಿ ಬಯವರಿಗಾನತಿ ನೀತಿಯಾಗಿಹೆನು |
 ಮಂಡಲದ ಗೋಪ್ಯಂಗಳೊಳಗು
 ದ್ವಂದವಹ ಮೌನಸ್ವರೂಪನ
 ಖಂಡವಿಮಲಜ್ಞಾನಿಗಳೆಗಾ ಜ್ಞಾನವಾಡಿದೆನು ||

ಸಕಲಭೂತಕೃತ್ವವುದೊಂದ
 ವ್ಯಕ್ತ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿಹುದಾ
 ನಿಖಿಲವಿಶ್ವದ ಬೀಜವಾನೆನಿಸಿರ್ಪೆನ್ನೆಂದ |
 ಪ್ರಕಟದಿಂ ಬೀರೆನಿಸಿ ತೋರುವ
 ಸಕುತಿವಿಡಿದ ಚರಾಚರಂಗಳು
 ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಭಾವಿಸಲು ದಿಟಕಿಲ್ಲೆಂದವಸುಧಾರಿ ||

ದಶಮಾಧ್ಯಾಯಂ

ಎಲೆಪರಂತಪ ದಿವ್ಯವೆನಿಸುವೆ

ಹಲವುಬಗೆಯ ವಿಭೂತಿವಿಭವಕೆ

ಸಲೆ ವೊದಲು ಕಡೆಯಿಲ್ಲವೆನ್ನಯ ಯೋಗವಾಯೆಗಳ |

ಜೆಲುವೆನಿಸುವ ವಿಭೂತಿವಿಸ್ತರ

ಜಲಧಿಯೊಳು ನಾಂ ನಿನಗೆ ಪೇಳೆನು

ಕೆಲವ ಮಿಕ್ಕವಿಭೂತಿವಿಭವಕೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲೆಂದ ||

ಆನವಾವುವು ವಿಭವಜೆಲುವಿಂ

ತೀವಿಕೊಂಡಿಹ ತೇಜದುನ್ನತಿ

ಭಾವದಿಂ ನೆರೆ ಮೆರೆಯುತಿಹುವಾ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳು |

ಭಾವಿಸಲು ಕೇಳೆನ್ನ ಘನತೇ

ಜೋವಿಶೇಷಾಂಶಂಗಳೆಂದುಪ

ಜೇವಿಸುತಲಿಹುವೆಂದು ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅಲ್ಲದಿರೆ ಮೇಣ್ಣಿನಗೆ ನಾಂ ಪೇ

ಳ್ಳೆಲ್ಲವನು ನೀನರಿಯುವದರಿಂ

ದೆಲ್ಲ ಫಲ ನಿನಗೇನು ನೆಲೆಯಾಗಿರದು ಪೇಳುವೋಡೆ |

ನಿಲ್ಲದೆನ್ನೊಂದೇಕದೇಶದ

ಸಲ್ಲಲಿತಸತ್ತದಲಿ ಜಗವಿದ

ನೆಲ್ಲವನು ಧರಿಸಿಹೆನು ಭಾರತಮಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದೆ ||

ಇಂತು ವಿಭೂತಿಯೋಗಮೆಂಬ ದಶಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಏಕಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಉಭಯಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ವಿಶ್ವ
 ಪ್ರಭು ಮುರಾರಿ ನರಂಗಿ ತನ್ನಯ
 ವಿಭವವೆನಿಸುವ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೊಲಿದು ತೋರಿಸಿದ ||

ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ವಾರ್ಧಕ ಕೇಳಿವ
 ಚಿನ್ನಯನೆ ಯಥ್ಯಾತ್ಮವೆನಿಸುವ
 ಸನ್ನಿಹಿತವತಿಗೋಪ್ಯವೆನಿಸುವ ಯೋಗವನು ನಿನ್ನನು
 ಎನ್ನ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥದಿ
 ಮುನ್ನ ಹೇಳಿದುದದನುಕೇಳ
 ಲ್ಕೆನ್ನೊ ಳಿರ್ಪಜ್ಞಾನತೊಲಗಿತು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||

ದೇವ ಕಮಲದಳಾಕ್ಷು ನಿನ್ನಿಂ
 ದೀವಿವಿಧಭೂತಂಗಳುದಯವು
 ಜೀವನವು ಮೃತಿ ನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದಾಗುತಿಹುದೆಂದು |
 ದೇವ ನಿನ್ನಿಕ್ಷಯಮಹಿಮೆಯನು
 ಭಾವದಿಂ ನಾಂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದೆನು
 ಸಾವನೋತ್ತಮವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಬೇಕೆಂದ ||

ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನಿನ್ನಯ
 ವರವಚನದಿಂದಾವಪರಿಯಲಿ
 ಭರಿತರೂಪವನೊರೆದೆ ಯಾಪರಿ ತಪ್ಪದಿದು ನಾನು |
 ದರುಶನವ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಬಯಸಿದೆ
 ಪರಮವೆನಿಸುವ ನಿನ್ನ ಮಹದೈ
 ಶ್ವರಿಯ ರೂಪವ ತೋರಬೇಕೆನುತಿರ್ದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶ ಎನ್ನಿಂ
 ದೀಗ ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯರೂಪವು
 ಬೀಗ ಕಾಣಲು ಶಕ್ಯವಹುದೆಂತೆಂದು ಚಿತ್ತದಲಿ |
 ಈಗ ನೀಂ ನೆರೆ ಬಗೆದೆಯಾದೊಡೆ
 ಯಾಗರುವ ನಿಜ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ
 ಯೋಗರೂಪವನೆನಗೊಲಿದು ತೋರೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನ ಹಮಾಡಲಾಗೋ
 ಎಂದನೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ನಾನಾ
 ಛಂದದಿಂದಹ ಪಲವುವರ್ಣದ ಪಲವುತೆರನಾದ |
 ಕುಂದದೆನ್ನ ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯೊ
 ಳೊಂದಿ ಮೆರೆದಿಹ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಗ
 ಛಂದವನು ಸುಖದಿಂದ ನೀಂ ನೋಡೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎನ್ನ ವರಮೂರ್ತಿಯಲಿಕಾಂಬವು
 ಛಿನ್ನ ವಾದಚರಾಚರಂಗಳು
 ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗೊಂಡುಠಾವಿನೊಳಿರ್ಪವೆಲ್ಲವನು |
 ಅನ್ಯವಾವುದ ನೋಡಬಯಸುವೆ
 ಯಿನ್ನ ದೆಲ್ಲವಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ
 ನಿನ್ನ ಮನದೊಲವಿಂದನೀಂನೋಡೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರನು ವಸುಗಳ
 ನಾದಿರುದ್ರರ ಸತ್ತಿನಿಗಳನು
 ಸಾದರಮೊಳೇಕೋನ ಪಂಚಾಶನ್ಮರುತ್ತುಗಳ |
 ವೇದಸಿದ್ಧರ ನೆಲ್ಲರನು ನೀ
 ನಾದಿಯಲಿ ಕಂಡರಿಯದಿಹಹಲ
 ವಾದಚಿತ್ರದ ಮೂರ್ತಿಗಳ ನೋಡೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ನಿನ್ನ ತಾಮಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದವೆ
 ಯೆನ್ನ ನಿಜರೂಪವನು ನೋಡ
 ಲ್ಕಿನ್ನು ನೀ ನಾರದಕತದಿವರದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನು |
 ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿಯೆ ಕೊಡುವೆ ನೀ
 ನೆನ್ನ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯವನು ಸಂ
 ಪನ್ನವಾಗಿಯೆ ನೋಡುನೋಡೆಂದನು ಮುಠಧ್ವಂಸಿ ||

ಈಪರಿಯ ನುಡಿದದರನಂತರ
 ವಾ ಪರಮಯೋಗಾಧಿಪನೆ ನಿ
 ಪ್ಪಾಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣೆದಲಿ
 ತಾಪರಕೆಪರತರವೆನಿಸ ನಿ
 ಲೇಪಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯವೆನಿಸುವ
 ರೂಪನೆರೆ ತೋರಿಸಿದನೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||

ಹಲವುಮುಖನೇತ್ರಂಗಳಿರುತಿಹ
 ಹಲವು ದಿವ್ಯಾಭರಣ ತೊಡಿಗೆಯ
 ತಳೆದುನೆಗಹಿದ ಥಳಥಳಿಸ ದಿವ್ಯಾಯುಧಾವಳಿಯು |
 ಹಲವುಪರಿಯ ಮಹತ್ತರಾದ್ಭುತ
 ಗಳನು ತೋರುವ ದಿವ್ಯರೂಪವ
 ನೊಲಿದುತಾ ಕೈಕೊಂಡನೈಸುರನಿಕರ ಬಿರಗಾಗಿ ||

ದಿವ್ಯವನಮಾಲೆಗಳೊಳೊಪ್ಪುವ
 ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಧರಿಸಿದ
 ದಿವ್ಯಪರಮಕವೆಸೆವ ವರಗಂಧಾನು ಲೇಪನದ |
 ದಿವ್ಯಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಮಯವಹ
 ದಿವ್ಯತೇಜದಿ ಮೆರೆವನಂತನ
 ನವ್ಯಯನ ವರವಿಶ್ವರೂಪನ ಕ೦ಡನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಗಗನದಲಿ ಸಾಸಿರದಿವಾಕರ
 ರೊಗೆಯಲೊಂದೇಬಾರಿತೋರುವ
 ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಬೆಳಗಾವನೊಬ್ಬನ ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಯು |
 ಹೊಗರುಗುವ ಪ್ರಭೆಗೆಣೆಯಹರೆತಾಂ
 ಜಗದೊಳೆಣೆಯಹುದಲ್ಲದುಳಿದುದ
 ಬಗೆವರೆನ್ನ ಳವಲ್ಲವೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆ ಸಮಯದಲಿ ದೇವ ದೇವನ
 ಭಾಸುರ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯೊಂದರ
 ಲೀ ಸಮಸ್ತ ಚರಾಚರಂಗಳು ಹಲವು ತೆರನಾದ |
 ವಾಸನೆಗಳಿಂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿ
 ಶೇಷವಾಗಿಹುದೆಲ್ಲವನು ಲ
 ಕ್ಷೀಶನಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕಂಡನು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||

ಬಳಿಕ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ವಂದಿಸಿ
 ಫಲುಗುಣನು ಶಿವಶಿವ' ಎನುತತನು
 ಪುಳಕದಿಂದುಬ್ಬರಿಸೆ ದೇವನನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು |
 ನಳಿನನಾಭಮುಕುಂದಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ನಿಳಯನೀನೇ ಬಲ್ಲೆನ್ನಿನನು
 ತಿಳಿಯರನ್ಯರೆನುತ್ತ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||

ಕಂಡೆ ನಿನ್ನ ಯಮೂರ್ತಿಯಲಿ ಬ್ರ
 ಹ್ಮಾಂಡದಿರವನು ಭೂತಜಾತಿಯ
 ಹಿಂಡುಹಲವನು ದೇವತೆಗಳನು ಬ್ರಹ್ಮ ಷೇವರನು |
 ಮಂಡಳಿಸಿ ಪದ್ಮಾಸನದೊಳಿಹ
 ಖಂಡಪರಶುವ ನಖಿಳಋಷಿಗಳ
 ಶುಡವನು ಮುರಗಾಧಿಪರ ನೆಲೆದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||

ಹಲವು ಮುಖನೇತ್ರವನು ಧರಿಸಿಹ
ಹಲವುದರ ಬಾಹುಗಳ ತಾಳ್ದಹ
ಹಲವುರೂಪಹ ನಿನ್ನ ಕಂಡೆನು ಹಲವು ದೆಸೆಗಳಲಿ |
ಎಲೆ ವಿವಲ ವಿಶ್ವೇಶ ನಿನ್ನಯ
ಸಲೆ ಮೊದಲುನಡುಕಡೆಯ ಸೀಮೆಯ
ನೆಲೆಯಕಾಣೆನು ವಿಶ್ವರೂಪ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂದ್ ||

ಥಳಥಳಿಪರತ್ನದ ಕೀರೀಟದ
ತಳೆದಚಕ್ರದ ಗಡಿಯಧರಿಸಿದ
ಹಲವುದೆಸೆಯಲಿ ಬೆಳಗಿತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗ್ನಿಪರ್ವ |
ಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ಪನಲಾರ್ಕರಂತಿರೆ
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನೆರೆನೋಡಬಾರದ
ತಿಳಿಯಲರಿಯದ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆನಾನೆಂದ್ ||

ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿಹ ಪರಮಮ
ಕ್ಷರಮೆನಿಸೆ ನೀಂ ನಿಜವು ಸಚರಾ
ಚರದ ವಿಶ್ವಕೆ ಪರಮೆನಿಸುವ ನಿಧಾನವಾಗಿರ್ಪೆ |
ನೆರೆ ಸಮೆಯದಿಹೆ ನಿತ್ಯಧರ್ಮವ
ನಿರದೆ ಕಾವ ಪುರಾಣವುರುಷನು
ಕುರುಹಳಿದ ಪರಜೊಮ್ಮ ನೀನೆಂದೆಮ್ಮ ಮತವೆಂದ್ ||

ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದ
ವಾದಕೊಳ್ಳದನಂತವೀರ್ಯದ
ಕೈದುವಿಡಿದಿಹ ಹಲವುತೋಳ್ಗಳ ವಿಶ್ವಭಾಸುರದ |
ಬೀದಿವರಿವ ಹುತಾಶವನದ
ವೇದಮಯ ಶಶಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರದ
ಭೇದಹೊದ್ದದ ದೇವ ನಿನ್ನನು ಕಂಡೆ ನಾನೆಂದ್ ||

ಎಲೆಮಹಾತುಮ ಗಗನಭೂತಳ

ದೊಳಗು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳು ನಿನ್ನಿಂ
 ದುಳಿಯದಿನಿಸುಂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ ಯಾಮಹಾದ್ಭುತವ |
 ನೆಲೆಯ ನಿನ್ನಯ ರೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ಹಲವು ಜಗ ಸಂತಾಪಪಡುತಿದೆ
 ಸಲಹಿಕೊಳ್ಳಿ ಮೂಜಗವ ನೀ ನೆಂದನಾವಾರ್ಥ ||

ಈ ಸಕಲಸುರನಿಕರ ನಿನ್ನಯ
 ಭಾಸುರಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರ
 ವೇಶಿಸುತ್ತಲಿದೆ ಕೆಲವರು ಭಯದಿಂದ ಮುಗಿದಕೈಯವರು |
 ಈಶ ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತಲಿಹರು ಮು
 ನೀಶಸಿದ್ಧರು ಸ್ವಸ್ತಿಯೆಂದು ಮ
 ಹಾಸದರ್ಥಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿಹರು ನೋಡೆಂದ ||

ನಿಂದು ರುದ್ರಾದಿತ್ಯವಸುಗಳು
 ಮುಂದೆ ಸಾಧ್ಯಮರುದ್ಗಣಗಳು
 ಸಂದವಿಶ್ವೇದೇವರಶ್ವಿನಿದೇವರುಷ್ಣಪರು |
 ಕುಂದದಾಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷರು
 ಬಂದು ರಾಕ್ಷಸರಖಿಲಸಿದ್ಧರು
 ನಿಂದು ನೆರೆ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿನ್ನನು ನೋಡುತಿಹರೆಂದ ||

ಹಲವುಮುಖ ಹಲವಕ್ಕಿ ತೊಳ್ಳಳು
 ಹಲವುತೊಡೆ ಹಲವಂಘ್ರಿಯದರವು
 ಹಲವುದಾಡೆಗಳಿಂದ ಭೀಕರವಾಗಿ ತೋರುತಿಹ |
 ಬಲಿದ ನಿನ್ನೀ ಸ್ಥೂಲರೂಪಿನ
 ನಿಲವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಖಿಲಲೋಕವು
 ಹೊಲಬುಗೆಡುವಂದದಲಿ ನಾ ಹೊಲಬಳಿದೆ ನೋಡೆಂದ ||

ನಭವನಳ್ಳಿರಿಯುತ್ತ ಬೆಳಗುತ್ತ
 ವಿಭವದಿಂದಿಹ ಹಲವುವರ್ಣ
 ಪ್ರಭೆಯಧರಿಸಿದ ತೆಗೆದವದನದ ದೀಪ್ತಲೋಚನದ |
 ಪ್ರಭುವೆ ನಿನ್ನ ನು ಕಂಡು ಮನದಲಿ
 ರಭಸಗುಂದಿದ ನೈ ಧೃತಿಯನಾ
 ನಭಯಸುಖವನು ಪಡೆಯದಿಹೆ ನಲಿವಿಭುವೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪ್ರಳಯಕಾಲಾನಲನ ಹೋಲುವ
 ಹೊಳೆವ ದಾಡೆಗಳಿಂದ ಭುವನಕೆ
 ಸಲೆ ಭಯಂಕರವಾದ ನಿನ್ನ ಮುಖಂಗಳನು ನೋಡಿ |
 ಹೊಲಬನರಿಯೆನು ಸುಖವ ಪಡೆಯನು
 ಹಲವುದೇವರ ದೇವ ಲೋಕಕೆ
 ನೆಲೆಯೆನಿಸಿದಚ್ಯುತನೆ ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗೆಂದ ||

ಇದಿರಲಿದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂದನ
 ರದುಭುತದ ನೃಪರುಗಳು ಭೀಷ್ಮನು
 ಕದನಗಲಿಯಹ ದ್ರೋಣ ಸೂರ್ಯಸುತಾದಿಪಟುಭಟರು |
 ಒದವಿ ತೋರುವ ನಮ್ಮ ಬಲದ
 ಗ್ಗದ ನೃಪಾಲರು ಸಹಿತ ನಿನ್ನ ಯು
 ವದನಸಮ್ಮುಖಕೈದಿ ಬಂದರು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ

ತವಕಿಸುತಭೂಮಿಪಾಲರು
 ಧವಳದಾಡೆಗಳಿಂ ಭಯವಮಾ
 ಡುವ ವಿಶಾಲದ ನಿನ್ನ ವದನದ ಕುಹರದೊಳು ಹೊಗಳಲು |
 ಅವರೊಳಗೆ ಕೆಲಕೆಲರು ಹಲ್ಲಿನ
 ವಿವರದಲಿ ನೆರ ಸಿಕ್ಕಿ ತಲೆಯೊಡೆ
 ದವರು ಜೋಲುತಲಿಹುದ ಕಂಡತಿಭೀತಿಯಾಯ್ತೆಂದ ||

ಹಲವುತೆರದ ನದೀನದಂಗಳ
 ಉಲಿಯುತಿರ್ಪ ಜಲಪ್ರವಾಹವು
 ನೆಲೆಯೆನಿಸಿದ ಸಮುದ್ರಕಭಿಮುಖವಾಗಿ :ಪೋಪಂತೆ |
 ಬಲುಭುಜದ ನರಲೋಕವೀರರು
 ಜ್ವಲಿಸುತಿರುತಿಹ ನಿನ್ನ ವದನ
 ಹೊಳಲ ಹೊಗುತಿರ್ದ ಪರು ಹೊಸತಿದು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||

ಉರಿಯ ಕಿಚ್ಚ ಪತಂಗಜಾತಿಯ
 ನೆರವಿ ತಮ್ಮ ವಿನಾಶಕೋಸುಗ
 ಭರದಿ ಹೋಗುವಂದದಲಿ ಲೋಕವು ಮಡಿಯಲೋಸುಗರ |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಮುಖಂಗಳನು ಬಂ
 ದುರವಣಿಸಿ ನೆರೆ ಹೋಗುತಲಿದೆ ನಿ
 ನ್ನಿ ತವನರಿಯೆನು ಕರುಣಿಸೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದ ||

ಉರಿಯುತಿಹ ವಕ್ತ್ರಂಗಳಿಂದವೆ
 ನೆರೆದಖಿಲ ಲೋಕಂಗಳನು ಮಿಗೆ
 ಭರದಲಿಲ್ಲಾ ದೆಸೆಗಳನು ನೀನೆಕ್ಕಿ ನೋಡುತಿಹೆ |
 ಹರಿವ ಕಾಂತಿಗಳೀಜಗಂಗಳ
 ಪರೆದು ತೀವಿ ಸಮಗ್ರಮಗ್ರದ
 ಉರುಹುತಿವೆ ನಾನೇನನೆಂಬೆನು ಹರಿಹರೀ ಎಂದ ||

ದೇವ ನಿನಗೆ ನವೋನವೋ ಉ
 ಗ್ರಾವತಾರದ ರೂಪಿನೊಪ್ಪುವ
 ದೇವ ನೀನಾರನಗೆ ಪೇಳು ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖನಾಗಿ |
 ದೇವ ನಿನ್ನನು ದಿಟಕರಿಯೆ ನೀ
 ನಾವನೆಂಬುದ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವ
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳಿರುಲಿಚ್ಛಿಸುವೆನು ನಾನೆಂದ ||

ಸ್ತುತಿಗೆ ತಾ ಹರಿಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು
 ಗತಿಯು ಕೇಳೈ ವಾರ್ಥ ಲೋಕ
 ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಂಹರಿಸಲ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕಾಲನೈವಾನು |
 ಕ್ಷಿಯೋಳೀಲೋಕಂಗಳನು ನೆರೆ
 ಹತವಮಾಡಲು ಬಂದೆ ಸಮರ
 ಪ್ರತವ ನೀಕೈಕೊಳ್ವೊಡೀ ನೃಪರುಳಿವರಲ್ಲೆಂದ ||

ಅದುನಿಸುತ್ತದಿ ನೇಳು ಹಗೆಗಳ
 ಕದನದೊಳು ನೆರೆ ಜಯಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯು
 ಪದವ ಪಡೆ ಭೋಗಿಸು ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದವ |
 ವೊದಲಲಿವರೆನ್ನಿಂದ ಹತರಿ
 ನ್ನಿದಕೆ ನೀನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರವು
 ಹದುಳದಿಂದಾಗೈ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ||

ದ್ರೋಣನನು ಭೀಷ್ಮನನು ಮೆರೆವೀ
 ಕ್ಷೋಣಿಗೊಡೆಯಜಯದ್ರಥನ ನೆರೆ
 ಜಾಣನಹ ರವಿಸೂನು ವೊದಲಾದಖಿಳವೀರರನು |
 ಮಾಣದೆನ್ನಿಂದಳಿದವರುಗಳ
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಡಹು ರಣದಲಿ
 ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕಿರಿಯೆಲು ಗೆಲುವೆ ನೀಸಂಜಬೇಡೆಂದ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ತರಾಷ್ಟ್ರಫಲುಗುಣ
 ನಿತ್ತ ವರಕೇಶವನ ವಾಕ್ಯದ
 ಬಿತ್ತರಂಗಳ ಕೇಳಿ ನಡುಗುತ್ತೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿದು |
 ಮತ್ತೆ ಭಯದಿಂ ವಂದಿಸುತ ತಲೆ
 ಗುತ್ತಿ ಗಂಟಲ ಸೆರೆಜಗಿದು ಪುರು
 ಷೋತ್ತಮನ ಹೊಗಳಿದನು ಸಾತ್ವಿಕಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

ಏಕಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಮತಿವೊದಲು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಕೆ ನಿಜ
ಪತಿಯೆನಿಸುತಿಹ ನಿನ್ನ ವರಸಂ
ನುತವೆನಿಸುತಿಹ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ ಜಗ ತುಷ್ಟಿವಡುತಿಹುದು |
ಅತಿಹರುಷಮಂ ತಳೆದು ಭಕ್ತಿ
ವ್ರತರ ಸಿದ್ಧರ ನೆರವಿ ವಂದಿಸಿ
ನುತಿಸುತಿದೆ ರಾಕ್ಷಸರು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೊಡುತಿಹರೆಂದ ||

ದೇವದೇವ ನನಂತನೀಭುವ
ನಾವಳಿಗಳಾಧಾರ ಸದಸ
ಧ್ಯಾವವಹಜಗ ನಿತ್ಯವಹ ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀನಾಗಿ |
ಆವಿರಂಚಂಗಾದಿಯೆನಿಸುವ
ದೇವ ನಿನಗೀ ಸಕಲಲೋಕವ
ಛಾವಪರಿಯಿಂ ದೆರಗದಿರಬಹುದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಆದಿದೇವ ಪುರಾಣಪುರುಷನು
ವೇದವೇದ್ಯನು ಜಗಕೆ ಶಾಶ್ವತ
ವಾದ ನಿಧಿ ನೀ ಶಾಸ್ತ್ರತತ್ವವಿದಾತುಮನು ನೀನು |
ಸಾಧಿಸುವ ಪರವಸ್ತು ನಿನ್ನಿಂ
ದಾದಿಯಲಿ ಜಗ ರಚಿಸಿಕೊಳುತಿಹು
ದಾದರಿಸಿಕೊಳುತಿಹುದನಂತನೆ ಸಚ್ಚಿದಾತ್ಮಕನೇ ||

ಮಾರುತನು ಯಮನಗ್ನಿ ವರುಣನು
ದಾರಶಶಿ ಕಮಲಜನು ನೀನೇ
ಧೀರಪ್ರಸಿತಾಮಹನು ಸಕಲಚರಾಚರವು ನೀನೇ |
ಶೌರಿ ನಿನಗೆ ನಮೋನಮೋ ವಿ
ಸ್ತಾರದಿಂದವೆ ಮರಳಿ ಸಾಸಿರ
ಬಾರಿ ಪುನರಪಿ ಯುಂ ನಮೋನಮ ಎಂದನಾ ಪಾರ್ಥ |

ಎಲೆಹರಿಯೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲದಿಹ ನಿ
 ಶ್ಚಲಿತವೀರ್ಯನು ಬಹುಪರಾಕ್ರಮಿ
 ಹಲವನೆಲ್ಲವ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಲಿಹೆ ಸರ್ವಮುಂ ನೀನೇ |
 ಕೆಲಬಲಂಗಳ ಲಿದಿರಿನಲಿ ಮ
 ತ್ತೊಲಿದು ಬೆಂಬಾಗದಲಖಿಳದೆಸೆ
 ಗಳಲಿ ನಿನಗೆರಗುವೆನು ಸರ್ವಾತ್ಮಕನೆ ನಮು ಎಂದ ||

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ
 ನಿಂಗಿತದಿ ನೆರೆಯರಿಯದೇ ನಾಂ
 ಹಿಂಗದಿರುವಜ್ಞಾನದಿಂ ದತಿವೋಹವಶದಿಂದ |
 ಸಂಗಡಿಗ ನೀನೆಂದು ಬಗೆದು
 ಲ್ಲಂಘಿಸುತ ಯಾದವನೆ ಕೃಷ್ಣನೆ
 ಯುಂಗಸಖ ನೀನೆಂದುದನು ನೀಂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದ ||

ಆವುದೊಂದಪಹಾಸಕೋಸುಗ
 ದೇವ ನೀ ನುಣುವಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸ
 ಠಾವಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪೆಡೆಯ ಲಾಶಯನದೆಡೆಗಳಲಿ |
 ಭಾವನೆಂ ದೆಕ್ಕಟಿಯ ಲಂತುಟು
 ದೇವ ನಿನ್ನ ದಿರಿನಲಿ ಹಲವನು
 ನಾವು ನುಡಿದ ದುರುಕ್ತಿಗಳ ನೀಂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದ ||

ತಂದೆ ನೀನು ಚೆರಾಚರಂಗಳಿ
 ಗಿಂದು ಲೋಕಕೆ ವೂಜ್ಯಗುರು ವರ
 ಬಂಧು ನೀ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದೊಳಗಪ್ರತಿಮನಹ ನಿಷಗಿ |
 ಇಂದು ಸಮನಿಲ್ಲಾಗಿ ನೆರೆ ನಿ
 ನ್ನಿಂದಧಿಕನಿನ್ನಾವನುಂಟು ಮು
 ಕುಂಠ ನಿನ್ನಿಂ ಪಿರಿಧು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||

ವಿಕಾಸದ ಶೌಧ್ಯಯಂ

ಅದುನಿಮಿತ್ತೀತನುವ ನಿನ್ನಯ
ಪದಕೆ ಬಾಗಿಸಿ ವಂದಿಸುತ ನಾ
ಮುದದಿ ಕ್ಷಮೆಗೊಂಬೆನು ನುತಿಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಹ ನಿನ್ನ |
ಸುದತಿಯಪರಾಧವನು ಪತಿ ಪಿತ
ನುದಯಿಸಿದ ಪುತ್ರನಲಿ ಕೊರತೆಯ
ವಿದಿತದಿಂ ಸಖಿ ಸಖನ ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆನ್ನ ||

ಮುನ್ನ ಕಾಣದ ರೂಪ ಕಾಣುತ
ಧನ್ಯತನದಿಂ ತುಷ್ಟನಾದೆನು
ನನ್ನಮನ ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತಿದೆ ಮಹಾದ್ಭುತಕೆ |
ಎನ್ನೊಡನೆ ತಾನಾಡುತಿಹ ಸಂ
ಪನ್ನಮೂರ್ತಿಯ ತೋರಿಸೆನಗ ಪ್ರ
ಸನ್ನನಾಗಲೆದೇವ ದೆವೋತ್ತಮ ಜಗನ್ನಾಥ ||

ವರಕಿರೀಟವ ಗಡೆಯ ಚಕ್ರವ
ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ನಿನ್ನ ಮುನ್ನಿನ
ಪರಮಮೂರ್ತಿಯ ಕಾಣಲಿಚ್ಛಿಸುವೆನು ನೀನೆನಗೆ |
ಪಿರಿದು ಸಾವಿರಬಾಹುಗಳ ಮುರ
ಹರನೆ ನಾಲುಕುಭುಜದಲೊಪ್ಪವ
ಗರುವ ಮೂರ್ತಿಯ ತೋರಿಸೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ಕೈಮುಗಿದು ||

ಹರಿ ನುಡಿದನರ್ಜುನಗೆ ಕೇಳೈ
ನಿರುತದಿಂ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯರು
ಪಿರಿದು ಕಾಣರನಂತತೇಜೋಮಯಸನಾತನವ |
ಪಿರಿಯ ವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯ ರೂಪವ
ಪರಮಯೋಗದ ಬಲದಿ ತೋರಿದೆ
ಕರುಣದಿಂ ದೀಪರಿಯಲೆಲೆಕಲಿ ಪಾರ್ಥಕೇಳಿಂದ ||

ಈ ಪರಿಯ ವಿಶ್ವಾಕ್ಯತಿಯ ವರ
 ರೂಪ ಧರಿಸಿದ ನಾನು ದಿಟದಿಂ
 ಪಾಪಮಿಶ್ರಿತಮರ್ತ್ಯರೊಳು ನಿನ್ನಿಂದಬೇರಾದ |
 ಕಾವುರುಷರಿಗೆ ವೇದಸಾತಕ
 ಲಾಪ ಯಜ್ಞಕ್ರಿಯೆ ತಪವು ಬಹು
 ರೂಪದಾನಂಗಳಲಿ ಭಜಿಸಲು ಬಾರನಾನೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಈತೆರದಲಿಹ
 ಸಲೆಭಯಂಕರರೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ಯಳುಕದಿರು ಮತಿಗುಂದದಿರು ನೀ ಮುನ್ನ ಕಂಡರಿದ |
 ಲಲಿತದೆನ್ನಯ ರೂಪ ನಂಜದೆ
 ನಲಿದು ನೋಡೆಂದೆನುತ ಮುರಿವು .
 ಚಲುವ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪ ಧರಿಸಿದನರಸ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಹರಿ
 ಹೇಳಿದನು ಭಲುಗುಣನೊಡನೆ ಸಂ
 ಮೇಳದಿಂದೀಪರಿ ನುಡಿಡು ನೆರೆ ಚೆಲುವಿಕೆಯನಾಂತ |
 ಆಲಲಿತಮೂರ್ತಿಯನು ಧರಿಸಿದ ದ
 ಯಾಳು ತನ್ನಯ ರೂಪ ತೋರಿಸಿ
 ಬೋಳವಿಸಿದನು ಬೆದರುವರ್ಜುನನನು ಕರುಣದಿಂದ ||

ಬಳಿಕ ನರನಿಂತೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ನಿಳಯ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ಮಾನುಷ
 ಚೆಲುವ ರೂಪನು ಕಂಡು ಮಗುಳೆಚ್ಚರು ಜನಿಸಿತೆನಗೆ |
 ತಿಳಿದುದಂತಃಕರಣ ಚಿತ್ತವು
 ನೆಲೆಗೆ ನಿಂದಿಹುದೆನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯ
 ಹೊಲಬನ್ನೆದಿದೆ ನೀಗನಾನೆಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ ||

ಏಕಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಉಳಿದ ನರರಿಗೆ

ನೆಲೆಗೆ ಕಾಣಲು ಶಕ್ಯವಲ್ಲದ
ಬಲಿದ ರೂಪನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನು |
ಬಲವಿನಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ಯಾವುದ
ಹಲವು ದೇವರು ನಿತ್ಯವಾಗಿದ
ನೊಲವಿನಿ ದೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಯಸುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದ ತಪಂಗಳಿಂ ಕೇ

ಛತ್ತಿಯಿತದಾನಂಗಳಿಂದಂ
ಕ್ರತುಗಳಿಂ ಸಂಪನ್ನರೆನಿಸಿದ ಸಕಲಮಾನವರು |
ಆತಿಭಯಂಕರ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯ
ಗತಿಯನುಳ್ಳೆನ್ನುವನು ನೀ ಸ
ಮೃತದಲೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ವಿಶ್ವಮಯವಹ

ನೆಲೆಯ ರೂಪಿನ ನಾನು ಪರರಿಗೆ
ಜಲಿಸ ದೇಕಾಗ್ರತೆಯಲಿರುತಿಹ ನಿಬಭಕುತಿಯಿಂದ |
ಹೊಲವಿನಿಂ ದರಿಯಲುಬಹೆನು ನಿ
ಮೃಲತೆಂಪಿಂ ಕಾಣಲುಬಹೆನು ನಿಜ
ನೆಲೆಯ ಕೂಡಲುವಶವಹೆನು ಕೇಳಿಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸಂಗವನು ಬಿಟ್ಟುಖಿಳಸತ್ಯ

ಮೃಂಗಗಳನು ನನಗರ್ಪಿಸುವ ಫಲ
ಸಂಗವರ್ಜಿತ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನು ಮತ್ಪರಾಯಣನು |
ಹಿಂಗದೆನ್ನೊಳ ಗಿರ್ಪಖಿಳಭೂ
ತಂಗಳಲಿ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಯಾದವ
ನಂಗ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನ ನೈದುವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ದ್ವಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಜ್ಞಾನಸಾಧನ ಭಕ್ತಿಯೋಗವು
ತಾನಧಿಕ ಕೇಳಿಲೆಧನಂಜಯ
ಮಾನವರುಗಳಿಗೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಆರು ಕೆಲವೀವಿಶ್ವರೂಪವ
ಸಾರದಿಂ ಭಜಿಸುವರು ಮತ್ತಿ
ನ್ನಾರು ಕೆಲವ್ಯಕ್ತವೆನಿಸುವ ನಿನ್ನ ನಿಜಪದವ |
ಸೇರಿ ಭಜಿಸುವ ರುಭಯರೊಳು ಸಂ
ಸಾರಶರಧಿಯ ಬೇಗ ದಾಂಟುವ
ಧೀರಯೋಗಿಗ ಇಾರೆನಗೆ ಹೇಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಹರಿ ನುಡಿದನೆನ್ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವ
ನಿರಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಸವನು ತಳೆದಿಹ
ನರರೊಳುತ್ತಮ ರಾರುಕೆಲರು ವಿಚಾರಪರರಾಗಿ |
ನಿರುತದಿಂ ದನವರತ ಭಜಿಸರು
ಪುರುಷರವ ರತ್ಯಧಿಕರೆಂದೇ
ಹರುಷದಿಂದರಿಯೆನ್ನ ಮತವಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆರುಕೆಲಬ ರಚಿಂತ್ಯ ಸರ್ವಗ
ಸಾರತರಕೂಟಸ್ಯ ಜಲಿಸದ
ಪಾರಧ್ಯವ ವ್ಯಕ್ತ ವಜ್ಞ ತೆದೂರವನಿಸಿರ್ಪ |
ಚಾರುತರ ಪರಬೊಮ್ಮವನು ಮನ
ವಾರೆ ಭಜಿಸುವ ರವರು ನೆರೆ ಸಂ
ಸಾರವ ನನಾಯಾಸದಲಿ ದಾಂಟುವರು ಕೇಳೆಂದ ||

ದ್ವಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನೆಲ್ಲವನುಮುದ
ದಿಂದ ನಿಯಮಿಸಿ ಸಕಲಭೂತದೊ
ಳೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳವರು ಸಚರಾಚರಂಗಳಲಿ |
ಕುಂದದೆಂದುಂ ಹಿತವನೇ
ನಲವಿಂದ ಲಾಚರಿಸುವರು ತಾವಾ
ನುದರೂಪಿನ ಲೆನ್ನ ಸೈದುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಕಾಣಬಾರದ ಬೊಮ್ಮವನು ನೆರೆ
ಕಾಣಬೇಕೆಂಬೆಂಬ ಮನದಾ
ವ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾಯಾಸ ತಾನತ್ಯಧಿಕವಾಗಿಹುದು |
ಮಾಣ ದೀದೇಹಾಭಿಮಾನದ
ಕಾಣಿಕೆಯನುಳ್ಳಗೆ ಬೊಮ್ಮದ
ಕಾಣಿಕೆಯು ದುರ್ಲಭ ಕಣಾ ಕಲಿಸಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಸರ್ವಕರ್ಮಂಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸಿ
ಸರ್ವಥಾ ಕೇಳಾರು ಕೆಲಬರು
ಸರ್ವಭಾವದೊ ಳೆನ್ನೊ ಕೈಕ್ಯಾಸಕ್ತರಾಗಿಹರು |
ಉರ್ವಿಯೊಳ ಗೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ
ಸರ್ವಗತನಾ ದೆನ್ನ ನೆನೆಯುತ
ಸರ್ವದಾ ಭಜಿಸುವ ರವರ ರಕ್ಷಿಸುವೆನಾನೆಂದ ||

ಎನ್ನೊ ಳಿರಿಸಿದ ಮನವನುಳ್ಳ ನಿ
ಜೋನ್ನತರ ಭಕ್ತರನು ಮೃತ್ಯು ಭ
ಯೋನ್ನತದ ಸಂಸಾರಘನಸಾಗರದ ದೆಸೆಯಿಂದ |
ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರ್ಪಸುಖದಿಂ
ದನ್ಯಭಾವವ ಬಿಡಿಸಿ ಕೃಪೆಯಿಂ
ಮನ್ನಿಸುತ ಲ್ಲತಿವೇಗದಿಂದಾಂಟಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ ನೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸು
 ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೊಳೆನ್ನನೇ ಸೆರೆ
 ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರಿಸುತೀಪರಿ ಮಾಡುತಿರೆ ಬಳಿಕ |
 ಅನ್ಯಭಾವವನುಳಿದುಳಿದು ನೀ
 ನೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ಪಡೆದು ವರಸ
 ಚ್ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮನ ಪದವಸೈದುವೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈ ಪರಿಯಲೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮನವ ನಿ
 ರೂಪದಿಂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲಿಸ
 ಲ್ತಾಪನೀನಾಗದೊಡದರಿ ನಿಮ್ಮೇಲೆ ಸಾಧನೆಯ |
 ದೀಪಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ
 ನಾಪರಮನೆನಿಪೆನ್ನ ನಿಜಚಿ
 ದ್ರೊಪವನು ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಬಯಕೆಯ ಮಾಡುನೀನೆಂದ ||

ಪರಮವೆನಿಪಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ
 ಚರಿಸಲಾರದೊ ಡೆನ್ನ ಭಾವದ
 ಪರಿಚರಿಯಸತ್ಕರ್ಮದೊಳ ಗಾಸಕ್ತಿಯುತನಾಗು |
 ಭರದಲೀಕರ್ಮಗಳನು ಮ
 ತ್ಪರವೆನಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ನೀಂ
 ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆವೆಯೈ ಕಲಿಸಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎನ್ನ ಯೋಗವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ನೀ
 ನುನ್ನತದ ಸತ್ಕರ್ಮವನು ಸಂ
 ಪನ್ನನಾಗಿಯೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆನಿಸಿದೊಡೆ |
 ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ ನೀ ನಿಯಾಮಿಸಿ
 ಯಿನ್ನವಿಳಕರ್ಮದ ಫಲಂಗಳ
 ನೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸು ಪರಮಪದವಿಯು ಪಡೆವೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ಲೇಸಲಾಲೋಕದೊಳು ಕರ್ಮ

ಭ್ಯಾಸದಿಂ ಸುಜ್ಞಾನದರಿಂ

ಲೇಸನಿಸುವುದು ಧ್ಯಾನ ಕೇಳಾಧ್ಯಾನದಿಂ ಬಳಿಕ |

ಅಸಕಲ ಕರ್ಮದ ಫಲಂಗಳ

ನಾಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವು ದಣಿಯರ

ಲೇಸು ಮತ್ತದರಿಂದ ಲುತ್ತಮಶಾಂತಿ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈ ಸಕಲಭೂತಂಗಳನು ಬಯ

ಲಾಸೆಯಿಂ ದ್ವೇಷಿಸದೆ ಪ್ರಾಣಿಗ

ಕೈಸರಲಿ ಮಿತ್ರತ್ವ ಕರುಣಾ ಕ್ಷಮೆಗಳುಳ್ಳವರು |

ಅಸುಖಂಗಳೊಳಿ ಳಬಿಲ ದುಃಖದ

ಘಾಸಿಯೊಳು ಸಮವಾಗಹಂಕೃತಿ

ವಾಸನೆಗೆ ಕಳಿದುಳಿದವನೆ ವರಯೋಗಿ ಕೇಳೆಂದ ||

ಹುಟ್ಟಿದನಿತ್ತೇ ಲಾಭದಲಿ ಸಂ

ತುಷ್ಟನನುದಿನ ಯೋಗದಲಿ ವರ

ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವ ನಿಯತಚಿತ್ತನು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕನು |

ಇಷ್ಟದಿಂ ಮನಬುದ್ಧಿಗಳ ತಾ

ನೆಟ್ಟನೆನ್ನೊಳಿ ನಿಲಿಸಿದವನೇ

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಮದ್ಭಕ್ತನೆನಗತಿ ಪ್ರಿಯನು ಕೇಳೆಂದ ||

ಅವನಿಂದೀಜಗ ಬೆದರದಿಹು

ದಾವ ನಾಈಜಗದ ದೆಸೆಯಿಂ

ಭಾವಿಸಲು ತಾಬೆದರ ಹರ್ಷಾಮರ್ಷಭೀತಿಗಳಿಂ |

ಅವನೊಬ್ಬನು ಮುಕ್ತನಾಗಿಹ

ಪಾವನನು ಕೇಳಾತನೇ ನಿಜ

ಭಾವದಿಂದಹ ನೆನಗತಿಪ್ರಿಯ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ವಿಷಯದಭಿಲಾಷೆಯನು ಬಿಟ್ಟವ
 ನೆಸೆವ ಶುಚಿಯೋಗದಲಿ ದಕ್ಷನು
 ಮಿಸುಪ ಭೋಗಂಗಳಲುದಾಸೀನನು ಗತವ್ಯಥನು |
 ವಸುಧೆಯೊಳ ಗಿಹಪರದ ಭೋಗವ
 ನೆಸಗುವಖಿಳಾರಂಭಹೀನನು
 ಕುಶಲನಾವನ ನವನತಿ ಪ್ರಿಯಭಕ್ತನೆನಗಿಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆಹ
 ಶಾವಿನಲಿ ಹರುಷಿಸನು ದ್ವೇಷಿಸ
 ನಾವಿನುತಭೋಗವ ಬಯಸ ದುಃಖಿಸನು ಕೇಡಿನಲಿ |
 ಭಾವಿಸಲ್ಕೆ ಶುಭಾಶುಭಂಗಳ
 ತಾ ಎವೇಕದಿ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯ
 ಭೂಪದಿಂ ಭಜಿಸುವನು ಕೇಳವ ನೆನಗತಿಪ್ರಿಯನು ||

ಹಗೆಕೆಳೆಯರಲಿ ಮನ್ನಣೆಗಳಲಿ
 ಮಿಗಿಲೆನಿಸು ವವಮಾನದಲಿ ತಾ
 ನೊಗೆವ ಶೀತೋಷ್ಣಂಗಳಲಿ ಸುಖದುಃಖದೆಡೆಗಳಲಿ |
 ನಗುನಗುತ ಸಮನಾಗಿ ಸಂಗವ
 ಬಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಹ ನಾವನವನೀ
 ಜಗಮೊ ಋತ್ತಮಭಕ್ತನೆನಗೆಲೆ ಪೂರ್ಣ ಕೇಳೆಂದ ||

ಸ್ತುತಿಯಲತಿನಿಂದೆಯಲಿ ಸಮ ಸು
 ವ್ರತದ ಮೌನವನುಳ್ಳ ದೊರಕಿದ
 ನಿತನು ಕೈಕೊಂಡೈಸರಲಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿಹನು |
 ಸತತ ಗೃಹವನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಸ್ಥಿರ
 ಮತಿಯನುಳ್ಳಾ ಭಕ್ತಿಯುತನವ
 ನತಿಮಹಾಪ್ರಿಯನೆನಗೆ ಕುಂತೀಸುತನೆ ಕೇಳೆಂದ ||

ದ್ವೈದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಆರು ಕೆಲ ರೀಧರ್ಮಮೋಕ್ಷದ
ಸಾರವನು ನಾಹೇಳಿದುದು ವಿ
ಸ್ತಾರದಿಂ ಭಜಿಸುತ್ತಿಹರು ವರಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ |
ವೀರ ಕೇಳ್ವಿಶ್ವಾಸಯುಕ್ತರು
ದಾರರನಿಸುವ ಮತ್ಸರಾಯಣ
ಧೀರಭಕ್ತರು ನನಗತಿಪ್ರಿಯತೆಂದನಸುರಾರಿ ||

— ಇಂತು ಧ್ವೈದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ದ್ವೈದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ —

ತ್ರಯೋದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ತನುವನಿಪ ಕ್ಷೇತ್ರವನು ಕ್ಷೇತ್ರ
ಜ್ಞಾನನು ಜ್ಞೇಯಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷರ
ನನಿತುವನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದ ದರ್ಜುನಗೆ ಹರಿ ನುಡಿದ ||

ತನುವಿದೇ ತಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವು
ದನುನಯದಿ ಕೌಂತೇಯ ಕೇಳಿ
ತನುವನಾವವ ಬಲ್ಲ ನವ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆನಿಸುವನು |
ತನುವಿನಭಿಮಾನಿಯನು ತನುವನು
ಘನತರಶ್ರುತಿಯಿಂದರಿದ ವರ
ಮುನಿಗಳೇ ಪೇಳುವರು ತಿಳಿ ನೀ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸಕಲಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಲಿ ನೆರೆ ಸು
ವ್ಯಕ್ತನಹ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನನು ಸದು
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾನೆಂದು ತಿಳಿ ಯಾದೇಹದೇಹಿಗಳ |
ಪ್ರಕಟವಾಗರಿದಿರ್ಪಿರವೆ ತಾ
ಮುಕ್ತಿಕರ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂದೇ
ನಿಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಿನ್ನ ಮತವೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಈಶರೀರ ವದಾವುದೊತಹು
ದೇಸು ತತ್ವವಿಕಾರವುಳ್ಳುದು
ನಾಶವೈದುವು ದಾವಕಾರಣದಿಂದ ಲುದಯಿಸಿತು |
ಆಶರೀರಿ ಯದೇಸುಶಕ್ತಿ ವಿ
ಲಾಸನೆನಿಸುವ ನೆಂಬಿನಿತ ಸುಸ
ಮಾಸದಿಂದೆನ್ನಿಂದ ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ತ್ರೈಲೋಕಶಾಸ್ತ್ರಯಂ.

ಖುಷಿಗಳಿಂದವೆ ಹಲವುಪರಿಯಲಿ
ವಸುಧೆಯೊಳು ನಾನಾತೆರದಿ ಬಂ
ದೆಸೆವ ವರವೇದಂಗಳಿಂ ನೆರೆ ಬೇರೆಬೇರಾಗಿ |
ಸಸಿನೆ ನಿಶ್ಚಿತವೆನಿಸುತಿಹ ನಿಜ
ನಿಶ್ಚಿತಯುಕ್ತಿಯನುಳ್ಳ ಸೂತ್ರ
ಪ್ರಸರದಿಂ ದಾಬೊಮ್ಮ ಹೇಳಿಸಿ ಕೊಳುತಲಿಹದೆಂದ ||

ಈಮಹಾಭೂತಂಗಳೆನಿ
ಸ್ತೀಮವೆನಿಸಿದ ಹಮ್ಮು ಬುದ್ಧಿಯು
ತಾಮಸದ ಅವ್ಯಕ್ತನೆರೆದೇಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯವು |
ಕಾಮರಾಗಾದಿಗಳಿಗತಿಮು
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಾರಣವೆನಿಸ ಗುಣ
ನಾಮಶಬ್ದಾದಿಗಳ ಪಂಚಕ ವಿನಿತುತೋರುವುವು ||

ವಿದಿತಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಸುಖಮಂ
ತದರನಂತರ ದುಃಖ ಚಿತ್ತದ
ಪದದರಿವು ಧೃತಿ ಯಿನಿತು ವಾ ಭೂತಾದಿಸಮುದಾಯ |
ಮುದದಿ ತಮ್ಮ ಧಿಕಾರಸಹಿತರ
ಲದು ಸಮಾಸದಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೇ
ವಿದುಗಳಿಂ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳುತಲಿಹು ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಡಂಭವಿಲ್ಲದೆ
ತಾನಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿಂಸೆ ನಿ
ಧಾನಿಸಲ್ಕಿಲ್ಲದೆಯಿರುವ ಸೈರಣೆಯು ರುಜುತನವು |
ಜ್ಞಾನದಿಂ ಗುರುಸೇವೆ ಶುಚಿತನ
ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಚಿತ್ತ
ಸ್ಥಾನನಿಗ್ರಹ ವಿನಿತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಸಾಧನವು ||

ಉರವಣಿಸ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯದ
 ನೆರವಿಯಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ತೋರುವ
 ಸರಿರದಲಿ ನಿರಹಂತೆ ಜನನವು ಮರಣ ವಾರ್ಧಕವು |
 ಹುರುಳುಗೆಡಿಸುವ ವ್ಯಾಧಿ ದುಃಖದ
 ನೆರವಿ ಮೊದಲಹ ದೋಷದರ್ಶನ
 ಫಿರತಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಸಾಧನ ವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಪುತ್ರದಾರ ಗೃಹಾದಿವಿವಿಧವಿ
 ಚಿತ್ರವಿಷಯಂಗಳಲಿ ತೋರ್ಪಗು
 ಣತ್ರಯದಲುದಯಿಸುವ ಸ್ಪೃಹೆ ಯಾಸಕ್ತಿ ಯಳಿದಿರಲು |
 ನಿತ್ಯಮಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ ದುಭಯೋ
 ತ್ಪತ್ತಿಯಲಿ ಸಮಚಿತ್ತನಾಗಿಹು
 ಋತ್ತಮೋತ್ತಮಜ್ಞಾನ ಸಾಧನ ವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎನ್ನ ಲೇಕಾತ್ಮ ಕವೆನಿಸ ಸಂ
 ಪನ್ನ ಯೋಗದಿ ಕವಲುವೋಗದೆ
 ಯುನ್ನ ತೋನ್ನ ತಭಕ್ತಿಯೇಕಾಂತವನು ಸೇವಿಸುತ |
 ಮನ್ನಿಸುವ ಸಭೆಗಳನು ತ್ಯಜಿಸುತ
 ಸನ್ನಿಹಿತಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವವು
 ಫುನ್ನ ಹೇಳಿದ ವಿನಿತು ಜ್ಞಾನೋಪಾಯ ಕೇಳಿಂದ

ನಿರುತದಿಂ ದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ
 ಭರವು ವರತತ್ವಾರ್ಥದರ್ಶನ
 ಪರಿಕಿಸಲು ತಾನಿನಿತು ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಸಾಧನವು |
 ಭರದಿ ಕೇಳಿದರಿಂದಲನ್ಯವು
 ಪಿರಿಯರಿಂ ದಜ್ಞಾನವೆನಿಸುಗು
 ಫರನೆ ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಾಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||

ತ್ರಯೋದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಆವುದೊಂದನು ತಿಳಿಯಲದರಿಂ
ಪಾವನನು ಮೋಕ್ಷವನು ಮೊದುವ
ನಾವಿಶೇಷಜ್ಞಾನವನು ನಿನಗೊರೆವೆನೊಲವಿನಲಿ |
ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಸತ್ತ ಸತ್ತಿಂ
ದಾವಪರಿಯಿಂ ದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ
ಭಾವಿಸಲ್ಕೆ ಯನಾದಿಯೈ ಪರಬೊಮ್ಮ ಕೇಳೆಂದ ||

ವಿಶ್ವತಶ್ಚಿರ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ
ವಿಶ್ವತೋವರನಯನ ಶ್ರುತಿಯುತ
ವಿಶ್ವತಃಕರ ವಿಶ್ವತೋಬಹುವಾದವೆನಿಸಿರ್ಪ |
ವಿಶ್ವಶಕ್ತಿಯ ರೂಪೆನಿಸುತಿಹ
ವಿಶ್ವಮಯ ಪರಬೊಮ್ಮ ಜಗದೊಳು
ವಿಶ್ವವನೆ ಆವರಿಸಿಹುದು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಹೊರಗೊಳಗಣೆಂದ್ರಿಯಗುಣಂಗಳ
ಪಿರಿದು ಬೆಳಗುತ್ತಿಹುದು ಬಳಿಕಲಿ
ಬೆರಗಿನಿಂ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಬಿಟ್ಟು ತಾನಿಹುದು |
ಎರಕವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಜಗವನು
ನಿರುಗೆಯಿಂ ಧರಿಸಿಹುದು ನಿರ್ಗುಣ
ಮೆರೆವ ಗುಣನಿಕರವನು ಭೋಗಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳೆಂದ ||

ಮೆರೆವುದೊಳಹೊರೆಗೆನಿಸಿ ಜಗದೊಳ
ಗುರುವ ಭೂತಂಗಳಲಿ ಬೊಮ್ಮವು
ಬೆರೆಸಿನಿಂದ ಚರಾಚರವು ತಾನಾಗಿ ತೋರುವುದು |
ಮೆರೆದು ದೂರದಲಿಹುದು ಮತಿಯಿಂ
ದರಸಲಿಕೆ ಹತ್ತಿರೆಯಿಹುದು ನಿಜ
ನಿರುಗೆಯಿಂ ಧತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೆ ತೋರುತಿಹುದೆಂದ ||

ಈಮಹಾಭೂತಗಳಲಿ ನಿ
 ಸ್ನೇಮ ಬೊಮ್ಮವು ಬೇರೆನಿಸಿ ತಾ
 ನೇಮದಿಂದಿರುತಿರ್ದೊಡೆಯು ಬೆರಸಿರ್ಪ್ಪಚಂದದಲಿ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ತೋರುವುದು ಭೂತ
 ಗ್ರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ ಲಯಂಗಳ
 ಕಾಮಿಸದೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿಹುದೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಜ್ಯೋತಿರೂಪುಗಳಿಗೆ ತಾನೇ
 ಜ್ಯೋತಿಯೆನಿಸುತ್ತಿಹುದವಿದ್ಯಾ
 ವ್ರಾತವೆನಿಪ ತಪಸ್ಸಿನಿಂ ದತಿದೂರವೆನಿಸುವುದು |
 ಶ್ರಾತವಹ ಸುಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯವು
 ನೀತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯವು
 ಭೂತನಿಜಯದ ಹೃದಯದಲಿ ನೆಲಸಿಹುದು ನಿಜವೆಂದ ||

ಇಂತು ತನುವೆನಿಸಿರ್ಪ್ಪ ಕ್ಷೇತ್ರವ
 ಸಂತತದ ಸುಜ್ಞಾನವನು ನಿಜ
 ದಿಂ ತಿಳವ ಜ್ಞೇಯವನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಹೇಳಿದೆನು |
 ಚಿಂತಿಸುತಲಿರ್ಪೆನ್ನ ಭಕ್ತನು
 ಭ್ರಾಂತಿಯುಳಿದದ ನರಿಯಲೆನ್ನನ
 ಚಿಂತ್ಯರೂಪನನೈದುವನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪ್ರಕೃತಿವುರುಷ ರೆನಿಪ್ಪುಭಯವಂ
 ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಯನಾದಿಯೆಂದರಿ
 ವಿಕರಿಸುವ ಮಹಾದಿತ್ಯಂಗಳ ವಿಕಾರವನು |
 ವ್ಯಕ್ತವಹ ಸತ್ವಾದಿಗುಣವನು
 ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ದುದಯಿಸುವುವೆಂದೇ
 ಋಕುತಿಋಧರಿ ಯೆಲೆ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುಧಾರಿ ||

ಶ್ರೀಯೋದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಕಾರಿಯಂಗಳಿ ಗಖಿಲಕರಣಕೆ

ಸಾರಕರ್ತೃತ್ವದಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ

ಕಾರಣವು ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆನಿಸುವುದು ಪರಿಕಿಸಲು |

ಸೇರುತಿಹ ಸುಖದುಃಖಗಳ ವಿ

ಸ್ವಾರಭೋಕ್ತೃತ್ವದಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ

ಕಾರಣವು ತಾ ವುರುಷನೆನಿಸುಗು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ನಿಂದೇ

ವ್ಯಾಪರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಲೊಗೆದ ಬಹು

ರೂಪವಹ ಸತ್ವಾದಿಗುಣವಿಷಯವನು ಭೋಗಿಸುವ |

ಈವುರುಷನಿಗೆ ಸುರನರಾದಿಮ

ರೂಪವಹ ಜನ್ಮಂಗಳಲಿ ಬಹು

ರೂಪವಹ ಗುಣಸಂಗವೇ ಕಾರಣವು ಕೇಳೆಂದ ||

ಈತನುವಿನಭಿಮಾಸಿ ವುರುಷನು

ತಾ ತಳುವದೆ ಯುವಾಧಿಭೇದದಿ

ನೀತಿಯಿ ನುಪದ್ರಷ್ಟೃವಂ ತನುಮಂತ್ರವೆನಿಸುವನು |

ಆತನೇ ತಾಂ ಭರ್ತೃ ಭೋಕ್ತೃ ಗು

ಣಾತಿಶಯದ ಮಹೇಶ ಮಾಯಾ

ಜಾತವಳಿಯಲು ತಾನೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೀವುರುಷನನು ಗುಣದಿಂ

ಭಾವಸಹಿತೀಪ್ರಕೃತಿರೂಪನು

ತಾವಿವೇಚಿಸಿ ತಿಳಿವ ನಾಸತ್ಪುರುಷನಾದವನು |

ಭೂವಲಯದೊಳು ಸಕಲಧರ್ಮ

ದೊಳಾವಚಂದದೊ ಳಿದೊಡೆಯು ಮಗು

ಳಾವಿಚಕ್ಷುಣ ಜನಿಸೈ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕೆಲಬ ರಾತ್ಮಧ್ಯಾನದಿಂದವೆ
 ಚಲಿಸದಿರುತಿದಾತ್ಮನಲಿ ನಿ
 ಶ್ಚಲರು ತಮ್ಮಿಂದಾತ್ಮನನು ಕಾಣುತ್ತಿಹರು ಸುಖದಿ |
 ಕೆಲರು ಕೇಳೇಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ
 ಕೆಲರು ಕಾಂಬರು ಕರ್ಮಯೋಗದಿ
 ಹಲವುಪರಿಯಿಂ ದೈದುವರು ಪರಮಾತ್ಮವಸ್ತುವನು ||

ಈಪರಿಯಲರಿಯದೆ ಕೆಲರು ಶ್ರುತಿ
 ರೂಪತತ್ಪರರಾಗಿ ಯಾಚಾ
 ರ್ಷೋಪದೇಶವ ಕೇಳಿ ತಜ್ಜರಣವನು ಸೇವಿಸುತ |
 ಆಪರವ ಭಜಿಸುತ್ತಿಹರು ಕೇ
 ಳಾವುರುಷರುಗಳೆಲ್ಲರುಂ ಭವ
 ರೂಪಮೃತ್ಯುವ ದಾಂಟುವರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆಭರತಕುಲ ತಿಲಕ ಕೇಳೈ
 ನೆಲೆಗೆ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕ
 ಹಲವುತೆರನಹ ಜೇತನಗ ಳಿನಿತ್ತೆನಿತುಭಾವದಲಿ |
 ಒಲವಿನಿಂ ದೀದೇಹದೇಹಿಗ
 ಳೊಳು ಬಲಿದ ಸಂಯೋಗದಿಂದವೆ
 ಹೊಲಬನರಿಯದೆ ಜನಿಸುತಿಹು ವರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಕೆಡುವಖಿಲಭೂತಂಗಳೊಳು ತಾ
 ಕೆಡದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಮವಾ
 ಗೆಡೆವರಿಯದಿಹ ನೆಂದುಕಾಂಬನು ಮನುಜನಾವವನು |
 ಪೊಡವಿಯೊಳು ಕೇಳವನು ತತ್ವವ
 ಬಿಡದೆ ಕಂಡವ ನೆನಿಸುತಿಹನಿದು
 ಜಡಮತಿಗಳಿಗೆ ದೊರಕದೆಂಧಸುರಾರಿ ನ್ನೇಮಿಸಿದ ||

ತ್ರಯೋದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲಿ ಸಮವೆನಿಸಿ ಸಂ
ದಿಲ್ಲದಿಹ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತಾಂ
ನಿಲ್ಲದಾವವ ನರಿಯುತಿಹ ನವ ತನ್ನ ತನ್ನಿಂ ದ |
ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಕೆಡಿಸದೆ ಪರಾತ್ಮನ
ಬಲ್ಲಕಾರಣದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವ
ನಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆವನು ಕಣಾ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಸಕಲಕರ್ಮವು
ವಿಾವಿಕರಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಮೆ
ತಾವುಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತೀಡುವು ಪಠಮಾತ್ಮ ನಿಜದಿಂದ
ಆವುದಕ್ಕೆ ತಾ ಕರ್ತನಲ್ಲೆಂ
ದೀವಿಭೇದವ ಕಂಡೊಡವನೇ
ಭಾವಿಸಲು ತತ್ತವನು ಕಂಡವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಬೇರೆಬೇರಿಹ ಭೂತನಿಜಯವು
ಬೇರೆನಿಸದಿಹ ಬೊಮ್ಮ ನಲ್ಲಿಯೆ
ತೋರುತಿಹು ವೊಂದೆಡೆಯೊಳೆಂದಾಫಾಗಲರಿಯುತಿಹ |
ಬೇರೆನಿಸ ದದರಿಂದ ಲಖಿಳವ
ಮಾರಿ ತೋರುವ ಬೊಮ್ಮ ತಾನಹ
ಸಾರುತಿಹುವೀಯರ್ಥವನು ಶ್ರುತಿನಿಕರ ಕೇಳಿಂದ ||

ಆದಿಮಿಲ್ಲದನಾದಿನಿರ್ಗುಣ
ನಾದ ಕತದಿಂದವೆ ಪರಾತ್ಮನು
ವಾದಹೊದ್ದದೆ ನಿತ್ಯನೆನಿಸುವ ನೀಶರೀರದಲಿ |
ಆದರದಲಿರುತಿದೊಡೆಯು ಕಾ
ಮಾದಿಗಳ ನೆರೆ ಮಾಡ ಕರ್ಮದ
ಲಾದಫಲದಿಂ ಲೇಪವಡೆಯನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||

ಆನ ಪರಿಯಿಂ ಗಗನವಗಲಕೆ
 ತೀವಿಕೊಂಡಿರುತಿರ್ದೊಡೆಯು ನಿಜ
 ಭಾವಿದಿಂದಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೆ ಸರ್ವಲೇಪವನು |
 ಆನ ಪರಿಯಿಂ ಪಡೆಯದಿಹವೊಲು
 ಭಾವಿಸಲಿಕೀಯಾತ್ಮ ನವಿಕಸ
 ಚೀವತನುಗಳೊ ಳಿದೊಡೆಯು ನಿರ್ಲೇಪ ಕೇಳಿಂದ ||

ಎಂತು ಸೂರ್ಯನದೊಬ್ಬನೇ ನಿ
 ಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದೀಸಕಲಲೋಕವ
 ಸಂತತಂ ಬೆಳಗುತ್ತಿಹನೋ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಲ್ಲವನು |
 ಅಂತು ಬೆಳಗುತ್ತಿಹನು ಜಗದೊಳು
 ಸಂತ ನಾಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ನಿಧುವೇ
 ಧಾಂತಸಿದ್ಧವು ನಂಬು ನೀನಿದನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆರು ಕೆಲಬರು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯ
 ಸಾರದಿಂ ದೀತೆರದಿ ಕ್ಷೇತ್ರವಿ
 ಕಾರವಂ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ರುಗಳ ವಿಭೇದನಿರ್ಣಯವ |
 ಕಾರಿಯದ ಭೂತಂಗಳನು ತ
 ತ್ಯಾರಣದ ಪ್ರಕೃತಿಯು ವಿನಾಶವ
 ನಾರವಿವರವರೈದುವರು ವರವೋಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಿಯನು ||

|| ಇಂತು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ವಿಭಾಗಮೆಂಬ ತ್ರಯೋದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ಚತುರ್ಥಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಎನ್ನ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದು
ತ್ವನ್ನವಾದ ಗುಣತ್ರಯಂಗಳ
ಮನ್ನಿಸದೆ ಮೀರಿದ ಮಹಾತ್ಮನ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ |

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆ ಹಿಂದೆ ನಾ ಪೇ
ಛತ್ತಮಜ್ಞಾನಂಗಳೊಳಗ
ತ್ಯತ್ತಮದ ಮತ್ತೊಂದು ಜ್ಞಾನವ ಪೇಳುವೆನು ನಿನಗೆ |
ಸತ್ಯದಿಂ ಮುನಿಮುಖ್ಯರಾವುದ
ಚಿತ್ತದಿಂ ನೆರೆ ಗಳಿಸಿದುದರಿಂ
ನಿತ್ಯವಹ ಸಿದ್ಧಿಯನು ಪಡೆವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ವಿದರಾ
ದರಭರದಿ ಸಾರ್ಥೆನ್ನ ಸರಿಯಹ
ಪರಮ ಪದವಿಯ ಪಡೆವರೈ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲಿ |
ಮರಳಿ ಜ್ಞಾನಿಸರು ವಿಲಯದಲಿ ನೆರೆ
ಮರಣಧರ್ಮವ್ಯಥೆಯ ನೈದವೆ
ನಿರುತದಿಂ ದಿರುತಿಹರು ಸುಖದಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಮುನ್ನ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ ತಾನೇ
ಯೆನ್ನ ಯೋನಿಯೆನಿವು ದದರಲಿ
ಭಿನ್ನ ಸಹರಾಚರದ ಗರ್ಭವನಿರಿಸುವೆನು ನಾನು
ಸನ್ನಿಹಿತವಾ ಗದರದೆಸೆಯಿಂ
ದನ್ಯವಹ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಸಂ
ಪನ್ನ ಜನನವು ದೊರಕುವುದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಸಕಲಸುರನರತಿಯು ಗಾಡಿ
 ಪ್ರಕರಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ
 ನಿಖಿಲ ಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಸವಕೆ ನಾಂ ಹಿಂದೆ ಕರುಣಿಸಿದ |
 ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಸುಕ್ಷೇತ್ರವಶ್ವಾ
 ತ್ಮಕನು ನಾಂ ಬೀಜಪ್ರದಾಯಕ
 ಸಕಲಲೋಕಕೆ ತಂದೆಯಾಗಿಹೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸತ್ಪರಜತಮವೆಂಬ ಪೆಸರನು
 ವೆತ್ತು ತೋರ್ಪ ಗುಣತ್ರಯಂಗಳ
 ವಿತ್ತು ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದವೆ ಜನಿಸಿ ದೇಹದಲಿ |
 ನಿತ್ಯನವ್ಯಯನಾತ್ಮನನು ಹಿಡಿ
 ದೆತ್ತಿ ಬಂಧಿಸುತಿಹುವು ಕನಸಿನ
 ಕತ್ತಲೆಯಲಿಹ ಕಳ್ಳನಂದೆದಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆ ಗುಣತ್ರಯದೊಳಗೆ ಸತ್ಪವು
 ಬೇಗ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕದದಿಂ
 ಭೋಗಿಸಲು ಸರ್ವಪ್ರಕಾಶವು ತಿಳಿಯನಾಮಯವು |
 ಯೋಗತತ್ವಜ್ಞಾನಸುಖ ಸಂ
 ಯೋಗದಿಂ ಪುರುಷನನು ಬಂಧಿಸ
 ಲಾಗಿ ತಾನಿಂತಿರುತಿಹನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಘನರಜೋಗುಣವಾರ್ತೆ ಸಂಗತಿ
 ಜನಿತ ಲೋಹಿತವರ್ಣ ವೆಂದದ
 ನನುನಯದಿ ತಿಳಿ ಯಾರಜೋಗುಣ ದೇಹಿಯನು ಪಿಡಿದು |
 ಅನವರತ ಸತ್ಕರ್ಮಸಂಗದಿ
 ಮನುಜನನು ಬಂಧಿಸುಗು ಕುಂತೀ
 ತನಯ ಕೇಳಿದ ನೆಂದನಾಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||

ಚತುರ್ದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಉರವಣಿಸಿ ಬಜ್ಜಾನದಿಂವಿ
ಸ್ತರದಲುದಯಿಸಿ ದಾತಮೋಗುಣ
ಸುರನರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರನು ಮೋಹಿಸುವು ದದುತಾನೇ |
ಇರೆಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯ ನಿಬ್ರಾ
ಭರದಿ ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ಸಂ
ಗರವಿಜಯಿ ಕೇಳೈ ನಿದಾನ ವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸತ್ವಗುಣ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನ
ಹತ್ತಿಸುವುದು ರಜೋಗುಣವು ತಾ
ವಿಸ್ತರದ ಕರ್ಮದಲಿ ಕೂಡಿಸುತಿಹುದು ಮನುಷನನು |
ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನವ ಮುಸುಕಿ ದೇಹಿಯ
ಚಿತ್ತವನು ಮರವೆಯಲಿ ನೆರೆ ಕೂ
ಡುತ್ತಲಿಹುದು ತಮೋಗುಣವು ಕಲಿವಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ರಜತಮಂಗಳ ಗೆಲಿದು ಸತ್ವವು
ನಿಜದಿ ತಾನುದಯಿಪುದು ಬೇಗದಿ
ರಜವು ಸತ್ವತಮಸ್ಸುಗಳ ಪರಿಭವಿಸಿ ಜನಿಸುವುದು |
ರಜವನೀಸತ್ವವನು ಸೋಲಿಸಿ
ತ್ರಿಬಗದೊಳ ಗುದಯಿಸುವುದೀತಮ
ವಿಜಯ ಕೇಳೈ ಮೂರುಗುಣ ವೀತೆರದೊಳಹುವೆಂದ ||

ತನುವಿನೀಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಮನೆಯ ತದ್ಧ್ವಾರಂಗಳಲಿ ಸಂ
ಜನಿಸುಗೆಚ್ಚರು ಮತ್ತೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಚಿತ್ತದಲಿ |
ಅನುನಯದ ಲಾವಾಗಲುದಿಸುಗು
ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳಾಗ ಸತ್ವದ
ಘನವೆನಿಸ ಗುಣ ಹೆಚ್ಚಿ ತೆಂದಿಂಥರಿಯ ಬೇಕೆಂದ ||

ಘನರಜೋಗುಣ ಹೆಚ್ಚು ತಿರಲೀ
 ತನುಧನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಭವು
 ಮನದೊಳತ್ಯುದ್ಯೋಗ ಕರ್ಮಾರಂಭ ವತಿಕೋಪ |
 ಎನಿತು ವಿಷಯಸ್ಪೃಹೆಯನಿತು ಸಂ
 ಜನಿಸುವುವು ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆಲೆ
 ಮನುಜರೊಳಗುತ್ತಮನೆ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಮರವೆ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯ ಮೂಢತೆ
 ಬೆರಗುವಡೆದುದ್ಯೋಗ ಶೂನ್ಯತೆ
 ನಿರುಗೆಯಿಂ ನಿಜತತ್ವದೆಚ್ಚ ರದಿಲ್ಲದಿರುತಿಹುದು |
 ನೆರೆ ತಮೋಗುಣ ಹೆಚ್ಚ ಲಿನಿತುಂ
 ಮರೆಯಲೇ ಜನಿಸುತ್ತ ಲಿಹುವಿದ
 ಸಠುವುದೈ ಕರುನಂದನನೆ ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ದೇಹಿಯು
 ಸತ್ವಗುಣವಾವಾಗಹೆಚ್ಚಿ ರ
 ಲಿತ್ತಮರಣವ ನೈದಿದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ |
 ತತ್ವವಿತ್ತುಗ ಳೈದೆ ನೆಲಸಿ
 ದುಃಖತಮದ ಲೋಕಂಗಳನು ತಾ |
 ಸತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಸಾರುವನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿರದ ||

ನರ ರಜೋಗುಣ ಹೆಚ್ಚಿ ದಾಗಲು
 ಮರಣವನು ತಾನೈದಿ ಕರ್ಮದ
 ಪರಮಸಂಗವನುಳ್ಳ ಮಾನವನಲ್ಲಿಜನಿಸುವನು |
 ನಿರುತವಾಪರಿಯಲಿ ತಮೋಗುಣ
 ವುರವಣಿಸಿ ಮೃತನಾದವನು ಕೇ
 ಳ್ಳಿರೆಯೊಳಗೆ ಬಹ ಮೂಢಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವನು ||

ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ:

ವಿತತಸತ್ಯಮಂಗಳಿಗೆ ಮುಂ
 ದುದಯಿಸುವ ನಿರ್ಮಲಸುಖವು ತಾ
 ಸದಮಲದ ಸಾತ್ವಿಕಗುಣಕೆ ಫಲವೆಂದನು |
 ತುದಿಗೆ ದುಃಖವಿಕಾರ ರಂಜಿಸಿಂ
 ಗುದಿಸಿ ತೋರುವ ಫಲ ತಮಸ್ಸಿಂ
 ಗುದಯಿಸುವು ದಜ್ಞಾನ ಫಲವೆಂದನು ||

ಸತ್ಯಗುಣದಿಂ ಜ್ಞಾನಮುದಿಸುಗು
 ಮತ್ತೆ ರಾಜಸಗುಣದದೆಸೆಯಿಂ
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಘನಲೋಭವಹುದು ತನೋಗುಣದದೆಸೆಯಿಂ |
 ಮತ್ತತನ ವಧಿಕ ಪ್ರಮಾದವು
 ಬಿತ್ತರದೊ ಳಜ್ಞಾನಮುಂ ಬಿಂ
 ಬತ್ತಿ ಜನಿಸುತ್ತಿಹುವು ಕೇಳೆಂದನು ||

ಸತ್ಯಗುಣವುಳ್ಳವರು ಸೇರುವ
 ರುತ್ತಮದ ಲೋಕಂಗಳನು ಕೇ
 ಳ್ಮತ್ತೆರಾಜಸರೈದುವರು ಮನುಜಾದಿಲೋಕವನು |
 ಇತ್ತ ತಾಮಸಗುಣದವರು ಬೀ
 ಳ್ಮತ್ತಿಹರು ನರಕಾದಿಲೋಕದ
 ವೊತ್ತದೊಳ ಗೆಲೆವಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದನು ||

ಆರಿಯಬಲ್ಲವ ನೀಜಗತ್ತಿಂ
 ಗುರುವ ತ್ರಿಗುಣವೆ ಕತೃವಲ್ಲದೆ
 ಹೊರಗೆ ಮತ್ತಿನ್ನೊ ಬೃನಿಲ್ಲೆಂ ದೀಗುಣತ್ರಯದ |
 ನಿರುಗೆಗಾಂ ಬೇರೆಂದದಾವವ
 ನರಿವನಹ ನವನೆನ್ನ ಭಾವವ
 ಷುರೆಯದೈದುವನೈ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ||

ದೇಹಿ ಯಾದೇಹದಲಿ ಜನಿಸಿದ
 ಬೇಹ ಮೂರುಂಗುಣಗಳಂ ವ್ಯಾ
 ವೋಹವಿಲ್ಲದೆ ವೀರಿ ಜನಿಮೃತಿಚರೆಯ ದುಃಖಗಳ |
 ದೇಹದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸೈದೀ
 ದೇಹ ಬೀಳಲು ಮುಕ್ತಿಯನು ಸಂ
 ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಪಡೆವನೈ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವಕುರುಹಿಂ ದರಿಯಬಹುದೆಲೆ
 ದೇವ ಈಗುಣಮೂರ ವೀರಿದ
 ಜೀವರೋಳಗುತ್ತಮನ ನೀತ್ರಿಗುಣಂಗಳೆಂಬುದನು |
 ಆವಪರಿಯಿಂ ವೀರುವನು ಮ
 ತ್ತಾವಪರಿಯಿಂ ಬಿರಸಿರುವನಿದ
 ನೀವು ಮುದದಿಂ ದೊರೆಯಬೇಕೆನ ಗೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಎಲವೊಸಾಂಡವ ಗುಣಸಮೂಹದ
 ಫಲವೆನಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶವನು ನೆರೆ
 ಬಲುಹನುಳ್ಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಮ ನಜ್ಞಾನವೆಂಬುದನು |
 ಒಲಿದು ಬಂದೊಡೆ ತೋಷಹೊದ್ದದೆ
 ಕಳಿಯೆ ಬಯಸನವಂ ತ್ರಿಗುಣವನು
 ಗೆಲಿದ ಪುರುಷನ ಚಂದವಿದು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಮುನಿಯಡಣ ಮಾವವ ನುದಾಸೀ
 ನನವೊಲಿರುತೀ ಮೂರುಗುಣದಿಂ
 ದನವರತ ಮವಿಚಾಲ್ಯನೆನಿಸನು ಸಕಲದೇಹದಲಿ |
 ಘನಗುಣಂಗಳು ನಡೆಯತಿಹುವೆಂ
 ದಿನಿತುವನು ಬಲ್ಲಾ ತನೇ ಈ
 ತನುವಿನಿಚ್ಛೆಯಲಿರ ಕಣಾ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಚತುರ್ದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಆವನೀಸುಖದುಃಖದಲಿ ಸಮ

ಭಾವವುಳ್ಳವ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಿನ

ಭಾವನಿಷ್ಠನು ಹೊನ್ನ ಕಲುಹೆಂಟಿಯಲಿ ಸಮಮತಿಯು |

ಆವ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗಳಲಿ ಸಮ

ನಾವ ಪ್ರಿಯವಪ್ರಿಯವನೆಲ್ಲವ

ಭಾವಿಸಲು ಸರಿಯಾಗರಿವ ನವ ಧೀರ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವ ನೀಬಹುಮಾನದಲಿ ಮ

ತ್ತಾವ ನೀಯವಮಾನದಲಿ ಸಮ

ನಾವವನು ಮಿತ್ರರಲಿ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನಹನು |

ಆವ ನುದ್ಯೋಗಂಗಳೆಲ್ಲವ

ಭಾವಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟಾತನೈ ಗುಣ

ಭಾವವನು ವಿಾರಿದವನೆನಿಸುವ ನವನು ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವ ನೆನ್ನನು ಪಲ್ಲಟಸದೆಯೆ

ಭಾವಭಕ್ತಿಯ ಯೋಗವಿಂ ನೆರೆ

ಸೇವಿಸುತಲಿಹ ನಾತ ನೀತಿಗುಣಂಗಳಂ ವಿಾರಿ |

ಪಾವನೋತ್ತಮಬ್ರಹ್ಮನಹುದಕೆ

ಜೀವರೊಳು ನಿಷ್ಪಾಪನಹ ನಿಂ

ತಾವಿಮಲವೇದಾಂತಸಿದ್ಧಿ ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸ್ಥಿರವೆನಿಸ ವೇದಕ್ಕೆ ಪಿರಿದಹ

ಪರಮಮುಕ್ತಿಗೆ ನಿತ್ಯವೆನಿಸುವ

ನಿರುತ ಧರ್ಮಕೆ ಪಿರಿದೆನಿಸ ವೇದಾಂತನಿಜಸುಖಕೆ |

ಪರಿಕಿಸಲಿಕೆವೆಲ್ಲಕಂ ನಾ

ನಿರುವೆನೈ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನೀನೆಲೆ

ನರನೆ ಕೇಳೊಲಿ ದೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ಕರುಣದಲಿ ||

|| ಇಂತು ಗುಣತ್ರಯಭಾಗಯೋಗಮೆಂಬ ಚತುರ್ದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ಪಂಚದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ತನುವೆನಿಸ ವ್ಯಕ್ತವನು ಮತ್ತೀ
ತನುವ ಧರಿಸಿಹ ಪುರುಷನನು ನೆ
ಟ್ಟನೆ ತಿಳಿವವೊಲು ವಿವರಿಸಿಡ ನೆರ್ಜುನಗೆ ಮುರವೈರಿ ||

ಬೇರು ಮೊದಲಾಗಿಹುದು ಕೊಂಬು ವಿ
ಕಾರದಿಂ ಕೆಳಗಾಗಿಹುವು ಸಂ
ಸಾರವ್ಯಕ್ತಕೆ ಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳೆ ಯೆಲೆಗಳಾಗಿಹುವು |
ವೀರ ಕೇಳಶ್ವತ್ಥವೆನಿಸುವು
ದಾರವ್ಯಕ್ತ ವದವ್ಯಯವು ತಾ
ವಾರರಿವರಿದ ನವರುಶ್ರುತಿವಿದ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಮೆರೆಯುತಿಹ ಸಂಸಾರವ್ಯಕ್ತ
ಕ್ಕುರುವ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮೂಲವು
ನಿರುಗೆಯಿಂ ಮಹದಾದಿತತ್ವವು ಶಾಖೆಯೆನಿಸುವುದು |
ಬೆರಗಿದೇಕೈ ಶ್ರುತಿ ನಿಕರ ಪರ್ಣವು
ಮರವೆಯಿಂದಂ ನಿತ್ಯವರಿವಿಂ
ಹರಿವುದಾಗಿ ಯನಿತ್ಯವಿದನರಿದವನೆ ಶ್ರುತಿವಿದನು ||

ಈ ಮರದ ತುದಿಮೊದಲುನಡೆಗೆಳೆ
ನಾಮರೂಪಗ ಳಾವನಿಧದಿಂ
ದೀಮಹಿಯ ಮೇಲರಿಯಬಾರದು ಬೇರುವರಿದಿರ್ಪ |
ಈಮರನ ನಿಸ್ಸಂಗವೆನಿಸಿದ
ನಾಮಯಡ ವರಶಸ್ತ್ರದಿಂ ನಿ
ಸ್ಸೀಮಬೋಧನು ಕಡಿದು ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದ ||

ಪಂಚದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಆದರನಂತರದಲ್ಲಿ ಯಾನಿಚ್ಛ
ಪದವನರಿಯಲುಬೇಕು ನೋಡೈ
ಯದರಲೈಕೈವ ಪಡೆದವರು ತಿರಚ್ಛು ಮರಳಿ ಭವಕೆ |
ನಿರುತದಿಂ ದಾರಿಂದ ತೋರಿತು
ಮೊದಲನಾದಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಯಾತನ
ಪದವನೈದುನೆಂದು ಯತ್ನವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದ ||

ಸಂಗದೋಷವ ಕಳದು ಹಮ್ಮುವ
ಹಮ್ಮುಗಳಿಡ ನಿವೃತ್ತಕಾಮರು
ಹಿಂಗದೀಸುಖದುಃಖದ್ವಂದ್ವದಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡವರು |
ಅಂಗವಳಿ ದಧ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠರು
ತುಂವಿಕ್ರಮತತ್ಪವಿದ ರಾ
ಮಂಗಳೋತ್ತಮನಿತ್ಯಪದ ವೈದುವರು ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವುದಾವೊಂದಮಲಪದವನು
ಪಾವಕನು ರವಿಶಶಿಗಳೆಂಬೀ
ಮೂವರುಂ ನೆರೆ ಬೆಳಗಲರಿಯರು ತಮ್ಮ ಹಬೆಯಿಂದ |
ಆವುದನು ಸೇರಿದರೆ ಮರಳರು
ಪಾವನೋತ್ತಮವೆನಿಸ ಪದವದು
ಭಾವಿಸಲು ತಾನೆನ್ನ ಪದವೈ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ನರನೆ ಕೇಳೀಜೀವಲೋಕದ
ಲುರವಣಿಸುವ ಷಡಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು
ಭರದಿ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಂಗಳಾಗಿಯೆ ವಿಷಯಸಂಗದಲಿ |
ಇರಲವನು ಸೆಳೆಯುತ್ತ ಜೀವನು
ಪಿರಿದು ಪೆಸರಂದಿರುವ ಪುರುಷನು
ನಿರುತದಿಂದೆನ್ನಂಶವೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆತ ತಾನಾವಾವ ದೇಹವ
ನೋತು ಪೊಗುವನು ಮತ್ತಿರದೆ ತಾ
ನಾತನುಗಳನು ಬಿಸುಟು ಹೊರವಡುವಾಸಮಯದಲ್ಲಿ |
ವಾತ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳವನೊ
ಯ್ವಾತೆರದ ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯವ ಜೀ
ವಾತುಮನು ತೆಗೆದೊಯ್ವನೆಲೆ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈಪರಿಯು ಜೀವಾತ್ಮ ಶ್ರೋತ್ರವ
ದೀಪಿಸುವ ನೇತ್ರವನು ತ್ವಕ್ಚನು
ಮಾಪರಿಯು ರಸನೆಯನು ಘ್ರಾಣವ ಮನವನುಂಕೂಡಿ
ರೂಪುರಸಗಂಧಾದಿ ವಿಷಯಕ
ಲಾಪವನು ಭೋಗಿಸುತಿಹೆನು ಚಿ
ದ್ರೂಪನಲ್ಲದೆ ತಾ ವಿಚಾರಿಸೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲೆಂದ ||

ದೇಹವನು ಬಿಡವಾತನುಮ ನೀ
ದೇಹದೊಳಗಿರ್ಪಾತನುಮ ನೀ
ದೇಹಗುಣವನು ಕೂಡಿ ವಿಷಯಂಗಳನು ಭೋಗಿಸುವ |
ದೇಹಿಯನು ತಾವರಿಯರಾತ್ಮ
ದ್ರೋಹಿಮೂಢರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣುತಿಹರೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪರಮಮುನಿಗಳು ಯತ್ನದಿಂ ಕಾಂ
ಬರು ಕಣಾ ಜೀವಾತ್ಮನೇ ನಿ
ರ್ಧರಿಸಿನೋಡಲು ತಮ್ಮೊಳಿಹ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದಿಂತು |
ದುರುಳ ರಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯ
ದೇವನಿಸುವಜ್ಞರುಗಳಾತ್ಮನ
ಪಿರಿದು ಯತ್ನವಮಾಡಿಯುಂ ಕಾಣರು ಕಣಾ ಎಂದ ||

ಇಂದು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಗ್ನಿಗಳ ಲಾವುದ
 ದೊಂದು ತೇಜವೆ ನಿಖಿಳಜಗವನು
 ಕುಂದದನುದಿನ ಬೆಳಗುತಿರುತಿಹು ದಾಪ್ರಕಾಶವನು |
 ತರದೆ ನೀನರಿ ಯೆನ್ನ ನಿಜವಂ
 ಬಂಧವೆಂದಿದ ನಖಿಳಶ್ರುತಿಮುಖಿ
 ದಿಂದ ಪೇಳುತ್ತಿಹರು ಜ್ಞಾನಿಗ ಕೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಭೂತಳವ ನೊಳವೊಕ್ಕು ಭೂತ
 ವ್ರಾತವನು ನಾನೆನ್ನ ಬಹುಹಿಂ
 ದೋತು ಧರಿಸುತ್ತಿಹೆನು ತಿಳಿ ಬಳಿಕುದಕಮಯವೆನಿಸ |
 ಶೀತಕರ ನಾನಾಗಿ ಕೇಳೇ
 ಭೂತಳದ ಲೋಷಧಿವನಸ್ವತಿ
 ಜಾತವೆಲ್ಲವ ಬೆಳನುತಿಹೆ ನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಬಳಿಕ ವೈಶ್ವಾನರನು ನಾನಾ
 ಗುಳಿದಖಿಲಜೀವಿಗಳ ದೇಹಂ
 ಗಳನು ಸಂಶ್ರಯಿಸುವೆನು ಪ್ರಾಣಾಪಾನದೊಡಗೂಡಿ |
 ತಿಳಿಯೆ ನಾಲುಕುಪರಿಜೆ
 ನನ್ನಂಗಳನು ಜೀರ್ಣಿಸುತಿಹೆನು ಕೇಳಾ
 ನುಳಿಯೆ ಹೊರವರಿಲ್ಲ ವಿಶ್ವವನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸಕಲರಂತಃಕರಣದೊಳು ಸು
 ವೈಕುತದಿಂ ದಿರುತಿರ್ಪೆನೆನ್ನಿಂ
 ಪ್ರಕಟದಿಂ ಜ್ಞಾನಸ್ತುತಿಗ ಳಜ್ಞಾನಸ್ತುತಿಯೂ |
 ಸುಕರನಾ ಗರುಹಿಸಿಕೊಳುತ್ತಿಹೆ
 ನಖಿಲಶ್ರುತಿವಚನಂಗಳಿಂ ನಾ
 ನಿಖಿಲವೇದಾಂತಾರ್ಥಕರ್ತನು ವೇದವಿದನೆಂದ ||

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಷರಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕ
 ರೇಕರಾಶಿಗ ಳ್ನಿಪರಿಬ್ಬರೊ
 ಳೇಕವುರುಷಂ ಕ್ಷರನು ಭೂತಸಮೂಹವೆನಿಸುವನು |
 ಬೇಕೆನಿಸ ಕೂಟಸ್ಥನವ್ಯಯ
 ನೇಕ ನಕ್ಷರವುರುಷೆನೆನಿಸಂ
 ಪಾಶ್ಯಕುಲತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ ||.

ಇವರಿಂ ಬೇರೆನಿಸುವವನಿ
 ನ್ನೊ ವನುತ್ತುಮವುರುಷ ನಾವಂ
 ಪರ್ವಿ ಮೂಲೋಕವನು ಧರಿಸಿಹ ನಾತನವ್ಯಯನು |
 ಉರ್ವಿನಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತಾ
 ನೊರ್ವನೇ ಕಾರಣನು ಲೋಕಕೆ
 ಸರ್ವಗತಸರವಾತ್ಮನೆನಿಸನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕ್ಷರವುರುಷನನು ವಿಾರಿ ಬಳಿಕ
 ಕ್ಷರವುರುಷನಿಂ ದಧಿಕನೆಂದೀ
 ಪರಿಯುಲಾನೆನಿಸುವುದರಿಂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವೇದದಲ್ಲಿ |
 ಪರಮವುರುಷೋತ್ತಮ ನೆನಿಸುತವೆ
 ಪಿರಿಯುಳೊಳು ವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿಹೆ
 ನಿರುತಕಿದು ತತ್ಪಾರ್ಥವೆಲೆ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಮೂಢನಾಗದೆ
 ದೇವವುರುಷೋತ್ತಮನು ನಾನೆಂ
 ದೀವಿವೇಕದ ಲರಿವ ನವ ಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸುವನು |
 ಪಾವನನು ಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವದಿ
 ಭಾವಿಸುತ ಲೊಲಿದೆನ್ನ ಭಜಿಸುವ
 ಇವನಪರಿಯಿಂ ಬಿಡದೆಲೈಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

|| ಈಸರಿಯು ಲತಿಗೋಪ್ಯವಹ ನಿಜ
 ರೂಪೋಧಕಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥ ನಿ
 ರೂಪಿತವು ನಿನಗಾದುದನ್ನಿಂ ದಿದನು ಲೇಸಾಗಿ |
 ನ್ಯಾಸರಿಸಿ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ ತತ್ವದ
 ರೂಪರಿದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂ
 ನೀಸರಿಯು ಹರಿ ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತಕಾಷ್ಠಕೇಳೆಂದ ||

೨೦

|| ಇಂತು ವುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗಮೆಂಬ ಪಂಚದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ಷೋಡಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ನಿರುತದಿಂ ದೈವಾಸುರಗಳೆಂ
ಬೆರಡು ಪ್ರಕೃತಿವಿಭಾಗದಿಂದಿಹ
ನರರ ವರ್ತನೆಗಳನು ಹರಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕಠುಣಿಸಿದ ||

ಅಭಯ ಸತ್ವದ ಶುದ್ಧಿ ದಾಸಣ್ಡ
ವಿಭವ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ನಿಗ್ರಹ
ಶುಭವೆನಿಸ ವರಯಜ್ಞ ರಿಜುತನ ವೇದಪಠನೆಗಳು |
ಅಭವನನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸುವ ತಪವತಿ
ರಭಸವಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನಯೋಗ
ಪ್ರಭೆಯನಿಲವಿವು ದೇವತಾಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗಹುವೆಂದ ||

ಕೊಲ್ಲದಿರುಹವು ಸತ್ಯಭಾಷಿತ
ವೆಲ್ಲೆ ಡೆಯಲಕ್ರೋಧ ಕೊಂಡೆಯ
ನಲ್ಲದಿರುಹವು ಶಾಂತಿ ಲಜ್ಜೆಯಿಚಾಪಲಂ ತ್ಯಾಗ |
ಸಲ್ಲಲಿತದಯೆ ಜೀವಿಮಾತ್ರದೊ
ಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ಮೈರಾಗ್ಯ ಮೃದುತನ
ವೆಲ್ಲವಿವು ದೈವಪ್ರಕೃತಿಗಹು ವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ದೇವತಾಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಜನಿಸುವ
ನಾವನಾತಂ ಗಧಿಕತೇಜವು
ಪಾವನದ ಸೈರಣೆ ಮಹಾಧ್ಯತಿ ಯಿತ್ತೆರದ ಶೌಚ |
ಜೀವಬಾಧೆಯ ಬೆಡುವು ದೀತನು
ಭಾವದಭಿಮಾನಿಕೆಯನುಳಿದಿರ
ನೀವಸುಧೆಯೊಳು ಸಂಭವಿಸುವುವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆಸುರಪ್ರಕೃತಿಯ ಉದಿಸಿದವ
 ಗೇಸು ಗುಣವುಧ್ಯವಿವು ವೆಂದೆನೆ
 ಬೇಸರದೆ ಕೇಳೆ ಧನಂಜಯ ದಂಭವಭಿಮಾನ |
 ರೋಷ ದರ್ಪ ಸಮಸ್ತ ಜನಮಂ
 ಕ್ಲೇಶಗೊಳಿಸುವ ಬಹುಳನಿಷ್ಕುರ
 ಭಾಷೆ ಯಂತಜ್ಞಾನ ಜನಿಸುವು ವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ವಿದಿತದೈವಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬುದು
 ಸದಮಲದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
 ವೊದವಿದೀಸಂಸಾರಬಂಧನ ಕಾಸುರಪ್ರಕೃತಿ |
 ಪದುಳದಿಂ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿಹು
 ದಿದರೊಳಗೆ ದೈವಪ್ರಕೃತಿಯೊಳ
 ಗುದಿಸಿದವನಾಗಿರ್ಪೆ ಶೋಕಿಸಬೇಡ ನೀನೆಂಟ ||

ನಿರುತವೀಲೋಕದಲಿ ದೈವಾ
 ಸುರರೆನಿಸಿದಿತ್ತೆರದ ಪ್ರಜೆಗಳು
 ಭರದಿ ನಿರ್ಮಿತರಾಗಿರುವ ರವರೊಳಗೆ ನಾಂ ನಿನಗ್ಗೆ |
 ಒರೆದೆ ದೈವಪ್ರಕೃತಿಯನು ವಿ
 ಸ್ತರದಲಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಯನು ಮುಂ
 ದೊರೆವೆ ನವಧಾನದಲಿ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಅರಿಯ ರೀಭವಬಂಧಕರ್ಮವ
 ನರಿಯ ರೀಭವ ರೋಹ ಕರ್ಮವ
 ಮೆರೆಯುವಾಸುರಸಂಪದದ ಉದಯಿಸುವ ಷ್ಣಾನವರು
 ಉರುವ ಬಾಹ್ಯಾಂತರವಿಶುದ್ಧತೆ
 ಮೆರೆವ ಸತ್ಯಾಚಾರವೆಂಬಿವು
 ನಿರುಗೆಯಿಂ ದಿಲ್ಲವರಿಗೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಜಗವಸತ್ಯವು ಪುಣ್ಯಪಾಪಾ
 ದಿಗಳ ಸೀಮೆ ಯದಿಲ್ಲಮೆಂದೆನು
 ತಗಣಿತಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ತಾನಿಲ್ಲಮೆಂದೆನುತ |
 ಬಗುಳುತಂ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ ಸಂಗದಿ
 ಜಗವುದಯಿಸುಗು ಕಾಮನೇ ಈ
 ಜಗಕೆ ಕಾರಣನೆಂದು ಹೇಳುವರೆಂದನಸುಸಾರಿ ||

ಈಪರಿಯ ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ನಿಜ
 ರೂಪ ತಿಳಿಯದೆ ನಷ್ಟಚಿತ್ತದ
 ಪಾಪಕರ್ಮಿಗಳ ಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳಾದ ಮಾನವರು |
 ಕಾಪುರುಷ ರೀಲೋಕವನು ನೆರೆ
 ತಾಪಿಸಲಿಕೋಸುಗರ ಜನಿಸುವ
 ಠಾಪರಮವುರುಷನನರಿಯ ರೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಡಂಭಮಾನಮದಂಗಳನು ಬಿಡ
 ದಿಂಬುಗೊಂಡಿಹ ನರರು ಬಯಕೆಯ
 ತುಂಬದಿಹ ಕಾಮವನವಜ್ಞ ತೆಯಿಂದಲಾಶ್ರಯಿಸಿ |
 ಡೊಂಬಿಯಿಂ ದತಿಕಷ್ಟನಿಯಮ
 ಹಂಬಲಿಸುತಾಶ್ರಯಿಸಿ ಶುಚಿತನ
 ಎಂಬುಗೊಳ್ಳದ ವ್ರತವ ನಾಚರಿಸುವರು ಕೇಳೆಂದ ||

ಮರಣವೇ ಕಡೆಯಾಗಿ ಹವಣಿಸ
 ಲರಿದೆನಿಸ ಚಿಂತೆಯನು ತಾವತಿ
 ಭರದಲೈದಿಯೆ ವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತರುಗಳಾಗಿ |
 ಸ್ಮರನ ಯೋಗವನುಳಿದು ಜಗದೊಳು
 ಪಿರಿದೆನಿಸ ಪುರುಷಾರ್ಥವಿಲ್ಲೆಂ
 ದಿತದೆ ನಿಶ್ಚೈಸುತ್ತಲಿಹ ರೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ದುರುಳರಾಶಾಪಾಶಗಳ ಸಾ
 ವಿರಗಳಿಂ ಬಿಗಿವಡೆದು ಭೋಗಾ
 ತುರತೆಯಿಂದವರುಗಳು ಕಾಮಕ್ರೋಧಪರರಾಗಿ |
 ಪಿರಿದು ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಭೋಗವು
 ದೊರಕಲೋಸುಗ ವರ್ಧನಿಚಯವ
 ಪರವ ಬಿಟ್ಟ ನ್ಯಾಯದಿಂ ದಾರ್ಜಿಸುತಲಿಹರೆಂದ ||

ಇದನು ನಾನಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದೆ ಮುಂ
 ದಿದರಲಹ ಬಯಕೆಯನು ಪಡೆವೆನಿ
 ದಿದಕೊ ನಗಗೀಗುಂಟು ಮರಳೀಧನವು ತಾನೆನಗೆ |
 ಹದುಳದಿಂ ದೊರಕೊಂಬುದೆಂದೀ
 ಹದನನೇ ಚಿಂತಿಸುತಲಾಸುರ
 ಪದದ ಮನುಜರು ಕೆಡುವ ರೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂ ದಳಿದನೀಹಗೆ
 ಯಿನ್ನುಳಿದ ಹಗೆಗಳುಮ ನಳಿಯಿಪೆ
 ನಿನ್ನು ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನು ನಾನೇ ಭೋಗಿ ಸುಖಿ ನಾನೇ |
 ಗನ್ನ ಗತಕಂಗಳನು ತಿಳಿದಿಹ
 ಸನ್ನಿ ಹಿತಭುಜಬಲನು ನಾನೇ
 ಉನ್ನ ತೋನ್ನ ತ ಸಿದ್ಧನೆಂಬನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲ್ಲರಿಂ ದತಿಧನಿಕನಾನೇ
 ಬಲ್ಲಿತಹ ಸತ್ಕುಲವನುಳ್ಳವ
 ನಿಲ್ಲಿಸರಿ ಯಾರೆನ್ನೊ ಡನೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ನವನಿಯಲಿ |
 ನಿಲ್ಲದೆಯೆ ಯಜ್ಞ ವನು ಮಾಡುವೆ
 ನೆಲ್ಲಿರಿಗೆ ದಾನವನು ಕೊಡುವೆನು
 ಭುಲ್ಲವಿಸುತಿಹೆ ನೆಂಬನಜ್ಞನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ

ಹಲವು ಚಿತ್ತಭ್ರಾಂತಿ ಯುಂತಿರೆ
 ಬಲಿದು ಮೋಹದ ಬಲೆಗಳೊಳು ನೆರೆ
 ಸಿಲುಕಿ ಬಹುವಿಧವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತರಾದವರು |
 ಬಲಿದು ತಾವತಿ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುವ
 ಹಲವು ನರಕಗಳಲಿ ಬೀಳುವ
 ರೆಲೆಧನಂಜಯ ಆಸುರಪ್ರಕೃತಿಗಳು ಕೇಳಿಂಟು ||

ತಮ್ಮ ತಾಂ ಮೊಗಲುತ್ತು ಬೆರೆವರ
 ದೊಮ್ಮೆ ಬಹುಧನಮಾನಮದವನು
 ನೆಮ್ಮಿ ಕೊಂಡಿರ್ಪವರು ಡಂಭದಿ ವಿಧಿಗಳನು ಬಿಟ್ಟು |
 ದುರ್ಮತಿಗಳಾನಾಮಮಾತ್ರದ
 ಕರ್ಮಯಜ್ಞ ವ ಯಜಿಸುತಿಹರೆಲೆ
 ಧರ್ಮನಂದನ ನನುಜ ಕೇಳಿಂಟು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಕಾಮವಂ ಕ್ರೋಧವನು ಹಮ್ಮನು
 ತಾಮಸದ ಬಲದರ್ಪಗಳುಮಂ
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ದಾಶ್ರಯಿಸಿ ದಿವದಿರು ತಮ್ಮ ದೇಹದಲಿ |
 ನೇಮದಿಂ ಪರತನುಗಳಲಿ ನಿ
 ಸ್ಸೀಮನಂ ದ್ವೇಷಿಸುತ ಲೆನ್ನನು
 ತಾಮಸ ರಸೂಯಿಪರು ಸುಜನರ ಸ್ತತ್ಪಥದೊಳಿಂಟು ||

ಈಪರಿಯ ಮದ್ವೇಷಿಗಳ ನತಿ
 ಕೋಪಿಗಳ ನಶುಭರನು ಮಾನವ
 ರೂಪ ಧರಿಸಿರ್ಪಧರನು ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲಿ |
 ಪಾಪರೂಪದ ಲಸುರಯೋನಿಯ
 ಲಾಪರಮದುಷ್ಟರನು ನೂಕುವೆ
 ನೀಪರಿಯೊಳಿರ್ಪುದು ಕರ್ಣಾ ಕೇಳಾಸುರಪ್ರಕೃತಿ ||

ಅಸುರಯೋನಿಯ ನೈದಿ ತೋಳಲುತ
 ಬಸವಳಿದು ನರರಜ್ಜ ರಾಗಿಯೆ
 ಹೊಸಪರಿಯ ನಾನಾಭವಂಗಳ ಲೆನ್ನ ನಿಜಪದವ |
 ಸನೆ ಸಾರದ ಕಥನದಿನ್ನಿ
 ಪ್ಪಸರದಿಂ ನೆರೆ ಯಧಮಗತಿಯನು
 ಪಶುಗಳಂದದ ಲೈದುವರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ತನಗೆ ಕೇಡನತ :ಮಾಡುತಿರುವೀ
 ಭನವೆನಿಸ ನರಕಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು
 ವಿನುತಮತಿ ತಿಳಿ ಮೂರು ತೆರನಾಗಿ ಹುದದೆಂತೆನಲು |
 ಜನಿತಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಗ
 ಳನಿತ ನದುಕಾರಣದಿ ಬಿಡುವುದು
 ಮನುಜನಾದವ ಸುಖವ ಪಡೆವೊಡೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈತಮೋದ್ವಾರಂಗಳಿಂ ನಿ
 ಭೀತರಾಗಿಯೆ ಮೂರರಿಂ ವಿ
 ಖ್ಯಾತಿಯಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನೈದಿದ ಮಾನವರು ತಮ್ಮ |
 ನೂತನದ ಲೇಸಕ್ಕು ಮೇತರಿ
 ನೋತದನೆ ಯಾಚರಿಸ ರದರಿಂ
 ದಾತುಕ್ಕುಣ ಪಡೆವರೈ ಮೋಕ್ಷ ವನು ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧ್ಯು
 ಕ್ತಾವಳಿಯ ಬಿಟ್ಟುಖಿಲಕಾಮಗು
 ಣಾವಳಿಗಳಿಂ ಮನಕೆ ಬಂದಂದದಲಿ ಚರಿಸುವನು |
 ಭಾವಿಸಲಿಕವ ಸತ್ತಶುದ್ಧಿಯ
 ಪಾವನದ ನಿಜಸುಖವ ಮುಕ್ತಿಯ
 ನಾವಪರಿಯಿಂ ಪಡೆಯೊಂದೆಧಸುಕಾರಿ ಕರುಣಿಸಿದ ||

ಅದುಸಿಮಿತ್ತದಿ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ತ
 ವ್ಯದಲಕರ್ತವ್ಯದಲಿ ಭಾವದ
 ಪದವಿಯಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂಪ್ರಮಾಣವು ನಿನಗೆ ಪರಿಕಿಸಲು |
 ಎದಿತದಿಂದನೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಹೇ
 ಳಿದುದ ನೆರೆ ತಿಳಿದಖಿಲಕರ್ಮವ
 ಹೆದುಳದಿಂ ದಾಚರಿಸಲಿಕೆ ನೀನರ್ಹನಹೆ ಯೆಂದ ||

— ಇಂತು ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗಮೆಂಬ ಷೋಡಶಾಧ್ಯಾಯಂ —

|| ಸಂ ಪೂ ಣಂ ||

ಸಪ್ತದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ದಾನಯಜ್ಞ ತಪಂಗ ಳ್ನಿತನು
ಮಾನವರ ಆಹಾರ ಭೇದವ
ದಾನವಾರಿ ನರಂಗಿ ಗುಣಭೇದದಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಆರುಕೆಲಬರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನು
ವಾರದಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯು
ಸೇರಿ ಯಜ್ಞಂಗಳು ಮಾಡುವರವರ ನಿಷ್ಠೆಯನು |
ಸಾರಸಾತ್ವಿಕವೋ ರಜಸ್ಸಿನ
ಕಾರಿಯವೋ ತಾಮಸವೋ ಕರುಣಿಸು
ಶೌರಿ ಯೆಂದರ್ಜುನನು ಬಿನ್ನೈ ಸಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಮೂರು ತೆರದಲಿ
ನೆಲಸಿಹುದು ವಿಶ್ವಾಸವಾವುದು
ನೆಲೆಗೆ ಜೀವರಿಗೆಲ್ಲ ಜನಿಸಿರ್ಕುಂ ಸ್ವಭಾವದಲಿ |
ಲಲಿತಸಾತ್ವಿಕ ರಾಖಸವು ತಾ
ನುಳಿದ ತಾಮಸ ವೆನಿವುದನು ನಿ
ಮ್ಲದಲರಿವಂತುಸುರುವೆನು ಕೇಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅನಿಬರೈಲರಿ ಗವರಬುದ್ಧಿಯು
ನೆನಪಿಗನುಗುಣಮಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯು
ಜನಿಸುತಿರ ಲಾವುರುಷನೇ ತದ್ಭಕ್ತಿಮಯನಹನು |
ವಿನುತನಾವವ ನಾವಗುಣದಲಿ
ಜನಿತಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳವನೊ ತ
ನ್ಮನದಲೇ ಯಜಿಸುತ್ತಿಹನು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸತ್ವಗುಣಯುಕ್ತರುಗಳೆಲ್ಲರು
 ಮುತ್ತಮೋತ್ತಮದೇವರನು ಯಜಿ
 ಸುತ್ತಿಹರು ರಾಜಸರು ಕೇಳಾಯಕ್ವ ರಾಕ್ವ ಸರ |
 ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಯಜಿಸುತಿಹ ರಿ
 ನಿತ್ಯ ಕೇಳಿ ತಾಮಸರುಗಳು
 ಮತ್ತೆ ಭೂತಪ್ರೇತನಿಕರವ ಯಜಿಸುತಿಹರೆಂದ ||

ಆರಹಂಕಾರಾತಿಡಂಭ ವಿ
 ಕಾರವುಳ್ಳವರಾಗಿ ವಿಷಯದ
 ಸಾರಬಯಕೆಯ ವರಿಸಿ ಪೌರುಷ ಬಲವ ನಾಶ್ರಯಿಸಿ |
 ಚಾರುಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ
 ಘೋರತಪವನು ಮಾಳ್ಪ ರವರನು
 ವಿರ ನೀನರಿ ಯಸುರರೆಂದೀಪರಿ ನಿಧಾನದಲಿ ||

ಈತನುವಿನೊಳಗಿರ್ಪ ಭೂತ
 ವ್ರಾತವನು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
 ನೋತು ತಪದಿಂ ಬಡವು ಮಾಡುವ ರಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳು |
 ನೀತಿವಿದ ಕೇಲ್ತನು ವಿನೊಳಗಿ
 ಪಾರ್ತುಮನು ತಾನೆನಿಸುವೆನ್ನನು
 ನೇತಿಗಳಹುವರಸುರರೆಂದರಿ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸರ್ವಜನಕಾಹಾರವೆಂತೆನ
 ಲುವಿಯೊಳು ತಾಂ ತ್ರಿವಿಧವಾಗಿಯೆ
 ಸರ್ವಕಾಲದೊಳಿಹುದು ಯಜ್ಞವು ತಪದನುಷ್ಠಾನ |
 ಸರ್ವದಾನಂ ತ್ರಿವಿಧವವರೊಳ
 ಪೂರ್ವವೆನಿಸುವ ಭೇದವೆಲ್ಲವ
 ಸರ್ವಭಾವದಿ ವಿವರಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆಯು ಬಲವಾರೋಗ್ಯ ಸತ್ವವ
 ಮೇಯಸುಖ ವಿಂತಿನಿತಿತನೀ
 ಕಾಯದೊಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಸುವ ರಸದಿಂ ಭರಿತವಾಗಿರ್ಪ |
 ಬಾಯಿಗತಿಮೃದು ನಯ ಮನೋಹರ
 ಹಾಯವೆನಿಸಾಹಾರವೇ ಕೌಂ
 ತೇಯನೇ ಪ್ರಿಯವಹುದು ಸಾತ್ವಿಕನಾದವಂಗಿಂದ ||

ದಹಿಸಿ ವದನಾಂತರವ ದುಃಖಾ
 ವಹವೆನಿಸಿ ಶೋಕಾಮಯಂಗಳ
 ವಹಿಲದಿಂದಲಿ ಕೊಡುವ ಕಹಿ ಹುಳಿ ಲವಣ ವತೀಕ್ಷಣ |
 ಬಹಳ ಕಠಿನವು ಬಿಸಿಯು ಮೆನಿಸಿದ
 ಬಹುವಿಧಾಹಾರವದು ರಾಜಸ
 ನಹ ನರಂಗೆಂದುಂ ಪ್ರಿಯವು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆರಿದುದು ಹಳಸಿದುದು ರಸ ನೆರೆ
 ಹಾರಿದುದು ಮಪವಿತ್ರವೆನಿವುದು
 ನಾರುವುದುಮಂಜಲಿನ ಬಹುದೋಹವನು ಧರಿಸಿದುದು |
 ತೋರುವಿನಿತರ ಭೋಜನವು ಮದ
 ವೇರಿ ಮರೆದಿಹ ತಾಮಸಂಗೀ
 ಧಾರಿಣಿಯೊಳಹುದಿಷ್ಟು ತಮವೆಲೆಸಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಶ್ರುತಿವಿಹಿತದಿಂ ಯಜಿಸಬೇಕೆಂ
 ಬತಿಶಯಾರ್ಥದಿ ನಿಲಿಸಿ ಮನವನು
 ಸತತ ಫಲದಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾರಕಾಂಕ್ಷಿ ಗಳು |
 ಕ್ಷಿಯೊಳಾವುದನೆಸಗುವರು ಸ
 ದ್ವೈತವದೇ ಸಾತ್ವಿಕರಿಗುಕ್ತ
 ವ್ರತವೆನಿಸುತಿಹುದೈ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ||

ಫಲವ ನೆರೆ ಬಯಸುತ್ತಲೆಂದುಂ
ಹಲವು ಜನವನುವಂಚಿಸುವುದಕೆ
ಬಲಿದಡಂಭಕ್ತೋಸುಗರ ವೀಲೋಕದಲಿ ಜನರು |
ಬಲಿದು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞವೇ ತಾ
ನೆಲೆಗೆ ರಾಜಸವೆಂದು ತಿಳಿ ನೀ
ನೆಲೆಧನಂಜಯ ಎಂದು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಕರುಣಿಸಿದ ||

ವಿಧಿಗಳೆಲ್ಲದೆ ವೇದಮಂತ್ರದ
ಪದವನೊಲ್ಲದೆಯನ್ನ ದಾನವ
ಮುದದಿ ಮಾಡದೆ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಲಿ ಹೀನವೆನಿಸಿರ್ಪ |
ಉದಯಿಸಿದ ವರಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ
ಮದಮುಖದ ಯಜ್ಞವನು ತಾಮಸ
ಪದವಿಯಂದೇ ಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರು ಪೇಳುತ್ತಿಹರೆಂದ ||

ದೇವಭೂಸುರ ಗುರುಮಹಿತರನು
ಭಾವದಿಂ ದಾರಾಧಿಸುವುದಂ
ತಾವಗಂ ಬಾಹ್ಯಾಂತರದ ಶುಚಿತನವು ರುಜುಭಾವ |
ಆವಿಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯು
ಜೀವದಯೆ ಯೆಂಬನಿತು ದೇಹದ
ಕಾವಿನಲಿ ಜನಿಯಿಸುವ ತಪವೆನಿಸುವುದು ಕೇಳೆಂದ ||

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಂಜಿಕೆಯ ಮಾಡದ
ವಾಣಿ ಸತ್ಯಪ್ರಿಯದವಾಕ್ಯ
ಶ್ರೇಣಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಂತ್ರಜಪಂಗಳೆಂಬನಿತು |
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳು ಫಲಗುಣ
ಮಾಣದಿದು ವಾಙ್ಮಯತಪವು ನೆರೆ
ಜಾಣರಿಂ ಪೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಹು ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸಪ್ತದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಮನದೊಳಗೆ ನಿರ್ಮಲತೆ ಸೌಮ್ಯತೆ
ಯನುನಯವು ತಾ ಮೌನ ಚಿತ್ತದ
ಘನನಿರೋಧವು ಭಾವವರಸಂಶುದ್ಧಿಯೆಂಬನಿತು |
ಮನುಜರೊಳಗುತ್ತಮನೆ ಕೇಳೈ
ಮುನಿಗಳಿಂ ಮಾನಸದ ತಪವೆಂ
ದೆನಿಸಿ ಕೊಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧಿ ವಿ ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಫಲವ ಬಯಸದೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೆ
ನೆಲಸಿಕೊಂಡಿಹ ಮನುಜರಿಂ ಕೇ
ಳೊಲಿದು ಭಕ್ತಿಯನೆಸಗಿದುದು ಮೂತೆರದ ತಪದಲ್ಲಿ |
ನೆಲೆಗೆ ಸಾತ್ವಿಕ ವೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹು
ದೆಲೆ ಧನುಜಯ ಕೇಳು ತಾನಿದು
ಸುಲಭವಲ್ಲೈ ತಾಮಸರುಗಳಿಗೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಹಿರಿಯರುಗಳವರೆಂದು ಲೋಕವು
ಭರದಿ ವಂದಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ವಿ
ಸ್ತರದ ವೂಜಿಯ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಡಂಭದಿಂ ಮಾಳ್ವ |
ನರರ ತಪ ತಾನಾವುದಿಂತದು
ಧರೆಯೊಳಗೆ ರಾಜಸವೆನಿಸಿ ಮು
ತ್ತಿರದೆ ಚಂಚಲವೆನಿಸುವುದು ಕಲಿವಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಮೂಢತನದಿಂದಾಗ್ರಹದಿ ಪರ
ಪೀಡೆಗೋಸುಗ ತನ್ನ ದಂಡಿಸಿ
ಮಾಡುತಿಹ ತಪವಾವುದದು ತಾನೇ ಧರಿತ್ರಿಯಲಿ |
ಕೂಡೆ ತಾಮಸವೆನಿಸುತಿಹುದೆಂ
ದಾಡಿಕೊಂಬರು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರದ
ಜಾಡನುರೆ ಬಲ್ಲವರುಗಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಇನಿಸುಮುಪಕಾರವನು ಮಾಡದ
ಮುನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮತಿಯಿಂ
ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳಾವ ದಾನವು ಪುಣ್ಯದೇಶದಲಿ |
ದಿನದೊಳುತ್ತಮ ಪುಣ್ಯದಿನದಲಿ
ವಿನುತ ಸತ್ಪಾತ್ರದಲಿ ಮಾಡುವ
ಧನದ ದಾನವು ತನಗ ಸಾತ್ವಿಕವೆನಿಸುವುದು ಕೇಳು ||

ಮರಳಿ ತನಗುಪಕಾರವನು ಮುನಿ
ವರರುಗಳಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಮೇಣಾ
ಸುರಪುರದ ಭೋಗಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾದುವನು ಬಯಸಿ |
ಇರದೆ ಕಾಡುತ ಕೊಡುವ ದಾನವು
ಭರದಿ ಕೇಳಿಂತಾವುದೊಂದಿದು
ನರನೆ ರಾಜಸವೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||

ಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆ ಹವರಿಯದೇ ದು
ದೇಶಕಾಲವನರಿಯದೇ ನಾಂ
ದಾಸ ನಿಮಗೆಂದೆನುತ ಸತ್ಕರಿಸದೆ ಕುಪಾತ್ರದಲಿ |
ಕ್ಷೇಶಪಡಿಸುತ್ತಾವುದಾನೊಂ
ದಾಸೆಯಿಂದವೆ ಕೊಡುವ ದಾನವ
ಡೇಸುಪರಿಯಿಂ ತಾಮಸವು ತಾನೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದ ||

ವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಮವು
ನಿರುತದಿಂದವೆ ಮೂರು ತೆರನಾ
ಗಿರುತಲಿಹು ಧೋಂ ತತ್ಸದೆಂದೆಂಬೀ ನಿರೂಪದಲಿ |
ಪರಿವಿಡಿಯಲಾಬೊಮ್ಮ ದಿಂದವೆ
ಪಿರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಕಾಲದಲಿ ಭೂ
ಸುರರು ಸುತಿಗಳು ಯಜ್ಞವಿಂತಿವು ಮೊದಲಲುದಿಸಿದುವು ||

ಸಸ್ತದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಅದುನಿಮಿತ್ತವೆ ವೈದಿಕರುಗಳ
ವಿಧಿವಿಹಿತ ವರಯಜ್ಞ ದಾನವು
ಸದಮಲದ ತಪವಂತು ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಾದಿಯಲಿ |
ಮುದದಲೋವೆಂದುಚ್ಚ ರಿಸಿತಾ
ಪದುಳದಿಂದರ್ತಿಸುತಲಿಹುವೀ
ಪದವ ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಾಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||

ವರಮುಮುಕ್ತುಗಳಿಂದ ತತ್ತೆಂ
ದಿರದೆ ಫಲವನು ಬಿಟ್ಟುಯಜ್ಞವು
ಪಿರಿದೆನಿಸ ಸತ್ಕರ್ಮ ಬಹುವಿಧ ದಾನವೆಂಬಿನಿತು |
ನಿರುತ ವಿರಚಿಸಿಕೊಳುತಲಿಹುದೀ
ತೆರದಿ ಬೊಮ್ಮವನರಿದು ಯೋಗೀ
ಶ್ವರರು ಬೊಮ್ಮವನೈದುವರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪರತರಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಮೇಣ್ಣ
ತ್ಪುರುಷರಲಿ ಸಚ್ಚಬ್ದ ತಾನು
ಚ್ಚರಿಸಿ ಕೊಳುತಿರಕ್ಕಂ ಪ್ರಶಸ್ತದ ಕರ್ಮದೊಳಗಂತು |
ನಿರುತದಿಂದೀತೆರದಿ ತೋರುವ
ಪಿರಿದು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯುಂ ಗೋ
ಚರಿಸುವುದು ಸಚ್ಚಬ್ದವೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ವಿದಿತವಹ ಯಜ್ಞದಲಿ ತಪದಲಿ
ಸದಮಲದ ದಾನದಲಿ ಪುರುಷಂ
ಗುದಯಿಸಿದ ವರಭಕ್ತಿ ಸತ್ತೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹುದು |
ಅದರಿನಿಂಬಳಿಕೀಶ್ವರಾರ್ಪಣ
ಪದದ ಕರ್ಮವು ಸತ್ತೆನಿಸಿಕೊಂ
ಬುದು ಧನಂಜಯ ಕೇಳು ಸಚ್ಚಬ್ದದ ವಿಧಾನವಿದು ||

ಪರಮಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ
 ನರರು ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞ ದಾನವು
 ಪಿರಿದೆನಿಸ ಸತ್ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವಸತ್ತೆನಿಸುತಿಹುದು |
 ನಿರುತದಿಂ ಪರಮೇಶ್ವರಾರ್ಪಣ
 ಭರಿತವಾಗದೊಡೆಲ್ಲ ತಾನಿಹ
 ಪರಕೆ ಸಾಧನವಲ್ಲ ಭಾರತವಂಶ ಕೇಳೆಂದ ||

ಇಂತು ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗ ಮೆಂಬ ಸಪ್ತದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ತ್ಯಾಗವನು ಸನ್ಯಾಸವನು ಗುಣ
ಭಾಗಕರ್ಮಗಳನು ಭಕ್ತಿಯೆ
ಯೋಗವನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು ಮುರಘ್ನಂ ||

ಬಲುಭುಜಂಗಳಸುರಕೇಶಿಯ
ಗೆಲಿದವನೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಬಲಕೆ ಕಾರಣನೆನಿಸ ಕೃಪಾನಿಧಿಯೆ ಕೇಳೈ |
ನೆಲೆಯ ಸನ್ಯಾಸದ ಮಹಾತ್ಮನೆ
ಸಲೆಪರಿತ್ಯಾಗದ ನಿಜವ ನಾಂ
ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುವೆನು ಕರುಣೆವುದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಆದೊಡರ್ಜುನ ಕಾವ್ಯಕರ್ಮವ
ನಾದರಿಸಿ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದನು
ನೇದವಿದರಹಕವಿವರರು ಸನ್ಯಾಸವೆನುತಿಹರು |
ಈಧರಿತ್ರಿಯೊಳಖಿಲಕರ್ಮಫ
ಲೋದಯವ ಬಿಟ್ಟಹುದನೇ ಶ್ರುತಿ
ಸಾಧಕರು ತಾಂ ತ್ಯಾಗವೆನುನೆಹ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಇತ್ತ ಕೆಲಬರು ಬುಧರು ಶ್ರುತಿಗಳು
ಪೆತ್ತಖಿಲಕರ್ಮವನು ಪಾಪದ
ವೃತ್ತಿಯನು ಬಿಡುವಂತೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವರು |
ಮತ್ತೆ ಕೆಲರಧ್ವರತವೋದಾ
ನೋತ್ತಮದ ಕರ್ಮವನು ಬಿಡುವುದು
ಪಥ್ಯವಲ್ಲೆಂದೆನುತಿಹರು ಕೃಪಾಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಭರತಕುಲದೊಳಗುತ್ತಮೋತ್ತಮ

ನರನೆ ಕೇಳೀತ್ಯಾಗದಲಿ ವಿ
 ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಬಿಡದೆನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಣವ ನೀನೊಸಿದು |
 ವರಮುನಿಗಳಿಂ ಕರ್ಮವಿಷಯದ
 ಪರಿವಿಡಿಯಲೀತ್ಯಾಗ ತಾನೇ
 ನಿರುತದಿಂದವೆ ಮೂಠುತೆರನೆಂದೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದ ||

ಯಜ್ಞವಂ ದಾನವನು ತಪವಂ

ವ್ರಾಜ್ಞರುಗಳಾಚರಿಸಬೇಹುದ
 ವಜ್ರಿಯನು ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡಲಾಗದು ವಿಚಾರಿಸಲು
 ಯಜ್ಞದಾನತಪಂಗಳನು ತ
 ಮ್ಮಜ್ಞತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಲ
 ಭಿಜ್ಞರಿಗೆವುಣ್ಯಪ್ರದಂಗಳು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಈಪರಿಯ ಸತ್ಕರ್ಮವನು ಫಲ

ರೂಪಸಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ತಿಳಿದವ
 ರಾಪರಮವುರುಷಾರ್ಥಕೋಸುಗ ಕಾಲಕಾಲದಲಿ |
 ಆಪರಿಯಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂ
 ದೀಪರಿಯ ನಿರ್ಧಾರವೆನ್ನಯ
 ದೀಪಿಸುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮದ ಮತವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ನಿತ್ಯವಹ ಕರ್ಮವನು ಬಿಡುತಿಹು

ದುಕ್ತವಲ್ಲಾ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ
 ಮತ್ತನಾಗಜ್ಞಾನದಿಂ ಬಿಡುತಿರೆ ನಿಧಾನಿಸಲು |
 ಉತ್ತಮಪ್ರಜ್ಞರುಗಳಿಂದದು
 ಮತ್ತೆ ತಾಮಸವೆನಿಸುವುದು ಪರ
 ತತ್ವಸಾಧನವಲ್ಲ ತಾನಿಧು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅಷ್ಟಾದಶೌಧ್ಯಾಯಃ

ಆವನೊಬ್ಬನು ದುಃಖವೆಂದೇ
ಭಾವಿಸಿ ತನುಕೇಶಭಯದಿಂ
ದಾವಿಹಿತಕರ್ಮವನು ಬಿಡಲದು ರಾಜಸತ್ಯಾಗ |
ಈವಿಕಾರತ್ಯಾಗವಂ ಮಾ
ಳ್ವಾದಿಮೂಢಂ ತ್ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಯ
ನಾವಪರಿಯಿಂ ಪಡೆಯನೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ನಿಯತಕರ್ಮವು
ನಿತ್ಯಮುಂ ಕರ್ತವ್ಯಮೆಂದೇ
ಚಿತ್ತದಲಿ ಫಲಸಂಗವನು ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಲಿಕೆ |
ಸಾತ್ವಿಕತ್ಯಾಗವಿದು ತಾಂ ಸ
ರ್ವೋತ್ತಮದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನ
ವಿತ್ತಲೆನ್ನ ಭಿಮತವೆನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಸತ್ಯಗುಣದಲಿ ನೆಲಸಿ ಕರ್ಮಫ
ಲೋತ್ತಮತ್ಯಾಗವನು ಪಡೆದಾ
ಚಿತ್ತದಲಿ ಸಂದೇಹ ಹರಿದು ವಿವೇಕಿಯಾದವನು |
ಮತ್ತೆಕೇಳೈ ಪಾಪಕರ್ಮದ
ಮೋತ್ತವಂ ದ್ವೇಷಿಸನು ಪುಣ್ಯನಿ
ಮಿತ್ತವಹ ಕರ್ಮದಲಿ ಸಿಲುಕನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಧರಿಸಿ ದೇಹವನಿರ್ಪನರರಿಂ
ನಿರುತದಿಂ ದೀಸಕಲಕರ್ಮವ
ಭರದಿ ಬಿಡಲಳವಲ್ಲವಾಗಿಯೆ ಕರ್ಮಫಲತತಿಯು |
ಇರದೆ ಬಿಟ್ಟವನಾವ ಸವನೇ
ಧರಿಯೊಳಗೆ ತಾಂ ತ್ಯಾಗಿಯೆನಿಸನು
ಕುರುಕುಲಾನ್ವಯದವನೆ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ವರಸುಕೃತಫಲವಿಷ್ಟ ಪಾಪದ
 ಪರಿಯ ಫಲವದನಿಷ್ಟ ವದರಿಂ
 ಪರಿಕೆಸಲು ಸುಖದುಃಖಮಿಶ್ರದ ಕರ್ಮವಿವು ಮೂರು |
 ಸರಿರವನು ಬಿಡೆ ಫಲವ ಬಯಸುವ
 ನರರಿಗಿವು ದೊರಕೊಂಬುವೆಂದುಂ
 ಭರದಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೊದಗವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಾಂಖ್ಯಮತದಲಿ
 ಹಲವು ಕರ್ಮದ ಸಿದ್ಧಿ ಗೋಸುಗ
 ಮೊಲವಿನಿಂದೀಯೈದು ಕಾರಣವೆಂದು ಬುಧರಿಂದ |
 ನೆಲೆಗೆ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಬುವನುರೆ
 ಚೆಲುವಿನಿಂದುಸುರುವೆನು ನೀ ಮನ
 ಚಲಿಸದೇ ಕೇಳೆಂದನಾ ಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||

ಮೊದಲಧಿಷ್ಠಾನವು ಶರೀರವಿ
 ದಿದರ ಕರ್ತೃವು ಜೀವ ದೇಹದೊ
 ಳೊದವಿದೀಶೊತ್ರಾದಿಗಳ್ಳನ್ನೆ ರಡು ಕರಣಗಳು |
 ಇದರ ಚೇಷ್ಟೆಯು ದೈವ ಸಹಿತೀ
 ವಿದಿತಪಂಚಕವಿದಕೆ ಕಾರಣ
 ಸದಮಲನೆ ಕೇಳೆಂದನಾಗೋವಿಂದ ಮುದದಿಂದ ||

ಮನುಜನೆನಿಸಿರ್ಪವನು ತನ್ನಯ
 ಮನದಿವ ಜನದಿ ಕಾಯದಿಂ ತಾಂ
 ವಿನುತವೈದಿಕಕರ್ಮವನು ಮೇಣ್ವಾಪಕರ್ಮವನು |
 ಎನಿತ ಮಾಡುವನದಕೆ ಹಿಂದಣ
 ತನುವಹಂಕಾರಾದಿಪಂಚಕ
 ವನವರತ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಅಷ್ಟಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಆದರಿನೀಕರ್ಮದಲಿ ನಾಂ ಪೇ
ಳಿದುದಧಿಷ್ಠಾ ನಾದಿಪಂಚಕ
ವಿದಿತದಿಂ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿರೆ ಸಕಲಕರ್ಮದಲಿ |
ಸದಮಲಾತ್ಮನು ಕರ್ತೃವೆಂದೇ
ವದಡತನದಿಂ ಕಾಂಬನವ ತ
ತ್ಪದವ ಕಾಣದ ಬಹಳ ದುರ್ಮತಿ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆವನೊಬ್ಬಗೆ ಕರ್ಮವೆಂಬೀ
ಭಾವ ತನಗಾಗಿಲ್ಲವದರಿಂ
ದಾವನಾವನ ಬುದ್ಧಿ ಫಲದಿಂ ಲೇಪವಡೆದಿರದು |
ಭಾವಿಸಲಿಕವ ಹೇವಿಲ್ಲದೆ
ಜೀವಲೋಕವ ಕೊಂದರೆಯು ತಾಂ
ಜೀವಹಿಂಸಕನಲ್ಲ ಪಾಪನಿಬದ್ಧನಲ್ಲೆಂದ ||

ಪರಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯವು
ಪರಿವಿಡಿಯಲಾಜ್ಞಾತ್ಯವೆಂಬಿವು
ನಿರುತದಿಂ ಕರ್ಮಪ್ರವರ್ತನ ಮೂರುತೆರನಹುದು |
ಕರಣ ಕರ್ಮವು ಕರ್ತೃವೆಂಬೀ
ಪರಿಯ ಕರ್ಮದ ಕಾರಣವು ತಾ
ನಿರುತಿಹುದು ಮೂರಂದದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮವು
ಕರ್ತೃವಾಗುಣಭೇದದಿಂ ತಾಂ
ನಿತ್ಯವಾಗೊಂದೊಂದು ತೋರ್ಪುವು ಮೂರುಮೂರಾಗಿ |
ಇತ್ತ ಗುಣಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ತಾ
ನೊಂಬತ್ತೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪನಿತು ಭೇದವ
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ನೀ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಬೇರೆನಿಸಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿ
 ತೋರುವಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳಲುರೆ
 ಬೇರೆನಿಸದೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿರು ವೊಂದುವಸ್ತುವನು |
 ಮಿಾರಿ ಕಾಂಬನದಾವರಿನಿಸಿಂ
 ಸಾರವೆನಿಸಾ ಅರಿವನೆಲೆಕುರು
 ವಿರ ನೀನರಿ ಸತ್ವಗುಣದಿಂ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ||

ತಾವಳಿಗಳೊಳು ಮಾಯೆಯಿಂ ಸಂ
 ಭಾವಿಸಿದ ಬಹುವಿಧಸದಾರ್ಥಂಗಳನು ಬೊಮ್ಮದಲಿ |
 ಆವಗಂ ಬೇರಾಗಿರಿಯಿವುದ
 ದಾವಪರಿಯಿಂ ಘನರಜೋಗುಣ
 ಭಾವದಿಂದವೆ ಜನಿಸಿತೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಭೂತಕಾರ್ಯದ ದೇಹವೊಂದರೊ
 ಕಾತುಮನಿಹಂ ಬೇರೆಡೆಗಳೊಳ
 ಗಾತುಮಂ ತಾನಿಲ್ಲವೆಂದರಿವಾವುದೊಂದಿಹುದು |
 ಶೌತಸಂಪ್ರತಿಪನ್ನವಚನೋ
 ದ್ಭೂತಪರಪಾರ್ಥವನು ಹೊದ್ದದ
 ಷಾತಮೋಗುಣಕಲ್ಪಿತಾಲ್ಪಜ್ಞಾನವರಿಯೆಂದ ||

ಕರ್ಮಭೇದವ ಕೇಳು ಫಲವನು
 ಧರ್ಮದಿಂ ಬಯಸದವನಿಲ್ಲಾ
 ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳರಾಗದ್ವೇಷವನು ಬಿಟ್ಟು |
 ನಿರ್ಮಮತೆಯಿಂ ಗೈದಕರ್ಮವ
 ದೊಮ್ಮೆ ಸಾತ್ವಿಕವೆಂದೆನಿಸುವುದು
 ಧರ್ಮನಂದನನುಜ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ಯಂಸಿ ||

ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಾಧ್ಯಾತ್ಮಂ

ಫಲವ ಬಯಸುವನಿಂದ ಮೇಣೊಂ
 ದೊಲವಿನಿಂ ಕರ್ತೃತ್ವಭಾವವು
 ಬಲಿದವನಿನಾಯಾಸದಿಂ ಕೃತವಿಹಪರಂಗಳಲಿ |
 ಸಲೆ ವಿಕರಿಸುತ್ತಿವ್ವುದಾವುದು
 ಫಲದ ಬಯಕೆಯ ಕರ್ಮ ತಾನದು
 ನೆಲೆಗೆರಾಜಸಕರ್ಮವೆನಿಸುವುದೆಂದೆನಸುರಾರಿ ||

ತನಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯ
 ಮನಕೆ ತಾರದೆ ಪರರ ಹಿಂಸೆಯ
 ಮನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ನೋಡದೆ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ |
 ಅನುಕರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುತಿಹ
 ಧನದಪೇಕ್ಷೆಯ ಕರ್ಮ ಕೇಳ
 ಜುಫನ ತವೋಗುಣಜನಿತವೆನಿಸುವು ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||.

ಮತ್ತೆ ಸಂಗವನುಳಿದು ದಿಟದಿಂ
 ಕರ್ತೃ ತಾನಲ್ಲೆಂಬವನು ಧೃತಿ
 ವೆತ್ತು ಸಂತೋಷವ ಧರಿಸಿ ನೆರೆ ಲಾಭನಷ್ಟದಲಿ |
 ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಸಮನೆನಿಸಿ ಕರ್ಮವ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಾಡುವನರನು ಗುಣ
 ಯುಕ್ತಸಾತ್ವಿಕಕರ್ತೃವೆನಿಪನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ವಿಷಯಭೋಗಂಗಳಲಿ ನಿತ್ಯ
 ವ್ಯಸನಿ ಕರ್ಮಂಗಳ ಫಲವ ಪಡೆ
 ವೆಸಕವುಳ್ಳವ ಲೋಭಿ ಭೂತದ್ರೋಹಿಯಾದವನು |
 ಅಶುಚಿ ಫಲಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿನಿಷ್ಠೆಯ
 ಲೆಸೆವ ಹರ್ಷವಿಷಾದವೆರಡುಂ
 ಮಿಸುಪ ಕರ್ತೃ ರಜೋಗುಣಕೆ ಕೇಳೆಂದದಸುರಾರಿ ||

ನೀತಿಹೀನನಯುಕ್ತ ಶಠ ಜಡ
 ಭೂತ ವಂಚಕನಲಸನಂತತಿ
 ಭೀತನಿತ್ಯವಿಷಾದಿ ದುರ್ಜನ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರಕನು |
 ಶ್ರೌತಕರ್ಮಗಳನು ಬಿಟ್ಟಿರು
 ವಾತ ತಾಮಸಕರ್ತೃವೆನಿಸನು
 ನೀ ತಿಳಿದು ನೋಡೈ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎಲೆನರನೆ ಗುಣಭೇದದಿಂದವೆ
 ನೆಲೆಗೆ ತೋರುವ ಬುದ್ಧಿಧೃತಿಗಳು
 ಹೊಲಬಿನಲಿ ತಾಂ ಬೇರೆಬೇರಹ ಮೂರುಭೇದವನು |
 ತಳೆದಿಹುವು ಪೇಳುವುದ ಕೇಳೈ
 ಹಲವುಪರಿಯಿಂದೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಲಲನೆಯರಸನು ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||

ಘೋರಸಂಸಾರಪ್ರವೃತ್ತಿಯ
 ಸಾರವೆನಿಸ ನಿವೃತ್ತಿಯನು ಸ
 ತ್ಯಾರಿಯ ವಸತ್ಯಾರಿಯವನು ಭಯಾಭಯಂಗಳನು |
 ಧೀರ ಕೇಳೆಂಸಾರಬಂಧದು
 ದಾರಮೋಕ್ಷವ ನರಿವುದಾವುದು
 ಚಾರುಸಾತ್ವಿಕ ಬುದ್ಧಿಯದು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆವುದೊಂದುದಯಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯ
 ಭಾವದಿಂ ಧರ್ಮವನಧರ್ಮವ
 ನಾವಸತ್ಕರ್ಮವನು ದುಷ್ಟರ್ಮವಧಾನಿಸಲು |
 ಆವನರನೆಲೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಯನು
 ಭಾವಿಸಲಿಕಾಬುದ್ಧಿ ತಾಂ ನಿಜ
 ಭಾವದಿಂ ರಾಜಸವೆನಿಸುವುದು ಷಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಇನ್ನು ಕೇಳು ತವೋಗುಣದಿ ತಾ
ಮುನ್ನ ಮುಸುಕಿದ ಮತಿಯ ಧರ್ಮವ
ಸನ್ನತದ ನಿಜಧರ್ಮವೆಂದೇ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ |
ಭಿನ್ನವಿಪರೀತಂಗಳಾಗಿಯೆ
ಮುನ್ನ ರಿಯುತಿಹುದಾವುದದು ನೆರೆ
ಯನ್ಯತಾಮಸಬುದ್ಧಿಯೆನಿಸುಗ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ತನುಮನಃಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ರಿಯೆ
ಘನತರದ ವರಯೋಗದಿಂ ನೆ
ಟ್ಟಿನೆ ಚರಿಸುವಂತಾವ ಧೃತಿಯಿಂ ಧರಿಸೆ ಪಟ್ಟಿಹುದು |
ಮುನಿಗಳಸ ರುವ ಧೃತಿಯದೇ ತಾ
ನನಘಸಾತ್ತಿಕಧೃತಿಯೆನಿಸುತಿಹು
ದನಿಮಿಷಾಧಿಪತನಯ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||-

ಒಂದುನೆವದಿಂ ಕರ್ಮಫಲವನು
ಹೊಂದಲೆಂದನುಷಂಗದಿಂದಾ
ವೊಂದುಧೃತಿಯಿಂ ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಗಳನು ನರನು |
ನಿಂದು ಧರಿಸುತ್ತಿಹನು ಕೇಳಾ
ನಂದದಿಂದಾಧೃತಿ ರಜೋಗುಣ
ದಿಂದ ನೆರೆ ಸಂಜನಿತವೆನಿಸುವು ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕೇಳೈ ನರನೆ ದು
ಬುದ್ಧಿಯಹ ನರನಾವಧೃತಿಯಿಂ
ನಿದ್ರೆಭಯಶೋಕಂಗಳನು ಮುದವನು ವಿಷಾದವನು |
ಹೊದ್ದಿ ತಾ ಬಿಡಲಾರದಿಹನು
ಬೈದ್ಧ ಧೃತಿಯದು ನೆರೆ ತವೋಗುಣ
ವೃದ್ಧಿಯಿಂದವೆ ಜನಿಸಿತೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆವುದೊಂದನೆ ಬಿಡದೆ ಸೇವಿಸಿ
 ಭಾವದಿಂ ಸುಖಿಸುತ್ತ ದುಃಖದ
 ಹೇವರಿಕೆಯಂತವನು ಕಾಂಬನು ಮಾನವೋತ್ತಮನು |
 ಜೀವಿಪರುಗಳ ಮೂರುಪರಿಯಿಂ
 ಠಾವುಗುಂದಿಪ್ಪಾಸುಖವ ನೀಂ
 ಪಾವನನೆ ಕೇಳೆಂದನಾದನುಜಾರಿ ಕರುಣೆಯಲಿ ||

ವರತಪೋನುಷ್ಠಾನಕಾಲದ
 ಲಿರುತಿಹುದು ವಿಷದಂತೆ ಮೊದಲೆಲೆ
 ನರನೆ ಕೇಳೆ ಕಡೆಯಲಾವುದದಮೃತಕೇಣಿಯಹುದು |
 ನಿರುತದಿಂದಾಸುಖವು ತನ್ನಯ
 ಪಿರಿದೆನಿಪ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಸಾದದಿ
 ದೊರಕೆ ಸಾತ್ವಿಕವೆನಿಸುವುದು ತಿಳಿಯೆಂದನಸುಧಾರಿ ||

ಆದಿಯಲಿ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
 ಸಾದರದ ಯೋಗದಿನಮೃತದೋ
 ಪಾದಿ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಹಾಲಾಹಲದವೋಲಿಹುದು |
 ಭೇದವನು ತಿಳಿಯೆ ನರನೆ ಯಿ
 ಹಾದಿ ರಾಜಸ ಸುಖವಿದೆಂಬರು
 ವೇದವೇದಾಂತಜ್ಞ ರೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವುದಾದ್ಯಂತಂಗಳೆರಡರೊ
 ಳವುದೋ ತಾಂ ಮರವೆಯನು ನಿ
 ದ್ರಾವಿಲಾಲಸ್ಯ ಪ್ರಮಾದಾದಿಗಳ ವಶದಿಂದ |
 ಜೀವರೊಳು ತೋಪ್ಪಾಸುಖವು ಸೆರೆ
 ಭಾವಿಸಲು ತಾಮಸವೆನಿಪ್ಪುದು
 ದೇವರಾಜತನೂಜ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ಯಂಸಿ ||

ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಭೂಮಿಯಲಿ ಸಗ್ಗದಲಿ ಸುರನರ
ತಾಮಸಪಶುಪ್ರಭೃತಿನಾನಾ
ನಾಮರೂಪಂಗಳಲಿ ತೋರುವ ಸಕಲಜೀವಿಗಳು |
ಈಮಹಾಪ್ರಕೃತಿಯೊಳುದಿಸಿದು
ದ್ವಾಮವೆನಿಸಿದ ಮೂರು ಗುಣದಿಂ
ತಾಮದೊಂದುಂ ಕೂಡಿದಿಹುದಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿಯೆಂದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಪಾರ್ವರಿಗೆ ಸ
ತ್ಕುಲದ ಬಾಹುಜವೈಶ್ಯರಿಗೆ ನಿ
ಮ್ಫಲರೆನಿಪಶುದ್ರರಿಗೆ ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಯದೆಸೆಯಿನೊಗೆದ |
ಸಲೆಗುಣತ್ರಯದಿಂದ ಕರ್ಮಂ
ಗಳು ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿಹುವು ನಿನ
ಗೊಲವಿನಿಂದದನುಸುರುವೆನು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಶಮೆದಮೆಗಳಾಸ್ತಿಕ್ಯ ತಪ ನಿ
ಮ್ಫಮತೆ ಯಂತಾಕರಣಶುದ್ಧತೆ
ಸಮದ ಸೈರಣೆ ರಿಜುತನವು ನಿಮ್ಫಲದ ವಿಜ್ಞಾನ |
ಅಮಲಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಂತಾಂ
ಕ್ರಮದಲುದಿಸುಗು ವಿಪ್ರರೊಳಗು
ತ್ತಮರುಗಳಿಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾಗಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕಲಿತನವು ತೇಜಸ್ಸು ಧೃತಿ ನಿ
ಮ್ಫಲದ ದಕ್ಷತೆ ಸತ್ವಯುದ್ಧದ
ನೆಲದೊಳೋಡದೆ ಕಾದುವುದು ದಾನವನು ಮಾಡುವುದು |
ಸಲೆಮಹೇಶ್ವರಭಾವವೆಂಬೀ
ಹಲವು ಕರ್ಮವು ಜನಿಸುವುವು ತೋ
ಳ್ವಲರ ಕುಲಕೆ ನಿಸರ್ಗದಿಂದಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಕೃಷಿಯ ಮಾಡುವ ಗೋವುಗಳ ರ
 ಕ್ಷಿ ಸುವ ಬೇಹಾರವನು ತಾ ಸಂ
 ದಿಸುವ ವೈಶ್ಯಂಗಿದು ನಿಸರ್ಗದ ಕರ್ಮವೆಸಿಸುವುದು |
 ಎಸೆವ ವರ್ಣತ್ರಯವ ನೆರೆ ಸೇ
 ವಿಸುತಿಹುದೆ ಶೂದ್ರಂಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ
 ದೆಸೆಯಲೊದವಿದ ಕರ್ಮವೆನಿಸುಗು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ತನ್ನ ತನ್ನ ಸುಕರ್ಮದಲಿ ಸಂ
 ಪನ್ನ ವಿಷಯವನುಳ್ಳ ಮಾನವ
 ನುನ್ನ ತೋನ್ನ ತಸತ್ವಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆಯುತಿಹನವನು
 ತನ್ನ ಕರ್ಮದೆ ನಿರತನಾಗಿರೆ
 ಸನ್ನಿ ಹಿತವರವೋಕ್ಷ ವನು ತಾ
 ನಿನ್ನು ಪಡೆವಂದವನು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಹು ದಾವನಿಂದವೆ
 ಸಕಲಭೂತಕುಲಪ್ರವರ್ತನೆ
 ಸಕಲ ಜಗನೆರೆ ಜನಿತವಾಗಿಹು ದಾಮಹೇಶಂಗೆ |
 ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಿಜಕರ್ಮದಿಂದ
 ಚರ್ಕರೆನಿಸ ಮಾನವರು ಸಿದ್ಧಿಯ
 ಪ್ರಕಟದಿಂ ಪಡೆವರು ನಿಧಾನವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸನ್ನು ತಪ್ರಜ್ಞಾನ್ವಿತನೆ ಕೇ
 ಳುನ್ನ ತೇಚ್ಛೆಯಿನಾಚರಿಸುತಿರು
 ವನ್ಯರುತ್ತಮಧರ್ಮದಿಂದಂ ನ್ಯೂನವೆನಿಸುತಿಹ |
 ತನ್ನ ಧರ್ಮವೆ ಲೇಸು ನಿಯತದ
 ತನ್ನ ಕರ್ಮವ ಮಾಡುತಿರ್ಪಾ
 ಧನ್ಯನರ ಸಾಪವನು ಪಡೆಯನು ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿಯೆಂದ ||

ಅಸ್ವಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ತನ್ನ ಕರ್ಮವು
 ಕೆಲವುದೋಷವ ನುಳ್ಳೊಡೆಯು ತಾ
 ನಲಸಿ ಬಿಡಲಾಗದು ಕಣಾ ತನ್ನ ಕ್ತಕರ್ಮವನು |
 ಬಲಿದ ಹೊಗೆಯಿಂ ದಗ್ನಿಯಂದದಿ
 ಹಲವು ದೋಷದಿ ಸಕಲಕರ್ಮವು
 ಸಲೆ ಸಮಾವೃತವಾಗಿಹುವು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಸಕಲವಿಷಯಸುಖಾನುಭವದಾ
 ಸಕುತಿ ಹೊದ್ದದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಂ
 ತಕಪಟಾಂತಕರಣನಿಷ್ಠೆಯನುಳ್ಳ ನಿಸ್ಪೃಹನು |
 ಯುಕ್ತವಹ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದ
 ಸುಕರನಿಷ್ಕರ್ಮತೆಯ ಸಿದ್ಧಿಯ
 ಭಕುತಿಯಿಂದೈದುವನು ನಿಜವಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದ ಮನುಜನು
 ತಾನು ಬೊಮ್ಮವ ಪಡೆವನೆಂತದ
 ನಾನು ನಿನಗುಸುರುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿಜದಿಂದ |
 ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯದಾವುದೊಂದು ನಿ
 ಜಾನುಭವವಾಗಲೈ ತನ್ನಿಂ
 ನೀನರಿದು ಸುಖಿಯಾಗು ಬೇಗದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಶುದ್ಧವಾಗಿಹ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಕೂ
 ಡಿದ್ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಧೃತಿಯಿಂ
 ಗೆದ್ದನೆರೆ ತನ್ನಾತ್ಮವನು ನಿಯಮಿಸಿ ವಿರಾಗದಲಿ |
 ಶಬ್ದವೊದಲಾದಖಿಲವಿಷಯವ
 ಹೊದ್ದದೇ ಕರಣಂಗಳಿಂ ನಿಜ
 ವಿದ್ವೆಯಿಂ ಕಾಮಾದಿಗಳ ಗೆಲೆಮುಕ್ತನಹನೆಂದ ||

ವಿರತಿಯಿಂ ದೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಹ
 ಪಿರಿಯನಲ್ಪಾಹಾರನಿರತನು
 ಭರದಿ ತನುವಾಜ್ಞನವ ನಿಯಮಿಸಿದವನು ನಿತ್ಯದೊಳು |
 ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಯೋಗದ
 ಲಿರುತ ಲಾಪರಮಾತ್ಮ ಸಿದ್ಧಿಯು
 ನಿರದೆ ಪಡೆವನು ಕೇಳು ನರ ಪರಮಾರ್ಥ ತಾನೆಂದು ||

ಪಿರಿಯಹಂಕಾರವನು ಬಲವನು
 ಹರುಷಕಾಮಕ್ರೋಧದರ್ಪವ
 ಸರಿರದನುಬಂಧದ ಪರಿಗ್ರಹವೆಲ್ಲವನು ಬಿಟ್ಟು |
 ಭರದಿ ಮಮಕಾರಂಗಳಿಲ್ಲದೆ
 ಪರಮಶಾಂತಿಯು ನುಳ್ಳಮನುಜನು
 ನಿರುತದಿಂ ಪರಬೋಮ್ಮನಹುದಕೆ ಶಕ್ತನಹನೆಂದ ||

ಬೋಮ್ಮವಾದ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತನು
 ನಿರ್ಮತೆಯಿಂ ಶೋಕಿಸನು ನಿಜ
 ಧರ್ಮವಿಷಯಂಗಳನೆಳಸನು ಚರಾಚರಂಗಳಲಿ |
 ಒಮ್ಮೆಯೇ ಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವವ
 ನೆಮ್ಮಿ ಸಮವಾಗೆನ್ನ ನೋಡುತ
 ನಿರ್ಮಲದ ಮದ್ಯಕ್ತಿಯನು ಪಡೆವನು ಕಣಾ ಎಂದ ||

ವರಬಕುತಿಯಿಂ ದೆನ್ನನರಿದಾ
 ನರನು ನಿಜಪರಮಾತ್ಮರೂಪಿಂ
 ಪರಮನಹ ತಾನಾವನೆಂದವನೆನ್ನ ನಿಶ್ಚಯದಿ |
 ನಿರುತದಿಂದವೆ ತಿಳಿದನಂತರ
 ಭರದಲೆನ್ನನಭೇದರೂಪಿಂ
 ದಿರದೆ ಬಿರಸುವನಿದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸರ್ವಭಾವಂಗಳಲಿ ನನ್ನನೆ
ಸರ್ವಥಾ ಆಶ್ರಯಿಸಿದಾತನು
ಸರ್ವಕಾಂಕ್ಷಂಗಳಲಿ ಮಾಡುತಸರ್ವಕರ್ಮವನು |
ಸರ್ವಥಾ ಎನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ
ನಿರ್ವಚನದಿಂದೆನ್ನ ಕರುಣದಿ
ಸರ್ವಥಾ ಕೇಡಿಲ್ಲದಿಹ ನಿಜಪದವನ್ನೆದುವನು ||

ಮನದಿ ವಚನದಿ ಸಕಲಕರ್ಮವ
ನನವರತವೆನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ
ವಿನುತಮತ್ಪರನಾಗಿ ಪರತರಬುದ್ಧಿಯೋಗವನು |
ಅನುನಯದಲಾಶ್ರಯಿಸಿ ಬಿಡದನು
ದಿನದೊಳೆನ್ನಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಕರಗಿದ
ಮನವನುಳ್ಳವನಾಗು ನೀನೆಂದ ಸುರರಿವು ನುಡಿದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನ್ನೊಳೆ ಪಿರಿ
ದೊಲಿದದೆಂದುಂ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ
ನಿಲಿಸಲೆನ್ನಯ ಕರುಣದಿಂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಠಿಯಾದ |
ಹಲವು ದುಸ್ತರಮಾದದುರ್ಗಂ
ಗಳ ಗೆಲುವೆ ಯಿಾಮತವ ಹಮ್ಮಿಂ
ಬಲಿದು ಕೇಳದೆ ಮೂರ್ಖನಾಗಿರೆ ಕೆಡುವೆ ನೀನೆಂದ ||

ಎತ್ತಲಾನುಂ ನಿನ್ನ ಹಮ್ಮಿಂ
ದಿತ್ತ ಯುದ್ಧವನೊಲ್ಲೆನೆಂದೇ
ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆರೆ ಬಗೆದೆಯಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಬಗೆ ಬಳಿಕ |
ಸತ್ಯವಾಗದು ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ ಬೆಂ
ಬತ್ತಿ ನಿನ್ನಿಂ ಬಲಿಪಿನಿಂ ಕೆಡೆ
ಯೊತ್ತಿ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿಸದೆ ಬಿಡದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎಲೆವಿಜಯನೇ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದವೆ
 ನೆಲೆಗೆ ಮುನ್ನವೆ ಜನಿತವಾಗಿಹ
 ಬಲಿದ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಮದಿಂದವೆ ಬಿಗಿವಡೆದ ನೀನು |
 ಛಲದಲಾವುದ ಮಾಡೆನೆಂದೆನು
 ತುಳಿದೊಡಂ ಸ್ವಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದದ
 ಚಲಿಸಿ ಪರವಶನಾಗಿ ಮಾಡುವೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ನಿರುತದಿಂ ಪರಮೇಶ್ವರನು ವಿ
 ಸ್ತರದ ಸಚರಾಚರದ ಹೃದಯದ
 ಲಿರುತಕರ್ಮದ ಯಂತ್ರದಿಂ ಬಿಗಿವಡೆದು ಬಿದ್ದಿರ್ಪ |
 ನೆರೆದ ಭೂತಂಗಳನು ಮಾಯೆಯ
 ಪರಿವಿಡಿಯ ವರ್ತನೆಗಳಿಂ ನೆರೆ
 ತಿರುಗಿಸುತಲಿಹನನವರತ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆಮಹೇಶನ ಮರೆಯ ಹೊಗು ನೀಂ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಸರ್ವಭಾವದೊ
 ಳಾಮಹಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಕರುಣಾಮೃತದ ಷರುಷದಲಿ |
 ಕ್ಷೇಮದಿಂದಲಿ ಪಡೆದು ಶಾಂತಿಯ
 ನಾಮಹಿತಶಾಶ್ವತಪದವನೆಲೆ
 ಭೀಮಸೋದರ ನೀನು ಸೇರುವೆಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಣ
 ನೆಲೆಯೆನಿಸ ಸುಜ್ಞಾನವನು ತಾ
 ನೊಲಿದು ಪೇಳಿದೆ ಪರಮಸಖ ಬಾಂಧವನು ನೀನೆಂದು |
 ಉಳುಹದೊಂದುವ ನಿದರೊಳ್ಳಿವ
 ನೊಲಿದು ಸಂತತದೊಳು ವಿಚಾರಿಸಿ
 ತಿಳಿದು ಬಯಸಿದತೆರದ ನೀ ಮಾಡೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆ ನೀನೆನಗೆ ಕಡು
ಮಿತ್ರನಾದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ನಿನ
ಗುತ್ತಮದ ಹಿತವಾದಖಿಲದಿಂ ಗೋಪ್ಯವೆನಿಸು ತಿಹ |
ಸತ್ಯವಹ ವಾಕ್ಯವನು ಕೃಪೆಯಿಂ
ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನೀನು ನಿರ್ಮಲ
ಚಿತ್ತದಿಂದವಧರಿಸಿ ಕೇಳಿದನೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಮನವನೆನ್ನಲಿ ನಿಲಿಸು ನೀನನು
ದಿನ ಬಕುತನಾಗೆನ್ನ ಪೂಜಿಸು
ವಿನುತಸಾಷ್ಟಾಂಗಗಳಿಂದೆನ್ನನು ಸಮಸ್ಕರಿಸು |
ಇನಿತರಲಿ ನೀನೆನ್ನಸೈದುವೆ
ಯೆನಗೆ ನೀಂ ಪ್ರಿಯನಾದುದರಿನೀ
ಘನತರದ ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ವಿರಚಿಸಿದನೆಂದ ||

ಬಿಡು ಸಕಲಧರ್ಮಗಳನು ನೀ
ತಡೆಯದೆನ್ನೊಬ್ಬನನೆ ಮರೆಹೊಗು
ಬಿಡಿಸುವೆನು ನಾನಖಿಲಪಾತಕದಿಂದ ನಿನ್ನವನು |
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಶೋಕವನು ಮಾಡಿದಿ
ರೊಡೆಯನಾನಿರಲಂಜಬೇಡು
ದೊಡಬಡಿಸಿದನು ಕಷ್ಟರಾಯನು ಸುರಪನೆಂದನನ ||

ನಿನಗೆ ಪೇರ್ದೀಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವ
ಮನುಜರೋರ್ತಪ ವಿಲ್ಲದಾತಂ
ಗನುನಯದ ಲೀಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಯದಿಲ್ಲದಾತಂಗೆ |
ವಿನುತಗುರುಸೇವೆಯನೆಸಗದಂ
ಗೆನಗಸೂಯಿಸುತಿರ್ಪ ದುರ್ಮತಿ
ಗಿನಿತನೆಂದಂ ಹೇಳಲಾಗದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

ಅವನೆನ್ನಲಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯ
 ಭಾವವನು ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕತಿ
 ಪಾವನೋತ್ತಮಗೋಪ್ಯವೆನಿಪೀಗೀತೆಯನು ಮುದದಿ |
 ಅವಪರಿಯಿಂ ದೆನ್ನ ಭಕ್ತಜ
 ನಾವಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವ ಸವನೆ
 ನ್ನೀವಿಮಲಪದವೈದುವನು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲೆಂದ ||

ಮನುಜರೊಳಗೀ ಗೀತೆಯನು ಮೇ
 ದಿನಿಯೊಳೊಲವಿಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಭ
 ಕ್ತನು ಕರ್ಣಾ ಕೇಳೆನಗತಿಪ್ರಿಯ ಹಿತವನಾಗಿಹನು |
 ಎನಗೆ ಕೇಳವನಿಂದತಿಪ್ರಿಯ
 ನೆನಿಸುವನು ಬೇರೊಬ್ಬನಿಲ್ಲಾ
 ಗನುನಯದಲವನಿಂದ ನಾಸತಿತಷ್ಟನಹನೆಂದ ||

ಅವನೀನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಂ ಸಂ
 ಭಾವಿಸಿದ ವರಧರ್ಮಸಂಬೋ
 ಧಾವಳಿಯ ಸೋದುವನು ತತ್ವಜ್ಞಾನದಾಕ್ರತುವಿಂ |
 ಪಾವನೋತ್ತಮನೆನಿಸುವವನಿಂ
 ಭಾವದಿಂ ನಾಂ ಯಜಿಸಿಕೊಂಡವ
 ನ್ನೀವಿಧದಿ ಸಂತುಷ್ಟನಪ್ಪೆನಿದೆನ್ನ ಮತವೆಂದ ||

ದೇವನೆನಿಸೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾನುಷ
 ಭಾವದಿಂದ ಲಸೂಯೆವಾಡದೆ
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯ ಲಾವನೀಗ್ರಂಥವನು ಕೇಳುವನು |
 ಅವಿವಿಧಪಾಪಂಗಳನು ತಾಂ
 ಸೇವಿಸದೆ ಬಿಡುಗಡೆವಡೆದು ಶುಭ
 ಪಾವನಕ್ರಿಯರುಳ್ಳ ಲೋಕವ ಪಡೆವನವನೆಂದ ||

ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ವರಧನಂಜಯ ನಿನಗೆ ನಾ ನಿ
 ಒರದಲೊರೆದೀಗೀತೆಯರ್ಥವ
 ಹರುಷದಿಂ ದೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳಿದೆಯ ನೀನು |
 ಹರಿದುದೇನಜ್ಞಾನತಮವೆಂ
 ದಿರದೆ ಹರಿ ಪಾರ್ಥನನು ಘನಸಂ
 ಗರದೊಳಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡನೆಲೆದೈತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ ||

ದೇವ ಬಿನ್ನಹ ಸಿಮ್ಮ ಕಾರು
 ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದಲೆನ್ನ ಗು
 ಣಾವಲಂಬನದಜ್ಞತನ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟುದದರಿಂದ |
 ಜೀವಭಾವವನುಳಿದು ನಿಜ ಸಂ
 ಭಾವಿಸಿತು ಸಂದೇಹ ಬೀತುದು
 ದೇವ ನೀ ಹೇಳಿದುದ ಮಾಡುವೆನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಈಪರಿಯಲಿ ಮಹಾತ್ಮನೆನಿಪಾ
 ತ್ರೀಪತಿಯ ಪಾರ್ಥನ ಮಹಾದ್ಭುತ
 ರೂಪವಹ ರೋಮಾಂಚನದ ಸಂವಾದವನು ನಾನು |
 ಭೂಪ ಕೇಳಿದೆನೆಂದು ಸಂಜಯ
 ನೀಪರಿಯೊಳೆನುತಿದರನು ಕುರು
 ಭೂಪ ಕೇರ್ನೀನೆಂದು ಮೈಶಂಪಾಯನನು ನುಡಿದ ||

ವ್ಯಾಸಪರಮರ್ಷಿಪ್ರಸಾದದಿ
 ಲೇಸೆನಿಪ ನೆರೆ ಗೋಷ್ಯವೆನಿಸಿ
 ಪೀಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಯೋಗವ ಯೋಗಪತಿಯೆನಿಪಾ |
 ವಾಸುದೇವನೆ ತನಗೊಲಿದನಹ
 ವಾಸವಾತ್ಮಭವಂಗೆ ಮಸವೊಲಿ
 ದೀಸನೊರೆದುದ ಕೇಳೆನಾಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳಿಂದ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಸಿ ಗೋ
 ಪಾಲಕೃಷ್ಣಂಗಳನಂಗಿಯು
 ಮೇಳವಿಸಿದತಿಪುಣ್ಯಸಂವಾದದ ಮಹಾದ್ಭುತವ |
 ಕೇಳಿ ನೆನೆನೆದಡಿಗಡಿಗೆ ಮನ
 ದೇಳಿಗೆಯ ಸಂತೋಷವನು ನೆರೆ
 ತಾಳಿದನು ನಾನೆಂದು ಸಂಜಯ ನೊರೆದನೊಲವನಲಿ ||

ಅರಸ ಕೇಳೆ ವಾಸುದೇವನು
 ವರಮಹಾದ್ಭುತವನಿಸೆ ತೋರಿದ
 ಪಿರಿದೆನಿಸಿದಾವಿಶ್ವರೂಪವ ಬಿಡದೆ ನೆನೆನೆದು |
 ಇಡದೆಗೆ ಬೆರಗಾಗುತಿದೆ ವಿ
 ಸ್ತರಿಸಿ ಕೇಳಿನಗಡಿಗಡಿಗೆ ಘನ
 ಹರುಷವುದಯಿವುದೆಂದು ಮುದದಲಿ ಸಂಜಯನು ನುಡಿದ ||

ಎಲ್ಲಿ ಯೋಗಂಗಳಿಗೊಡೆಯನಹ
 ಸ್ಥಲಿತ ನಾಕೃಷ್ಣನಿಹನಿ
 ನ್ನಲ್ಲಿ ಧನುವನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಜುನನು ನೆಲಸಿಹನು |
 ಅಲ್ಲಿಹಳು ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜಯಸಿರಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯನೀತಿಗ
 ಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹುವೆನ್ನ ಮತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||

ಕೇಳು ಜಯಮೇಜಯ ಧರೀಶ್ರೀ
 ಪಾಲ ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ಕೃಷ್ಣಕೃ
 ಪಾಳುಫಲು ನರುಭಯಸೇನೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ರಥದಾ |
 ಮೇಲೆ ಸಂವಾದಿಸಿದ ಧರ್ಮವ
 ಹೇಳಿದನು ಸಂಜಯನು ಕುರುಭೂ
 ಪಾಲಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಹರುಷದಲೆಂದು ಮುನಿ ನುಡಿದ ||

|| ಇಂತು ಮೋಕ್ಷ ಯೋಗಮೆಂಬ ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ಇಂತು ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮುಗಿದುದು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

